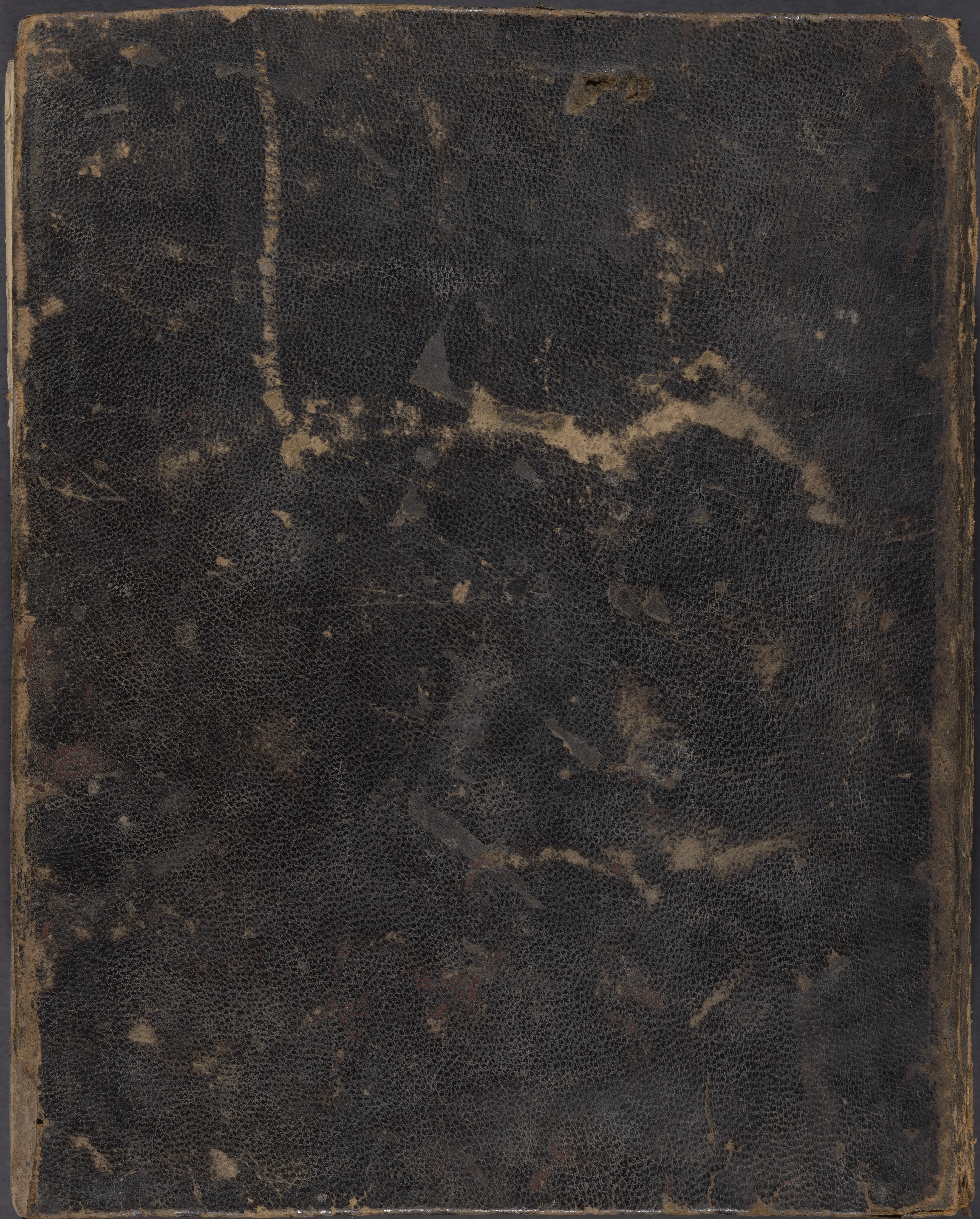

No. 20

The Second-half of a Koran, with translation into Persian.
It has from the chapter of Beni Esraïl.
It is repaired. Some descriptions are written on borders.
The names of chapters are written with Cobalt blue ink.
The translations are in red. Some end pages are new.

The crowded lines show that the Persian (red) translation is later than the text. The text seems to be of 15-16th century. The paper is of 15-16th cent. The last 8 pages are much later, being early 19th C.

$45

(Modern Persia)

[illegible]
[illegible]

فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

سُورَةُ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِائَةٌ وَإِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ

هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ذُرِّيَّةَ

مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا وَقَضَيْنَا

إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ

مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا

بعثنا عليكم عبادا لنا اولي بأس شديد فجاسوا

نو ستیم بر شما بندکانی مارا خداوندان قوی سختی واندر ایند

خلال الديار وكان وعدا مفعولا ثم رددنا

میان سرایها وباشند وعده کرده پس باز دادیم شمارا

لكم الكرة عليهم وامددناكم باموال وبنين

دیکر باره برایشان ونکشیدیم شمارا بخواستها وبپسران

وجعلناكم اكثر نفيرا ان احسنتم احسنتم لا

وکردیم شمارا بیشتر سپاه بیروز امده اکر نیکوی کنید نیکو کنید

نفسكم وان اسأتم فلها فاذا جاء وعد الآخرة

مر تنها شمارا واکر بدی کنید مرا باشد چون بیاید وعده اخرینا

ليسوؤوا وجوهكم وليدخلوا المسجد كما دخلوه

اندوه کین کردد رویهاشما وادر ایند اندر مسجد چنانکه در امدند

کساره
یسوء

اول مرة وليتبروا ما علوا تتبيرا عسى ربكم ان يرحمكم

اول بار تا هلاک کنند انچه غلبه کرده باشند هلاک کردنی باشد خداوند شما که ببخشاید شمارا

وان عدتم عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا

واکر باز ایید باز ایم ما وکردیم دوزخ کافرانرا کرداورنده

ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم ويبشر المؤمنين

این قران راه نماید ان راکه او راستتر ومژده دهند مومنانرا

الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا كبيرا وان الذين

کی ایشان کارهای نیک کنند مزدی بزرگ وان کسانی

لا يؤمنون

لا يؤمنون بالآخرة اعتدنا لهم عذابا اليما ۞ ويدع

کی ایمان نیارند بان جهان بساختیم ایشان را عذابی دردناک و می خواند

الانسان بالشر دعاءه بالخير وكان الانسان عجولا ۞

مردم ببدی خواندن او نیکی و بود مردم شتاب زده

وجعلنا الليل والنهار آيتين فمحونا آية الليل وجعلنا

و کردیم شب و روز دو نشان محو کردیم نشان شب و کردیم ما

آية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا

نشان روز بدیدار تا جویید افزونی از خداوند شما و تا بدانید

عدد السنين والحساب وكل شيء فصلناه تفصيلا

شمار سالها و شمار را و همه چیزی بدیدکردیم بدیدکردنی

وكل انسان الزمناه طائره في عنقه ونخرج له

و هر مردی را ابزار بستیم نامه او در گردن او و بیرون آریم او را

يوم القيامة كتابا يلقاه منشورا اقرأ كتابك

ابن عامر يُلقّاه

روز رستخیز نامه بیند آنرا بازکرده بخوان نامه تو

كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا ۞ من اهتدى فانما

بسنده است بتن تو امروز بر تو شمارکننده هرکه راه نماید که

يهتدي لنفسه ومن ضل فانما يضل عليها ولا تزر

راه یابد مر تن خویشرا و هرکی راه شود کی بیراه شود مر تن خویش و برنگیرد

وازرة وزر اخرى وما كنا معذبين حتى نبعث

هیچ گناهکار گناه دیگری و نیستیم ما عذاب کنندگان تا بفرستیم

رَسُولًا ۝ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا

رسولی وچون خواهیم کی هلاک کنیم دهی را بسیار کنیم مال خداوندان نعمت

فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝

تا فسق کنید دران بسزا واجب گردد مر اورا ده گفتار هلاک کنیم انرا هلاک کردنی

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَى بِرَبِّكَ

وچند هلاک کردیم از گروهها از پس نوح وبسنده است خداوند تو

بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ

بگناهان بندگان او آگاه وبینا اگر باشد خواهد دنیا را

عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ

بشتابانیم اورا دران انچ خواهیم انرا کی خواهیم پس کردیم اورا دوزخ

يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۝ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى

درآید دران نکوهیده رانده وهرکی خواهد آن جهان وکار کند

لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ۝

انرا کار کردن او او مومن باشد ایشانند کباشد کردار ایشان پذیرفته

كُلًّا نُمِدُّ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ

همه را میدهیم ایشانرا وایشانرا از داد ان خداوند تو ونباشد

عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ

داد خداوند تو بازداشته بنگر چگونه فضل کردیم برخی از ایشانرا

عَلَى بَعْضٍ وَلَلْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ

بر برخی وان جهان بزرگتر درجتها وبزرگتر

تفضیلا

تَفْصِيلًا لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا

بفصل کردنی مکن باخدای خدای دیکر ونشینی نکوهیده

مَخْذُولًا وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ

خوار داشته ووموذ خداوند تو که نپرستند مکر اورا وبپدر و مادر

إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَا

نیکوی کنند اگر برسند نزدیک بزرگی یکی از ایشان دو

هُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

ناهردو مکو ایشانرا وبانک مزن ایشانرا وبکوی ایشانرا کفتاری

كَرِيمًا وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ

نیکو وفرو دار ایشانرا بر نرمی از بخشایش وبکوی

رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ

خداوندا ببخشای ایشانرا چنانکه پروردند مرا خردی خداوند شما داناتر

بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ

بانچ در تنهاشماست اگر باشید نیکان او هست

لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

مر بازگردندکانرا آمرزکار وبده خویشاوندانرا حق او ودرویشانرا

وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا ٧

وراه گذریانرا وفساد مکن فسادکردنی که مبذران هستند

إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

برادران دیو وهست دیو خداوندرا

حمزه وکسائی: يَبْلُغَانِّ

ابن کثیر وابن عامر: أُفَّ

وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا

وگر بگردانی روی ازیشان جستن رحمت از خداوند تو امید می داری

فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً

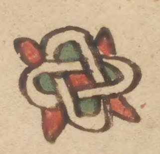
بگو ایشانرا گفتاری آسان ومکن دست بسته

إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا

سوی گردن و مگشای او را همه گشادن و نشینی ملامت کرده

مَحْسُورًا إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

اندرمانده که خداوند تو فراخ کند روزی انرا که خواهد و تنگ کند

إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَا

که او هست بندگان را آگاه بینا ومکشید فرزندان

دَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ

شمارا از بیم درویشی ما روزی دهیم ایشانرا و شمارا که کشتن

قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَا إِنَّهُ

ایشان باشد گناهی بزرگ ونزدیک مشوید بزنا که آن

ابن ذکوان خطأ — ابن کثیر خطاءً

كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

باشد زشتی وبد راهی ومکشید تن را آنک

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا

حرام کرده خدای مگر براستی وهر که کشته شد او را ستم کرده بروی کردیم ما

لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ

خویش او را حجتی افزونی مکناد در کشتن که او باشد

منصورا

مَنْصُورًا وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

بازی کرده اویا · ظلم بکنید ازان · مال یتیمان · وبردیکل مشوید · مرکوز

حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ

تا برسید · بوفا او بکنید · وتمام کنید · بیمان · کی بیمان · بود

مَسْؤُلًا وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ

نافع ابن کثیر ابو عمرو ابن عامر
بِالْقُسْطَاسِ

برسیده ازان · وتمام کنید · بیمانه · چون · بیمایید · وسنجید · بترازو

الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا وَلَا تَقْفُ

راست · ان · بهتر · ونیکوتر · سرانجام · ومرو

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ

از پس · برانچه · دانش · کی گوش · وچشم · ودل

كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ

همه · ازیشان · بود ازان · برسیده · وملرو · بزمین

مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا كُلُّ

خرامان · کی تو · نبدری · زمین را · ونه برسی · بکوهها بدرازی · همه

ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ذَلِكَ مِمَّا

ان · بابدی · بود · نزد · خداوند تو · دشمر داشته · ازانچ

أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

وحی کرد · سوی تو · خداوند تو · از دانش · ومکن · با · خدای

إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا أَفَأَصْفَاكُمْ

خدای دیگر · که افکنده شوی در جهنم ملامت کرده · دور از در حق · اپایستا ویژه کرد

رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَٰئِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ

قَوْلًا عَظِيمًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا

وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا قُل لَّوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُو

لُونَ إِذًا لَّابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ

عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَٰوَاتُ السَّبْعُ

وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَ

لَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً

أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ

لِيَذْكُرُوا

كما تقولون

فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا
لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝ أَوْ خَلْقًا حشر
مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ
إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ

عَدُوًّا مُبِينًا ۝ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ

يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَرَبُّكَ

أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ

النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ قُلِ ادْعُوا

الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا

أُولٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ

وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

او

القيمة او معذبوها عذابا شديدا كان ذلك في الكتاب

مسطورا وما منعنا ان نرسل بالايات الا ان كذب بها

الاولون واتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا بها و

ما نرسل بالايات الا تخويفا واذ قلنا لك ان ربك

احاط بالناس وما جعلنا الرءيا التي اريناك الا

فتنة للناس والشجرة الملعونة في القران ونخوفهم

فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا ۝ واذ قلنا للملئكة

اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس قال ءاسجد لمن خلقت

طينا قال ارايتك هذا الذي كرمت علي لئن اخرتن

الى يوم القيمة لاحتنكن ذريته الا قليلا قال اذهب

فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ

بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ

وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُورًا اِنَّ عِبَادِي

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا رَبُّكُمُ

الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ

كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَاِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ

مَنْ تَدْعُونَ اِلَّا اِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّيكُمْ اِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَكَانَ

الْاِنْسَانُ كَفُورًا اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ

الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

ورجلك

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا

لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ

عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ٥ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ

أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ

يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا وَمَنْ كَانَ فِي

هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا وَإِنْ

كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ

عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا وَلَوْلَا أَنْ

ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِذًا لَأَذَ

قْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ

عَلَيْنَا نَصِيرًا وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ

لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذًا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا

تَحْوِيلًا أَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ

الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ

نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا وَقُلْ

رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ

وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ

وزهق

وزهق الباطل ان الباطل كان زهوقا ۝ وننزل

و نیست شد باطل که باطل باشد نیست شده و فرود فرستادیم

من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا يزيد

از قرآن آنچه شفاست و رحمت مؤمنان را نیفزاید

الظالمين الا خسارا ۝ واذا انعمنا على الانسان اعرض

ستمکاران را مگر زیان کاری و چون نعمت کردیم بر مردمان روی گردانند

ونأى بجانبه واذا مسه الشر كان يؤسا ۝ قل

و یکسو کند پهلو و چون رسد بدی باشد نومید بگو

كل يعمل على شاكلته فربكم اعلم بمن هو اهدى

هر کس کار کند بر طبع خویش خداوند شما داناتر بر کدام یافته باشد

سبيلا ۝ ويسألونك عن الروح قل الروح من امر ربي

راه و پرسند ترا از روح بگو جان از کار خداوند من است

وما اوتيتم من العلم الا قليلا ۝ ولئن شئنا لنذهبن

و ندادند شما را از دانش مگر اندکی و اگر خواستیم ما ببردیمی

بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا ۝

آنچه پیغام کردیم بتو پس نیابی بدو بر ما نگاه بان

الا رحمة من ربك ان فضله كان عليك كبيرا ۝

مگر بخشایشی از خداوند تو فضل او باشد بر تو بزرگ

قل لئن اجتمعت الانس والجن على ان يأتوا بمثل هذا القرآن

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ

نیارند مانند این واگر باشند برخی ایشان مر برخی را یار وحقا

صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ

گردانیدیم مردمان را درین قرآن از هر مثلی سر واپیچیدند بیشتر

النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا ابو عمرو و ابن عامر

مردمان مگر ناسپاسی و گفتند که ایمان نیاریم ترا تا روان کنی ما را

مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَ

از زمین چشمه یا باشد ترا بوستانی از خرما و

عِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ

انگور پس روان کنی جویها میان آن روان کردنی یا بیفکنی آسمان

كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ و روی کسا ...

چنانکه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاری خدای را و فرشتگان را

قَبِيلًا أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَى

رویاروی یا باشد ترا خانه از زر یا بر شوی

فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا

در آسمان و ایمان نیاریم بر شدن ترا تا فرو آری بر ما نامه

نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝ وَمَا

خوانیم آن را بگو پاکست خدای من نیستم مگر آدمی فرستاده و

مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا

ابعث

أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ

بفرستاد خداى مردى رسولى بگو اگر بودى در زمين فرشتگان

يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا

مى رفتند آرامیدگان بفرستادمى برايشان از آسمان فرشته پيغمبر

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ

بگو بسنده است خداى گواه ميان من و ميان شما او هست بندگان خويش را

خَبِيرًا بَصِيرًا وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ

آگاه بينا و هر كه را راه نمايد خداى او است راه يافته و هر كه را گمراه كند

تابع وا... المهتدى فى الوصل

فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

نيابى ايشان را دوستان از دون او و برانگيزيم ايشان را روز رستخيز

عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ

بر رويهاى ايشان نابينايان و گنگان و كران جايگاه ايشان دوزخ

كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ

هرگه فرو نشيند آتش بيفزاييم ايشانرا آن جزاى ايشان

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَ

كه ايشان كافر شدند بآيتهاى ما و گفتند ايا باشيم استخوانها

قالوا ... آينا

رُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ

حزب

اى باشيم انگيختگان آفرينش نو ايا نمى بينند كه خداى

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ

مثلهم وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى الظالمون

الا كفورا قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربى اذا

لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسان قتورا

ولقد آتينا موسى تسع آيات بينات فسئل بنى اسرائيل

اذ جاءهم فقال له فرعون انى لاظنك يا موسى مسحورا

قال لقد علمت ما انزل هؤلاء الا رب السموات والارض

بصائر وانى لاظنك يا فرعون مثبورا فاراد ان

يستفزهم من الارض فاغرقناه ومن معه جميعا

وقلنا من بعده لبنى اسرائيل اسكنوا الارض فاذا جاء

وعد الآخرة جئنا بكم لفيفا وبالحق انزلناه

وبالحق

وبالحق نزل وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا وقرآنا

و براستی فرود آمد و نه فرستادیم ترا یا محمد مگر مژده دهنده و بیم کننده قرآن را

فرقناه لتقرأه على الناس على مكث ونزلناه تنزيلا

جدا کردیم تا برخوانی بر مردمان بر درنگ و فرو فرستادیم آنرا فرستادنی

قل آمنوا به أو لا تؤمنوا إن الذين أوتوا العلم من

بگو ایمان آورید بدان یا بگروید که آنکسانی که داده آمد ایشان را دانش

قبله إذا يتلى عليهم يخرون للأذقان سجدا ويقولون

از پیش او چون برخوانند بر ایشان در افتند بر رویها سجده کنان و گویند

سبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا ويخرون

پاکست خداوند ما که بود وعده خداوند ما کرده و در افتند

للأذقان يبكون ويزيدهم خشوعا قل ادعوا الله

بر رویها گریند و بیفزاید ایشان را زاری بگو بخوانید بنام خدای

أو ادعوا الرحمن أيا ما تدعوا فله الأسماء الحسنى ولا

یا بخوانید بنام رحمن هر کدام خوانید او راست نامهای نیکو و نه

تجهر بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك

بلند کنی آواز در نماز و نه پست کنی آن و بجوی میان آن دو

سبيلا وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له

راهی و بگو شکر مر خدای را آنکه نگرفت فرزند و نباشد او را

شريك في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا

سورة الكهف مائة واحدى عشرة اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل
له عوجا قيما لينذر باسا شديدا من لدنه ويبشر
المؤمنين الذين يعملون الصالحات ان لهم اجرا حسنا
ماكثين فيه ابدا وينذر الذين قالوا اتخذ الله ولدا
ما لهم به من علم ولا لابائهم كبرت كلمة تخرج
من افواههم ان يقولون الا كذبا فلعلك باخع
نفسك على اثارهم ان لم يؤمنوا بهذا الحديث اسفا
انا جعلنا ما على الارض زينة لها لنبلوهم ايهم

احسن

أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ

آيَاتِنَا عَجَبًا إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا

آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ۝

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ثُمَّ بَعَثْنَا

هُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا نَحْنُ نَقُصُّ

عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ

هُدًى وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا

إِذًا شَطَطًا هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً

لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ

لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ

عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ

وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ

الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا وَتَحْسَبُهُمْ في الوصل

أَيْقَاظًا وَهُمْ رُقُودٌ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ

وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ

لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا وَكَذَلِكَ

بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ

برانگیختیم ایشانرا تا بپرسند از یکدیگر میان ایشان گفت گوینده از ایشان چند بودیم اینجا خفته

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا

گفتند مانده بودیم روزی یا برخی از روز گفتند خداوند شما دانا تر بانچ

لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ

مانده بودیم بفرستید یکی از شما با سیم شما این بسوی شهر دقیانوس لعنه الله

فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ

و بنگرد که کدام ازیشان پاکیزه تر خورش و بیارد شمارا روزی از آن

وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا

و نرم گوید و مبادا که آگاه کند بشما کسی که ایشان اگر دست یابند

عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا

بر شما سنگسار کنند شمارا یا باز گردانند شمارا در کیش ایشان و نه رستگاری یابید

إِذًا أَبَدًا ۞ وَكَذَلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ

آنگاه هرگز و همچنین آگاه کردیم بر ایشان تا بدانند که وعده

اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ

خدای حق است و رستاخیز بودنی نیست شک در آن که جدال میکردند

بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ

میان ایشان در کار ایشان پس گفتند بنا کنید بر ایشان بنائی خداوند ایشان داناتر بایشان

قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَى أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا سَيَقُولُونَ

ثَلَثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ

كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّيٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ

فِيهِمْ اِلَّا مِرَاۤءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ اَحَدًا

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ اِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا اِلَّآ اَنْ يَشَاۤءَ اللّٰهُ

وَاذْكُرْ رَبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَي اَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي

لِاَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَثَ مِائَةٍ

سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ

السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَبْصِرْ بِهِ وَاَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ اَحَدًا وَاتْلُ مَا اُوحِيَ

اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ

وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ

مِنْ دُونِهِ

مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا

ابن عامر بالغدوة

تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَا

تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ

وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ

فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا

أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ

كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْ

تَفَقًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ

أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا أُولٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ

از زیر ایشان جویها آراسته شوند در آن از دستوانها از زر

وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ

و بپوشند جامها سبز از سندس و دیبا ستبر تکیه زده ماننده

فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا

در آن بر تختها نیکوست پاداش و نیکوست جایگاه

حزب

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ

و بزن ایشانرا داستانی که دو مرد بودند کردیم ازیشان یکی را دو بوستان

أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

از انگور و گرد گردان کردیم خرمابان و کردیم میان آن کشت زار

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا

از دو بوستان برداد بار و نه کاهید از آن چیزی

وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ

و برانیم میان هر دو جوی و بود او را میوه ها گفت مر یار خود را

وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا وَ

و او جواب میداد من بیشترم از تو به مال و عزیزترم به گروه

دَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ

در رفت بوستان خود و او ستمکار بر تن خود گفت که نیست گردد

هَذِهِ أَبَدًا وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ

الى

إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ

وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ

مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي

وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ

قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ

مَالًا وَوَلَدًا فَعَسَى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ

وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا

زَلَقًا أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا

وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَى مَا أَنْفَقَ

فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي

لم اشرك بربي احدا ولم تكن له فئة ينصرونه

من دون الله وما كان منتصرا هنالك الولاية

لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا واضرب لهم

مثل الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط

به نبات الارض فاصبح هشيما تذروه الرياح و

كان الله على كل شيء مقتدرا المال والبنون زينة

الحيوة الدنيا والباقيات الصالحات خير عند

ربك ثوابا وخير املا ويوم نسير الجبال وترى

الارض بارزة وحشرناهم فلم نغادر منهم احدا

وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقناكم

أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّن نَّجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا وَوُضِعَ
نخست بار کفتند نه دروغ کنیم شمارا وعده ونهاده اند

الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ
کتاب وبینی کناهکارانرا می ترسند ازانچ درانست ومیکویند

يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً
یا وای برما چیست مرا این نامه را که دست بازدارند خردرا ونه بزرکرا

إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ
مکر شمرد انرا ویابند انچ کردند حاضر امد ونه ستم کند

رَبُّكَ أَحَدًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
خداوند تو هیچ کس وچون کفتیم فرشتکانرا سجده کنید ادم را

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
سجده کردند مکر ابلیس بود از پریان بیرون امد از فرمان خداوند او

أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِي وَهُمْ لَكُمْ
ابکیرید اورا وفرزندان اورا دوستان ازفرود من وایشان شمارا

عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝ مَا أَشْهَدتُّهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ
دشمن بدست ستمکارانرا بدل نه کواه کردم ایشانرا افریدن اسمانها

وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ وَمَا كُنتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ
وزمین را ونه افرینش تنها ایشان ونبودم کیرنده کمراهان

عَضُدًا وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ
یاری را وانروز که کوید که اواز دهید انبازان مرا انکسانیکه دروغ کفتید

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

خوانند ایشان را ونه جواب کنند ایشان را وکردیم میان ایشان محلی

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا

وببینند کافران دوزخ وبدانند که ایشان اندر افتند ونیافتند

عَنْهَا مَصْرِفًا وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ

ازان گردانیدن وبدرستی که گردانیدیم درین قرآن مردمان را

مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا وَمَا مَنَعَ

از هر مثلی وبود مردم بیشتر چیزی خصومت ونه بازدارد

النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ

مردمان را که ایمان ارند چون بیاید بدیشان راه راست وآمرزش خواهند از خداوند شما

إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

مگر که بیاید بدیشان رسم پیشینگان یا بیاید بدیشان عذاب دو بار

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ

ونه فرستیم رسولان را مگر بشارت دهنده وترساننده وخصومت کنند

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا

آن کسانی که کافر شدند بباطل تا باطل کنند بسبب آن حق را وفرا گرفتند

آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ

حجتها ما وآنچه ترسانیدند افسوس وکیست ستمکارتر از انکس که یاد کرده شود بآیتهای

رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا

خداوند او روی گردانید ازان وفراموش کرد آنچه پیش فرستاد دستهای او بدرستی ما کردیم

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ

بر دلهای ایشان پوششها کی دریابند انرا ودر گوشهای ایشان گرانی واگر

تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ

خوانی ایشانرا سوی راه راست نه راه یابند انگاه هرگز وخداوند تو امرزگار

ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ

خداوند رحمت اگر بگیرد ایشانرا بانچه کرده اند بشتابد ایشانرا عذاب

بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا وَتِلْكَ الْقُرَى

نه ایشانرا وعده است نیابند از فرود او پناهی وانست دیهها

أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

هلاک کردیم ایشانرا چون ستم کردند وکردیم هلاک شدن ایشانرا وعده

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ

وچون گفت موسی بایار نه بازشوم تا برسم بهم دو دریا

أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا

یا همی روم سالها چون رسیدند بهم میان ایشان فراموش کردند ماهی ایشان

فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ

وگرفت راه او در دریا درشدن چون بگذشتند گفت یار خویش را

آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا قَالَ أَرَأَيْتَ

بیار بما خوردنی ما دیدیم ما از سفر ما این رنج گفت دیدی

إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهُ

چون جای گرفتیم بسوی سنگ من فراموش کردم ماهی وفراموش نکرد

إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا قَالَ

مگر دیو از یاد کردی وگرفت راه او در دریا شگفتی گفت

ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا فَوَجَدَا

آن بود آنچه بودیم ما می جستیم باز گشتند بر اثرها ایشان پی جستند یافتند

عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ

بنده را از بندگان ما دادیم اورا رحمتی از نزد ما و بیاموختیم

مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا

از نزدیک ما دانشی گفت اورا موسی آیا متابعت کنم ترا بر آنکه بیاموزی مرا از آنچه

عُلِّمْتَ رُشْدًا قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا وَكَيْفَ تَصْبِرُ

آموخته اند ترا راه راست گفت تو نتوانی با من صبر کردن و چگونه صبر کنی

عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا

بر آنکه نداری احاطه کرده بدان آگاهی گفت زود باشد که یابی مرا اگر خواهد خدای شکیبا

وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ

و نافرمانی نکنم ترا گفت اگر متابعت کنی مرا مپرس مرا از هیچ کاری تا

أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ

حدیث کنم ترا از آن یاد کردنی پس رفتند تا چون برنشستند در کشتی

خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا

پاره کرد آنرا گفت پاره کردی آنرا تا غرق کنی مردمانرا خود آوردی چیزی

إِمْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي

نبغی في الوصل

تعلمنی في الوصل

معی

ستجدنی

فلا تسئلنی

بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّى

بآنچه فراموش کردم ومرا در مرسان از کار من دشوار برفتند تا

إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ

چون بدیدند غلامی را بکشتش گفت کشتی تنی پاکیزه را بی تنی

لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ

بدرستی که آوردی چیزی منکر گفت نگفتم ترا که تو نتوانی

مَعِيَ صَبْرًا قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي

با من صبر کردن گفت اگر بپرسم ترا از چیزی پس از این مرا صحبت مکن

قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ

رسیدی از نزد من عذر برفتند تا چون آمدند مردمان دهی

اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا

طعام خواستند از مردمان ده نخواستند که مهمان کنند ایشانرا یافتند در آن ده دیواری

يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَخِذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا

که خواست که بیفتد راست کرد گفت اگر خواستی گرفتی بر این مزدی

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ

گفت این جدایی میان من و میان تو خبر کنم ترا بمعنی آنچه نتوانی

عَلَيْهِ صَبْرًا أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ

بران صبر کردن

يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ

مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ
پادشاهی که میگیرد هر کشتی بستم واما غلام بود

أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ٨
پدر و مادر او مومنان ترسیدیم ما که بردارد انشان را بستم و کافری

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ
خواستیم ما که بدل کند انشان را خداوند انشان بهتر ازو پاکیزگی و نزدیکتر

رُحْمًا وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
بمهر خویش واما دیوار بود دو غلام را یتیمان در شهر

وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ
و بود زیر او گنجی انشان را و بود پدر انشان صالح خواست

رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً
خداوند تو که برسند انشان بالغی و بیرون آرند گنج انشان بخشایشی

مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ
از خداوند تو نه کردم آن از فرمان من این است معنی آنچه نتوانستی

عَلَيْهِ صَبْرًا وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
بر او صبر کردن و می پرسند ترا از ذی القرنین بگو زود باشد که خوانم بر شما

مِنْهُ ذِكْرًا إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ
ازو خبری ما جای دادیم او را اندر زمین و بدادیم او را از هر

شَيْءٍ سَبَبًا فَأَتْبَعَ سَبَبًا حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ

وجدها

وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا
یافت آنرا همی فرو شد در چشمهٔ گرم و یافت نزدیک آن گروهی
قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ
گفتیم یا ذی القرنین یا که عذاب کنی و یا که بگیری در ایشان
حُسْنًا قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلَي رَبِّهِ
نیکوی گفت اما آنک ستم کرد زود باشد کی عذاب کنیم او را پس بازگردانیده شود بسوی خداوند او
فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا وَاَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ
عذاب کند او را عذابی سخت و اما آنک گرویده و کار نیک کرد پس او را
جَزَاءً الْحُسْنَي وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا

پاداش نیکی و گوییم او را از کار ما آسانی پس برفت راهی
حَتَّي اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَي قَوْمٍ لَمْ
تا آنگاه که برسید جای برآمدن آفتاب یافت آنرا که برآمدی بر گروهی که نه
نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا كَذَلِكَ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا
کردیم ایشان را از نزد آن پوششی همچنان و اندر یافته ایم بآنچه
لَدَيْهِ خُبْرًا ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا حَتَّي اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ
نزدیک اوی آگاهی پس برفت راهی تا برسید میان دو دره یافت
مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا قَالُوا يَا
از نزدیک آن گروهی که نمی توانستند که دریابند گفتند ای
ذِي الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ
خداوند دو قرن که یاجوج و ماجوج تباهکاران اند در زمین

فهل نجعل لك خرجا على ان تجعل بيننا وبينهم سدا
قال ما مكني فيه ربي خير فاعينوني بقوة اجعل
بينكم وبينهم ردما آتوني زبر الحديد حتى اذا ساوى
بين الصدفين قال انفخوا حتى اذا جعله نارا قال آتوني
افرغ عليه قطرا فما اسطاعوا ان يظهروه وما استطا
عوا له نقبا هذا رحمة من ربي فاذا جاء وعد ربي
 جعله دكا وكان وعد ربي حقا وتركنا بعضهم
يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا
وعرضنا جهنم يومئذ للكافرين عرضا الذين
كانت اعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا لا يستطيعون

سمعا افحسب الذين كفروا ان يتخذوا عبادي من دوني

شنودن پس پنداشتند آنکسانی که کافر شدند که فرا گیرند بندگان مرا از فرود من

اولياء انا اعتدنا جهنم للكافرين نزلا قل هل ننبئكم

دوستان را ما ساختیم دوزخ کافران را فرود آمدن بگو آیا خبر کنیم شما را

بالاخسرين اعمالا الذين ضل سعيهم في الحيوة الدنيا

بزیانکارتر از روی کردارها آن کسانی که گم شد کردار ایشان در زندگانی دنیا

وهم يحسبون انهم يحسنون صنعا اولئك الذين

و می‌پندارند ایشان که نیکو می‌کنند کاری را ایشان آنکسانی

كفروا بايات ربهم ولقائه فحبطت اعمالهم

که کافر شدند بآیات خداوند ایشان و دیدار او و باطل شد کردارهای ایشان

فلا نقيم لهم يوم القيامة وزنا ذلك جزاؤهم جهنم

و ننهیم ایشان را روز قیامت سنجیدنی این پاداش ایشان دوزخ

بما كفروا واتخذوا اياتي ورسلي هزوا ان الذين امنوا

بآنکه کافر شدند و فرا گرفتند آیتهای مرا و رسولان مرا افسوس آنکسانی که گرویدند

وعملوا الصالحات كانت لهم جنات الفردوس

و کردند نیکیها باشد ایشان را بهشتها فردوس

نزلا خالدين فيها لا يبغون عنها حولا قل لو كان

جاودان باشند در آنجا نجویند از آنجا گردیدن بگو اگر باشد

البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل ان تنفد

كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا قُلْ إِنَّمَا

سخنان خداوند من و اگر بیاریم هم چندان مدد بگوی ای محمد

أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ

من مردی ام همچو شما وحی آید بسوی من که خدا شما خدای یکی

فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَا

هر که باشد امید دارد بدیدار خداوند او گو کار کند کاری

لِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

نیک و نه انباز گرداند به پرستش خداوند او هیچ کس را

سُورَةُ مَرْيَمَ عَلَيْهَا السَّلَمُ تِسْعُونَ وَثَمَانُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای که دعا او را سزاوار حلال عشا مده مهربان که بخشد بر همه داد

كهيعص ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا

کاف کافی است از خدا یاد کردن بخشایش خداوند تو بنده خویش را زکریا

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ

چون بخواند خداوند خویش را خواندنی پنهان گفت ای خداوند من سست شده استخوان

مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ

از من سپید شد سر و نبودم بخواندن تو ای پروردگار من

شَقِيًّا وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَاءِي وَكَانَتِ

امرأتي

امْرَاَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا يَرِثُنِي

زن من نازاینده بخش مرا از نزد تو فرزندی تا میراث گیرد

وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا

و میراث گیرد از تبار یعقوب و کن مر او را ای خداوند من بسندیده

يَا زَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ

یا زکریا ما بشارت دهیم ترا بکودکی نام او یحیی نکردیم

لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا قَالَ رَبِّ اَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَا

او را از پیش همنامی گفت ای خداوند من از کجا باشد مرا کودکی و هست

نَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا قَالَ

زن من نازاینده و دررسیده از پیری بخشکی گفت

كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ

همچنین گفت خداوند تو او بر من آسان و بیافریدم ترا

مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً

از پیش و نبودی چیزی گفت خداوند من بکن مرا نشانی

قَالَ آيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَجَ

گفت نشان تو آنست که سخن نگویی با مردمان سه شب راست بیرون آمد

عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحَى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً

بر گروه خود از محراب اشارت کرد ایشان را که تسبیح کنید بامداد

وَعَشِيًّا يَا يَحْيَى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ

الْحُكْمَ صَبِيًّا وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكَوٰةً وَكَانَ تَقِيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا وَسَلَامٌ عَلَيْهِ

يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا وَاذْكُرْ

فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا

شَرْقِيًّا فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا

إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ

بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ

لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا قَالَتْ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ

وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا قَالَ كَذَٰلِكِ قَالَ

رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً

مِنَّا

مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ

مَكَانًا قَصِيًّا فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ

قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا

فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ

سَرِيًّا وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ

رُطَبًا جَنِيًّا فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيِنَّ

مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا

فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ

قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا يَا أُخْتَ هَرُونَ

مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

الْمَهْدِ صَبِيًّا قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ

وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَمَا كُنْتُ

وَأَوْصَانِي بِالصَّلَوٰةِ وَالزَّكَوٰةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا وَالسَّلَامُ

عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَى

أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

فاختلف

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ يَوْمَ يَاْتُونَنَا

لَكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ

الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُو

مِنُونَ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا

يُرْجَعُونَ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّهُ

كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ يَا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ عشر

مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيًا يَا اَبَتِ

اِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِي اَهْدِكَ

صِرَاطًا سَوِيًّا يَا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ اِنَّ

الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا يَا اَبَتِ اِنِّي اَخَافُ

اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِي يَا اِبْرٰهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَا

رْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ سَا

سْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي اِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا وَاَعْتَزِلُكُمْ

وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبِّي عَسٰى اَلَّا

اَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا

جَعَلْنَا نَبِيًّا وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا

لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ [illegible]سى

اَنَّهُ

عشر

نافع ابن كثير ابو عمرو ابن عامر مخلِصًا

إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا وَنَادَيْنَاهُ

که او بود مخلص وبود رسول آگاه ز وخواندیم اورا

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا وَوَهَبْنَا

ازکناره کوه دست راست ونزدیک کردیم اورا رازگوینده وبخشیدیم

لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا وَاذْكُرْ فِي

اورا ازرحمت ما برادراو هرون پیغامبر واذکر در

الْكِتَابِ إِسْمَعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ

کتاب اسمعیل که او بود راست وعده وبود

رَسُولًا نَبِيًّا وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَوٰةِ وَالزَّكَوٰةِ

رسول برگزیده وبود که می فرمود اهل خویش را نماز وزکوة

وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

وبود نزد خدای او پسندیده واذکر درنامه

إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا

ادریس را که او بود راستگوی پیغامبری وبرداشتیم اورا بجایگاهی

عَلِيًّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

بلند ایشانند آن کسانی که نعمت کرد خدا برایشان از پیغامبران از

ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ

فرزندان آدم وازآنکه برداشتیم با نوح وازفرزندان

إِبْرَهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَى

ابراهیم ویعقوب وازآنکه راه نمودیم وبگزیدیم چون خوانده شود

عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا فَخَلَفَ
مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ
فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا جَنَّاتِ
عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ
وَعْدُهُ مَاْتِيًّا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ
رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ
مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ
رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ
وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ

وما

وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سَمِيًّا وَيَقُولُ الْاِنْسَانُ اَيِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ
اُخْرَجُ حَيًّا اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنَاهُ
مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْاً فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَا
طِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ
مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ثُمَّ
لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا وَاِنْ مِنْكُمْ اِلَّا
وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ثُمَّ نُنَجِّي
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا وَاِذَا تُتْلٰى
عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا

أَیُّ الْفَرِیقَیْنِ خَیْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِیًّا وَکَمْ أَهْلَکْنَا

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْیًا قُلْ مَنْ کَانَ

فِی الضَّلَالَةِ فَلْیَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّی إِذَا رَأَوْا مَا

یُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَیَعْلَمُونَ

مَنْ هُوَ شَرٌّ مَکَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا وَیَزِیدُ اللَّهُ

الَّذِینَ اهْتَدَوْا هُدًی وَالْبَاقِیَاتُ الصَّالِحَاتُ خَیْرٌ

عِنْدَ رَبِّکَ ثَوَابًا وَخَیْرٌ مَرَدًّا أَفَرَأَیْتَ الَّذِی کَفَرَ

بِآیَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَیَنَّ مَالًا وَوَلَدًا أَطَّلَعَ الْغَیْبَ

أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا کَلَّا سَنَکْتُبُ

مَا یَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا وَنَرِثُهُ مَا یَقُولُ

ویأتینا

عشر

ويأتينا فردا واتخذوا من دون الله الهة ليكونوا

وبيايد ما را تنها وبگرفتند بجز خداى خدايانى تا باشند

لهم عزا كلا سيكفرون بعبادتهم ويكونون

ايشانرا عز هرگز نه كافر شوند بپرستيدن ايشان وباشند

عليهم ضدا الم تر انا ارسلنا الشيطين على الكفرين

بر ايشان دشمن آيا ننگرى كه ما فرستاديم ديوان را بر كافران

تؤزهم ازا فلا تعجل عليهم انما نعد لهم عدا يوم

مى جنبانند ايشانرا جنبانيدنى مشتاب بر ايشان جز اين نيست بشمريم ايشانرا شمردنى روز

نحشر المتقين الى الرحمن وفدا ونسوق المجرمين الى

گرد كنيم پرهيزكاران را بسوى خداوند سواران وبرانيم گناهكاران را بسوى

جهنم وردا لا يملكون الشفعة الا من اتخذ

دوزخ تشنگان ندارند شفاعت مگر كسى كه بگرفته باشند

عند الرحمن عهدا وقالوا اتخذ الرحمن ولدا لقد

نزد خداوند عهد وگفتند بگرفت خداوند فرزندى بدرستى

جئتم شيئا ادا تكاد السموت يتفطرن منه

آورديد چيزى بزرگ نزديك است آسمانها كه پاره پاره گردد از آن

وتنشق الارض وتخر الجبال هدا ان دعوا للرحمن

وبشكافد زمين وبيفتد كوهها افتادنى كه خواندند خداى را

ولدا وما ينبغى للرحمن ان يتخذ ولدا ان كل من فى

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا لَقَدْ

آسمانها وزمینها مگر بیاید بخدای بندهٔ خود

اَحْصٰيهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

شمار دانست ایشانرا وشمردست ایشانرا شمردنی وهمه بیایند روز رستخیز

فَرْدًا اِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ

تنها ایشان که بگرویدند وبکردند نیکیها زود بکند ایشانرا

لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ

خداوند دوستی ما آسان کردانیدیم برزبان تو تا مژده دهی بدو

الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ

پرهیزگارانرا وبترسانی بدو گروه سخت خصومت ایشانرا وچند هلاک کردیم پیش از ایشان

مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

از گروهانی هیچ بینی از ایشان هیچ کسی یا می‌شنوی ایشانرا آوازی

[illegible]

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقٰى اِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ

مر انرا که ترسد فرو فرستادنی

يَخْشٰى تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى

الرحمن

الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ۝ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي

خداوند بر عرش واستاد اورا است آنچه در آسمانها وآنچه در زمین

الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ۝ وَاِنْ تَجْهَرْ

وآنچه درمیان هردوانست وآنچه درزیر همه زمین است واگر آواز برآری

بِالْقَوْلِ فَاِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ۝ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

گفتار او بداند راز وپنهان خداى نيست خداوندى مگر او

لَهُ الْاَسْمَاۤءُ الْحُسْنٰى ۝ وَهَلْ اَتٰيكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ۝ اِذْ رَاٰ

اورا است نامها نيكو بس وچيز آمد بتو خبر موسى چون ديد

نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْا اِنِّيْ اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلِّيْ

آتش گفت اهل خود را درنگ كنيد كه من ديدم آتش مگر من

اٰتِيْكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۝ فَلَمَّا

بيارم شمارا از آن پاره افروخته يا بيابم بر آتش راه راست چون

اَتٰيهَا نُوْدِيَ يَا مُوْسٰى ۝ اِنِّيْ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ

بيامد خوانده شد كه يا موسى من كه خداوند توام بيرون كن نعلين خويش

اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ

كه تو بوادى پاكى نام طوى ومن بگزيدم ترا گوش دار

لِمَا يُوْحٰى ۝ اِنَّنِيْ اَنَا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدْنِيْ وَاَقِمِ

الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ۝ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخْفِيْهَا

لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا

مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَيهُ فَتَرْدَى وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ

يَا مُوسَى قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا

عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى

فَأَلْقَيهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ

سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى ۞ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ

تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَى لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا

الْكُبْرَى اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى قَالَ رَبِّ

اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ

لِسَانِي يَفْقَهُوا قَوْلِي وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي

هرون

هرون اخي اشدد به ازري واشركه في امري

هرون برادرم محکم گردان بدو پشت من وانباز گردان اورا در کار من

كي نسبحك كثيرا ونذكرك كثيرا انك

تا تسبیح کنیم ترا بسیاری وباد کنیم ترا بسیاری که تو هستی

كنت بنا بصيرا قال قد اوتيت سؤلك يا موسى

بکار ما بینا گفت دادند ترا خواست تو یا موسی

ولقد مننا عليك مرة اخرى اذ اوحينا الى امك

و ما منت نهادیم بر تو یکبار دیگر والهام دادیم بسوی مادر تو

ما يوحى ان اقذفيه في التابوت فاقذفيه

آنچه وحی آمد که در افکنی در تابوت که درافکن در آن

في اليم فليلقه اليم بالساحل ياخذه عدو لي

دریا تا بیفکند اورا دریا بکنار تا بگیرد دشمن من

وعدو له والقيت عليك محبة مني ولتصنع على

و دشمن او و بیفکندم بر تو دوستی تا پرورده شوی بر

عيني اذ تمشي اختك فتقول هل ادلكم على من يكفله

دیدار من چون همی رفت خواهر تو گفت خبری راه نمون باشم شمارا بر کسی که پرورد اورا

فرجعناك الى امك كي تقر عينها ولا تحزن

باز گردانیدیم ترا بسوی مادر تو تا روشن گردد چشم او و اندوه نگیرد

وقتلت نفسا فنجيناك من الغم وفتناك فتونا

فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَى قَدَرٍ
يَا مُوسَى وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي اذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ
بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي اذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ
إِنَّهُ طَغَى فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى
قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى قَالَ
لَا تَخَافَا إِنَّنِي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا
رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ
قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدَى إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ
وَتَوَلَّى قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى

كل

كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى

هر چیزی آفرید او را پس راه نمود گفت چه بود حال گروهان پیشینی

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

گفت علم آن نزد خداوند من در کتاب گم نکند خداوند من و نه فراموش کند

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

آنکه کرد شمارا زمین گستردنی و پدید کرد شمارا در آن راهها

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

و فرو فرستاد از آسمان آب و بیرون آوردیم بوی گونه گونه از گیاهان پراکنده

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي

بخورید و بچرانید ستوران شمارا که در این نشانهاست خداوندان

النُّهَى مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُ

خردرا از آن کردیم شمارا و در آن باز گردانیم شمارا و از آن بیرون

كُمْ تَارَةً أُخْرَى وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ

آوریم شمارا بار دیگر و بنمودیم نشانهاما همه بدروغ داشت

وَأَبَى قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى

و سر باز زد گفت آمدی با ما تا بیرون کنی ما را از زمین ما بجادوی تو یا موسی

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا

بیاوریم بتو جادوی مثل آن میان ما و میان تو وعده گاهی

لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى قَالَ مَوْعِدُكُمْ

گفت وعده گاه

يَوْمُ الزِّينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ

فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتَى قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ

افْتَرَى فَتَنَازَعُوا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى قَالُوا

اِنْ هٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ

بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ۝ فَاَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ

ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى قَالُوا يَا مُوسَى

اِمَّا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّا اَنْ نَكُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقَى قَالَ بَلْ اَلْقُوا

فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا

تَسْعَى فَاَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى قُلْنَا لَا تَخَفْ

فَيَسْحَتَكُمْ

انك انت

اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلي وَاَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا

اِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ

اَتَي فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَ

مُوسَي قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ وَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ

مِنْ خِلَافٍ وَلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ

اَيُّنَا اَشَدُّ عَذَابًا وَاَبْقَي قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَي مَا جَاءَنَا

مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا

تَقْضِي هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا اِنَّا اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا

خَطَايَانَا وَمَا اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ

وابقى ۵ انه من يات ربه مجرما فان له جهنم لا

يموت فيها ولا يحيى ومن ياته مؤمنا قد عمل

الصالحات فاولئك لهم الدرجات العلى جنات

عدن تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك

جزاء من تزكى ولقد اوحينا الى موسى ان اسر حزب

بعبادي فاضرب لهم طريقا في البحر يبسا لا تخاف

دركا ولا تخشى فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم

من اليم ما غشيهم واضل فرعون قومه وما هدى

يا بني اسرائيل قد انجيناكم من عدوكم وواعدناكم

جانب الطور الايمن ونزلنا عليكم المن والسلوى

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا
فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي
فَقَدْ هَوَى وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
ثُمَّ اهْتَدَى وَمَا أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يَا مُوسَى
قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى
قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا
قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا
أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي قَالُوا

مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَٰكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا

مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَٰذَا إِلَٰهُكُمْ

وَإِلَٰهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا

وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَٰرُونُ

مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَٰنُ

فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ

عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ قَالَ يَا هَٰرُونُ مَا

مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ

تقول

تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي قَالَ

فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا

بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَ

لِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوٰةِ

أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ

إِلَىٰ إِلَٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ

لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا إِنَّمَا إِلَٰهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ

إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ

مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا

خالدين فيه وساء لهم يوم القيامة حملا يوم ينفخ

في الصور ونحشر المجرمين يومئذ زرقا يتخافتون

بينهم إن لبثتم إلا عشرا نحن أعلم بما يقولون إذ يقول

أمثلهم طريقة إن لبثتم إلا يوما ويسألونك عن الجبال

فقل ينسفها ربي نسفا فيذرها قاعا صفصفا لا ترى

فيها عوجا ولا أمتا يومئذ يتبعون الداعي لا عوج

له وخشعت الأصوات للرحمن فلا تسمع إلا همسا

يومئذ لا تنفع الشفاعة إلا من أذن له الرحمن ورضي

له قولا يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون

به علما وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب

من حمل

مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْ
مِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ
قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا
تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
زِدْنِي عِلْمًا وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ
وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا
عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ
فَتَشْقَى إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى وَإِنَّكَ

لَا تَظْمَؤُا فِيهَا وَلَا تَضْحَى فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ

قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلَى

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ

عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ثُمَّ

اجْتَبَيهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا

جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ

مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي

أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا

فنسيتها

فنسيتها وكذلك اليوم تنسى وكذلك نجزي

فراموش كردي آنرا وهمچنين امروز بحال گذاشتم ترا وهمچنين جزا دهيم

من اسرف ولم يؤمن بايات ربه ولعذاب الآخرة

آنكه تباه كار كند وبگرويد بايتهاي ما خداوند او وعذاب آن جهان

اشد وابقى افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم من القرون

سخت تر وپاينده تر باره ننمود ايشانرا چند هلاك كرديم پيش از ايشان از گروهان

يمشون في مساكنهم ان في ذلك لايات لاولي

ميروند درآرامگاههاء ايشان اندران نشانهاست مر خداوندان

النهى ولولا كلمة سبقت من ربك لكان لزاما

خردرا واگرنه سخن بودي پيشتر رفته از خداوند تو بودي عذاب

واجل مسمى فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد

ودرنامي نام زده صبر كن بر آنچه گويند وتسبيح كن بستايش

ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها ومن اناء الليل

خداوند تو پيش از برآمدن آفتاب وپيش از فرو رفتن وار ساعتها شب

فسبح واطراف النهار لعلك ترضى ولا تمدن

وتسبيح كن وكنارها روز تا مگر تو خشنود گردي ودراز مكن

عينيك الى ما متعنا به ازواجا منهم زهرة الحيوة

دو چشم خويش سوي آنچه برخورداري داديم بو جفتهاء ايشان آرايش زندگاني

الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير وابقى وامر

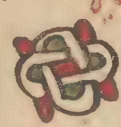
دنيا تا آزموده كنيم ايشانرا وروزي خداوند تو بهتر و پاينده تر وفرمان كن

اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك رزقا

اهل ترا بنماز وصبر کن بران نخواهیم از تو روزی

نحن نرزقك والعاقبة للتقوى وقالوا لولا يأتينا

ما روزی دهیم ترا و سرانجام پرهیزکاران را باشد و گفتند چرا نیارد بما

باية من ربه اولم تأتهم بينة ما في الصحف الاولى

نشانی از خداوند خویش نیامد بدیشان پیدا در نامها پیشین

ولو انا اهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا

و اگر ما هلاک کردیم ایشانرا بعذابی از پیش آن گفتندی خداوند ما چرا

ارسلت الينا رسولا فنتبع اياتك من قبل ان نذل ونخزى

نفرستادی بما پیغامبری تا پس روی کردیمی نشانهای ترا از پیش آنکه خوار شدیم و رسوا

قل كل متربص فتربصوا فستعلمون من اصحاب الصراط

بگو همه چشم دارند شما نیز چشم دارید زود بدانید از خداوندان راه

السوي ومن اهتدى سورة الانبياء مائة واحدى عشر اية

راست و کیست راه یافته

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون

نزدیک آمد مردمانرا شمار ایشان و ایشان در غفلت روی گردانیده اند

ما يأتيهم من ذكر من ربهم محدث الا استمعوه

نیاید بدیشان هیچ یاد کردی از خداوند ایشان نو کرده مگر گوش فرا دارند

فصل

وَهُمْ يَلْعَبُونَ لَاهِيَةً وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا

هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَيهُ بَلْ هُوَ

شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ مَا آمَنَتْ

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ وَمَا

أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ

إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ

الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ

فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ لَقَدْ أَنْزَلْنَا

إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَكَمْ

قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا

قَوْمًا آخَرِينَ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ فَمَا زَالَتْ

تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ وَمَا

خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ لَوْ أَرَدْنَا

أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ بَلْ نَقْذِفُ

بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ

الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ

عنده لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون

يسبحون الليل والنهار لا يفترون ۝ ام اتخذوا آلهة

من الارض هم ينشرون لو كان فيهما آلهة الا الله

لفسدتا فسبحان الله رب العرش عما يصفون لا يسئل

عما يفعل وهم يسئلون ام اتخذوا من دونه آلهة

قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي وذكر

من قبلي بل اكثرهم لا يعلمون الحق فهم معرضون

وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا

اله الا انا فاعبدون وقالوا اتخذ الرحمن ولدا سبحانه

بل عباد مكرمون لا يسبقونه بالقول وهم بامره

يعملون يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يشفعون

الا لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون ومن يقل منهم

اني اله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك

نجزي الظالمين اولم ير الذين كفروا ان السموات و

الارض كانتا رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل

شيء حي افلا يؤمنون وجعلنا في الارض رواسي

ان تميد بهم وجعلنا فيها فجاجا سبلا لعلهم

يهتدون وجعلنا السماء سقفا محفوظا وهم

عن اياتها معرضون وهو الذي خلق الليل والنهار

والشمس والقمر كل في فلك يسبحون وما جعلنا

لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً

وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُ

ونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ

بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ

سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا

الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا

يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ

بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا

بفرستادگان از پیش تو فرود آمد بدان کسانی که فسوس کردند ازیشان آنچه بودند

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ

بدان فسوس میکردند بگو که نگاه دارد شما را بشب و روز از

الرَّحْمَٰنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ

خدای بل ایشان از یاد کرد خداوند خویش روی گردانندهاند یا هست ایشان را خدایان

تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا

که باز دارد ایشان را جز ما نتوانند یاری خویشتن را و نه

هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ

ایشان از ما یاری کرده شوند بل برخورداری دادیم ایشان را و پدران ایشان را تا دراز شد

عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا

برایشان زندگانی آیا نمی بینند که ما می آییم زمین را کم میکنیم آن را از کنارهای آن

أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ

آیا ایشان غلبه کنندگانند بگو جز این نیست که بیم میکنم شما را بپیغام و نشنود

الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ

کران خواندن را چون بیم کرده شوند و اگر برسد ایشان را بهره از

عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

عذاب خداوند تو هر آینه گویند ای وای ما که ما بودیم ستمکاران

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ

و بنهیم ترازوها راست روز رستخیز پس ستم کرده نشود

نَفْسٌ شَيْـًٔا وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا
بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَرُونَ
الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ وَهَذَا
ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ وَلَقَدْ
آتَيْنَا اِبْرَهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ اِذْ قَالَ
لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي اَنْتُمْ لَهَا عَا
كِفُونَ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ قَالَ لَقَدْ
كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قَالُوا اَجِئْتَنَا
بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَى ذَلِكُمْ

مِنَ الشَّاهِدِينَ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ حزب

از گواهانم و بخدای که بسازم بتان شما پس از آن

أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ

روی گردانید شما برگشتگان پس کرد ایشان را پاره پاره مگر مهتری ایشان

لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا

تا مگر ایشان سوی او باز گردند گفتند کی کرد این بخدایان ما

إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ

که او از ستمکاران گفتند شنیدیم که جوانی عیب کرد ایشان را گویند او را

إِبْرَهِيمُ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ

ابرهیم گفتند بیارید او را بر چشم دیدار مردمان تا مگر ایشان گواهی دهند

قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَهِيمُ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ

گفتند تو کردی این بخدایان ما ای ابرهیم گفت بلکه کرد این

كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ فَرَجَعُوا

مهتر ایشان این بپرسید از ایشان اگر هستند که سخن گویند باز گشتند

إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ثُمَّ نُكِسُوا

سوی تنهای ایشان گفتند که شما اید ستمکاران پس سرنگون کردند

عَلَى رُؤُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ قَالَ

بر سرهای شان که دانسته ای که اینان سخن نگویند گفت

أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا

يَضُرُّكُمْ أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

أَفَلَا تَعْقِلُونَ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ

كُنْتُمْ فَاعِلِينَ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا

عَلَى إِبْرَهِيمَ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَا

لَمِينَ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا

جَعَلْنَا صَالِحِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا

وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَوةِ

وَإِيتَاءَ الزَّكَوةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ وَلُوطًا

آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ

بدادیم حکم ودانش ورهانیدیم اورا ازان دیه کی بودند

تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ وَأَدْ

کی کردندی پلیدیها کی ایشان بودند گروه بد بی فرمانان ودر

خَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ وَنُوحًا إِذْ نَادَى

آوردیم اورا در رحمت ما کی او بود از صالحان ونوح را چون خواند

مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ ٧

از پیش پاسخ کردیم اورا برهانیدیم اورا واهل اورا از اندوه

الْعَظِيمِ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

بزرگ ویاری کردیم اورا از گروه آن کی دروغ داشتند آیات ما

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ وَدَاوُدَ

کی ایشان بودند گروه بد غرقه کردیم ایشانرا همگانان وداود

وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ

وسلیمان حکم کردند در کشت آنگه کی گوسفندان شب چرید

الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ

گروه وبودیم ما حکم ایشانرا گواهان فهم کردیم آن سلیمانرا

وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ

وهریکی دادیم حکم ودانش وسخر کردیم با داود کوهها

يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ

کی تسبیح کنند ومرغان وبودیم ما کنندگان وبیاموختیم اورا صنعت کردن

لبوس

لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ شَاكِرُونَ

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِاَمْرِهِ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِي

بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ○ وَمِنَ الشَّيَا

طِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذٰلِكَ

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ○ وَاَيُّوبَ اِذْ نَادَى رَبَّهُ

اَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ○ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ

فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ

مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ ○ وَ

اِسْمٰعِيلَ وَاِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ○

وَاَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ○ وَذَا النُّونِ

إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادِي

چون برفت خشم گرفته پس پنداشت که تنگ نگیریم بر او پس خواند

فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

در تاریکیها که نیست خدای مگر تو پاکی تو که من بودم

مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ

از ستمکاران پاسخ کردیم او را و برهانیدیم او را از اندوه و همچنان

نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي

برهانیم گرویدگان را و زکریا چون خواند خداوند او را یا خداوند من مگذار مرا

فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ

تنها و تو بهترین میراث گیرانی پاسخ کردیم او را و بخشیدیم او را

يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ

یحیی و نیکو کردیم او را زن او که ایشان بودند که شتافتندی

فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا

در نیکوییها و می خواندند ما را بامید و بیم و بودند ما را

خَاشِعِينَ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ

ترسکاران و آن زن که نگاه داشت تن خود را پس دمیدیم در او از

رُوحَنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝ إِنَّ هَذِهِ

روح ما و کردیم او را و پسر او را نشانی جهانیان را که این

أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ وَتَقَطَّعُوا

گروه شما گروهی یکی است و من خداوند شمام پرستید مرا و پراکنده کردند امرهم

أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّا
کار خویش را میان ایشان همه سوی ما باز گردند هر که کند از نیکها
لِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ
و او باشد گرویده ناسپاسی نباشد کار او را و ما مر او را
كَاتِبُونَ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا
نبشته ایم و حرامست بر دیهی هلاک کردیم ایشان را که ایشان باز
يَرْجِعُونَ حَتَّى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ
گردند تا آنگه که گشاده شود یأجوج و ماجوج
وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ
و ایشان همه از بالا فرو دوند و نزدیک آید وعده راست
فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا
آنگاه بیرون آید چشمهای ایشان که کافر شدند گویند ای وای ما
قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ إِنَّكُمْ
بودیم ما در غفلت ازین که بودیم ما ستمکاران که شما
وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ
و آنچه می پرستید بجز خدای هیزم دوزخ شما
لَهَا وَارِدُونَ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا
در شوند اگر بودی ایشان خدایان در نیامدندی در آنجا
وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا
و همه در آنجا جاوید باشند ایشان را در آنجا ناله و ایشان در آنجا

يسمعون ان الذين سبقت لهم منا الحسنى اوليك

عنها مبعدون ۝ لا يسمعون حسيسها وهم فيما

اشتهت انفسهم خالدون لا يحزنهم الفزع الاكبر

وتتلقيهم الملايكة هذا يومكم الذي كنتم تو

عدون ۝ يوم نطوي السما كطي السجل للكتب

كما بدانا اول خلق نعيده وعدا علينا انا كنا

فاعلين ولقد كتبنا في الزبور من بعد الذكر

ان الارض يرثها عبادي الصالحون ان في هذا

لبلاغا لقوم عابدين ۝ وما ارسلناك الا رحمة

[illegible] قل انما يوحي الي انما الهكم اله واحد

فهل

فَهَلْ اَنتُمْ مُسْلِمُونَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ

وَاِنْ اَدْرِي اَقَرِيبٌ اَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ اِنَّهُ يَعْلَمُ

الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ وَاِنْ اَدْرِي لَعَلَّهُ

فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ اِلَى حِينٍ قَالَ رَبِّ احْكُمْ

بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

حزب

سُورَةُ الْحَجِّ سَبْعُونَ وَخَمْسُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا اَرْضَعَتْ

وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى

وَمَا هُم بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ ٱللَّهِ شَدِيدٌ وَمِنَ

ٱلنَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي ٱللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ

شَيْطَٰنٍ مَّرِيدٍ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ

يُضِلُّهُۥ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ يَٰأَيُّهَا ٱلنَّاسُ

إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ ٱلْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَٰكُم

مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ

مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي ٱلْأَرْحَامِ

مَا نَشَآءُ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا۟

أَشُدَّكُمْ وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰٓ أَرْذَلِ

ٱلْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا وَتَرَى ٱلْأَرْضَ

هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ

وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ

الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ

مَنْ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ

بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ثَانِيَ

عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ

وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ بِمَا

قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ

خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى

وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ

الْمُبِينُ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ

ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ

مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ إِنَّ اللَّهَ

يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ مَنْ

كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ٢

فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لِيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ

يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ

بينات

بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ

يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ

وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۝ وَمَنْ

يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝ هَذَانِ

خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ

لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝ وَلَهُمْ مَقَامِعُ

مِنْ حَدِيدٍ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا

فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ

فِيهَا حَرِيرٌ وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى

صِرَاطِ الْحَمِيدِ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً

الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ

نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرٰهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ

أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ

وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ
لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُو
مَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا
مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا
نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ
حُرُمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ
الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَ
وْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ حُنَفَا لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ
بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَا فَتَخْطَفُهُ

الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ذَلِكَ وَ

مَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ لَكُمْ

فِيهَا مَنَافِعُ اِلَى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ

عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ فَاِلَهُكُمْ اِلَهٌ وَاحِدٌ

فَلَهُ اَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَوةِ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ

مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا

صَوَافَّ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا

القانع

القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم

تشكرون لن ينال الله لحومها ولا دماؤها ولكن يناله

التقوى منكم كذلك سخرها لكم لتكبروا الله

علي ما هداكم وبشر المحسنين إن الله يدافع عن الذين

آمنوا إن الله لا يحب كل خوان كفور أذن للذين

يقاتلون بأنهم ظلموا وإن الله علي نصرهم لقدير

الذين أخرجوا من ديارهم بغير حق إلا أن يقولوا ربنا

الله ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت

صوامع وبيع وصلوات ومساجد يذكر فيها

اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره إن الله

لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا

توانا است وعزیز آنکسانی که جای دادیم ایشان را در زمین بپای دارند

الصَّلوٰةَ وَآتَوُا الزَّكوٰةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا

نماز وبدهند زکاة وبفرمایند بنیکی وباز دارند

عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ

از بدی وخدای راست سرانجام کارها واگر دروغ دارند ترا

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ وَقَوْمُ إِبْرَ

دروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح نوح را وگروه عاد هود را وگروه ثمود صالح را وگروه

هِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ

ابرهیم ابرهیم را وقوم لوط لوط را واهل مدین شعیب را ودروغ داشتند موسی را

فَأَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

زمان دادم کافران را پس بگرفتم ایشان را چگونه بود عذاب من

فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَا

چند از دیهها هلاک کردیم ایشان را وایشان ستمکار بودند وایشان را

وِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ

افتاده است بر سقفها خویش وچاهی گذاشته وکوشکی گچ کرده

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ

وا نمیروند در زمین تا باشند ایشان را دلها کی اندر یابند

بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ

بآن یا گوشهایی بشنوند بآن که ایشان نابینا نکردند چشمها

ولكن تعمى القلوب التي في الصدور ۝ ويستعجلونك

بالعذاب ولن يخلف الله وعده وإن يوما عند

ربك كألف سنة مما تعدون ۝ وكأين من قرية

يعدون

أمليت لها وهي ظالمة ثم أخذتها وإلي المصير ۝

قل يا أيها الناس إنما أنا لكم نذير مبين ۝ فالذين آمنوا

وعملوا الصالحات لهم مغفرة ورزق كريم ۝

والذين سعوا في آياتنا معاجزين أولئك أصحاب الجحيم ۝

معجزين

وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبي إلا إذا

تمنى ألقى الشيطان في أمنيته فينسخ الله ما يلقي

الشيطان ثم يحكم الله آياته والله عليم حكيم ۝

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

تا جنید آنچه افکند دیو آزمایشی از کسانی که در دلها ایشان بیماری است

وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

و سخت است دلها ایشان و بیدادگران اندر نابمواری اند ایشان دور

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا

تا بدانند از کسانی که داده اند ایشان را دانش که او راست است از خداوند تو بگروند

بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ

بوی پس نرم شود او را دلها ایشان و خدای راه نماینده است آن کسانی را که ایمان آوردند سوی راه

مُسْتَقِيمٍ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى

راست و همی اند از کسانی که بگروید در گمان اند ازو تا

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ

بیاید ایشان رستخیز ناگاه یا بیاید ایشان عذاب روزی نازاینده شب

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

پادشاهی از روز خدای را باشد حکم کند میان ایشان پس آن کسانی که ایمان آوردند و بکردند

الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّ

نیکیها در بوستانها با نعمت باشند و آن کسانی که کافر شدند و دروغ

بُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

داشتند آیات ما را ایشانند ایشان را عذابی خوار کننده و آن کسانی که هجرت کردند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا

در راه خدای پس کشته شدند یا بمردند روزی دهد ایشان را خدای روزی حسنا

حَسَنًا وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا

يَرْضَوْنَهُ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ

بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ

اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ذٰلِكَ بِاَ

نَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ

وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ

الْحَمِيدُ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ

إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُفٌ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي

أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ وَلَا يُنَازِعُنَّكَ

فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ وَإِنْ

جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ اللَّهُ يَحْكُمُ

بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ أَلَمْ

تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ

فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَيَعْبُدُونَ مِنْ

دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

و نيست ستمكاران را هيچ يارى و چون خوانده شود برايشان آيتهاى ما پيدا

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنكَرَ يَكَادُونَ

شناسى در رويهاى آنكه كافر شدند زشتى خواهند

يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ

كه بدرافتند بر آنكسانيكه ميخوانند برايشان آيتهاى ما گو آيا خبر كنم شما را ببتر

مِّن ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ

از شما آتش وعده كرد خداى آنكسانيكه كافر شدند و بدجاى

الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ

بازگشتن است اى مردمان زده شود داستانى گوش داريد او را اين

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا

آنكسانيكه ميخوانيد از دون خداى نيافرينند مگسى و اگرچه همه گرد آيند

لَهُ وَإِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ

او را و اگر بربايد ازيشان مگس چيزى نتوانند رهانيدن ازو سست است

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۝ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ

جوينده و جسته نه شناسند اندازه خداى سزاى اندازه وى كه

اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَ

خداى تواناست خداى بگزيند از فرشتگان پيغامبران

مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

از مردمان كه خداى شنوا بيناست ميداند آنچه پيش ايشان و

خَلفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ

اجْتَبَيكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ

أَبِيكُمْ إِبْرَهِيمَ هُوَ سَمَّيكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا

لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى

النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلوةَ وَآتُوا الزَّكوةَ وَاعْتَصِمُوا

بِاللَّهِ هُوَ مَوليكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ مَايَةٌ وَتِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ○ اَلَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ○

بدرستی که رستگار شدند مومنان آن کسانی که ایشان در نماز خویش ترسندگان اند

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ○ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ

وآن کسانی که از بیهوده روی گردانیده اند وآن کسانی که زکاة را

فَاعِلُونَ ○ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ○ اِلَّا عَلٰى اَزْوَا

دادکاران اند وآن کسانی که اندامها خویش نگاه دارند مگر بر زنان

جِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ○

ایشان یا آنچه ملک شده دستهای ایشان که ایشان غیر ملامت کرده شدگان اند

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ ذٰلِكَ فَاُولٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ○ وَالَّذِينَ هُمْ

پس هر که جوید بجز این پس ایشان ایشان ستمکاران اند وآن کسانی که ایشان

لِاَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ○ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ

امانتها خویش و عهد خویش نگاه دارندگان اند وآن کسانی که ایشان بر نمازهاء خویش

يُحَافِظُونَ ○ اُولٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ○ اَلَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ

نگاه دارند ایشان ایشانند میراث گیرندگان آن کسانی که میراث یابند بهشت را

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ○ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ

ایشان در آن جاوید اند و بدرستی آفریدیم آدم را از برگزیده

مِنْ طِينٍ ○ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ○ ثُمَّ

از گل پس گردانیدیم او را آبی در آرامگاهی استوار پس

خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا

آفریدیم آب را خون بسته پس آفریدیم خون بسته را پاره گوشت پس آفریدیم

یا امانتهم

صلاتهم

المضغة عظاما فكسونا العظام لحما ثم انشاناه

خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقين ثم انكم

بعد ذلك لميتون ثم انكم يوم القيامة تبعثون

ولقد خلقنا فوقكم سبع طرائق وما كنا عن الخلق

غافلين وانزلنا من السماء ماء بقدر فاسكناه في

الارض وانا على ذهاب به لقادرون فانشانا لكم

به جنات من نخيل واعناب لكم فيها فواكه ٢

كثيرة ومنها تاكلون وشجرة تخرج من طور

سيناء تنبت بالدهن وصبغ للآكلين وان لكم

في الانعام لعبرة نسقيكم مما في بطونها ولكم

فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَعَلَيْهَا وَ

دران منفعتهاست بسيار وزيشان مى خوريد وبريشان

عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ

وبر كشتيها برداريد شمارا ودرسناديم نوح را سوى قوم او

فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا

گفت يا قوم بپرستيد خدايرا نيست شمارا هيچ خدايى جز او چرا

تَتَّقُونَ ۝ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا

نمى ترسيد گفتند مهتران آن كسانى كه كافر شدند از قوم او نيست اين مگر

بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَا

مردى همچو شما ميخواهد كه افزونى كند برشما واگر خواهد خداى

نْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

بفرستادى فرشتگان نشنوديم اين در پدران ما پيشينگان

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهِ حَتَّى حِينٍ ۝

نيست او مگر مردى كه بوى ديوانگى است چشم داريد اورا تا هنگامى

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ

گفت اى خداى من يارى ده مرا بانچه دروغ داشتند مرا پس وحى كرديم سوى او كه بكن

الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ

كشتى بچشم ما وبوحى ما پس چون آيد فرمان ما وبر دمد تنور

فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ

اندرار در كشتى از همه جفتى دو واهل خويش مگر آن كس كه

عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ

مُغْرَقُونَ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ

فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَقُلْ

رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ

لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا

آخَرِينَ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ

فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا

تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ

بشر مثلكم انكم اذا لخاسرون ايعدكم انكم

اذا متم وكنتم ترابا وعظاما انكم مخرجون

هيهات هيهات لما توعدون ان هي الا حياتنا

الدنيا نموت ونحيا وما نحن بمبعوثين ان هو الا

رجل افترى على الله كذبا وما نحن له بمؤمنين قال

رب انصرني بما كذبون قال عما قليل ليصبحن نا

دمين فاخذتهم الصيحة بالحق فجعلناهم غثاء

فبعدا للقوم الظالمين ثم انشانا من بعدهم

قرونا اخرين ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون

ثم ارسلنا رسلنا تترا كلما جاء امة رسولها

كَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ

اَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسَى

وَاَخَاهُ هَرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ اِلَى فِرْعَوْنَ

وَمَلَايِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ فَقَالُوا

اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ فَكَذَّبُوهُمَا

وَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ

يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ اٰيَةً وَاٰوَيْنَاهُمَا اِلَى

رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ يَا اَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ

وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ وَاِنَّ هَذِهِ اُمَّتُكُمْ

اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ

بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ فَذَرْهُمْ

فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّى حِينٍ أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَالٍ

وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ إِنَّ

الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُو

نَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ

إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هَذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذَلِكَ

هم لها عاملون حتى اذا اخذنا مترفيهم بالعذاب اذا هم

يجرون لا تجروا اليوم انكم منا لا تنصرون قد كانت

آياتي تتلى عليكم فكنتم على اعقابكم تنكصون

مستكبرين به سامرا تهجرون افلم يدبروا القول

ام جاءهم ما لم يات اباءهم الاولين ام لم يعرفوا

رسولهم فهم له منكرون ام يقولون به جنة

بل جاءهم بالحق واكثرهم للحق كارهون ولو اتبع

الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ومن فيهن

بل اتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون

ام تسالهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير

الرازقين ۝ وانك لتدعوهم الى صراط مستقيم ۝ وان

حزب

الذين لا يومنون بالاخرة عن الصراط لناكبون ۝ ولو

رحمناهم وكشفنا ما بهم من ضر للجوا في طغيانهم

يعمهون ۝ ولقد اخذناهم بالعذاب فما استكانوا

لربهم وما يتضرعون حتى اذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب

شديد اذا هم فيه مبلسون ۝ وهو الذي انشا لكم السمع

والابصار والافيدة قليلا ما تشكرون ۝ وهو

الذي ذراكم في الارض واليه تحشرون ۝ وهو الذي

يحيي ويميت وله اختلاف الليل والنهار افلا

تعقلون ۝ بل قالوا مثل ما قال الاولون ۝ قالوا ايذا

مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ لَقَدْ وُعِدْنَا

نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ قُلْ

لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ

قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ

الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ قُلْ

مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ

عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ

وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا

خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ

عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ قُلْ

رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي

فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَإِنَّا عَلَى أَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ

لَقَادِرُونَ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ أَعْلَمُ

بِمَا يَصِفُونَ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَا

طِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ حَتَّى إِذَا جَاءَ

أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا

فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ

بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ

بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ تَلْفَحُ وُ
جُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي
تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ
عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا
تُكَلِّمُونِ ۝ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا
آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝
فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي
وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۝ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا

أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ

ایشانند ایشان رستکاران گفت چند درنک کردید در زمین شمار سالها

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِّينَ قَالَ

گفتند درنک کردیم روزی یا برخی روزی بپرس شمار کنندگان را گفت

إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَفَحَسِبْتُمْ

درنک نکردید مگر اندکی اگر شما بودید که دانستید آیا پنداشتید

أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

ما بیافریدیم شما را بازی و شما را سوی ما بازنگردانند

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

برتر خدای پادشاه راست نیست خدای مگر او خداوند عرش بزرگوار

الْكَرِيمِ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ

وهر که خواند با خدای خدای دیگر نیست حجتی اورا

بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَا

بدان همانا شمار او نزد خداوند او نرهند از عذاب

فِرُونَ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

کافران بگو خداوندا بیامرز و ببخشای و تو بهترین بخشایندگان

سُورَةُ النُّورِ سِتُّونَ وَأَرْبَعُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَنَّهُمْ

قُلْ

لَا تُرْجَعُونَ

سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها آيات بينات

لعلكم تذكرون الزانية والزاني فاجلدوا كل

واحد منهما مائة جلدة ولا تاخذكم بهما

رافة في دين الله ان كنتم تومنون بالله واليوم الآ

خر وليشهد عذابهما طايفة من المومنين الزاني

لا ينكح الا زانية او مشركة والزانية لا ينكحها

الا زان او مشرك وحرم ذلك على المومنين والذين

يرمون المحصنات ثم لم ياتوا باربعة شهداء فاجلد

وهم ثمانين جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك

هم الفاسقون الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ

بخداى امرزنده ومهربان وانكسانى كه دشنام دهند زنان خويش را

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ

ونبود ايشان را كواهان مكر تنها ايشان كواى يكى از ايشان

أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ وَالْخَامِسَةُ

چهار سوكند بخداى او از راست كويان است و پنجم كى

أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَيَدْرَؤُا

لعنت خداى بر او باد اكر بود از دروغ كويان برشوى باذ وباز دارد

عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ

از ان زن عذاب كه كواهى دهد از زن چهار سوكند بخداى كى شوى

لَمِنَ الْكَاذِبِينَ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ

از دروغ زنانست و پنجم كى خشم خداى برزن باد اكر شوى هست

كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَ

از راست كويان واكر نه فضل خداى بودى بر شما

حْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا

و رحمت او وخداى توبه پذير درست كار است ان كسانى كه بياوردند

بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ

دروغ كروهى بودند از شما مپنداريد بد بود شما را نه ان

خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ

بود شما را هر كسى را از ايشان بود كه

وَالَّذِي تَوَلَّىٰ كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ لَوْلَا

إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ

خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ

شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ

هُمُ الْكَاذِبُونَ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ

عَظِيمٌ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ

نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ يَعِظُكُمُ

اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ

لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَن يَتَّبِعْ
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَىٰ مِنكُم
مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنكُمْ وَالسَّعَةِ أَن يُؤْتُوا
أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَا

فِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ

عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ

وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ

دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْخَبِيثَاتُ

لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ

وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا

بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا

فيها

فيها احدا فلا تدخلوها حتى يؤذن لكم وان قيل
لكم ارجعوا فارجعوا هو ازكى لكم والله بما تعملون
عليم ليس عليكم جناح ان تدخلوا بيوتا غير مسكونة
فيها متاع لكم والله يعلم ما تبدون وما تكتمون
قل للمؤمنين يغضوا من ابصارهم ويحفظوا فروجهم
ذلك ازكى لهم ان الله خبير بما يصنعون ۝ وقل
للمؤمنات يغضضن من ابصارهن ويحفظن فروجهن
ولا يبدين زينتهن الا ما ظهر منها وليضربن بخمرهن
على جيوبهن ولا يبدين زينتهن الا لبعولتهن او آبائهن
او آباء بعولتهن او ابنائهن او ابناء بعولتهن او اخوانهن او بني

إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ
أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ
لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى
يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا
مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ
مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ

اردن تحصنا لتبتغوا عرض الحيوة الدنيا ومن يكرههن

فان الله من بعد اكراههن غفور رحيم ولقد انز

لنا اليكم آيات مبينات ومثلا من الذين خلوا من قبلكم

وموعظة للمتقين الله نور السموات والارض مثل

نوره كمشكوة فيها مصباح المصباح في زجاجة

الزجاجة كانها كوكب دري يوقد من شجرة

مباركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها

يضيء ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله لنوره

من يشاء ويضرب الله الامثال للناس والله بكل شيء

عليم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه

يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝ رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ

وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَوٰةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَوٰةِ

يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ۝ لِيَجْزِ

يَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ

بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا

وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّيهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ

الْحِسَابِ ۝ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَيهُ مَوْجٌ مِنْ

فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا

فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ

له نورا فما له من نور ۝ الم تر ان الله يسبح له من في السموات

والارض والطير صافات كل قد علم صلاته وتسبيحه

والله عليم بما يفعلون ولله ملك السموات والارض

والى الله المصير الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يؤلف بينه

ثم يجعله ركاما فترى الودق يخرج من خلاله و

ينزل من السما من جبال فيها من برد فيصيب به

من يشا ويصرفه عن من يشا يكاد سنا برقه يذهب

بالابصار يقلب الله الليل والنهار ان في ذلك لعبرة

لاولي الابصار والله خلق كل دابة من ما فمنهم من

يمشي على اربع يخلق الله ما يشا ان الله على كل شي

على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من

قَدِيرٌ لَقَدْ اَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ

اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ

وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَمَا اُولٰئِكَ

بِالْمُؤْمِنِينَ وَاِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيقٌ

مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ وَاِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا اِلَيْهِ مُذْعِنِينَ

اَفِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَمِ ارْتَابُوا اَمْ يَخَافُونَ اَنْ يَحِيفَ اللّٰهُ

عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ اُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ اِنَّمَا كَانَ

قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ اِذَا دُعُوا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰئِكَ

هم الفا

هم الفايزون وأقسموا بالله جهد ايمانهم لئن أمرتهم

ليخرجن قل لا تقسموا طاعة معروفة إن الله خبير بما

تعملون قل أطيعوا الله وأطيعوا الرسول فإن تولوا

فإنما عليه ما حمل وعليكم ما حملتم وإن تطيعوه

تهتدوا وما على الرسول إلا البلاغ المبين وعد الله الذين

آمنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الأرض

كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم

الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم أمنا يعبد

ونني لا يشركون بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فأ

ولئك هم الفاسقون وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ

يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَ

حِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلٰوةِ

الْعِشَاءِ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ

بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِذَا بَلَغَ

الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ

عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ

وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَيْسَ

عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ

أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُمْ

مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا

جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ

تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ

اللّٰهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ

جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ

لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ

إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ

كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ

مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ

فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَلَا إِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

وَالأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ

إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سُورَةُ الفُرْقَانِ سَبْعُونَ وَسَبْعُ آيَاتٍ مَكِّيَّة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَا

لَمِينَ نَذِيرًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلَمْ

يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي المُلْكِ وَخَلَقَ

كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ

آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ

لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا

وَلَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَـٰذَا

ونه زنده کردن ونه برانگیختن وگفتند ان کسانی که کافر شدند نیست این

إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَيٰهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ

مگر دروغ ازخویشتن ساخته وباری کرد بروی بر ان گروهی دیگران اوردند

جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۝ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

ستمی ودروغی وگفتند ان افسانه پیشینگان است

اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ قُلْ أَنزَلَهُ

بنبشته اند خویشتن را کی املا کنند بروی بامداد وشبانگاه بگو فرو فرستاد انرا

الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ

انکه داند راز در اسمانها ودرزمین که وی هست

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَقَالُوا مَالِ هَـٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ

امرزنده بخشاینده وگفتند چیست این پیغامبر را کی میخورد

الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ

طعام ومیرود در بازارها چرا فرستاده نشد بوی فرشته

فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا ۝ أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ

تا باشد بااو بیم کننده یا افکنده شود بوی گنجی یا باشد

لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۝ وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ

اورا بوستانی کی خورد ازان وگفتند بیدادگران متابعت نمی کنید

إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

فضلوا

فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ

شَا جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ۝ بَلْ كَذَّ

بُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَ فِيرًا ۝

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَا

لِكَ ثُبُورًا لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا

ثُبُورًا كَثِيرًا قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي

وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا لَهُمْ فِيهَا

مَا يَشَاؤُنَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَسْؤُلًا وَيَوْمَ

يحشرهم وما يعبدون من دون الله فيقول
ءانتم اضللتم عبادي هؤلاء ام هم ضلوا السبيل
قالوا سبحانك ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من
دونك من اولياء ولكن متعتهم واباءهم حتى
نسوا الذكر وكانوا قوما بورا فقد كذبو
كم بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا
ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا وما ارسلنا
قبلك من المرسلين الا انهم لياكلون الطعام و
يمشون في الاسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة
اتصبرون وكان ربك بصيرا ۵ وقال الذين لا

يرجون

يرجون لقانا لولا انزل علينا الملايكه او نرى

ربنا لقد استكبروا في انفسهم وعتو عتوا كبيرا

يوم يرون الملايكه لا بشرى يوميذ للمجرمين

ويقولون حجرا محجورا وقدمنا الى ما عملوا من

عمل فجعلناه هبا منثورا اصحاب الجنه يوميذ خير

مستقرا واحسن مقيلا ويوم تشقق السما بالغمام

ونزل الملايكه تنزيلا الملك يوميذ الحق للرحمن

وكان يوما على الكافرين عسيرا ويوم يعض

الظالم على يديه يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول

سبيلا يا ويلتى ليتني لم اتخذ فلانا خليلا لقد اضلني

عن الذكر بعد اذ جاءني وكان الشيطان للانسان

خذولا وقال الرسول يا رب ان قومي اتخذوا هذا

القران مهجورا ه وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا

من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا ه وقال الذين

كفروا لولا نزل عليه القران جملة واحدة كذلك

لنثبت به فوادك ورتلناه ترتيلا ولا ياتونك بمثل

الا جئناك بالحق واحسن تفسيرا الذين يحشرون

على وجوههم الى جهنم اولئك شر مكانا واضل

سبيلا ولقد اتينا موسى الكتاب وجعلنا معه

اخاه هرون وزيرا فقلنا اذهبا الى القوم الذين

كذبوا

اياك نعبد واياك نستعين اهدنا
الصراط المستقيم صراط الذين انعمت
عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين
بسم الله الرحمن الرحيم قل هو الله احد الله
الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد
بسم الله الرحمن الرحيم قل اعوذ برب الناس ملك
الناس اله الناس من شر الوسواس الخناس

عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَاۤءَنِي
خَذُولًا وَقَالَ الرَّسُو
الْقُرْاٰنَ مَهْجُورًا ه وَكَ
مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَ
كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذٰلِكَ
لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا وَلَا يَاْتُونَكَ بِمَثَلٍ
اِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا اَلَّذِينَ يُحْشَرُونَ
عَلٰى وُجُوهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ
سَبِيلًا وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ
اَخَاهُ هٰرُونَ وَزِيرًا فَقُلْنَا اذْهَبَا اِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ

كذبوا

برا وقوم نوح لما

...علناهم للناس

...ا اليما وعادا وثمود

واصحـ ... ونا بين ذلك كثيرا وكلا

ضربنا له الامثال وكلا تبرنا تتبيرا ولقد اتوا

على القرية التي امطرت مطر السوء افلم يكونوا يرونها

بل كانوا لا يرجون نشورا واذا راوك ان يتخذ

ونك الا هزوا اهذا الذي بعث الله رسولا ان كا

د ليضلنا عن الهتنا لولا ان صبرنا عليها وسوف

يعلمون حين يرون العذاب من اضل سبيلا ارايت

سع فص قرشت ثخ ذض ظغ لا

ابجد هوز حطي كلمن سعفص قرشت

ثخذ ضظغ لا الله اكبر اشهد ان لا اله

الا الله اشهد ان محمدا رسول الله

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا

كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ

آيَةً وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَعَادًا وَثَمُودَ

وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكُلًّا

ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝ وَلَقَدْ أَتَوْا

عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا

بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝ وَإِذَا رَأَوْكَ إِنْ يَتَّخِذُ

ونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝ إِنْ كَادَ

لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ

يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَرَأَيْتَ

من اتخذ الهه هويه افانت تكون عليه وكيلا

آنکه بگیرد خدای هوای خویش را مر اینرا تو باشی بر وی نگاه بان

ام تحسب ان اكثرهم يسمعون او يعقلون ان هم

یا می پنداری که بیشتر ایشان بشنوند یا دریابند نیستند ایشان

الا كالانعام بل هم اضل سبيلا الم تر الى ربك

مگر چون ستوران بلکه ایشان بیراه ترند براه نبینی سوی خداوند تو

كيف مد الظل ولو شا لجعله ساكنا ثم

چگونه بکسترد سایه و اگر خواستی کردی آرامیده پس

جعلنا الشمس عليه دليلا ثم قبضناه الينا

کردیم آفتاب را بروی راه نمون پس فرا گرفتیم سوی ما

قبضا يسيرا وهو الذي جعل لكم الليل لباسا

فرا گرفتنی آسان و اوست آنک کرد شما را شب پوشش

والنوم سباتا وجعل النهار نشورا وهو الذي ارسل

و خواب آسایش و کرد روز را انگیختن و اوست آنک فرستاد

الرياح بشرا بين يدي رحمته وانزلنا من السما ما

بادها را مژده دهنده پیش رحمت او و فرو فرستادیم از آسمان آب

طهورا لنحيي به بلدة ميتا ونسقيه مما خلقنا

پاکیزه تا زنده کنیم بدان زمین مرده و آب دهیم از آنچه آفریدیم

انعاما واناسي كثيرا ولقد صرفناه بينهم ليذ

چهارپایان و مردمان بسیار و دمانیدیم میان ایشان

بشرا … قرأ ابن کثیر ابو عمرو نشرا

كَرُوا فَاَبَي اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُورًا ۝ وَلَوْ شِئْنَا
لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ
الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ وَ
جَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي
خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ
رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَي رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝
وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ قُلْ مَا اَسْئَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلَي رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَ

توكل على الحي الذي لا يموت وسبح بحمده و
كفى به بذنوب عباده خبيرا ۝ الذي خلق السموات
والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على
العرش الرحمن فسئل به خبيرا ۝ واذا قيل لهم اسجدوا
للرحمن قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا وزا
دهم نفورا ۝ تبارك الذي جعل في السماء بروجا
وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا ۝ وهو الذي جعل
الليل والنهار خلفة لمن اراد ان يذكر او اراد شكورا
وعباد الرحمن الذين يمشون على الارض هونا واذا
خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما ۝ والذين يبيتون

لربهم سجدا وقياما ۝ والذين يقولون ربنا اصرف

خداوندرا سجده کنان وایستاده گان وآنانکه گویند ای خداوند ما بازگردان

عنا عذاب جهنم ان عذابها كان غراما ۝ انها

ازما عذاب دوزخ که عذاب او همیشه است وبد جای است

ساءت مستقرا ومقاما ۝ والذين اذا انفقوا لم يسرفوا

بدارام گاه است وجای بودن وآنانکه نفقه کنند ازحد نگذرند

ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما ۝ والذين لا يد

وتنگ نگیرند واشد میان آن ایستاده وآنانکه نخوانند

عون مع الله الها اخر ولا يقتلون النفس التي حرم

با خدای خدای دیگر ونکشند آن تن را که حرام کردست

الله الا بالحق ولا يزنون ومن يفعل ذلك يلق اثاما ۝

خدای مگر بسزا ونکنند زنا وهرکه بکند این برسد بوادی اثام

يضاعف له العذاب يوم القيامة ويخلد فيه مهانا

بیفزایند او را عذاب روز رستخیز وجاودانه باشد در آن خوار کرده

الا من تاب وامن وعمل عملا صالحا فاولئك يبدل

مگر آنکه توبه کرد وایمان آورد وکند کاری نیک ایشانند که بدل کند

الله سيئاتهم حسنات وكان الله غفورا رحيما ۝

خداوند بدیهاشان را به نیکیها وهست خدای آمرزنده وبخشاینده

ومن تاب وعمل صالحا فانه يتوب الى الله متابا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا

وان کسانی که حاضر نباشند بدروغ وچون بگذرند بیهوده بگذرند

كِرَامًا وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا

بزرگواران وان کسانی که چون پند دهند شان بایاتها خداوند شان نیفتند

عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ

بران کران دکوران وان کسانی که گویند باخداوند ما هدیه ده مارا

أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ

از زنان ما دفرزندان ما روشنای چشمها دبکن مارا پرهیزکارانرا

إِمَامًا أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا

پیشوا ایشانرا پاداش دهند غرفها بهشت بانچه صبر کردند دپیش ارند ایشانرا درانجا

تَحِيَّةً وَسَلَامًا خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا

نواختی ددرودی جاودان درانجا نیکو ارام گاه

وَمُقَامًا قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ

وجای بودن بگو یا محمد چه باک دارد شمارا خداوند من اگر نه خواندن شما بودی

كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا

دروغ داشتید شمار بود دبلشد عذاب واجب کرده

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مِائَتَانِ وَعِشْرُونَ آيَةً وَسَبْعُ

طسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوندی که جلوه انچه [illegible] دهربان

اولئک

وذریتنا

طسم تلك آيات الكتاب المبين لعلك باخع نفسك
اوست پادشاهی اینست آیتها نامهٔ پیدا کننده مگر تو هلاک خواهی کردن تن خود را
الا يكونوا مؤمنين ان نشأ ننزل عليهم من السماء آية
تا نباشند مؤمنان اگر خواهیم فرو فرستیم بر ایشان از آسمان نشانی
فظلت اعناقهم لها خاضعين وما يأتيهم من ذكر
تا باشند گردنها ایشان آنرا شکسته و نیاید بایشان هیچ یادکرد
من الرحمن محدث الا كانوا عنه معرضين فقد
از خداوند تازه مگر باشند ازان روی گردانندگان
كذبوا فسيأتيهم انبؤا ما كانوا به يستهزءون
بدروغ داشتند زود بیاید بایشان خبرها آنچه بودند بدان افسوس میکردند
اولم يروا الى الارض كم انبتنا فيها من كل زوج
آیا نمی‌بینند بزمین چند رویانیدیم در آن از هر گونه
كريم ان في ذلك لآية وما كان اكثرهم
نیکو در آن نشانی و نبودند بیشتر ایشان
مؤمنين وان ربك لهو العزيز الرحيم واذ نادى
گروندگان و پروردگار تو اوست غالب مهربان و چون ندا کرد
ربك موسى ان ائت القوم الظالمين قوم فرعون الا
خداوند تو موسی را که بیا گروه ستمکاران گروه فرعون نمی
يتقون قال رب اني اخاف ان يكذبون ويضيق

صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ وَلَهُمْ

عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا

بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا

إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ

سِنِينَ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ

الْكَافِرِينَ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ

لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ

تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ

الْعَالَمِينَ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

ان كنتم

إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ قَالَ

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ

الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا

غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ

مُّبِينٍ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَأَلْقَى

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ

بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ

عَلِيمٌ يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِ فَمَا

ذَا تَأْمُرُونَ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ

حاشرين يأتوك بكل سحار عليم ۝ فجمع السحرة
لميقات يوم معلوم ۝ وقيل للناس هل انتم
مجتمعون لعلنا نتبع السحرة ان كانوا هم الغالبين
فلما جاء السحرة قالوا لفرعون ائن لنا لاجرا ان
كنا نحن الغالبين ۝ قال نعم وانكم اذا لمن المقربين
قال لهم موسى القوا ما انتم ملقون ۝ فالقوا حبالهم و
عصيهم وقالوا بعزة فرعون انا لنحن الغالبون ۝
فالقى موسى عصاه فاذا هي تلقف ما يافكون
فالقي السحرة ساجدين ۝ قالوا امنا برب العالمين
رب موسى وهرون قال امنتم له قبل ان اذن لكم

انه لكبيركم الذي علمكم السحر فلسوف تعلمون

لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم

اجمعين قالوا لا ضير انا الى ربنا منقلبون انا نطمع

ان يغفر لنا ربنا خطايانا ان كنا اول المؤمنين واو

حينا الى موسى ان اسر بعبادي انكم متبعون

فارسل فرعون في المداين حاشرين ان هؤلاء لشر

ذمة قليلون وانهم لنا لغائظون وانا لجميع حا

ذرون فاخرجناهم من جنات وعيون و

كنوز ومقام كريم كذلك واورثناها

بني اسرائيل فاتبعوهم مشرقين فلما تراء الجمعان

قَالَ اَصْحٰبُ مُوسَى اِنَّا لَمُدْرَكُونَ قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِىَ

رَبِّى سَيَهْدِينِ فَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى اَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ

الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ وَاَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ

اَجْمَعِينَ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَآيَةً وَ

مَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيمَ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ

مَا تَعْبُدُونَ قَالُوا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَ اَوْ يَنْفَعُونَكُمْ اَوْ

يَضُرُّونَ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُونَ

قال

قَالَ أَفَرَأَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمُ

الْأَقْدَمُونَ ۝ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ الَّذِي خَلَقَنِي

فَهُوَ يَهْدِينِ ۝ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝ وَإِذَا مَرِضْتُ

فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝ وَالَّذِي أَطْمَعُ

أَن يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا

وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝ وَاجْعَل لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي

الْآخِرِينَ ۝ وَاجْعَلْنِي مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ

يُبْعَثُونَ ۝ يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ

بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ

للغاوين وقيل لهم اين ما كنتم تعبدون من دون الله

هل ينصرونكم او ينتصرون فكبكبوا فيها هم و

الغاوون وجنود ابليس اجمعون قالوا وهم فيها

يختصمون تالله ان كنا لفي ضلال مبين اذ نسويكم

برب العالمين وما اضلنا الا المجرمون فما لنا من شا

فعين ولا صديق حميم فلو ان لنا كرة فنكون

من المؤمنين ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم

مؤمنين وان ربك لهو العزيز الرحيم كذبت قوم

نوح المرسلين اذ قال لهم اخوهم نوح الا تتقون اني

لكم رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما اسئلكم

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي رَبِّ الْعَالَمِينَ فَاتَّقُوا اللَّهَ

وَاَطِيعُونِ قَالُوا اَنُومِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَ

قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا

عَلَي رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُومِنِينَ اِنْ اَنَا

حزب

اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا

وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُومِنِينَ فَاَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي

الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ اِنَّ فِي ذَلِكَ

لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُومِنِينَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ اِذْ قَالَ لَهُمْ

اَخُوهُمْ هُودٌ اَلَا تَتَّقُونَ ۝ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا

اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۝ وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ

اِلَّا عَلَي رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ اَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ اٰيَةً تَعْبَثُونَ ۝

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝ وَاِذَا بَطَشْتُمْ

بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِي

اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۝ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝ وَجَنَّاتٍ

وَعُيُونٍ ۝ اِنِّي اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا

سَوَاءٌ عَلَيْنَا اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝ اِنْ هٰذَا اِلَّا

خُلُقُ الْاَوَّلِينَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَاَهْلَكْنَاهُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ

لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

الرَّحِيمُ

الرحيم ۝ كذبت ثمود المرسلين اذ قال لهم اخوهم

دروغ داشتند گروه ثمود پیغامبران را چون گفت ایشان را برادر ایشان

صالح الا تتقون اني لكم رسول امين فاتقوا الله و

صالح چرا نترسید از خدای من شما را پیغامبری ام بترسید از خدای

اطيعون وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على

وفرمان کنید مرا و نخواهم از شما بران هیچ مزدی نیست مزد من مگر

رب العالمين اتتركون فيما هاهنا امنين في جنات

بر خدای همه عالمیان دست بازدارند شما اندر اینجا ایمنان در بوستانها

وعيون وزروع ونخل طلعها هضيم وتنحتون

وچشمها وکشتها وخرما که بران نخنده شده ومی تراشید

من الجبال بيوتا فارهين فاتقوا الله واطيعون ولا

از کوهها خانها استادان بترسید از خدای و فرمان کنید مرا و فرمان

تطيعوا امر المسرفين الذين يفسدون في الارض ولا

مکنید فرمان تباه کاران آنانکه تباه کاری می کنند در زمین ونیکی

يصلحون قالوا انما انت من المسحرين ما انت الا بشر

نکنند گفتند که تو از فریفتگانی نیستی تو مگر مردی

مثلنا فات باية ان كنت من الصادقين قال هذه

هم چو ما بیار نشانی اگر هستی از راست گویان گفت این

ناقة لها شرب ولكم شرب يوم معلوم ولا

اشتریست او را آب و شما را آب روزی دانسته

تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ فَعَقَرُوهَا
فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ

لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ وَتَذَرُونَ
مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ قَالَ إِنِّي
لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ فَنَجَّيْنَاهُ

وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ

واهل اورا همگنان مگر کنده پیری که بود از بازماندگان پس هلاک کردیم دیگران را

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

و باران بباریدیم برایشان بارانی بد بود باران بیم کردگان که در آن

لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ

نشانی است و نبودند بیشترین ایشان گروندگان و خداوند تو اوست

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

عزیز و مهربان دروغ داشتند اصحاب بیشه پیغامبران را

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

چون گفت ایشان را شعیب چرا نمی‌ترسید که من شما را پیغامبرم استوار

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

بترسید از خدای و فرمان برید مرا و نخواهم از شما بر آن هیچ مزدی

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا

نیست مزد من مگر بر خداوند همه عالمیان تمام بدهید پیمانه و مباشید

مِنَ الْمُخْسِرِينَ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ وَلَا تَبْخَسُوا

از کاهندگان و بسنجید بترازو راست و مکاهید

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ وَاتَّقُوا

مردمان را چیزهاشان و مکوشید در زمین تباهکاران و بترسید

الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأَوَّلِينَ قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

از آن کی بیافرید شما را و گروه پیشینگان را گفتند تو از جادو کردگانی

وما انت الا بشر مثلنا وان نظنك لمن الكاذبين فاسقط

علينا كسفا من السماء ان كنت من الصادقين قال ربي

اعلم بما تعملون فكذبوه فاخذهم عذاب يوم

الظلة انه كان عذاب يوم عظيم ان في ذلك لاية

وما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك لهو العزيز

الرحيم وانه لتنزيل رب العالمين نزل به الروح الامين

على قلبك لتكون من المنذرين بلسان عربي مبين وانه

لفي زبر الاولين اولم يكن لهم اية ان يعلمه علماء بني اسرائيل

ولو نزلناه على بعض الاعجمين فقراه عليهم ما كانوا

به مؤمنين كذلك سلكناه في قلوب المجرمين

لا يؤمنون

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

ناگروند بوی ناپسند عذاب دردناک بیاید بایشان ناگاه

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ أَفَبِعَذَابِنَا

والشان ندانند گویند جز ما را زمان دهند بالعذاب ما

يَسْتَعْجِلُونَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا

شتابند چه بینی اگر برخورداری دهیم ایشان را سالها پس بیاید بایشان آنچه ایشان را

يُوعَدُونَ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ وَمَا أَهْلَكْنَا

وعده میکردند نه دارد سود ازیشان آنچه برخورداری یافتند وهلاک نکردیم

مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ذِكْرَى وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

هیچ دیهی را مگر بود ایشان را بیم کنندگان پند وبودیم ما ستمکاران

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

وفرونیاوردند قرآن را دیوان ونیشرد ایشان را وهرگز نتوانند

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ

که ایشان از شنیدن دور کرده‌اند مخوان با خدای خدای دیگر که باشی

مِنَ الْمُعَذَّبِينَ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ

از عذاب کردگان وبیم کن خویشان نزدیکان را وفروتنی کن

لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي

بایشان را که پس روی کنند ترا از گرویدگان اگر نافرمانی کنند ترا بگوی من

بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي

آنکه میکنید وتوکل کن بر خدای عزیز بخشاینده آنکه

يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَتَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ۝ إِنَّهُ هُوَ

بيند ترا آنجا كه برخيزى وگشتن در سجده كنان كى اوست

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ۝

شنوا ودانا خبر كنم شما را برآنكه فرود آيند ديوان

تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ

فرود آيند برهر دروغ زن وبزه كارى بيفكنند شنوايى وبيشترين ايشان

كَاذِبُونَ ۝ وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ

دروغ زنانند وشاعران متابع ايند گمراهان را نبينى كه ايشان

فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۝ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۝

درهر وادى سرگشته مى روند وايشان مى گويند انچه نكنند

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

مگر كسانى كه بگرويدند وبكردند نيكيها وياد كردند خداى را

كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا وَسَيَعْلَمُ

بسيار وكينه كشيدند از پس آنكه ستم رسيد وبيك بدانند

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۝ ۝ ۝

آن كسانى كه ستم كردند بكدام جاى باز گشتن باز گردند

سُورَةُ النَّمْلِ تِسْعُونَ وَأَرْبَعُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداى ... بخشاينده ومهربان

طس

طس تلك آيات القرآن وكتاب مبين هدى

فهم خدای کی این آیتها قرآن ونامه ظاهر راه نماینده

وبشرى للمؤمنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون

ومژده دهنده گرویدگانرا آنان که بپای دارند نماز وبدهند

الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون إن الذين لا يؤمنون

زکوة وایشان بآن جهان ایشان بیقین دارند از کسانی کی ایمان نیارند

بالآخرة زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون أولئك

بآن جهان بیاراستیم ایشانرا کارهاء ایشان وایشان متحیر ایشانند

الذين لهم سوء العذاب وهم في الآخرة هم الأخسرون

آنان کی ایشانراست سختی عذاب وایشان در آخرت ایشان زیان کاران

وإنك لتلقى القرآن من لدن حكيم عليم إذ قال موسى

وتو فرا گیری قرآن از نزد حکیمی دانا چون گفت موسی

لأهله إني آنست نارا سآتيكم منها بخبر أو آتيكم

اهل او را کی من بدیدم آتشی زود بیارم شمارا از آن آگاهی یا بیارم شما

بشهاب قبس لعلكم تصطلون فلما جاءها نودي

آتشی افروخته تا مگر شما گرم باشید چون بیامد بآتش

أن بورك من في النار ومن حولها وسبحان

خواندند کی با برکت است اندر آتش است وآنک گرداگرد اوست وپاکست

الله رب العالمين يا موسى إنه أنا الله العزيز الحكيم

خداوند پروردگار جهانیان یا موسی منم خدای عزیز درست کار

عشر

وَالْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ

مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ

الْمُرْسَلُونَ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ

حزب

فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ

بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا

مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا

أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَرِثَ

سُلَيْمٰنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَاأَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ

سلیمان از داود وگفت یا مردمان اموختند ما را سخن مرغان

وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ وَحُشِرَ

وداده شد ما را از همه چیز این هر آینه فضل پیداست وگرد آورده شد

لِسُلَيْمٰنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَ

سلیمان را سپاه او از پریان وادمیان ومرغان ایشان جمله

عُونَ حَتّٰى إِذَا أَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَاأَيُّهَا

ی داشتند تا چون آمدند بر وادی مورچگان گفت مورچه یا مورچگان

النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ

اندر روید بمسکنها خویش تا خرد نکند شما را سلیمان

وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ

وسپاه او وایشان ندانند تبسم کرد سلیمان خنده از

قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

گفتار مورچه وگفت [illegible] شکر نعمت تو انک نعمت کردی

عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْ

بر من وبر مادر وپدر من وکار کنم نیکو صالح که بپسندی اورا

خِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَتَفَقَّدَ

دراور مرا برحمت تو در بندگان تو نیکان و[illegible]

الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ

لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا اَوْ لَاَذْبَحَنَّهُ اَوْ لَيَاْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ

مُبِينٍ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ اَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ

وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَقِينٍ اِنِّي وَجَدْتُ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ

وَاُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ وَجَدْتُهَا

وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ

لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا

يَهْتَدُونَ اَلَّا يَسْجُدُوا لِلّٰهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوَاتِ

وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ اَللّٰهُ لَا

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ

اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ اِذْهَبْ بِكِتَابِي هٰذَا فَاَلْقِهْ

إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ
إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَنَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ قَالَتْ يَا أَيُّهَا
الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى
تَشْهَدُونِ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ
وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا
قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَ
كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ
فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ فَلَمَّا جَا سُلَيْمَنَ قَالَ
أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ

بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ

بهدیه شما شادی می کنید سوی ایشان بازگرد کی بیایم بدیشان سپاهها

لَا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ

کی طاقت باشند ایشان را وبیرون کنیم ایشان را از انجا خوار وایشان خوار باشند

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي

گفت سلیمن ای مهتران کیست از شما کی بیارد مرا تخت او پیش از آن کی بیایند مرا

مُسْلِمِينَ قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ

گردن نهادگان گفت ستنبه از پریان من بیارم سوی تو تخت پیش از آن که

تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ قَالَ الَّذِي

برخیزی از جای خویش ومن برو توانام وامین گفت آنکه بود

عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ

نزد او دانش از نوشته کی من بیارم بتو پیش از آن کی باز گردد

إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ

سوی تو چشم تو چون دید اورا آرامیده نزد او گفت این از

فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا

فضل خداوند منست تا بیازماید مرا کی سپاس دارم یا ناسپاسی کنم وهرکی شکر کند اف

يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ۝

شکر بنفس خود کند وهرکی ناسپاسی کند خداوند من بی نیاز کریم

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ

ءاشکر لیبلونی

لَا يَهْتَدُونَ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ

كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ

مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا

رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ

صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي

وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَنَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ

فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

تُرْحَمُونَ ۝ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ

عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ۝ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ

تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ قَالُوا

تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا

مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَ

مَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ

فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا

يَتَّقُونَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ

وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً
وشما همی بینید شما فراز روید مردان بارزو

مِن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ فَمَا كَانَ
بجز زنان نه کی شما گروهی اید نادانان نبود

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْ
پاسخ گروه وی مکر انک گفتند کی بیرون کنید کسان لوط را از

يَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ
دیه شما کی ایشان مردمانی اند کی پاک باشند برهانیدیم اورا واهل اورا

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم
مکر زن اورا اندازه کردیم از بازماندکان وبارانیدیم برایشان

ابو بکر قدرناها بتخفیف الدال

مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ۝ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
بارانی بد بارانی بود بیم کردکان را بکو سپاس خدایرا ودرود

عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
بر بندکان او انان که بکزید خدای بهتر یا انچ انباز کیرید

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ
یاکسی کی بیافرید آسمانها وزمین وفرو فرستاد شمارا از آسمان

مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
آبی برویانیدیم بوی بوستانها با درخشانی نبود شمارا توانستی

أَن تُنبِتُوا شَجَرَهَا أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ
کی برویانید درختان وی هست خدای با خدای نه کی ایشان گروهی اند کی از راه بکردند

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ

یا کیست آنک بکرد زمین را آرامیده و بکرد میان وی جویها و بکرد

لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ

او را کوهها و بکرد میان دو دریا بازداشتی هیچ خدای هست با خدای

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

نه که بیشترین ایشان می ندانند یا کیست آنک پاسخ کند اندرمانده را چون خواند او را

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ

و بردارد بدی و بکند شمارا خلیفتان زمین هیچ خدای هست

اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ

با خدای اندکی پند گیرید یا کیست آنک راه نماید شمارا در تاریکیها دشت

وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَإِلَٰهٌ مَعَ

و دریا و کیست که بفرستد بادها مژده دهنده

اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

با خدای برترست از انباز یا کیست آنک آغاز کند آفریدن پس باز آرد او را

وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا

و کیست که روزی دهد شمارا از آسمان و زمین هیچ خدای هست با خدای بگو بیارید

بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

حجت خویش اگر هستید راستگویان بگو نداند آنک در آسمانها

وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝

و زمین ناپیدا مگر خدای و ندانند ... بل شما را

بَلِ ادَّارَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ

بااندر یابند دانش ایشان در آن جهان نه که ایشان در گمانند ازان بلکه ایشان

مِنْهَا عَمُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَئِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا

ازان کوراانند وگفتند ایشان که کافر گشتند هرگه چون باشیم خاک و پدران ما

أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ لَقَدْ وُعِدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا

هویدا کرده ما را بیرون آرند وعده کرده شد ما را این ما و پدران ما از پیش نیست این

إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ

مگر افسانه پیشینیان بگوی بروید در زمین بنگرید چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي

بود سرانجام گناه کاران و اندوه مخورید بر ایشان و مباش در

ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ

تنگی از آنچه بد سگالند [?] و می گویند کی باشد این وعده اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ

هستید راست گویان بگوی مگر که باشد پس از پیالد [?] شمارا بعضی

الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ

آنچه شتاب کنید و خداوند تو خداوند فضل است بر مردمان ولکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

بیشتر ایشان سپاس ندارند و خداوند تو داند آنچه پنهان دارد

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ

دلهای ایشان و آنچه پیدا کنند و نیست هیچ پنهانی اندر آسمان

ابن کثیر و ابو عمرو بل أدرک

نافع ابن کثیر أیذا إذا

ابن عامر کسائی إننا

ابن کثیر فی ضیق

وَالْاَرْضِ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ اِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي اِسْرَائِيلَ

در زمین مگر درنامه پیدا این قرآن میخواند بر پسران یعقوب

اَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَاِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

بیشترین انچه ایشان درآن باهم واری می کنند و این راه راست و رحمت گرویدگانرا

اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ فَتَوَكَّلْ

که خداوند تو حکم کند میان ایشان بحکم خویش وهو عزیز و دانا توکل کن

عَلَى اللّٰهِ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ

برخدای که تو بر راستی ظاهر که تو نتوانی شنوانیدن مردگانرا و شنوانی

الصُّمَّ الدُّعَاءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ وَمَا اَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَا

کرانرا خواندن چون برگردند مدبران و نیستی تو راه نماینده کورانرا از گم

لَتِهِمْ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ وَاِذَا وَقَعَ

بودگی ایشان نشنوانی مگر انکه گرود بنشانهای ما ایشان گرویدگان باشند و چون فتاد

الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ اَنَّ النَّاسَ

گفتار برایشان بیرون آوردیم ایشانرا جنبنده از زمین سخن گوید با ایشان که مردمان

كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا

بودند بآیاتهای ما که گمان نباشند وان روز که گرد آریم از هر گروهی گروه

مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّى اِذَا جَاءُوا قَالَ اَكَذَّ

ازانکه دروغ دارند بآیاتهای ما ایشان بازدارند تا چون بیایند گوید خدای

بْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا اَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

دروغ داشتید بآیاتهای من ... از دانش یا شما چه می کردید

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا

ویفتاد گفتار بریشان عذاب بانچه ستم کردند وایشان سخن نگویند نمی بینند که

أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ

ما بکردیم شب تا بیارامند دروی وروز بیننده اندران

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ

نشانهاست گروهی را که بگروند وان روزی که بدمند درصور بترسند

مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ

انکه در اسمانها است وانکه در زمین است مگر انکی خواهد خدای وهمه بیایند

دَاخِرِينَ ۝ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ

ذلیلان وبینی کوهها را پنداری فسرده اند وایشان میروند همی رفتن

السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ

ابر کرد خدای انکه استوار کرد هر چیزی که وی اگاهست

بِمَا تَفْعَلُونَ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ

بانچه میکنید هر که بیارد نیکی او را باشد بهتر از ان وایشان از بیم

فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ۝ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ

ان روز ایمنند وهر که بیارد بدی نگوسار افکنند رویها ایشان را

فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا أُمِرْتُ

در اتش گویند پاداش شما را مگر انچه میکردید مرا فرموده اند

أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ

که پرستم خداوند این شهر را یعنی مکه انکه حرام کرده است و او را است هر چیز

وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَى

فَاِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَا اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ وَقُلِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ

عَمَّا تَعْمَلُونَ

سُورَةُ الْقَصَصِ ثَمَانُونَ وَثَمَانُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طسم تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَى

وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ

وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ

اَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ اِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ وَنُرِيدُ

اَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً

وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ
وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝ وَ
أَوْحَيْنَا إِلَى أُمِّ مُوسَى أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ
فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ
وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ
لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
كَانُوا خَاطِئِينَ ۝ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي
وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَى فَارِغًا إِنْ كَادَتْ
لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَى قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا

و گفت خواهر موسی را از پیش بدید ازان بدرستی از دور و ایشان

يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ

ندانستند حرام کردیم بر او دایگان از پیش گفت خواهر موسی

أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝

آگاه کنم شما را بر خاندانی که بپرورند او را شما را و ایشان او را نیکخواهان

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ

باز آوردیم او را با سوی مادر او تا روشن شود چشم او و اندوه نخورد و تا بداند که

وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ

وعده خدای راست ولیکن بیشتر ایشان ندانند و چون رسید

أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ

بتمامی و راست شد دادیم او را حکمت و دانش و هم چنین

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ

جزا دهیم نیکوکاران را و درآمد بشهر بر گاه غافلی از

أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ

اهل آن شهر بیافت در آنجا دو مرد را که کارزار می‌کردند این از گروه او بود

وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي

و این از دشمن او فریاد خواست آنکه از گروه او بود بر آنکه

مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ

از دشمن او بود مشت زد او را موسی بکشت او را گفت موسی این از کار الشیطان است

الشيطان انه عدو مضل مبين قال رب اني ظلمت نفسي

دیو است کی او دشمن است گمراه کننده پیدا کننده گفت یا خداوند من من ستم کردم بر تن خویش

فاغفر لي فغفر له انه هو الغفور الرحيم قال رب

بیامرز مرا بیامرزید او را کی وی است آمرزگار مهربان گفت یا خداوند من

بما انعمت علي فلن اكون ظهيرا للمجرمين فاصبح

بانچ نیکوی کردی بر من نباشم یار گناه کاران را کننده بامداد در خاست

في المدينة خائفا يترقب فاذا الذي استنصره بالامس

در شهر ترسنده چشم میداشت ایک کی یاری خواسته بود دی که

يستصرخه قال له موسى انك لغوي مبين فلما ان اراد

فریاد خواست ازو گفت او را موسی کی تو گمراه پیدا چون خواست

ان يبطش بالذي هو عدو لهما قال يا موسى اتريد ان تقتلني

که گیرد بانک او دشمن بود ایشان را گفت یا موسی میخواهی کی بکشی مرا

كما قتلت نفسا بالامس ان تريد الا ان تكون جبارا

چنانکه بکشتی تنی دی نمی خواهی مگر کی باشی ستمکاری

في الارض وما تريد ان تكون من المصلحين وجاء رجل

در زمین و نمیخواهی کی باشی از نیکوکاران و بیامد مردی

من اقصى المدينة يسعى قال يا موسى ان الملا يأتمرون بك

از کناره شهر میدوید گفت یا موسی کی سران مشورت میکنند در تو

ليقتلوك فاخرج اني لك من الناصحين فخرج منها

تا بکشند ترا بیرون شو کی من ترا از نیک خواهانم بیرون آمد از شهر

خائفا يترقب قال رب نجني من القوم الظالمين ۝ ولما

ترسان چشم میداشت گفت ای خداوند من برهان مرا از گروه ستم کاران چون

توجه تلقاء مدين قال عسى ربي أن يهديني سواء السبيل ۝ ولما

روی نهاد سوی شهر مدین گفت مگر خداوند من نماید مرا راه راست چون

ورد ماء مدين وجد عليه أمة من الناس يسقون ووجد

برسید آب مدین یافت بروی گروهی را از مردمان آب می دادند و یافت

من دونهم امرأتين تذودان قال ما خطبكما قالتا لا نسقي

از جز ایشان دو زن را گوسفند می بازداشتند گفت چه بود شما گفتند آب ندهیم

حتى يصدر الرعاء وأبونا شيخ كبير ۝ فسقى لهما ثم

تا باز گردند شبانان و پدر ما پیری است بزرگ آب داد ایشان را پس

تولى إلى الظل فقال رب إني لما أنزلت إلي من خير فقير ۝

برگشت سوی سایه گفت یا خداوند من مر آنچ فرستادی سوی من از نیکی نیازمندم

فجاءته إحداهما تمشي على استحياء قالت إن أبي يدعوك

بیامد بسوی او یکی از آن دو زن می رفت بر شرم گفت که پدر من می خواند ترا

ليجزيك أجر ما سقيت لنا فلما جاءه وقص عليه

تا بادا شت دهد ترا مزد آنچ آب دادی ما را چون بیامد سوی او و بیان کرد بروی

القصص قال لا تخف نجوت من القوم الظالمين ۝ قالت

قصه خویش گفت مترس که رستی از گروه ستم کاران گفت

إحداهما يا أبت استأجره إن خير من استأجرت

یکی از آن دو زن یا پدر بمزد گیر او را که بهتر کسی که مزد گیری تو القوی

ابن کثیر و ابو عمرو ربی ان

ابن عامر و ابو عمرو یصدر

الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ۝ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَا

بنیرو و استوار باشد گفت من میخواهم که بزنی دهم ترا یکی از دو دختر

تَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ

اینها بر آنکی مزدوری کنی مرا هشت سال اگر تمام کنی ده سال از نزد تو باشد

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

و نخواهم که سختی کردن بر تو بیابی مرا اگر خواهد خدای از صالحان

قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ

گفت آن میان من و میان تو هر کدام از دو اجل بگزارم نیست ستم

عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ

بر من و خدای بر آنچ میگوییم گواه است چون بگزارد موسی اجل را

وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ

و ببرد اهل خویش را بدید از کناره کوه آتشی گفت اهل او را

امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ

درنگ کنید که من بدیدم آتشی که مگر بیارم شما را از آن آگاهی یا نیم سوخته

مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ

از آتش تا مگر شما گرم شوید چون بیامد خوانده شد از کناره

الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى

دشت دست راست در جایگاهی با برکت از درخت که یا موسی

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا

من خدایم پروردگار عالمیان و بیفکن عصا چون دید او را

تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى

نجنبد بنگرد گویی ماریست جنبده رکش وروی نگرداند و از پس ننگرست یا موسی

أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ

پیش آی و مترس که تو از ایمنانی اندر آر دست خویش را در گریبان تو

تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ

تا بیرون آید سپید بی عیب بیسی و فراز آر سوی خویش بغل خویش از

الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

ترس پس آن دو حجت اند از خداوند تو سوی فرعون و گروه اوی

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ

که ایشان بودند گروه فاسقان گفت یا خداوند من بکشتم از ایشان

نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي

تنی را بترسم که کشند مرا و برادر من هرون او گشاده تر است از من

لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

بزبان بفرست او را با من یاری که تا راست گوید مرا که من ترسم که دروغ زن دارند مرا

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا

گفت برومند کردانیم بازوی ترا ببرادر تو و کنیم شما را حجتی

فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ

تا نرسند بشما بآیتهای ما شما و آنک سالیع رود شما را غالبان باشند

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

چون بیامد بایشان موسی بآیتهای ما پیدا گفتند نیست این مگر جادوئی

الرُّهْب
فذانِّك
رِدًا
يُصَدِّقْنِي

مفترى وما سمعنا بهذا في آبائنا الاولين وقال موسى ربي

اعلم بمن جا بالهدى من عنده ومن تكون له عاقبة الدار

انه لا يفلح الظالمون ۝ وقال فرعون يا ايها الملا ما علمت

لكم من اله غيري فاوقد لي يا هامان على الطين فاجعل

لي صرحا لعلي اطلع الى اله موسى واني لاظنه من الكا

ذبين واستكبر هو وجنوده في الارض بغير الحق

وظنوا انهم الينا لا يرجعون ۝ فاخذناه وجنوده فنبذ

ناهم في اليم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ۝ و

جعلناهم ايمة يدعون الى النار ويوم القيامة لا

ينصرون واتبعناهم في هذه الدنيا لعنة ويوم

الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

رستخیز ایشان از هلاک بوده گان و بدادیم موسی را توریت

مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى

از پس آنک هلاک کردیم گروه نخستین بینائیها مردمانرا و راه نمونی

وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ

و رحمت تا ایشان پند گیرند و نبودی تو بکناره غربی آنگه

قَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَلَكِنَّا

فرستادیم بموسی فرمان و نبودی تو از حاضران و لیکن ما

أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا

بیافریدیم گروهانی دراز شد برایشان زندگانی و نبودی باشنده

فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝

در اهل مدین که برخواندی برایشان آیات ما ولیکن ما بودیم فرستندگان

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً

و نبودی تو بکناره کوه چون خواندیم اورا و لیکن رحمت بود

مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ

از خداوند تو تا بیم کنی قومی را که نیامد بایشان بیم کننده از پیش تو تا ایشان

يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ

پند گیرند و اگر نه آنستی که رسد بایشان مصیبتی بانچه پیش فرستاد دستهای ایشان

فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ

گویند خداوند ما چرا نفرستادی بما پیغامبری تا متابع شدیمی آیاتت را

وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا اُو

ونبوديم ما از گروندگان پس چون آمد بديشان راستی از نزد ما گفتند چرا

تِيَ مِثْلَ مَا اُوتِيَ مُوسَى اَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا اُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ

نداده اند مثل آنكه بداده اند موسی را آیا نه كافر شدند بآنچه داده اند موسی را از پیش

قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا اِنَّا بِكُلٍّ كَافِرُونَ قُلْ فَأْتُوا

ساحران

گفتند دو جادو اند وگفتند ما بهمه كافريم بگو يا محمد بياريد

بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ اَهْدَى مِنْهُمَا اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ

نامه از نزد خدای كه او راه نماینده تر باشد از هر دو تا متابعت كنم اورا اگر هستید

صَادِقِينَ فَاِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُونَ اَهْوَاءَهُمْ

راستگویان اگر پاسخ نكنند ترا پس بدان كه متابعت میكنند آرزوها خویش را

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰيهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ اِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

وكیست گمراه تر از آنكس كه متابعت كند آرزوها خویش را بغیر راه راست از خدای كه خدای راه ننماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

گروه ستمكاران را بدرستی كه پیوسته كردیم ایشان را گفتار را تا ایشان پند گیرند

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاِذَا يُتْلَى

آنان كه دادیم ایشان را كتاب را از پیش او ایشان بوی میگروند وچون برخوانند

عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ

بر ایشان گفتند گرویدیم بدان كه آن راستست از پروردگار ما ما بودیم از پیش او

مُسْلِمِينَ اُولٰئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَؤُونَ

مسلمانان ایشان دهند مزد ایشان دوباره بآنچه صبر كردند ودفع میكنند

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَإِذَا سَمِعُوا

اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ وَقَالُوا إِنْ

نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ

حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ

بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ

إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ

الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا

وما كنا مهلكي القرى الا واهلها ظالمون ۝ وما اوتيتم

ونبودیم ما هلاک کنندگان دیها مگر اهل آن ستمکاران باشند وآنچ بداده شما را

من شيء فمتاع الحيوة الدنيا وزينتها وما عند الله خير

از چیزها متاع زندگانی دنیا وآرایش وی وآنچ نزد خدای است بهتر

وابقى افلا تعقلون ۝ افمن وعدناه وعدا حسنا فهو لاقيه

وباقی‌تر بامی درنیابند هرکه وعده کردیم اورا وعده نیکو وی رسیدنی آن

ابو عمرو افلا يعقلون

كمن متعناه متاع الحيوة الدنيا ثم هو يوم القيامة من

همچنانکه برخورداری دادیم متاع زندگانی دنیا او روز رستخیز از

المحضرين ويوم يناديهم فيقول اين شركاءي الذين كنتم

حاضران باشند وآن روز که آواز دهد گوید کجا اند انبازان من آنان که شما

تزعمون قال الذين حق عليهم القول ربنا هؤلاء الذين اغوينا

دعوی کردید گویند آنان که واجب شد بریشان عذاب یا خداوند ما اینان اند آنکسان که گمراه کردیم

اغويناهم كما غوينا تبرانا اليك ما كانوا ايانا يعبدون ۝

گم کردیم ایشان را چنانکه گم شدیم بیزاری شدیم سوی تو نه چنان بود که ما را می‌پرستیدند

وقيل ادعوا شركاءكم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم

وگفته شد بخوانید انبازان شما را بخوانند ایشان را پاسخ نکنند ایشان را

وراوا العذاب لو انهم كانوا يهتدون ۝ ويوم يناديهم

وببینند عذاب اگر ایشان راه یافتندی وآن روز که آواز دهد

فيقول ماذا اجبتم المرسلين فعميت عليهم الانباء يومئذ

گوید چه پاسخ کردید پیغامبران را ناپدید شود بریشان خبرها آن روز

فهم لا يتسالون فاما من تاب وآمن وعمل صالحا
فعسى ان يكون من المفلحين وربك يخلق ما يشاء و
يختار ما كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما
يشركون وربك يعلم ما تكن صدورهم وما
يعلنون وهو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى
والآخرة وله الحكم واليه ترجعون قل ارايتم
ان جعل الله عليكم الليل سرمدا الى يوم القيامة من
اله غير الله ياتيكم بضياء افلا تسمعون قل ارايتم ان نبيه بضياء
جعل الله عليكم النهار سرمدا الى يوم القيامة من اله
غير الله ياتيكم بليل تسكنون فيه افلا تبصرون

وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ

واز رحمت او کرد شما را شب و روز تا بیارامید درو

لِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

و تا بجوید از فضل او تا مگر شما سپاس دارید و آن روز که بخواند ایشان را

فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ وَنَزَعْنَا مِن

گوید کجااند انبازان من آنان که شما دعوی می کردید و بیرون آوردیم

كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ

از هر گروهی گواهی گوییم بیارید حجتهای شما بدانند

الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ قَارُونَ

که حق خدای راست و گم شود از ایشان آنچه ایشان می ساختند که قارون

كَانَ مِن قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ

بود از گروه موسی ستم کرد بر ایشان و بدادیم اورا از گنجها

مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوأُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ

آنچه کلیدهای او گران آید بگروهی خداوندان نیرو چون گفتند اورا

قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ وَابْتَغِ فِيمَا

گروه او شادی مکن که خدای دوست ندارد شادی کنندگان را و بجویید در آنچه

آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا

بداد ترا خدای سرای آن جهان و فراموش مکن بهره خویش را از دنیا

وَأَحْسِن كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي

و نیکوی کن چنانک نیکوی کرد خدای بتو و مجوی تباه کاری در

الارض ان الله لا يحب المفسدين قال انما اوتيته على علم

عندى او لم يعلم ان الله قد اهلك من قبله من القرون

من هو اشد منه قوة واكثر جمعا ولا يسئل عن ذنوبهم

المجرمون فخرج على قومه فى زينته قال الذين يريدون

الحيوة الدنيا يا ليت لنا مثل ما اوتى قارون انه لذو

حظ عظيم وقال الذين اوتوا العلم ويلكم ثواب

الله خير لمن آمن وعمل صالحا ولا يلقيها الا الصابرون

فخسفنا به وبداره الارض فما كان له من فئة ينصر

ونه من دون الله وما كان من المنتصرين واصبح الذين

تمنوا مكانه بالامس يقولون ويكان الله يبسط

الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر لولا ان من الله علينا لخسف

روزی را مر آنکه خواهد از بندگان خوی و تنگ کرداند اگر نه آنکه منت نهاد خدای بر ما فرو برد

بنا ويكانه لا يفلح الكافرون تلك الدار الآخرة

ما را وای نراکی نرهند کافران آن سرای بازپسین است

نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا والعا

بکنیم آنرا آنان را که نخواهند برتری در زمین و نه تباه کاری

قبة للمتقين من جاء بالحسنة فله خير منها ومن جاء با

و سرانجام متقیان را باشد هر که بیارد نیکی او را باشد بهتر از آن و هر که بیارد

لسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات الا ما كانوا يعملون

بدی جزا دهند آن کسانی را که کنند بدیها مگر آنچه می کردند

ان الذي فرض عليك القرآن لرادك الى معاد قل ربي اعلم

آنکس که فریضه کرد بر تو قرآن باز گرداننده تو را سوی ... بگو خدای من داناتر است

من جاء بالهدى ومن هو في ضلال مبين وما كنت ترجوا

آنکه بیارد راه راست و آنکه او در گمراهی پیدا است و نبودی که امید داشتی

ان يلقى اليك الكتاب الا رحمة من ربك فلا تكونن

که فکنند سوی تو نامه مگر رحمتی از خداوند تو و مباش

ظهيرا للكافرين ولا يصدنك عن آيات الله بعد

یاری دهنده کافران را و باز ندارند ترا از آیات خدای پس

اذ انزلت اليك وادع الى ربك ولا تكونن من المشركين

آنکه فرو فرستاده شد سوی تو و بخوان سوی خداوند تو و مباش از انبازگیرندگان

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ

و مخوان با خدای خدای دیگر نیست خدای مگر او هر چیزی هلاک شوند

إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٨٨

مگر او او راست حکم و سوی او باز گردانید شما را

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ سِتُّونَ وَتِسْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای آفریننده بخشاینده مهربان

الم أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

منم خدای پنداشتند ای مردمان که رها کنند ایشان را که گویند که گرویدیم و ایشان را بیازمایند

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ

و ما آزموده ایم آنها را که از پیش بودند و بداند خدای آنها را که راست گفتند و بداند

الْكَاذِبِينَ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا

دروغ زنان را یا می پندارید آنها که کنند بدیها که از ما اندر گذرند

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ

بد است آنچه حکم می کنند هر که امید دارد دیدار خدای که زمان خدای

لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ

آمدنی است و او شنوا داناست و هر که کوشد می کوشد

لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا ٦

از بهر تن خود را که خدای بی نیاز است از جهانیان و آنها که بگرویدند و بکردند

الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم ولنجزينهم احسن الذي

نیکیها بپوشانیم ازیشان بدیهای ایشان وجزا دهیم ایشان را بهترین آنچ

كانوا يعملون ووصينا الانسان بوالديه حسنا وان جا

همی کردند ووصیت کردیم مردم را با مادر و پدر نیکوی کردن واگر

هداك لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما الي

جهد کنند تا انباز گیری با من آنچ نیست ترا بدان دانش فرمان مبر ایشان را بسوی من

مرجعكم فانبئكم بما كنتم تعملون والذين امنوا وعملوا

بازگشتن شما خبر کنم شما را بانچ شما همی کردید وانانکه بگرویدند وبکردند

الصالحات لندخلنهم في الصالحين ومن الناس من

نیکیها اندر آریم ایشان را در نیکان وازمردمان کس است که

يقول امنا بالله فاذا اوذي في الله جعل فتنة الناس

گوید گرویدیم بخدای چون رنجانیده شد در راه خدای بکند ازمایش مردمان

كعذاب الله ولئن جا نصر من ربك ليقولن انا كنا

همچون عذاب خدای واگر آید یاری از خداوند تو گویند ما بودیم

معكم اوليس الله باعلم بما في صدور العالمين وليعلمن

با شما نه خدای داناتر است بانچ در دلهاست همه خلق وبداند

الله الذين امنوا وليعلمن المنافقين ۝ وقال الذين كفروا

خدای آنانکه بگرویدند وبداند منافقان را وگفتند آنانکه کافر شدند

للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما هم

آنان را که بگرویدند پس روی کنید راه ما را وبرداریم گناهان شما ونه ایشان

بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَلَيَحْمِلُنَّ

أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَا

نُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ

أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۝

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا

وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ

لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا

لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ

وما على الرسول الا البلاغ المبين اولم يروا كيف يبدئ

الله الخلق ثم يعيده ان ذلك على الله يسير قل سيروا

في الارض فانظروا كيف بدا الخلق ثم الله ينشئ النشاة

الاخرة ان الله على كل شيء قدير يعذب من يشا ويرحم

من يشا واليه تقلبون ٥ وما انتم بمعجزين في الارض

ولا في السما وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير ٥

والذين كفروا بايات الله ولقايه اوليك يئسوا من

رحمتي واوليك لهم عذاب اليم فما كان جواب قومه

الا ان قالوا اقتلوه او حرقوه فانجيه الله من النار ان

في ذلك لايات لقوم يومنون وقال انما اتخذتم

مِن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا ثُمَّ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا

وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ فَآمَنَ لَهُ لُوطٌ

وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنَا

لَهُ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ

وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا

سَبَقَكُم بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ

وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنكَرَ فَمَا كَانَ

جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتَ

مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ وَلَمَّا

جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلِ هَذِهِ

الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ

الْغَابِرِينَ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا

وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَ

أَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ

رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا

آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ

يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي

الارض مفسدين فكذبوه فاخذتهم الرجفة فاصبحوا

في دارهم جاثمين وعادا وثمود وقد تبين لكم من مسا

كنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل

وكانوا مستبصرين وقارون وفرعون وهامان ولقد

جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا

سابقين فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه حا

صبا ومنهم من اخذته الصيحة ومنهم من خسفنا به

الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن

كانوا انفسهم يظلمون مثل الذين اتخذوا من دون الله

اوليا كمثل العنكبوت اتخذت بيتا وان اوهن البيوت

وثمودا

لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ

مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۝ خَلَقَ اللَّهُ السَّمٰوٰتِ

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اتْلُ مَا أُوحِيَ

إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ إِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهَىٰ عَنِ

الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا

تَصْنَعُونَ ۝ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا

وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلٰهُنَا وَإِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا

إِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا

تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ

وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ

هُمُ الْخَاسِرُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ

مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝
يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝
يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ
وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي
وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ
إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ
مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝
وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

وسخر الشمس والقمر ليقولن الله فانى يؤفكون ۝ الله يبسط

و مسخر کرد افتاب را و ماه را گویند خدای از کجا باز گردانند خدای گستراند

الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له ان الله بكل شىء عليم ۝

روزی انرا که خواهد از بندگان خویش و تنگ گرداند انرا که خدای بهمه چیز داناست

ولئن سالتهم من نزل من السماء ماء فاحيا به الارض من

و اگر پرسی ایشانرا که فرو فرستاد از اسمان اب زنده کرد بوی زمین از

بعد موتها ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعقلون ۝

پس مرگ وی گویند خدای بگو سپاس مر خدای را که بیشتر ایشان در نیابند

وما هذه الحيوة الدنيا الا لهو ولعب وان الدار

و نیست این زندگانی این جهان مگر بازی و بازی و سرای این جهان

الاخرة لهى الحيوان لو كانوا يعلمون ۝ فاذا ركبوا

اوست زندگانی اگر هستند که بدانندی و چون بر نشینند

فى الفلك دعوا الله مخلصين له الدين فلما نجيهم الى البر

در کشتی خوانند خدای را مخلصان او را دین خویش برهاند ایشانرا بسوی دشت

اذا هم يشركون ليكفروا بما اتيناهم وليتمتعوا فسوف

انگاه ایشان انباز گیرند تا کافر شوند بانچه بدادیم ایشانرا و تا برخوردار شوند زود باشد

يعلمون اولم يروا انا جعلنا حرما امنا ويتخطف

که بدانند ایا نمی بینند که ما بکردیم مکه ایمن و می ربایند

الناس من حولهم افبالباطل يؤمنون وبنعمة الله

مردمانرا از گرداگرد ایشان بباطل همی بگروند و بنعمت خداوند

... ط

فاقتلوا انفسكم ذلكم خير لكم
عند بارئكم فتاب عليكم انه
هو التواب الرحيم واذ
قلتم يا موسى لن نؤمن لك حتى نرى
الله جهرة ...

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ...

مسخر کرد آفتاب را و ماه را گویند ...

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ...

روزی مر آنکه خواهد از بندگان خویش

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ ...

واگر پرسی ایشان را که فرود آورد از آسمان ... از

بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ ... بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

پس مرگ وی گویند خدای بگو سپاس مر خدای راکه بیشتر ایشان درنیابند

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ

نیست این زندگانی این جهان مگر بازی و بازی و سرای آن جهان

الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ فَإِذَا رَكِبُوا

اوست زندگانی اگر هستندی که بدانندی و چون بر نشینند

فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ

در کشتی خوانند خدای را مخلصان او را دین چون برهاند ایشان را سوی خشک

إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ

آنگاه ایشان انباز گیرند تا کافر شوند بانچه بدادیم ایشانرا و تا برخوردار شوند زود باشد

يَعْلَمُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ

که بدانند یا نه بینند که ما بکردیم حرمی ایمن و می ربایند

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ

مردمان را از گرداگرد ایشان را باطل همی بگروند و بنعمت خداوند

على الله كذبا او كذب

برخداى دروغ — يا دروغ دارد

ى للكافرين والذين

كافرانرا — وآنانكه

ان الله لمع المحسنين

و خداى با — نيكوكاران است

وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم

واذ فرقنا بكم البحر فانجيناكم

واغرقنا آل فرعون وانتم تنظرون

واذ واعدنا موسى اربعين ليلة

...ده وانتم

سورة الروم ... آيات وهو مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده و مهربان

الم غلبت الروم في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم

قهر كرده شد — غلبه كردند بر روم را در — نزديكتر — زمين — و ايشان — از پس — غلبه ايشان

سيغلبون في بضع سنين لله الامر من قبل ومن بعد

غلبه كنند — در سالى — كه از ده بيشتر — خدا راست — فرمان — از پيش — و از پس

ويومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء وهو

و آن روز — شاد گردند — مومنان — بيارى خداى — يارى دهد — انرا كه خواهد — و اوست

العزيز الرحيم وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن

عزيز — و مهربان — وعده خداست — خلاف نكند — خداى وعده — خود ولكن

اكثر الناس لا يعلمون يعلمون ظاهرا من الحيوة

بيشترين — مردمان — ندانند — ميدانند — ...

يَكْفُرُونَ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ
کافر می شوند کیست ستمکارتر از آنکه بر خدای دروغ فرا بافد یا دروغ دارد

بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۤءَهُ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِينَ
راستی را چون بیامد او را نیست اندر دوزخ جای بودن کافران را و آنان که

جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ
نکو شدند اندر ما بنمائیم ایشان را راههای ما و خدای با نیکوکاران است

سُورَةُ الرُّومِ سِتُّونَ اٰيَةً وَهُوَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
نام خدای بخشاینده و مهربان

الۤمۤ غُلِبَتِ الرُّومُ فِي اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ
قهر خدای غلبه کرده شد رومیان نزدیکترین زمین و ایشان از پس غلبه ایشان

سَيَغْلِبُونَ فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ
غلبه کنند در سالی کم از ده سال خدای راست فرمان از پیش و از پس

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ بِنَصْرِ اللّٰهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاۤءُ وَهُوَ
و آن روز شاد گردند مومنان یاری خدای یاری دهد آن را که خواهد و اوست

الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ
عزیز و مهربان وعده کردست خلاف نکند خدای وعده ولیکن

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيٰوةِ
بیشترین مردمان نه دانند می دانند ...

الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي

دنیا وایشان ازان جهان ایشان بی‌آگاهان چرا اندیشه نکنند در

أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا

تنهاء خویش نیافرید خدای آسمانها وزمین وانچ میان این دو ایست مگر

بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُو

براستی وزمان نام زده وبسیاری ازمردمان بدیدار خداوند خویش کافرانند

نَ ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

چرا می‌روند در زمین تا بنگرند چگونه بود سرانجام آنان

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا

که از پیش ایشان بودند سخت‌تر از ایشان بنیرو وزیر وزبر کردند زمین را وآبادان کردند

أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا

بیشتر از آنک آبادان کردند اینها وبیامد بدیشان پیغامبران ایشان بحجتها نه چنان بود

كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ

که خدای ستم کردی بریشان ولکن بودند تنهاء خویش [illegible] پس

كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا السُّوأَى أَنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

بود سرانجام آنان که بدی کردند دروغ داشتند آیاتها خدای را

عاقبة

وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ ۝ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

وبودند بدان افسوس کنندگان خدای آغاز کند آفرینش پس باز آرد آن را

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۝

پس سوی او باز گردانند و روزی که باشد رستخیز نومید شوند گناهکاران

وَلَمْ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ

ونباشد ايشانرا از انبازان ايشان خواهش گران وباشند بانبازان خويش

كَافِرِينَ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ فَأَمَّا

كافران وآن روز كه بپاى خيزد رستخيز آن روز كه پراكنند پس

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ

اما آنك بگرويدند وبكردند نيكيها ايشان در مرغزارى باشند شادمان

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

واما آنك كافر شدند ودروغ داشتند نشانهاى مارا وديدار آن جهان

فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ

ايشانند در عذاب حاضران پاك گوييد خدايرا چون

تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

بآخر رسيد روز وچون باشد بامداد واوراست ستايش در آسمانها و زمين

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ

وشبانگاه وآنگاه كه نماز پيشين كنيد بيرون آرد زنده را از مرده وبيرون آرد

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ

مرده از زنده وزنده گرداند زمين را پس مرگ او وهم چنين

تُخْرَجُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنتُم

بيرون آرند شمارا واز نشانهاى او آنكه بيافريد شمارا از خاك پس آنگاه شما

بَشَرٌ تَنتَشِرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا

مردم شديد پراگنده شديد واز نشانهاى او آنك بيافريد شمارا از تنهاى شما زنان

لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك

تا بیارامید بدیشان و بکرد میان شما دوستی و مهربانی اندرین

لايات لقوم يتفكرون ومن اياته خلق السموات والا

عبرتهاست گروهی را که اندیشه کنند و از نشانها او است آفریدن آسمانها

رض واختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لا

و زمین و ناهمواری زبانهاء شما و گوناگونی شما اندرین عبرتهاست

يات للعالمين ومن اياته منامكم بالليل والنهار وابتغا

نافع ابو عمرو ابن عامر ابو بکر حمزه کسائی للعالَمین

همه خلقان را و از علامتهاست خفتن شما بشب و بروز و جستن

وكم من فضله ان في ذلك لايات لقوم يسمعون

از فضل او اندرین عبرتهاست گروهی را که بشنوند

ومن اياته يريكم البرق خوفا وطمعا وينزل من السماء

و از نشانها او آنست که بنماید شما را درخش بیم را و امید را و فرو دارد از آسمان

ما فيحيي به الارض بعد موتها ان في ذلك لايات

آب زنده کرد بدان زمین پس مرگ آن اندرین نشانهاست

لقوم يعقلون ومن اياته ان تقوم السماء والارض

گروهی را که عقل دارند و از نشانها او است که بپایستد آسمانها و زمین

بامره ثم اذا دعاكم دعوة من الارض اذا انتم تخرجون

بفرمان او پس آنگاه که بخواند شما را خواندنی از زمین آنگاه شما بیرون آیید

وله من في السموات والارض كل له قانتون وهو

و او راست هر که در آسمانها و زمین همه او را فرمان بردارانند و اوست

الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَ

عْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ضَرَبَ

لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ

مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ

كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ

يَعْقِلُونَ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي

مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ

حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوةَ وَلَا تَكُونُوا

مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ

حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا

رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ

بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ

تَعْلَمُونَ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا

بِهِ يُشْرِكُونَ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ

تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا

أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ فَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ

السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ

فارقوا

يقنطون

هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَوةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ

هُمُ الْمُضْعِفُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ

وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ

لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا

وهركه كند نيكى مرتنهاء خويش را كسترند باداش دهد انان كه بكرويدند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

وبكردند نيكيها از فضل او كه او دوست ندارد كافرانرا

وَمِنْ آيَاتِهِ اَنْ يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

وازنشانهاء اوست كه بفرستد بادهارا مژده دهندكان تا بچشاند شمارا از رحمت او

وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ

وتا بروند كشتى بفرمان او وتا بجوييد از فضل او وتا مكر شما

تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلَى قَوْمِهِمْ

شكر كنيد ودما فرستاديم از پيش تو پيغامبرانرا سوى كروه ايشان

فَجَاؤُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرَمُوا وَكَانَ

بياوردند ايشان حجتها كينه كشيديم ازان كسانى كه كناه كردند وبود

حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ — ابن كثير وحمزه والكسائي الريح

واجب برما يارى مومنان خداوند انست كه فرستد بادهارا برانكيزد

سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا — ابن عامر كِسْفًا

ابرى كسترد انرا در اسمان چنانكه خواهد وكند انرا باره باره

فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَاِذَا اَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ

بينى باران كه بيرون ايد از ميان او بس چون برساند انرا هر كرا خواهد

مِنْ عِبَادِهِ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ وَاِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ

از بندكان خويش ايشان شادى كنند واكر بودند از بيش انكه فرود فرستادند عليهم

عليهم من قبله لمبلسين فانظر الى آثار رحمت الله كيف

يحيي الارض بعد موتها ان ذلك لمحيي الموتى وهو على كل

شيء قدير ولئن ارسلنا ريحا فراوه مصفرا لظلوا

من بعده يكفرون فانك لا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا الموتى ولا تسمع

مدبرين وما انت بهادي العمي عن ضلالتهم ان تسمع الا بهدي العمي

من يؤمن باياتنا فهم مسلمون الله الذي خلقكم من ضعف

ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا ضعف ضعف ضعفا

وشيبة يخلق ما يشاء وهو العليم القدير ويوم تقوم

الساعة يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة كذلك

كانوا يؤفكون وقال الذين اوتوا العلم والايمان

لقد لبثتم في كتاب الله الى يوم البعث فهذا يوم البعث
ولكنكم كنتم لا تعلمون فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا
معذرتهم ولا هم يستعتبون ولقد ضربنا للناس في هذا
القرآن من كل مثل ولئن جئتهم بآية ليقولن الذين كفروا
ان انتم الا مبطلون كذلك يطبع الله علي قلوب الذين
لا يعلمون فاصبر ان وعد الله حق ولا يستخفنك الذين
لا يوقنون

سورة لقمان ثلثون واربع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم
الم تلك آيات الكتاب الحكيم هدى ورحمة
للمحسنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم

بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ

عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا

كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ

أَلِيمٍ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ۝

خَالِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ خَلَقَ

السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ

أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝ هَٰذَا خَلْقُ اللَّهِ

لِيَضِلَّ

وَيَتَّخِذُهَا

فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ

فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ وَإِذْ قَالَ

لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ

لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ

وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ

إِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝ وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ

عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ

سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ

فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ

اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ يَا بُنَيَّ اَقِمِ الصَّلوٰةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ

وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ

الْاُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ

مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ وَاقْصِدْ فِي

مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ

حزب

الْحَمِيرِ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا

فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى

وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه آباءنا أولو كان الشيطان يدعوهم

إلى عذاب السعير ۝ ومن يسلم وجهه إلى الله وهو محسن

نصف

فقد استمسك بالعروة الوثقى وإلى الله عاقبة الأمور ۝

ومن كفر فلا يحزنك كفره إلينا مرجعهم فننبئهم

بما عملوا إن الله عليم بذات الصدور ۝ نمتعهم قليلا ثم

نضطرهم إلى عذاب غليظ ۝ ولئن سألتهم من خلق السماوات

والأرض ليقولن الله قل الحمد لله بل أكثرهم لا يعلمون

لله ما في السماوات والأرض إن الله هو الغني الحميد ۝

ولو أن ما في الأرض من شجرة أقلام والبحر يمده من

بعده سبعة أبحر ما نفدت كلمات الله إن الله عزيز

حكيم

حكيم ما خلقكم ولا بعثكم الا كنفس واحدة ان

واستوار کار / نيست آفريدن شما / ونه برانگيختن شما / مگر چون / يک تن / که خداي

الله سميع بصير الم تر ان الله يولج الليل في النهار ويولج

شنوا است / بينا / نبيني که / خداي اندر آرد / شب را / در روز / و اندر آرد

النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري الى اجل

روز را / در شب / و فرمان بردار کرد / آفتاب را / و ماه را هر / يکي مي رود / تا زمان

مسمى وان الله بما تعملون خبير ذلك بان الله هو

نام زده / و خداي / بدانچه مي کنيد / آگاه است / آن بدان است / که خداي / اوست

الحق وان ما يدعون من دونه الباطل وان الله هو

راست / وانچه مي خوانيد / بجز وي / باطل است / و خداي اوست

تدعون

العلي الكبير الم تر ان الفلك تجري في البحر بنعمة الله

برتر / و در کشتي / ... / در دريا / بنعمت خداي

ليريكم من اياته ان في ذلك لايات لكل صبار

تا بنمايد شما را / از نشانهاي او / که درين / نشانهاست / هر شکيباي

شكور ۝ واذا غشيهم موج كالظلل دعوا الله مخلصين

سپاس دار / وچون بپوشد ايشان را / موجي / چون سايبانها / خوانند خداي را / خالص کنان

له الدين فلما نجاهم الى البر فمنهم مقتصد وما يجحد

دين او را / چون رهانيد / ايشان را / ... / از ايشان / ... / و ... شود

باياتنا الا كل ختار كفور يا ايها الناس اتقوا ربكم

بآيتهاي ما / مگر هر / ... / اي مردمان / بترسيد از خداي

وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ

عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ

الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ

وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ

مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ

سورة السجدة إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ عشرون وتسع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَمْ

يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ

مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

والارض

والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على العرش

ما لكم من دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون

يدبر الامر من السماء الى الارض ثم يعرج اليه في يوم كان

مقداره الف سنة مما تعدون ذلك عالم الغيب و

الشهادة العزيز الرحيم الذي احسن كل شيء خلقه

وبدا خلق الانسان من طين ثم جعل نسله من سلالة

من ماء مهين ثم سويه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم

السمع والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون وقالوا

ايذا ضللنا في الارض اينا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم

كافرون قل يتوفيكم ملك الموت الذي وكل

بِكُمْ ثُمَّ اِلَى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝ وَلَوْ تَرَى اِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا

رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ

صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَيهَا

وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَاَمْلَاَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

اَجْمَعِينَ ۝ فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا اِنَّا نَسِينَاكُمْ

وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ اِنَّمَا يُؤْمِنُ

بِاٰيَاتِنَا الَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ

رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَا اُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا

يعملون أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون

أما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات المأوى

نزلا بما كانوا يعملون وأما الذين فسقوا فمأواهم

النار كلما أرادوا أن يخرجوا منها أعيدوا فيها

وقيل لهم ذوقوا عذاب النار الذي كنتم به تكذبون

ولنذيقنهم من العذاب الأدنى دون العذاب الأكبر

لعلهم يرجعون ومن أظلم ممن ذكر بآيات ربه ثم

أعرض عنها إنا من المجرمين منتقمون ولقد آتينا موسى

الكتاب فلا تكن في مرية من لقائه وجعلناه

هدى لبني إسرائيل وجعلنا منهم أئمة يهدون بأمرنا

لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ أَوَلَمْ يَهْدِ

لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ (مِنَ الْقُرُونِ) يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ

الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ

أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا يُبْصِرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا

الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ

سورة الأحزاب سبعون وثلاث آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يا أيها

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا وَاتَّبِعْ مَا يُوحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ
وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ
وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ
وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ
هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

رحيما النبي اولي بالمومنين من انفسهم وازواجه امهاتهم

واولوا الارحام بعضهم اولي ببعض في كتاب الله من

المومنين والمهاجرين الا ان تفعلوا الي اوليائكم معروفا

كان ذلك في الكتاب مسطورا واذ اخذنا من النبيين

ميثاقهم ومنك ومن نوح وابرهيم وموسي وعيسي ابن

مريم واخذنا منهم ميثاقا غليظا ليسل الصادقين عن

صدقهم واعد للكافرين عذابا اليما يا ايها الذين امنوا

اذكروا نعمة الله عليكم اذ جاتكم جنود فارسلنا

عليهم ريحا وجنودا لم تروها وكان الله بما تعملون

بصيرا اذ جاوكم من فوقكم ومن اسفل منكم واذ زاغت

الابصار

الأبصار وبلغت القلوب الحناجر وتظنون بالله الظنونا ۝

هنالك ابتلي المؤمنون وزلزلوا زلزالا شديدا وإذ يقول

المنافقون والذين في قلوبهم مرض ما وعدنا الله ورسوله إلا

غرورا وإذ قالت طائفة منهم يا أهل يثرب لا مقام

لكم فارجعوا ويستأذن فريق منهم النبي يقولون إن

بيوتنا عورة وما هي بعورة إن يريدون إلا فرارا ولو

دخلت عليهم من أقطارها ثم سئلوا الفتنة لآتوها وما

تلبثوا بها إلا يسيرا ولقد كانوا عاهدوا الله من قبل

لا يولون الأدبار وكان عهد الله مسؤولا قل لن ينفعكم

الفرار إن فررتم من الموت أو القتل وإذا لا تمتعون

إِلَّا قَلِيلًا قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ

هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ

الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى

عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ

حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ

أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ

لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي

الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا

إِلَّا قَلِيلًا ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ

مگر اندکی هرآینه بود مر شما را در پیغامبر خدای پس روی نیکو مر آنرا

كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

که همی امید دارد خدای و روز بازپسین و یاد کند خدای را بسیاری

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَ

و چون بدیدند مومنان گروه کافران را گفتند این است آنچه وعده کرده بود مارا خدای و

رَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

رسول او و راست گفت خدای و رسول او و نفزود ایشان را مگر گرویدن و تسلیم شدن

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ

از مومنان مردانی اند که راست کردند آنچه پیمان کردند با خدای بر وی از ایشان

مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا لِيَجْزِيَ اللَّهُ

که تمام کرد نذر خویش و از ایشان کس هست که می پاید و نه گردانیدند گردانیدنی تا پاداش دهد خدای

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ

راستگویان را براستی ایشان و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا

يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ

بازگردد بر ایشان که خدای هست آمرزنده و مهربان و بازگردانید خدای آنان را

كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ

که کافر گشتند بخشم ایشان نیافتند نیکی بس است خدای مومنان را از جنگ

وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ

و بود خدای توانا عزیز و فرود آورد آنان را که یاری کردند ایشان را از اهل

الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ

فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ

وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَؤُهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَي

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ

تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّ

حْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا

عَظِيمًا يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ابن كثير وابو بكر مُبَيَّنَةٍ

يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَي اللَّهِ يُضَعَّفْ العذابُ

يَسِيرًا ۝ وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

نؤتها اجرها مرتين واعتدنا لها رزقا كريما يا نساء
النبي لستن كاحد من النساء ان اتقيتن فلا تخضعن
بالقول فيطمع الذي في قلبه مرض وقلن قولا معروفا
وقرن في بيوتكن ولا تبرجن تبرج الجاهلية الاولى
واقمن الصلوة واتين الزكوة واطعن الله ورسوله
انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم
تطهيرا واذكرن ما يتلى في بيوتكن من ايات الله
والحكمة ان الله كان لطيفا خبيرا ان المسلمين
والمسلمات والمؤمنين والمؤمنات والقانتين والقانتات
والصادقين والصادقات والصابرين والصابرات

وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ

وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَا

فِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ

لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ

إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا وَإِذْ تَقُولُ

لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْ

جَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَ

تَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا

وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ

فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ

در زنان پسرخواندكان بكذارند ازيشان حاجت وهست كار خداوند

مَفْعُولًا مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ

كرده نيست بر پيغامبر هيچ تنگى در آنچه واجب كرد خداى اورا راه خداى

فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا الَّذِينَ

در آن كسان كه بكذشتند از پيش وهست كار خداى تمام كرده اندازه كرده آنان كه

يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ

برسانند پيغامها خداى ومى ترسند ازو ونه ترسند از كسى مگر از خداى

وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ

وبسنده است خداى نكاه دار نيست محمد پدر كسى از مردان شما

وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

ولكن پيغامبر است از خداى و مهر پيغامبران است وهست خداى بر همه چيز

عَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا وَسَبِّحُوهُ

دانا اى آنان كه بكرويده‌اند ياد كنيد خداى ياد كردن بسيار و تسبيح كنيد

بُكْرَةً وَأَصِيلًا هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَ

بامداد و شبانكاه او چنانك درود دهند برشما و فرشتكان او تا بيرون آرد

كُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

شمارا [illegible]

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

[illegible] سلام كرد [illegible]

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا

ای پیغامبر ما فرستادیم ترا گواه و مژده دهنده و بیم کننده و خواننده

إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ

سوی خدای بفرمان وی و چراغ روشن و مژده ده گروندگان را بانکه ایشان راست از خداوند

فَضْلًا كَبِيرًا وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ

افزونی بزرگ و فرمان مبر کافران را و منافقان را و دست بازدار از ایشان

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

و توکل کن بر خدای و بسندست خداوند کارساز ای آنانکه ایمان آورده‌اند

نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ

چون زنی کنید زنان مومنه را باز طلاق دهید ایشان را پیش از انکه بسایید ایشان را نیست شما را

عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا

بر ایشان هیچ عدتی که بشمرید آنرا منفعه دهید ایشان را و دست بازدارید ایشان را دست بازداشتنی

جَمِيلًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي

نیکو ای پیغامبر ما حلال کردیم ترا زنان ترا آنانکه

آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ

بدادی کابین ایشان و آنچه بدست آورد دست تو از آنچه باز داد خداوند تو

وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ

و دختران عم تو و دختران عمه تو و دختران برادر مادر تو و دختران

خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً

خاله تو آنانکه هجرت کردند با تو و زنی مومنه

جمع وکسایی
تماسوهن

إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً

اگر ببخشد تن خویش پیغامبررا اگر خواهد پیغامبر که بزنی کند اورا خداکانه

لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ

ترا جز گروهی گرویدگان بدرستی بدانستیم آنچ واجب کردیم برایشان در زنان ایشان

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَ

وآنچ پادشا شود دستهای ایشان تا نباشد بر تو تنگی

كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي

هست خدای آمرزنده مهربان دست بازداری آنرا که خواهی ازیشان و بر دیگر جای

إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ

سوی خود آنرا که خواهی وهرکرا بجویی ازآنک جدا کردی نیست بزه بر تو

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ

آن نزدیکتر بدانک روشن شود چشمهای ایشان والاندوهگن نگردند وخشنود گردند بدانچ بدادی ایشانرا

كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا

همگان وخدای میداند آنچ در دلهای شماست وهست خدای دانا

حَلِيمًا لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ

بردبار حلال نیست ترا زنان ازین پس ونه آنکی بدل کنی بایشان از زن

أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَا

زنان واگرچه خوش آید ترا نیکوی ایشان مگر آنچ

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ

خدای بر همه چیز نگاهبان ای آنکسها که بگرویدند در مشوید

النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ

پیغامبر مگر دستوری دهند شما را سوی طعامی نا پاینده گان پختن آن را ولیکن

إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ

چون خوانند شما را اندر شوید چون طعام خورید پراکنده شوید ونه نیز

لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ

سخن را این شما هست میرنجانید پیغامبر را شرم میدارد از شما

وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ

وخدای شرم ندارد از راست وچون خواهید از ایشان جامه خواهید از ایشان

مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا

از پس پرده این پاکتر مر دلها شما را ودلهاء ایشان را ونه رسد

كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ

مر شما را که بیازارید پیغامبر خدای را ونه انکه بزنی کنید زنان ورا

مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا إِنْ تُبْدُوا

از پس وی هرگز این شما هست نزد خدای بزرگ اگر پیدا کنید

شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَا جُنَاحَ

چیزی یا پنهان کنید خدای هست بهرچیزی دانا نیست بزه

عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَا

بر زنان در پدران ایشان ونه پسران ایشان ونه برادران ایشان ونه پسران برادران

نِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ

ونه پسران خواهران ایشان ونه زنان ایشان ونه که بندگان ایشان

وَاتَّقِينَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا اِنَّ اللّٰهَ
وبترسید ای زنان از خدای که خدای هست بر هر چیزی گوا خدای
وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ
و فرشتگان او درود دهند بر پیغامبر ای کسانی که گرویده اید درود دهید بروی
وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ
و سلام کنید سلام کردنی ان کسانی که بیازارند خدای را و پیغامبر او را لعنت کرد ایشان را خدای
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ
در جهان و دران جهان و آماده کرده ایشان را عذابی خوار کننده و ان کسانی که بیازارند
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا
مومنان را و مومنات را بی آنک کاری کرده اند برنهادند بر خویشتن
بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُبِينًا يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِاَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ
دروغی و بزه پیدا ای پیغامبر بگوی زنان خویش را و دختران را
وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذٰلِكَ اَدْنَى
و زنان مومنان را تا فرو گیرند بر خویشتن از چادرها ایشان ان نزدیکتر باشد
اَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا لَئِنْ لَمْ
تا بشناسند و نیازارند ایشان را و هست خدای آمرزنده و مهربان اگر باز نه ایستند
يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ
منافقان و ان کسانی که در دلها ایشان بیماریست و خبر بد افکنان
فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا اِلَّا

قليلا ٥ ملعونين اينما ثقفوا اخذوا وقتلوا تقتيلا ٥ سنة

ازحق اندكى ملعونان هرجاكه دستيرند كيرند ايشانرا وبكشند كشتنى ايزد بود راه

الله في الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا ٥ يسئلك

خداى اندركسان كه بكذشتند ازپيش ونيابى راه خداوند بازكردانيدن مى پرسند ترا

الناس عن الساعة قل انما علمها عند الله وما يدريك

مردمان ازهنگام بكو دانش آن نزد خداست وچه داند تو

لعل الساعة تكون قريبا ٥ ان الله لعن الكافرين واعد

مكر هامت باشد نزديك كه خداى لعنت كرد كافرانرا وآماده كرد

لهم سعيرا ٥ خالدين فيها ابدا لا يجدون وليا ولا نصيرا ٥

ايشانرا آتش سوزان جاودانى درآنجا هميشه نيابند نكاه دارى ونه يارى كننده

يوم تقلب وجوههم في النار يقولون يا ليتنا اطعنا الله

روز كه بكردانند روبهاى ايشان دراتش كويند ياكاشكى ما فرمان برديمى خدايرا

واطعنا الرسولا ٥ وقالوا ربنا انا اطعنا سادتنا وكبرا

وفرمان برديمى پيغامبررا وكويند خداوندا ما فرمان برديم مهتران خويشرا وبزركانرا

ءنا فاضلونا السبيلا ٥ ربنا اتهم ضعفين من العذاب

پس ازراه ببردند مارا خداوندا بده ايشانرا دوچندان از عذاب

والعنهم لعنا كبيرا ٥ يا ايها الذين امنوا لا تكونوا كا

ولعنت كن ايشانرا لعنتى بزرك اى آنكسانى كه كرويده ايد مباشيد همچون

لذين اذوا موسى فبراه الله مما قالوا وكان عند الله

آنكسانى كه بيازردند موسيرا بيزاركردانيد اورا خداى ازآنچه كفتند وبود نزد خداوند

وجيها

آبروى مند

رَحِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

با بخشایش ای آن کسانی که گرویده اید بترسید از خدای و گویید گفتاری راست

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ

تا نیکو کرد الله شمار اکارهای شما و بیامرزد شمارا گناهان شما و هر که فرمان برد خدای را

وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ

و رسول او را برست رستنی بزرگ ما عرضه کردیم امانت را

عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَ

بر آسمان و زمین و کوهها نخواستند که بردارند آن را

أَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

و بترسیدند از آن و برداشت مردم او بود که بود ادای ستمکاره نادان

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ

تا عذاب کند خدای منافقان را و منافقه را و مشرکان را

وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و زنان مشرکه را و توبه دهد خدای بر مومنان و مومنه را

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

و هست خدای آمرزنده مهربان

سورة سبأ خمسون واربع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خداوند روزی دهنده [illegible]

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا

يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ

الْغَفُورُ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَاْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلٰى وَرَبِّي

لَتَاْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوَاتِ — عَلّامِ

وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْبَرُ اِلَّا فِي كِتَابٍ

مُبِينٍ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اُولٰئِكَ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ — مُعَجِّزِينَ

اُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلِيمٌ وَيَرَى الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ

الَّذِي اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِ

الْحَمِيدِ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ

إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ

كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ

وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ

عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ

الْحَدِيدَ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَا

لِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ

وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ

بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ

السَّعِيرِ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ

كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ

مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ

عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ

الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ

كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ

غَفُورٌ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ

بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ

قليلٍ ذٰلك جزيناهم بما كفروا وهل نجازي الّا الكفور ۝

وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها قرًى ظاهرة

وقدّرنا فيها السير سيروا فيها ليالي وايّاما امنين ۝ فقالوا

ربّنا باعد بين اسفارنا وظلموا انفسهم فجعلناهم احاديث

ومزّقناهم كلّ ممزّق انّ في ذلك لايات لكلّ صبّار

شكور ۝ ولقد صدّق عليهم ابليس ظنّه فاتّبعوه الّا فريقا

من المؤمنين وما كان له عليهم من سلطان الّا لنعلم من يؤمن

بالاخرة ممّن هو منها في شكّ وربّك على كلّ شيء حفيظ

قل ادعوا الذين زعمتم من دون الله لا يملكون مثقال ذرّة

في السموات ولا في الارض وما لهم فيهما من شرك

وما له منهم من ظهير ولا تنفع الشفاعة عنده الا لمن

اذن له حتى اذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم

قالوا الحق وهو العلي الكبير قل من يرزقكم من السموات

والارض قل الله وانا او اياكم لعلى هدى او في ضلال

مبين قل لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون

قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح

العليم قل اروني الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو

الله العزيز الحكيم وما ارسلناك الا كافة للناس

بشيرا ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون ويقولون

متى هذا الوعد ان كنتم صادقين قل لكم ميعاد يوم

لا تستاخرون عنه ساعة ولا تستقدمون ۝ وقال الذين

كفروا لن نؤمن بهذا القرآن ولا بالذي بين يديه ولو ترى

اذ الظالمون موقوفون عند ربهم يرجع بعضهم الى بعض

القول يقول الذين استضعفوا للذين استكبروا لولا انتم

لكنا مؤمنين قال الذين استكبروا للذين استضعفوا انحن

صددناكم عن الهدى بعد اذ جاكم بل كنتم مجرمين

وقال الذين استضعفوا للذين استكبروا بل مكر الليل

والنهار اذ تامروننا ان نكفر بالله ونجعل له اندادا واسروا

الندامة لما راوا العذاب وجعلنا الاغلال في اعناق

الذين كفروا هل يجزون الا ما كانوا يعملون وما ارسلنا

فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَا
فِرُونَ ۝ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي
تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ
يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝
قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝
وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ

كانوا يعبدون ۝ قالوا سبحانك انت ولينا من دونهم

بل كانوا يعبدون الجن اكثرهم بهم مومنون فاليوم

لا يملك بعضكم لبعض نفعا ولا ضرا ونقول للذين

ظلموا ذوقوا عذاب النار التى كنتم بها تكذبون ۝

واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قالوا ما هذا الا رجل

يريد ان يصدكم عما كان يعبد اباؤكم وقالوا ما

هذا الا افك مفترى وقال الذين كفروا للحق لما

جاءهم ان هذا الا سحر مبين ۝ وما اتيناهم من كتب يدرسونها

وما ارسلنا اليهم قبلك من نذير ۝ وكذب الذين من

قبلهم وما بلغوا معشار ما اتيناهم فكذبوا رسلى

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُم بِوَاحِدَةٍ أَن تَقُومُوا

لِلَّهِ مَثْنَى وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُم مِّن جِنَّةٍ

إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُم بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ قُلْ مَا سَأَلْتُكُم

مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ قُلْ إِن

ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي

إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ

وَأُخِذُوا مِن مَّكَانٍ قَرِيبٍ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى

لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِن قَبْلُ

نكيري في الوصل

ويقذفون

ويقذفون بالغيب من مكان بعيد وحيل بينهم وبين

ما يشتهون كما فعل باشياعهم من قبل انهم كانوا

سورة فاطر اربعون وخمس آية

في شك مريب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة

رسلا اولي اجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في الخلق

ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس

من رحمة فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له

من بعده وهو العزيز الحكيم يا ايها الناس اذكروا

نعمت الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم

من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون وان يكذ
از آسمان وزمین نیست خدای مگر او از کجا دروغ گویند واگر دروغ دارند ترا
بوك فقد كذبت رسل من قبلك والى الله ترجع
بدروغ داشتند پیغامبرانرا از پیش تو وسوی خدای باز گردد
الامور يا ايها الناس ان وعد الله حق فلا تغرنكم
کارها ای مردمان وعده خدای راستست مفریباند شمارا
الحيوة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور ان الشيطان
زندگانی این جهان ومفریباند شمارا بخداوند دیو فریبنده که دیو
لكم عدو فاتخذوه عدوا انما يدعوا حزبه ليكونوا
شمارا دشمن گیرید اورا دشمن میخواند گروه خویش را تا باشند
من اصحاب السعير الذين كفروا لهم عذاب شديد والذين
از اهل دوزخ آنان که کافر شدند ایشانرا باشد عذابی سخت وآنان که
امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر كبير
ایمان آوردند وکار کردند نیکیها ایشانرا آمرزش ومزدی بزرگوار
افمن زين له سوء عمله فراه حسنا فان الله يضل
آراسته شود بد کردار او پس بدید اورا نیکو خدای گمراه کند
من يشاء ويهدي من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم حسرات
آنرا که خواهد وراه نماید آنرا که خواهد نبرود تن تو بر ایشان بپشیمانیها
ان الله عليم بما يصنعون والله الذي ارسل الرياح
که خدای داناست بانچه میکنند وخدای آنست که فرستاد بادها

فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ اِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ

بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ

فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ

الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ

شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُولَئِكَ هُوَ يَبُورُ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ

ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثَىٰ

وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ

مِنْ عُمُرِهِ اِلَّا فِي كِتَابٍ اِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَمَا

يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا

مِلْحٌ اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ

حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ

فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا

يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۝ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاكُمْ

وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ

بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ

إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ

بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ

وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ

چیزی واگرچه خویشاوند بود بیم کنی آن را که بترسند از خداوند خویش بنهانی

شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ

وبپای داشتند نماز را وهر که از خویش پاک کند مر خویشتن را وسوی خداوندست

وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ

بازگشت ونه برابر باشد نابینا و بینا ونه تاریکی ونه

الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا

روشنی ونه سایه ونه گرما ونه برابر باشند زندگان ونه

النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا

مردگان خدای شنواند هر کرا خواهد ونیستی تو شنوا آن کس که در گورها اند

الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ٥

نیستی تو مگر بیم کننده ما فرستادیم ترا براستی مژده دهنده وبیم کننده وهیچ

إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ عشر

گروهی مگر گذشت اندران بیم کننده واگر دروغ زن دارند ترا دروغ داشتند

مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ

آنان که پیش ازیشان آمد بدیشان پیغامبران ایشان بحجتها وبنامها وبکتاب

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ

روشن پس گرفتم آنان را که کافر شدند چگونه بود عقوبت من نبینی

الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ٥ أَلَمْ

تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا

که خداوند فرو فرستاد از آسمان آب بیرون آوردیم بدان میوهها گوناگون

أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَ

گونهاء وی وازکوهها راهها سپیدان وسرخان ناهموار گونهاء ایشان

غَرَابِيبُ سُودٌ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ

وسیاهیها سیاه وازمردمان وجنبندگان وستوران ناهموار

أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ

گونهاء او همچنین جزاینکه بترسند ازخدای ازبندگان وی دانایان که خداوند

عَزِيزٌ غَفُورٌ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ

عزیزست وآمرزگار ایشان که میخوانند کتاب خداوند وبپای دارند نماز را

وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ

ونفقه کنند ازآنچه روزی دادیم ایشان را نهان وآشکارا امید دارند بازرگانی که

تَبُورَ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ

هلاک نگردد تاتمام دهند ایشان را مزدهاء ایشان وبیفزاید ایشان را ازفضل او که خداوند آمرزنده

شَكُورٌ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ

وسپاس دارست وآنکه وحی کردیم بتو ازکتاب اوست راست

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ثُمَّ

راست دارنده آنرا که پیش وی است که خداوند ببندگان خویش آگاه است وبینا پس

أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ

میراث دادیم کتاب آنان را که برگزیدیم ازبندگان ما وازایشان هست

ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ

ستمکار برتن خود وازایشان میانه رو وازایشان سبق کننده باذن درنیکیها

بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ ۝

يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَا

سُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا

الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ

مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ۝ وَالَّذِينَ

كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۝ وَهُمْ

يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي

كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَ

جَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ إِنَّ اللَّهَ

عالم غيب السموات والارض انه عليم بذات الصدور ۝

هو الذي جعلكم خلائف في الارض فمن كفر فعليه

كفره ولا يزيد الكافرين كفرهم عند ربهم الا

مقتا ولا يزيد الكافرين كفرهم الا خسارا قل ارايتم

شركاكم الذين تدعون من دون الله اروني ماذا خلقوا

من الارض ام لهم شرك في السموات ام اتيناهم كتابا

فهم على بينة منه بل ان يعد الظالمون بعضهم

بعضا الا غرورا ان الله يمسك السموات والارض

ان تزولا ولئن زالتا ان امسكهما من بعده انه كان من احد

حليما غفورا ۝ واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءهم

نذير ليكونن اهدى من احدى الامم فلما جاهم نذير

ما زادهم الا نفورا استكبارا في الارض ومكر السيء ولا

يحيق المكر السيء الا باهله فهل ينظرون الا سنت الا

ولين فلن تجد لسنت الله تبديلا ولن تجد لسنت الله تحويلا

اولم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين

من قبلهم وكانوا اشد منهم قوة وما كان الله ليعجزه

من شيء في السموات ولا في الارض انه كان عليما قديرا

ولو يواخذ الله الناس بما كسبوا ما ترك على ظهرها

من دابة ولكن يوخرهم الى اجل مسمى فاذا جا

اجلهم فان الله كان بعباده بصيرا

سورة يس ثمانون وآيتان فهو مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

يس والقرآن الحكيم انك لمن المرسلين على صراط مستقيم

تنزيل العزيز الرحيم لتنذر قوما ما انذر اباؤهم فهم

غافلون لقد حق القول على اكثرهم فهم لا يؤمنون

انا جعلنا في اعناقهم اغلالا فهي الى الاذقان فهم

مقمحون وجعلنا من بين ايديهم سدا ومن خلفهم

سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون وسواء عليهم

ءانذرتهم ام لم تنذرهم لا يؤمنون انما تنذر من اتبع

الذكر وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة واجر

كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ ۝ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ

الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا مَا أَنْتُمْ

إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

تَكْذِبُونَ ۝ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝ وَمَا

عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا

لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالُوا طَائِرُكُمْ

مَعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى

الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَنْ لَا

يَسْـٔلُكُمْ اَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ وَمَالِيَ لَا اَعْبُدُ الَّذِي

فَطَرَنِي وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً اِنْ يُرِدْنِ

الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَلَا يُنْقِذُونِ اِنِّي

اِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ اِنِّي اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ قِيلَ ادْخُلِ

الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي

مِنَ الْمُكْرَمِينَ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

فَاِذَا هُمْ خَامِدُونَ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَاْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ

اِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ

الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ وَاِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا

مُحْضَرُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا

حاضر آورده و نشانیست ایشان را زمین مرده زنده کردانیم اورا و بیرون آوردیم ازان

حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ

دانه از و می خورند و کردانیدیم در ان بوستانها از خرما

وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ

و انگورها و روان کردیم در ان چشمها تا بخورند از میوه ان

وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ

و انچ کار کرده دستهای ایشان چرا سپاس داری نکنند پاکست انکی بیافرید

الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا

جفتها همه از انچ برویاند زمین و از تنهاء ایشان و از انچ

لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ

ندانند و نشانیست ایشان را شب بیرون آریم ازو روز و ایشان

مُظْلِمُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

در تاریکی مانند و افتاب می رود تا آرام کاه ان این اندازه خدای عزیز

الْعَلِيمِ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ

دانا و ماه را اندازه کردیم جایکاهها تا کشت چون شاخ خرما

الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ

کهنه نه افتاب سزد او را که دریابد ماه را و نه شب پیش کیرنده

النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ

فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ

نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا

وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا

عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ

كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَنُفِخَ

فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا

يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ

الْمُرْسَلُونَ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا

مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ لَهُمْ

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ

أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَأَنِ اعْبُدُونِي

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

اصلوها اليوم بما كنتم تكفرون اليوم نختم على

افواههم وتكلمنا ايديهم وتشهد ارجلهم بما كانوا

يكسبون ولو نشاء لطمسنا على اعينهم فاستبقوا

الصراط فانى يبصرون ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم

فما استطاعوا مضيا او من نعمره ننكسه في الخلق افلا

يعقلون وما علمناه الشعر وما ينبغي له ان هو الا ذكر

وقران مبين لينذر من كان حيا ويحق القول على الكافرين

اولم يروا انا خلقنا لهم مما عملت ايدينا انعاما فهم لها

مالكون وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها يا

كلون ولهم فيها منافع ومشارب افلا يشكرون

واتخذوا من دون الله آلهة لعلهم ينصرون لا يستطيعون
نصرهم وهم لهم جند محضرون فلا يحزنك قولهم انا نعلم
ما يسرون وما يعلنون اولم ير الانسان انا خلقناه من
نطفة فاذا هو خصيم مبين وضرب لنا مثلا ونسي
خلقه قال من يحيي العظام وهي رميم قل يحييها
الذي انشاها اول مرة وهو بكل خلق عليم الذي
جعل لكم من الشجر الاخضر نارا فاذا انتم منه توقدون
اوليس الذي خلق السموات والارض بقادر على ان يخلق
مثلهم بلى وهو الخلاق العليم انما امره اذا اراد شيئا ان
يقول له كن فيكون فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء واليه

سورة ترجعون والصافات مائة وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والصافات صفا فالزاجرات زجرا فالتاليات ذكرا

إن إلهكم لواحد رب السموات والأرض وما بينهما

ورب المشارق إنا زينا السماء الدنيا بزينة الكواكب

وحفظا من كل شيطان مارد لا يسمعون إلى الملإ

الأعلى ويقذفون من كل جانب دحورا ولهم عذاب

واصب إلا من خطف الخطفة فأتبعه شهاب ثاقب

فاستفتهم أهم أشد خلقا أم من خلقنا إنا خلقناهم من طين لازب

بل عجبت ويسخرون وإذا ذكروا لا يذكرون وإذا رأوا

اية يستسخرون وقالوا ان هذا الا سحر مبين أإذا متنا وكنا
ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون أوآباؤنا الاولون قل
نعم وانتم داخرون فانما هي زجرة واحدة فاذا هم
ينظرون وقالوا يا ويلنا هذا يوم الدين هذا يوم
الفصل الذي كنتم به تكذبون احشروا الذين ظلموا
وازواجهم وما كانوا يعبدون من دون الله فاهدوهم
الى صراط الجحيم وقفوهم انهم مسئولون ما لكم
لا تناصرون بل هم اليوم مستسلمون واقبل بعضهم
على بعض يتساءلون قالوا انكم كنتم تاتوننا عن اليمين
قالوا بل لم تكونوا مؤمنين وما كان لنا عليكم من

سلطان بل كنتم قوما طاغين فحق علينا قول ربنا

پادشاهی نه بودید شما گروهی گردن فرازان واجب شد بر ما گفتار خداوند ما

انا لذائقون فاغويناكم انا كنا غاوين فانهم يومئذ

ما چشندگانیم عذاب گمراه کردیم شما را ما بودیم گمراهان ایشان آن روز

في العذاب مشتركون انا كذلك نفعل بالمجرمين انهم

در عذاب انبازان اند ما چنین کنیم با گناهکاران ایشان بودند

كانوا اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون ويقولون

چون گفتندی ایشان را نیست خدای مگر خداوند تکبر کردندی و میگفتند

ائنا لتاركوا الهتنا لشاعر مجنون بل جاء بالحق

ما ایم دست بدارندگان خدایان خویش را از بهر شاعری دیوانه نی آورد راستی

وصدق المرسلين انكم لذائقوا العذاب الاليم وما تجزون

و راست گوی داشت پیغامبران را که شما چشنده اید عذاب دردناک و پاداش نمی دهند

الا ما كنتم تعملون الا عباد الله المخلصين اولئك لهم عشر

شما را مگر آنچه شما کردید مگر بندگان خداوند برگزیدگان ایشانند ایشان را

رزق معلوم فواكه وهم مكرمون في جنات

روزی دانسته میوها و ایشان نواختگان باشند در بوستانها

النعيم على سرر متقابلين يطاف عليهم بكاس من معين

نعمت بر تختها روی باروی گردانند بر ایشان قدحی از خمر

بيضاء لذة للشاربين لا فيها غول ولا هم عنها ينزفون

سپید خوش مر خورندگان را نه در آن تباهی و نه ایشان از آن خراب نکنند

وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالَ قَايِلٌ مِنْهُمْ اِنِّي كَانَ

لِي قَرِينٌ يَقُولُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا

تُرَابًا وَعِظَامًا اَئِنَّا لَمَدِينُونَ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ قَالَ تَاللَّهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ

اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُولَى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ اِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ

الْعَظِيمُ لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ اَذَلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا

اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ اِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ اِنَّهَا

شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي اَصْلِ الْجَحِيمِ طَلْعُهَا كَاَنَّهُ رُؤُسُ

الشياطين فانهم لآكلون منها فمالئون منها البطون ثم

ان لهم عليها لشوبا من حميم ثم ان مرجعهم لالى الجحيم

انهم الفوا اباءهم ضالين فهم على آثارهم يهرعون ولقد

ضل قبلهم اكثر الاولين ولقد ارسلنا فيهم منذرين

فانظر كيف كان عاقبة المنذرين الا عباد الله

المخلصين ولقد نادينا نوح فلنعم المجيبون ونجيناه

واهله من الكرب العظيم وجعلنا ذريته هم الباقين

وتركنا عليه في الآخرين سلام على نوح في العالمين انا

كذلك نجزي المحسنين انه من عبادنا المؤمنين ثم اغرقنا عشر

الآخرين وان من شيعته لابراهيم اذ جاء ربه بقلب سليم

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ

چون گفت پدر را و قوم را چه چیز می‌پرستید دروغی خدایانی غیر خداوند

تُرِيدُونَ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ

می‌خواهید چیست گمان شما بپروردگار عالمیان بنگریست نگریستنی در ستارگان

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا

گفت بیمار خواهم شد بگشتند از وی پشت برگردانان شتافت سوی خدایان ایشان گفت

تَأْكُلُونَ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ

هیچ نخورید چیست شما را سخن نمی‌گوئید بشتافت بر ایشان زدنی بدست راست

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ وَاللَّهُ

روی آوردند سوی او می‌شتافتند گفت می‌پرستید آنچه می‌تراشید و خدای

يزفون

خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ

بیافرید شما را و آنچه می‌کنید گفتند بنا کنید او را بنائی بیفکنید او را در آتش

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ

خواستند بوی کید بکردیم ایشان را فروتران و گفت ابراهیم من خواهم رفتن

إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ

سوی خداوند خود زود راه نماید مرا خداوندا ببخش مرا از نیکان بشارت دادیم او را بفرزندی

حَلِيمٍ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ

بردبار چون رسید با وی بکار گفت ای پسرک من می‌بینم در خواب

أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ

که من ترا ذبح می‌کنم بنگر چه می‌بینی گفت ای پدر بکن آنچه فرموده‌اند

مرا ...

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرٰهِيمُ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرٰهِيمَ كَذٰلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحٰقَ

نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحٰقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبِينٌ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهٰرُونَ

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَنَصَرْنَاهُمْ

فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ وَهَدَ

يْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ

لام على موسى وهرون انا كذلك نجزي المحسنين

انهما من عبادنا المؤمنين وان الياس لمن المرسلين اذ قال

لقومه الا تتقون اتدعون بعلا وتذرون احسن الخالقين

الله ربكم ورب آبائكم الاولين فكذبوه فانهم لمحضرون

الا عباد الله المخلصين وتركنا عليه في الآخرين سلام

على الياسين انا كذلك نجزي المحسنين انه من عبادنا المؤ

منين وان لوطا لمن المرسلين اذ نجيناه واهله اجمعين الا

عجوزا في الغابرين ثم دمرنا الآخرين وانكم لتمرون عليهم

مصبحين وبالليل افلا تعقلون وان يونس لمن المرسلين اذ ابق

الى الفلك المشحون فساهم فكان من المدحضين فالتقمه الحوت

وَهُوَ مُلِيمٌ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى

يَوْمِ يُبْعَثُونَ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ

شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ فَآمَنُوا

فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ

لَيَقُولُونَ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ

مُبِينٌ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ

وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ فَإِنَّكُمْ

وما

فَمَا تَعْبُدُونَ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ

وانچه می پرستید نتوانید شما بر او فتنه کردانیدن مگر او را که اندر آید اندر دوزخ

وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُّونَ وَإِنَّا

ونیست از ما مگر او را مقامی دانسته و ما ایم که ما صف کشیدکانیم و ما

لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ

ایم که ما تسبیح کنندکانیم و الرحه بودند که میگفتند اگر بودی بر ما پندی از

الْأَوَّلِينَ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ

پیشینان بودمانی از بندکان خداوند مخلصان کافر شدند بوی زود باشد

يَعْلَمُونَ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ

که بدانند و پیش رفتست سخن ما بندکان ما را پیغامبران را که ایشان

لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

ایشان یاری داده شدکانند و سپاه ما ایشانند غالبان روی بکردان از ایشان

حَتَّىٰ حِينٍ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

تا کاهی و بینا کن ایشانرا که زود باشد که ببینند با عذاب ما می شتابند

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ

و چون فرود آید بفراخ کاه ایشان بد باشد بامداد بیم کردکان و روی بکردان از ایشان

حَتَّىٰ حِينٍ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ

تا کاهی و بین که زود باشد که ایشان ببینند پاکست خداوند تو خداوند

الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

عزت از آنچ صفت کنند و درود بر پیغامبران و سپاس مر خدای را

رب العالمين

پروردگار همه خلق

سورة ص ثمانون وخمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى بخشاينده مهربان

ص والقرآن ذي الذكر بل الذين كفروا في عزة وشقاق

كم اهلكنا من قبلهم من قرن فنادوا ولات حين مناص

وعجبوا ان جاءهم منذر منهم وقال الكافرون هذا

ساحر كذاب اجعل الآلهة الها واحدا ان هذا لشيء

عجاب وانطلق الملأ منهم ان امشوا واصبروا على آلهتكم

ان هذا لشيء يراد ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة

ان هذا الا اختلاق أأنزل عليه الذكر من بيننا بل هم

في شك من ذكري بل لما يذوقوا عذاب ام عندهم

خزائن رحمة ربك العزيز الوهاب ام لهم ملك السموات

گنجهاء رحمت خداوند تو عزيز و بخشنده يا ايشان راست پادشاهي آسمانها

والارض وما بينهما فليرتقوا في الاسباب جند ما هنالك

و زمين و آنچ ميان اين دو است بگو تا بر شوند در رهها و اسباب سپاهي است آنجا

مهزوم من الاحزاب كذبت قبلهم قوم نوح وعاد

شكسته از گروه كافران دروغ داشتند پيش از ايشان قوم نوح و عاد

وفرعون ذو الاوتاد وثمود وقوم لوط واصحاب الا

و فرعون خداوند ميخها و گروه صالح و گروه لوط و اصحاب

اصحاب ليكة

يكة اولئك الاحزاب ان كل الا كذب الرسل

بيشه ايشانند گروهان نبودند همه مگر دروغ داشتند پيغامبران را

فحق عقاب وما ينظر هؤلاء الا صيحة واحدة

واجب شد عقوبت ننگرند ايشان مگر يك بانگ

ما لها من فواق وقالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم

فواق

نباشد او را هيچ بازگشت و گفتند يا خداوند ما بشتاب ما را نامه ما پيش روز

الحساب اصبر على ما يقولون واذكر عبدنا داود

شمار صبر كن بر آنچ مي گويند و ياد كن بنده ما را داود را

ذا الايد انه اواب انا سخرنا الجبال معه يسبحن

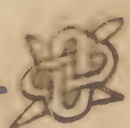
خداوند نيرو كه وي بود بازگردنده ما مسخر كرديم كوهها را با وي تسبيح مي كردند

بالعشي والاشراق والطير محشورة كل له اواب

شبانگاه و وقت آفتاب برآمدن و مرغان را گرد آورده همه او را بازگردنده

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ

واستوار کردیم پادشاهی اورا ودادیم اورا حکمت وکشادن سخن

وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ إِذْ دَخَلُوا

وآیا آمد بتو خبر خصمان چون بر شدند بر صومعه چون در شدند

عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَى

بر داود بترسید از ایشان گفتند مترس دو خصمیم ستم کرد

بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَ

برخی ازما بر برخی حکم کن میان ما براستی وستم مکن و

اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً

راه نمای ما براه راست این برادر منست اورا نود ونه میش

وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ

ومرا میشی یکی پس گفت بمن سپار اورا وغلبه کرد مرا در سخن

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَى نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا

گفت ستم کرد برتو بخواستن میش تو بسوی میشان خویش وبسیاری

مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

از انبازان ستم کند برخی ازیشان بر برخی مگر آنانکه گرویدند وبکردند

الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَا

نیکیها واندکی اند ایشان ودانست داود که آزموده کردیم اورا

سْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ

آمرزش خواست از خدای او وبیفتاد بسجده وبازگشت پس بیامرزیدیم ورا آن

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ مَآبٍ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ

واو را بود نزد ما نزدیکی و نیکو جای بازگشتن ای داود ما بکردیم ترا

خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى

خلیفه ای در زمین حکم کن میان مردمان براستی و متابعت مکن آرزوی را

فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ

تا گم کرداند ترا از راه خداوند اما آنکه گم شدند از راه خداوند ایشان را باشد

عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ

عذابی سخت بانچه فراموش کردند روز شمار و نیافریدیم آسمان را

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

و زمین و آنچه میان ایشانست بباطل اینست گمان آنان که کافر شدند

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

وای آنان را که کافر شدند از آتش یا بکنیم آنان که بگرویدند و بکردند

الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ

نیکیها چون تباه کاران در زمین یا بکنیم پرهیزکاران را

كَالْفُجَّارِ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا

چون بدان نامه ای فرستادیم آنرا بتو با برکت تا اندیشه کنند

آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ

آیتهای او را و پند گیرند خداوندان خرد و بخشیدیم داود را سلیمان را

نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ

نیک بنده که او بود بازگردنده چون عرضه کردند بر او بشبانگاه اسپان ایستاده

الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ اِنِّيٓ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتّٰى

اسپان دونده گفت من بدوستیدم دوستی اسپان را از یاد خداوند من تا

تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝ رُدُّوهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ

پنهان گشت آفتاب در پرده باز گردانید مر اسپان را پس آغاز کرد زدن پایها

وَالْاَعْنَاقِ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهِ

و گردنها را و بیازمودیم سلیمان را و بیفکندیم بر تخت او

جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا

تنی پس بازگشت گفت خداوند من بیامرز مرا و ببخش مرا پادشاهی

يَنْبَغِي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِي اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ

که نسزد کسی را از پس من که توی بخشنده فرمان بردار کردیم او را باد

تَجْرِي بِاَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ اَصَابَ ۝ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَ

که رود بفرمان او نرم هر کجا خواست و دیوان هر بنای

غَوَّاصٍ ۝ وَاٰخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْاَصْفَادِ ۝ هٰذَا عَطَاؤُنَا فَا

و غواص و دیگران بهم بسته در بندها است عطای ما

مْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ

منت نه یا نگاه دار بی شمار و او راست نزدیک ما نزدیکی و نیکوی

مَاٰبٍ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا اَيُّوبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنِّي مَسَّنِيَ

جای بازگشت و یاد کن بنده ما را ایوب را چون بخواند خداوند خود را که مرا رسانید

الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝ اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا مُغْتَسَلٌ

دیو رنج و عذاب بزن پای خود این جای شستن است

اِنِّي

بِنُصْبٍ

بالشُّوقِ

بَعْدِي

مَسَّنِي

بارد وشراب ۝ ووهبنا له اهله ومثلهم معهم رحمة

سرد دایم خوردنی وبخشیدیم اورا اهل اورا ومثل ایشان که با ایشان بودند رحمتی

منا وذكرى لاولي الالباب وخذ بيدك ضغثا فا

ازما و پندی خداوندان عقلها را وبگیر بدست خویش بندی خاشاک

ضرب به ولا تحنث انا وجدناه صابرا نعم العبد

وبزن بدان بند وسوگند دروغ مکن ما یافتیم اورا صابر نیک بنده بود

انه اواب ۝ واذكر عبادنا ابرهيم واسحق ويعقوب

او بازگردنده بود و یاد کن بندهٔ ما را ابرهیم خلیل را واسحاق ویعقوب را

اولي الايدي والابصار ۝ انا اخلصناهم بخالصة ذكرى

خداوندان نیکوییها وبصرها ما یکتا کردانیدیم ایشانرا بیکتایی یاد کردن

الدار ۝ وانهم عندنا لمن المصطفين الاخيار ۝ واذكر

آن جهان وایشان نزد ما از گزیدگان گزیده واذکر

اسمعيل واليسع وذا الكفل وكل من الاخيار ۝ هذا ذ

اسمعیل را والیسع را وخداوند پذیرفتاری و همه از گزیدگان این پندی است

كر ۝ وان للمتقين لحسن مآب ۝ جنات عدن مفتحة لهم

پرهیزگارانرا نیکوجای بازگشتن بوستانها دایمی گشاده کرده ایشانرا

الابواب ۝ متكين فيها يدعون فيها بفاكهة كثيرة وشراب ۝

درها تکیه زده درانجا می خوانند میوها بسیار وشرابها بسیار

وعندهم قاصرات الطرف اتراب ۝ هذا ما توعدون

ونزد ایشان نگهدارندگان چشم همه جوانان اند این آنست که وعده کرده شده اید

ليوم الحساب ان هذا لرزقنا ما له من نفاد هذا وان

روز شمار این روزی ماست نیست اورا هیچ بسر شدن این بود

للطاغين لشر مآب جهنم يصلونها فبئس المهاد هذا

وکردن فرازانرا بدجای بازگشتن است دوزخ اندر شوند بدخوابگاه است این

فليذوقوه حميم وغساق وآخر من شكله ازواج

بچشند اورا آب گرم و ریم دیگر مانند او گونها

هذا فوج مقتحم معكم لا مرحبا بهم انهم صالوا النار

این گروهی است درافتاده باشما شادی مباد ایشانرا که ایشان درآیندگان دوزخ اند

قالوا بل انتم لا مرحبا بكم انتم قدمتموه لنا فبئس القرار

گویند نه کی شمارا شادی مباد شمارا شما پیش آوردید مارا این بد آرامگاه

قالوا ربنا من قدم لنا هذا فزده عذابا ضعفا في النار

گویند ای خداوند ما هرکی پیش فرستاد مارا این بیفزای اورا عذابی دوچندان در آتش

وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الاشرار

و گویند چه بود مارا که نمی بینیم مردانی که ما می شمردیم اورا از بدان

اتخذناهم سخريا ام زاغت عنهم الابصار ان

بگرفتیم ایشانرا افسوس یا بگشت از ایشان چشمها این

ذلك لحق تخاصم اهل النار قل انما انا منذر وما

راست است بیکار کردن دوزخیان بگوی من بیم کننده ام و نیست هیچ

من اله الا الله الواحد القهار رب السموات والارض

خدای مگر خدای یکی کردن شکن دشمنان خداوند آسمانها و زمین

وغساق

سخريا

وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ أَنْتُمْ عَنْهُ

مُعْرِضُونَ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلَىٰ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

إِنْ يُوحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ

إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي

فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا

مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ

كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَ

خَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ وَإِنَّ

عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ

يُبْعَثُونَ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

برانگیختن ایشان را گفت پس تو از زمان داذگانی تا روز گاه دانسته

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ

گفت بعزت تو گمراه کنم ایشان را همگنان مگر بندگان ترا از ایشان

الْمُخْلَصِينَ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكَ فالحقّ

گزیدگان گفت راست است و راست میگویم که پر کنم دوزخ از تو

وَمِمَّن تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

و از آنکه پس رو تو باشد از ایشان همه بگو نخواهم از شما بر این هیچ مزدی

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ وَلَتَعْلَمُنَّ

و نیستم من از خویشتن بیاخنکان نیست این قران مگر پندی همه خلقانرا و دانید

سُورَةُ الزُّمَرِ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ سَبْعُونَ وَآيَاتٌ

آگاهی او پس هنگامی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ

فرو فرستادن کتاب یعنی قران از خدای عزیز حکیم ما فرو فرستادیم بسوی تو

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّينَ أَلَا لِلَّهِ

قران براستی پرست خدارا یکتایی اورا دین بدانی خدایراست

الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ

دین خالص و آنکه گرفتند بجز او دوستان نپرستیم ایشانرا ٤١

إلا ليقربونا إلى الله زلفي إن الله يحكم بينهم فيما هم فيه

يختلفون إن الله لا يهدي من هو كاذب كفار لو أراد

الله أن يتخذ ولدا لاصطفي مما يخلق ما يشا سبحانه

هو الله الواحد القهار خلق السموات والأرض

بالحق يكور الليل علي النهار ويكور النهار

علي الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لأجل مسمي ألا

هو العزيز الغفار خلقكم من نفس واحدة ثم جعل

منها زوجها وأنزل لكم من الأنعام ثمانية أزواج

يخلقكم في بطون أمهاتكم خلقا من بعد خلق في ظلمات

ثلث ذلكم الله ربكم له الملك لا إله إلا هو فأني

تصرفون ان تكفروا فان الله غني عنكم ولا يرضى لعباده

الكفر وان تشكروا يرضه لكم ولا تزر وازرة وزر

اخرى ثم الى ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم تعملون

انه عليم بذات الصدور واذا مس الانسان ضر دعا ربه

منيبا اليه ثم اذا خوله نعمة منه نسي ما كان يدعوا

اليه من قبل وجعل لله اندادا ليضل عن سبيله قل تمتع بكفرك

قليلا انك من اصحاب النار امن هو قانت اناء الليل ساجدا

وقائما يحذر الاخرة ويرجوا رحمة ربه قل هل يستوي

الذين يعلمون والذين لا يعلمون انما يتذكر اولوا الالباب

الدنيا

قل يا عباد الذين امنوا اتقوا ربكم للذين احسنوا في هذه

الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ

اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ قُلْ اِنِّيٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا

لَهُ الدِّينَ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُونَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ اِنِّيٓ اَخَافُ

اِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ

مُخْلِصًا لَهُ دِينِي فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ اِنَّ الْخَا

سِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا

ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ

تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ اَنْ يَعْبُدُوهَا وَاَنَابُوٓا اِلَى اللّٰهِ

لَهُمُ الْبُشْرٰى فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ

أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَ

نیکوتر زیرا ایشانند آنانکه راه نمود ایشانرا خداوند و ایشانند که ایشان خداوندان

لْبَابِ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ

خرد آنکی واجب شد برو سخن عذاب تو نتوانی رهانیدن

مَنْ فِي النَّارِ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا

از آتش لکن آنانکه بترسیدند از خداوند خویش ایشانرا غرفها از بالای

غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ

غرفها برآورده میرود از زیر آن جویها وعده خداوند

لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ

خلاف نکند خداوند وعده را نه دیدی که خداوند فرستاد از آسمان آب درآورد آبرا

يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ

چشمها در زمین پس بیرون آورد بدان کشتی ناهموار گونهاء او پس

يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ

خشک بینی اورا زرد گشته پس گرداند اورا شکسته که اندر

لَذِكْرَى لِأُولِي الْأَلْبَابِ أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

پند زیرکرا خداوندان خرد هر آنک گشاده کرداند خداوند دل او را مسلمانی

فَهُوَ عَلَى [illegible] فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ

او بر [illegible] خداوند وای سخت گشته دلها ایشانرا

ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ

از یاد خداوند ایشانند اندر گمراهی پیدا خدای فرستاد نیکوترین حدیث

کتابا

كِتَٰبًا مُتَشَٰبِهًا مَثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ ٱلَّذِينَ يَخْشَوْنَ

نامه ای ماننده یکدیگر دوباره افتاده بلرزد ازو پوستها آنانکه بترسند

رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ ٱللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَى

از خداوند خویش پس نرم شود پوستها ایشان و دلها ایشان سوی یاد خداوند اینست راه

ٱللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ أَفَمَنْ

خداوند راه نماید بدو آنرا که خواهد و آنرا که گمراه کند خداوند نباشد او را راه نماینده هر که

يَتَّقِي بِوَجْهِهِ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وَقِيلَ لِلظَّٰلِمِينَ

نگاه دارد بروی خویش بدی عذاب روز رستخیز و گفتند ستمکاران را

ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَىٰهُمُ

بچشید آنچه بودید که میکردید دروغ داشتند آنانکه از پیش ایشان بیامد ایشان را

ٱلْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ فَأَذَاقَهُمُ ٱللَّهُ ٱلْخِزْيَ

عذاب از آنجای که ندانستند بچشانید ایشان را خدای رسوایی

فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَلَعَذَابُ ٱلْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

در زندگانی این جهان و عذاب آن جهان بزرگتر اگر بودندی که دانستندی

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا ٱلْقُرْءَانِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ

و بدرستی بزدیم مردمان را درین قرآن از هر داستانی تا مگر ایشان

يَتَذَكَّرُونَ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

پند گیرند قرآن تازی نه خداوند کژی تا مگر ایشان بپرهیزند

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَآءُ مُتَشَٰكِسُونَ وَرَجُلًا

بزد خدای مثلی مردی درو انبازان بدخوی و مردی

سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

تسلیم مردی را هرکه برابر باشند بمانند سپاس خدای را نه کی بیشتر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ

ندانند تو بخواهی مردن وایشان بخواهند مردن پس شما روز

الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ۞ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ

رستخیز نزد خداوند شما بیکار کنید کیست ستم کارتر از آن کسی که دروغ گفت

عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ

برخداوند و دروغ داشت راست را چون بیامد بدوی نه هست در دوزخ

مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ

جای بودن کافران را وانکی بیاورد راستی وصدق داشت بدوی

أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۞ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ

ایشانند ایشان متقیان ایشان را آنچ خواهند نزد خداوند ایشان اینست پاداش

الْمُحْسِنِينَ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ

نیکوکاران تا بپوشاند خدای از ایشان بدترین کی کردند و جزا دهد ایشان را

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ

مزد ایشان به نیکوترین آنچ ایشان می کردند نه هست خدای بسنده

عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ

بنده را و ترا می ترسانند بانک جز وی اند وهرکه گم کرداند خدای

فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ

پس نیست او را راه نماینده وهرکه راه نماید خدای پس نیست او را گم کننده نه هست خدای

سالما

عبادَه

بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ

اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ

هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي

عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ

عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ

بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا

وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا الْمَوْتَ

وَيُرْسِلُ الاُخْرىٰ اِلىٰ اَجَلٍ مُسَمًّى اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ

دیوا یکزد دیگرانرا تا اجلی نام برده اندرین نشانهاست گروهی را

يَتَفَكَّرُونَ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوا

اندیشه کنند یا بگرفتند بجز خداوند خواهش‌گران بگوی اگرچه هستند

لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا

پادشاهی ندارند چیزی را و عقل ندارند بگوی خدایراست خواهش همه

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَاِذَا

اوراست پادشاهی اسمانها و زمین باز سوی او باز گردانند شمارا و چون

ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

یاد کنند خدارا یکانه تنگ شود دلهای انان که نگروند

بِالْاٰخِرَةِ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

بان جهان و چون یاد کنند انان که بجزوی اند انانگاه شادی کنند

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ای بار خداوند افریدگار اسمانها و زمین دانا بنهانی و دیدا

اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

توی حکم کنی میان بندگان تو در انچه بودند دران همواره مخالف شوند

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ

ور انرا که ستم کردند انچه در زمین است همه و چندان دیگر

لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ

باز خرند بدان از رنج عذاب روز رستخیز و پدید اید ایشانرا

مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا

از خدای آنچه نبودند گمان داشتند و پدید آمد ایشان را بدیها آنچه کردند

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ

و فرو آمد بایشان آنچه بودند که بدان افسوس می‌کردند و چون برسد مردم سختی

دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

بخواند ما را پس چون بدهیم او را نعمتی از ما گوید بداده بودند مرا آن بر دانشی

بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ

نه آن آزمایشی بود و لیکن بیشترین از ایشان نمی‌دانند گفتند همین آنان را

مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَأَصَابَهُمْ

که از پیش بازنداشت از ایشان آنچه بودند می‌کردند برسید بایشان

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ

بدیها آنچه کردند و آنان که ستم کردند از اینها زود برسد بایشان

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ

بدیها آنچه کردند و نتوانند ایشان گریختن با نمی‌دانند که خدای

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

فراخ کرداند روزی آنرا که خواهد و تنگ کرداند که در آن نشانهاست گروهی را که

يُؤْمِنُونَ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا

بگروند بگو ای بندگان من آنان که از اندازه بگذشتند بر تنهای خویش نومید مگردید

مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ

از بخشایش خدای که خدای بیامرزد گناهان همه که اوست آمرزنده

لا تقنطوا

یا عبادی

الرَّحِيمُ ۝ وَاَنِيبُوا اِلَى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ

ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَاتَّبِعُوا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ

اَنْ يَاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ اَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَى

عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّاخِرِينَ ۝ اَوْ تَقُولَ

لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ اَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ

لَوْ اَنَّ لِي كَرَّةً فَاَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ بَلَى قَدْ جَاءَتْكَ آيَاتِي

فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللّٰهِ وُجُوهُهُمْ

مُسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَيُنَجِّي اللّٰهُ

الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ اَللّٰهُ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ

آفریدگار هر چیزی و او بر همه چیزی نگاهبان اوراست کلیدها آسمانها

وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ٥

و زمین و آنانکه کافر شدند بآیتهای خداوند ایشانند ایشان زیانکاران

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ وَلَقَدْ أُوحِيَ

بگو خداوند دیگر می‌فرمایید مرا که بپرستم جاهلان وحی فرستاده اند

إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ

سوی تو و سوی آنان از پیش تو بودند اگر انباز گیری نیست شود کار تو

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

و باشی از زیانکاران نه خداوند را بپرست و باش از شاکران

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ

و قدر ندانستند خدای را سزای قدر او و زمین همه در قبضه او باشند روز

الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا

رستخیز و آسمان نوشته کرده پیچیده پاکست وی و برتر است از آنچه

يُشْرِكُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ

انباز گیرند و دمیده شود اندر صور میرند هر که در آسمانها اند و هر که

فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

در زمین اند مگر آنکه خواهد خداوند پس دمیده شود در وی دیگر بار ناگاه ایشان می‌نگرند

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ

و روشن گردد زمین بروشنائی خداوند خویش نهاده شود نامه بیاورند

بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

پیغامبرانرا و گواهانرا و حکم کرده شود میان ایشان براستی و ایشان ستم کرده نشوند

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَ

و تمام بدهند هر تنی را آنچه کرد و او داناتر است بآنچه کنند

سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا

و رانده شوند آنانکه کافر شدند سوی دوزخ گروه گروه تا چون بیایند بدو

فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ

گشاده شود درهای آن و گویند ایشانرا نگاهبانان دوزخ نه آمدند شما را پیغامبران از شما

يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

میخوانند بر شما آیاتهای خدای شما و بیم کردند شما را از رسیدن روز شما

هَذَا قَالُوا بَلَى وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

این گویند آری ولیکن واجب شد سخن عذاب بر کافران

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

گویند ایشانرا در شوید در درهای دوزخ جاودان اندر آنجا بد جای بودن متکبرانرا

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ

و برند بعزت آنانکه بترسیدند از خدای خود سوی بهشت گروه گروه تا چون بیایند آنجا گشاده شود درها

أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا

درهای بهشت و گویند ایشانرا نگاهبانان بهشت درود باد بر شما خوش باد شما در شوید در آنجا

خَالِدِينَ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا

جاودانان و گویند سپاس مر خدایرا آنکه راست کرد ما را وعده خویش و میراث داد ما را الارض

الأرض نتبوأ من الجنة حيث نشاء فنعم أجر العاملين

می‌گیریم جای کنیم از بهشت هر کجا که خواهیم پس نیک مزدی است کارکنان را

وترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون

و بینی فرشتگان را گرداگرد درآمده از گرداگرد عرش تسبیح می‌کنند

بحمد ربهم وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب

ستایش خداوند خویش و حکم رانده شود میان ایشان براستی و گویند سپاس خدای را پروردگار

العالمين

همه خلقان

سورة المؤمن ثمانون واثنان مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدای که همی روزی دهد بندگان را مهربانی و جفا ... بخشاینده ...

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم غافر الذنب

بپوشیده ذکر کرد که این فرو فرستاده نامه است از خداوند عزیز و دانا آمرزنده گناه

وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا إله إلا

و پذیرنده توبه سخت عقوبت است خداوند فضل نیست خدای مگر

هو إليه المصير ما يجادل في آيات الله إلا الذين كفروا

او سوی او بازگشت است پیکار نکنند در آیتها خداوند مگر آنکه کافر شدند

فلا يغررك تقلبهم في البلاد كذبت قبلهم قوم

مغرور بباید ترا گشتن ایشان در شهرها دروغ داشتند پیش از ایشان قوم

نوح والأحزاب من بعدهم وهمت كل أمة برسولهم

نوح را و گروهها دیگر از پس ایشان و قصد کردند هر امتی بپیغامبران خویش

لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ

تا بگيرند اورا · بسخن باطل · ديكار كردند · تا تباه كنند · بوى راستى

فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ

كرفتم ايشانرا · چگونه بود · عقوبت من · وهم چنين · واجب كشت

كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ كلمات

سخن خداوند تو · برايشان · كى كافر شدند · ايشان اهل · آتش باشند

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

آنانكه برميدارند عرش · عرش الله و آنانكه · كرد اكرد · تسبيح مى كنند · بستايش خداوند خويش

وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ

وكروند · بوى و آمرزش · خواهند · ايشانرا كى كرويدند · ياخداوند ما · فراخ كرد ايدى

كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا

همه چيزى · رحمت و دانش · بيامرز ايشانرا كه · توبه كردند · و متابعت كردند

سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ

راه ترا · ونكاه دارشان · از عذاب دوزخ · ياخداوند ما · درآر ايشانرا · بوستانها

عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ

درنكى آنكى · وعده كردى · ايشانرا و آنكى نيك بودند · از پدران ايشان · وزنان ايشان

وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ

و فرزندان ايشان · كى توى تو · عزيز · و حكيم · ونكاه دارشان · از بديها

وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

وهركرا نكاه دارى از بديها · روز · بخشوده · باشى اورا و آنست · كار ... رستكارى

العظيم

الْعَظِيمِ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ

ازدشمنی شما بزرکتر دشمنی خدای آشکاراکی آوازدهند کافرشدند آمارح بزرکیست

أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا

یا خداوند ما میرانی مارا گویند می کرویدند سوی ایمان می خوانند شمارا تنها شمارا

اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ

برون رفتن هیچ سبیلی گناهان خویش اعتراف دادیم دوبار وزنده کنی مارا دوبار

مِنْ سَبِيلٍ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ

واگر کافرشدند یگانه می خوانند خداوندرا این آنست که راه هست

يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ هُوَ الَّذِي

اوست آنکی بزرگتر برترین حکم خداوند راست می بگرویدند انباز کرده شد

يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا

مگر آنکی پند گیرد روزی و نه شمارا ازآسمان وفرو فرستد آیاتها خویش بنماید شمارا

مَنْ يُنِيبُ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَا

کافران واگرچه دشوار آید دین سلامتی بکتایی اورا بخوانید خداوند را بازگردد

فِرُونَ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ

از فرمان خوی جبرئیل را فرود فرستد خداوند عرش پایگاهها برداریده

عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ

برآنکی خواهد از بندگان او تا بیم کند روز گرد آمدن روزکه ایشان بیرون آمده باشند

لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

پوشیده نشود بر خدای از ایشان هیچ چیز کراست پادشاهی امروز خدای راست یکی بیرون کننده همه را

اَلْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ

امروز جزا دهند هر تنی را آنچه کرده باشد ستم نیست امروز که خدای زود

الْحِسَابِ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

شمار است و بترسان ایشانرا روزی نزدیک آمده چون دلها نزدیک گلوها باشد

كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ يَعْلَمُ

غم فرو خورندگان نباشد ستمکارانرا از هیچ مهربانی و نه خواهش گری فرمان کرده بداند

خَائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَاللّٰهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ

خیانت چشمها و آنچه پنهان دارد دلها و خدای حکم کند براستی

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ

و آنانکه می خوانند جز او حکم نکنند بچیزی که خدای اوست شنوا

الْبَصِيرُ ۝ اَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

و بینا ... نروند در زمین تا بنگرند چگونه بود

عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

سرانجام آنانکه بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت تر از ایشان بنیرو

وَاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ

و نشانها در زمین بگرفت ایشانرا خداوند بگناهان ایشان و نبود ایشانرا

مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاقٍ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

از خدای هیچ نگاه دارنده آن بدان بود که ایشان می آمد بایشان پیغامبران ایشان با درستیها

فَكَفَرُوا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَلَقَدْ

کافر شدند بگرفت ایشانرا خدای که او نیرومند سخت عقوبت است و بدرستی که ما فرستادیم

أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

بفرستادیم موسی را بایاتهاء ما وحجتی پیدا سوی فرعون وهامان

وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ

وقارون گفتند جادوی است دروغ زن چون بیاورد بایشان راستی

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا

از نزدیک ما گفتند بکشید پسران انان که بگرویدند باوی وزنده مانید

نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

زنان ایشانرا ونیست مکر کافران مگر در بیراهی وگفت فرعون

ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ

بمانید مرا تا بکشم موسی را وتا بخواند خداوند خویش را من می ترسم که بگرداند کیش شما را

أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي

یا اشکارا کند در زمین تباهکاری وگفت موسی من بازداشت خواهم بخداوندم

وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ وَقَالَ

وخداوند شما از هر متکبری که ایمان نیارد بروز شمار وگفت

رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا

مردی مومن از مردمان فرعون پنهان همی داشت ایمان خویش میکشید مردی را

أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ

کی گوید که خداوند من خدای است واورد شما را … از خداوند شما واگر باشد

كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ

دروغ زن … دروغ او واگر باشد راستگوی برسد بشما بعضی

الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

آنکه وعده کرد شما را الله حقا که راه ننماید کسی را که او باشد تباه کار دروغ زن

يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا

یا گروه من شما راست پادشاهی امروز آشکارا چیره‌ین کی یاری دهد ما را

مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى

از عذاب خدای اگر آید بما گفت فرعون می ننمایم شما را مگر آنچه میبینم

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ

وراه ننمایم شما را مگر راه راست وگفت آنکس که بگرویده بود یا قوم

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝ مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ

من می‌ترسم بر شما مثل روز مردمان اندشته مثل عادت قوم نوح

وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا

وعاد وثمود وانان که از پس ایشان بودند ونیست خدای خواهد ستم

لِلْعِبَادِ ۝ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝ يَوْمَ

بندگان را ویا گروه من می‌ترسم بر شما روز خواندن یکدیگر را روز که

تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ

بازگردید مدبران نباشد مر شما را از خدای هیچ نگاه دارنده وهر که را گمراه کرد خدای

فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ

نباشد او را هیچ راه نماینده وآمد شما را یوسف از پیش با درستیها

فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ

همیشه بودید در گمان از آنچه آورد بدان تا چون بمرد گفتید نفرستد

اللّٰه من بعده رسولا كذلك يضل اللّٰه من هو مسرف

مرتاب الذين يجادلون في آيات اللّٰه بغير سلطان اتيهم

كبر مقتا عند اللّٰه وعند الذين آمنوا كذلك يطبع

اللّٰه على كل قلب متكبر جبار وقال فرعون يا هامان

ابن لي صرحا لعلي ابلغ الاسباب اسباب السموات فاطلع

الى اله موسى واني لاظنه كاذبا وكذلك زين

لفرعون سوء عمله وصد عن السبيل وما كيد فرعون

الا في تباب وقال الذي آمن يا قوم اتبعون اهدكم سبيل

الرشاد يا قوم انما هذه الحيوة الدنيا متاع وان

الآخرة هي دار القرار من عمل سيئة فلا يجزى الا مثلها

سبع

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولَئِكَ

وهرکه کند کار نیک از نر و ماده و وی گرونده باشد ایشانند

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا قَوْمِ

در ایند ایشان را در بهشت روزی دهند ایشان را در انجا بی شمار و یا گروه

مَا لِي اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجَوةِ وَتَدْعُونَنِي اِلَى النَّارِ تَدْعُونَنِي

چیست مرا کی می خوانم شما را سوی رستگاری و می خوانید مرا بسوی اتش می خوانید مرا

لِاَكْفُرَ بِاللَّهِ وَاُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَاَنَا

تا کافر گردم بخداوند و انباز گیرم انچ نیست مرا بدان دانش و من

اَدْعُوكُمْ اِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُونَنِي اِلَيْهِ

می خوانم شما را بسوی عزیز و امرزگار براستی انچ میخوانید مرا بسوی او

لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَا اِلَى

نیست او را خواندنی در جهان و نه در ان جهان و بازگشت ما بسوی

اللَّهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ فَسَتَذْكُرُونَ مَا اَقُولُ

خداوند باشد و تباه کاران ایشان باشند اهل اتش زود یاد کنید انچ می گویم شما را

لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللَّهِ اِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَيهُ

و با هم کار خویش سوی خدای خداوند بیناست ببندگان نگاه داشتش

اللَّهُ سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ

خداوند از بدیها انچ سگالیدند و فرو امد بال فرعون بدی عذاب

اَلنَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ

اتش عرضه کنند بر وی بامداد و شبانگاه و روزی که بپای خیزد رستخیز

ادخلوا

أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ

اندر آرید مردمان فرعون را سخترین عذاب و چون پیکار کنند در آتش

فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا

گویند ضعیفان مر آنان را که گردن کشی کردند که ما بودیم شما را پس روندگان

فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

هیچ توانید شما که باز دارید از ما بهره از آتش گویند آنان که گردن کشی کردند

إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ وَقَالَ الَّذِينَ

ما همه در جایم که خداوند حکم کرد میان بندگان و گویند آنان که

فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا

در آتش اند نگاهبانان دوزخ را بخوانید خداوند خویش تا سبک کرداند از ما روزی

مِنَ الْعَذَابِ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

از عذاب گویند نه آمد شما را رسولان با درستیها

قَالُوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

گویند آری گویند بخوانید و نباشد خواندن کافران مگر در گمراهی

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ

ما یاری دهیم پیغامبران را و آنان که بگرویدند در زندگانی این جهان و در روز

يَقُومُ الْأَشْهَادُ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ

بپای خیزند همه گواهان روزی سود ندارد ستمکاران را عذر خواستن ایشان

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا

و ایشان را است نفرین و ایشان راست بدی سرای و دادیم موسی را راه راست و میراث دادیم

بني إسرائيل الكتاب هدى وذكرى لأولي الألباب فاصبر إن
پسران یعقوب را توریت راه نمای وپندی خداوندان خردها را صبر کن بی
وعد الله حق واستغفر لذنبك وسبح بحمد ربك بالعشي
وعده خداوند راست است وآمرزش خواه گناه خود را وتسبیح کن بستایش خداوند تو شبانگاه
والإبكار إن الذين يجادلون في آيات الله بغير سلطان أتاهم
وبامداد آنان که خصومت می کنند در آیتها خداوند بی حجتی که آمد بدیشان
إن في صدورهم إلا كبر ما هم ببالغيه فاستعذ بالله إنه
نیست در دلهای ایشان مگر تکبر که ایشان رسنده بدان باز داشت خواه بخدای که وی است
هو السميع البصير لخلق السماوات والأرض أكبر من خلق
شنوا وبینا آفریدن آسمانها وزمین بزرگتر از آفریدن
الناس ولكن أكثر الناس لا يعلمون وما يستوي الأعمى
مردمان ولکن بیشترین مردمان نه دانند وبرابر نباشد نابینا
والبصير والذين آمنوا وعملوا الصالحات ولا المسيء قليلا ما
وبینا وآنانکه ایمان آوردند وکردند نیکیها ونه بدکردار اندکی است که
تتذكرون إن الساعة لآتية لا ريب فيها ولكن أكثر
پند گیرید قیامت آمدنی است نیست شک در وی ولکن بیشترین
الناس لا يؤمنون وقال ربكم ادعوني أستجب لكم إن
مردمان نگروند وگفت خداوند شما بخوانید مرا اجابت کنم شمارا
الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين
آنان که گردن کشی کنند از پرستیدن من زود اندر آرند در دوزخ ایشان را ذلیلان وخواران

الله

عشر
ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَٱلنَّهَارَ مُبْصِرًا
خدای اینست که بکرد شمارا شب تا بیارامید درو و روز دیدارکرا

إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝
کی خدای خداوند افزونیست بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر نکنند

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ خَٰلِقُ كُلِّ شَىْءٍ لَّآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ
شمارا خدای اینست پروردگار شما آفریدگار هر چیزی نیست خدای مگر او از کجا شمارا

تُؤْفَكُونَ كَذَٰلِكَ يُؤْفَكُ ٱلَّذِينَ كَانُوا بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
باز گردانند همچنین باز گردانند آنان که بودند بآیتها خداوند

يَجْحَدُونَ ٱللَّهُ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلْأَرْضَ قَرَارًا وَٱلسَّمَآءَ بِنَآءً
منکر اید خداوند آنست که کرد شمارا زمین آرامیده و آسمان برکشیده

وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ
و بنگاشت شمارا نیکو کرد نگاشتنها شما و روزی کرد شمارا از پاکیها

ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ هُوَ ٱلْحَىُّ
آن شمارا خدای اینست پروردگار شما بافزونیست خداوند پروردگار همه خلق اوست زنده

لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
نیست خدای مگر او بخوانید اورا یکتا اورا مسلمانی سپاس مر خدایرا پروردگار

ٱلْعَٰلَمِينَ قُلْ إِنِّى نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ ٱلَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ
همه عالمیان بگو مرا باز داشته اند کی پرستم آنانرا که خوانید از دون خداوند

لَمَّا جَآءَنِىَ ٱلْبَيِّنَٰتُ مِن رَّبِّى وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ۝
چون بیامد مرا درستیها از خداوند من و فرمودند مرا [illegible] خداوند جهانیان

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِ

اوست آنکی بیافرید شمارا از خاک پس از آب اندک پس از خون بسته پس بیرون آورد

جُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا

شمارا کودکی پس برسید بحد مردی شما پس باشید پیران

وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ

و از شما کس میرود از پیش و تا برسید بزمان نام زده تا مگر شما

تَعْقِلُونَ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ

در یابید اوست آنکی زنده کند و میراند و چون حکم کند کاری گوید

لَهُ كُنْ فَيَكُونُ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّى

او را باش بباشد نبینی یا محمد سوی اینان پیکار میکنند در آیتهای خدای تا کجا

يُصْرَفُونَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا

باز گردانند آنانکی دروغ داشتند نامه را و بدانچ فرستادیم بوی پیغامبران را

فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ

زود باشد که بدانند چون غلها باشد در گردنهای ایشان و زنجیرها که کشند میرود ایشان را

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ

در آب گرم پس در آتش میتفسانند پس گویند کجا اند ایشان کی انباز میگرفتید شما

تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا

بخدای از دون خدای گویند گم شدند از ما بلکی نمیخواندیم

مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

از پیش چیزی هم چنین گم کرداند خدای کافران را این شما را بآنچ بودید

تفرحون

تفرحون في الارض بغير الحق وبما كنتم تمرحون
شادی کردید در زمین بغیر راستی و بانچه بودید نشاط کردید

ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين
درشوید بدرهای دوزخ جاودان درانجا بدجای بودن گردنکشان را

فاصبر ان وعد الله حق فاما نرينك بعض الذي نعدهم
صبر کن که وعده خدای راست یا بنمائیم ترا بعضی از انکه وعده کنیم ایشان را

او نتوفينك فالينا يرجعون ولقد ارسلنا رسلا من
یا بمیرانیم ترا پس بما باز گردانند و بفرستادیم پیغامبران را

قبلك منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص
از پیش تو از ایشان که قصه یاد کردیم بر تو و از ایشان که یاد نکردیم

عليك وما كان لرسول ان ياتي باية الا باذن الله
بر تو و نبود پیغامبر را که بیاورد نشانی مگر بفرمان خدای

فاذا جاء امر الله قضي بالحق وخسر هنالك المبطلون
چون بیاید فرمان خدای حکم کرده شود براستی و زیان کار شوند انگاه باطل کاران

الله الذي جعل لكم الانعام لتركبوا منها ومنها
خدای انکه کرد شما را چهارپایان تا بر نشینید از آن و از آن

تاكلون ولكم فيها منافع ولتبلغوا عليها حاجة
خورید و شما راست در آن منفعتها و تا برسید بر آن حاجتی

في صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون ويريكم
که در دلهای شماست و بر آن و بر کشتیها برداشته شوید و بنماید شما را

آياته فأيّ آيات الله تنكرون ۝ أفلم يسيروا في الأرض

آيتهاء او كدام نشانهاى خداى را منكر شويد پس آيا نرفتند در زمين

فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا أكثر

تا بنگرند چگونه بود سرانجام آنان كه از پيش ايشان بودند بودند بيشتر

منهم وأشدّ قوّة وآثارا في الأرض فما أغنى عنهم ما

از ايشان سخت تر بنيرو و نشانها در زمين پس باز نداشت از ايشان آنچه

كانوا يكسبون ۝ فلمّا جاءتهم رسلهم بالبيّنات فرحوا

بودند كه ميكردند چون آمد ايشان را پيغامبران ايشان بحجتها روشن شادى كردند

بما عندهم من العلم وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۝

بآنچه بود ايشان را از دانش و فرود آمد بايشان آنچه بودند بدين استهزا ميكردند

فلمّا رأوا بأسنا قالوا آمنّا بالله وحده وكفرنا بما

پس چون ديدند عذاب ما گفتند گرويديم بخداى يگانه و كافر شديم بآنچه

كنّا به مشركين ۝ فلم يك ينفعهم إيمانهم لمّا رأوا بأسنا

بوديم بدو انباز كيران پس نبود كه سود داشتى ايشان را ايمان ايشان چون ديدند عذاب ما

سنّت الله التي قد خلت في عباده وخسر هنالك الكافرون

راه خداى آنكه گذشت در بندگان او و زيان كار گشتند آنجا كافران

سورة حم السجدة خمسون و آيات مكية

حم

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

حم تنزيل من الرحمن الرحيم كتاب فصلت آياته قرآنا

بنام خدای این فرو فرستاده است از خداوند مهربان بخشاینده او کتابیست پیدا کرده شود آیاتها او قرآن

عربيا لقوم يعلمون بشيرا ونذيرا فاعرض اكثرهم فهم

بتازی گروهی را بدانند مژده دهنده و بیم کننده روی بگردانیدند بیشترین ایشان

لا يسمعون وقالوا قلوبنا في اكنة مما تدعونا اليه

و ایشان نمی شنوند و گفتند دلهاما در پوششهاست از آنچه میخوانی ما را بسوی او

وفي آذاننا وقر ومن بيننا وبينك حجاب فاعمل اننا

و در گوشهاما گرانیست و از میان ما و میان تو پرده است کار کن که ما

عاملون قل انما انا بشر مثلكم يوحى الي انما الهكم

کارکنانیم بگو یا محمد که من مردم همچو شما وحی میآید بمن که خدای شما

اله واحد فاستقيموا اليه واستغفروه وويل للمشركين ٧

خدای یکیست راست باشید باو و آمرزش خواهید ازو و وای مشرکان

الذين لا يؤتون الزكوة وهم بالآخرة هم كافرون

آنکه نمیدهند زکاة و ایشان بآن جهان ایشان کافرانند

ان الذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم اجر غير ممنون

آنانکه گرویدند و کردند نیکیها ایشان را مزد است ناکاسته

قل ائنكم لتكفرون بالذي خلق الارض في يومين

بگو شما کافر میشوید بدانکه بیافرید زمین را در دو روز

وتجعلون له اندادا ذلك رب العالمين وجعل فيها

و میکنید او را همتایان آن پروردگار همه جهانیان و کرد در زمین

رواسي من فوقها وبارك فيها وقدر فيها اقواتها

کوهها استوار از بالاء زمین وبرکت کرد در زمین واندازه کرد در زمین روزیهاء آن

في اربعة ايام سواء للسائلين ثم استوى الى السماء وهي دخا

در چهار روز برابر خواهنده را پس راست کرد سوی آسمان و وی بود دود

ن فقال لها وللارض ائتيا طوعا او كرها قالتا اتينا

گفت او را و زمین را بیائی بکام و یا ناکام گفتند هر دو بودیم

طائعين ۝ فقضيهن سبع سموات في يومين واوحى

بکام پس اندازه کرد هفت آسمان در دو روز و فرمان کرد

في كل سماء امرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا

در هر آسمان کار وی و بیاراستیم آسمان دنیا را بچراغها و نگاه داشتنی از دیوان

ذلك تقدير العزيز العليم فان اعرضوا فقل انذرتكم

آن اندازه کرد خدای عزیز دانا اگر روی بگردانند بگوی بیم کنم شما را

صاعقة مثل صاعقة عاد وثمود اذ جاءتهم الرسل

عذابی مانند عذاب گروهان عاد و ثمود چون بیامد بایشان پیغامبران

من بين ايديهم ومن خلفهم الا تعبدوا الا الله قالوا

از پیش ایشان و از پس ایشان که مپرستید مگر خداوند را گفتند

لو شاء ربنا لانزل ملائكة فانا بما ارسلتم به كافر

اگر خواستی خداوند ما فرو فرستادی فریشتگان را ما بانچ فرستادند شما را بوی ناگرویدگانیم

ون فاما عاد فاستكبروا في الارض بغير الحق وقالوا

واما گروه عاد بزرگی منشی کردند در زمین بناسزاییت و گفتند

من اشد

مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ

كيست سختر ازما بنيرو نه ديدندكى خداوند انكى بيافريد ايشانرا اوسختر

مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

ازيشان بنيرو وبودند بآيتهاما منكران بفرستادم بريشان

رِيحًا صَرْصَرًا فِي اَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ

بادى سخت سرد درروزهاى شوم ايشان تا بچشانيم ايشانرا عذاب رسواكننده

نافع وابن كثير وابو عمرو نحْسات

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ

درزندكانى دنيا وعذاب انجهان رسواتر وايشانرا يارى ندهند

وَاَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى

واماكروه ثمودرا راه بديدكردم ايشانرا بكزيدند نابينايى را برراه راست

فَاَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

بكرفت ايشانرا بانك عذاب خواركننده انچ بودند كى كردند

وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَاءُ

ورهانيدم ايشانراكى بكرويدند وبودند پرهيزكار وان روزى كرد ارند دشمنان

نافع نحشر اعداءَ الله

اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتّٰى اِذَا مَا جَاؤُهَا شَهِدَ

خداى را سوى اتش ايشانرا بازدارند تا چون بيايند باتش كواهى دهند

عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

برايشان شنواى ايشان وچشمهاى ايشان ودوستهاى ايشان بدانچ مى كردند

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ

وكويند مرپوستها ايشانرا چرا كواهى داديد برما سخن آورد مارا خداى

الذي انطق كل شيء وهو خلقكم اول مرة واليه تر

انکه سخن آورد هر چیزی را و او آفرید شما را اول بار و بسوی او

جعون ۝ وما كنتم تستترون ان يشهد عليكم سمعكم

باز گردانند شما را و نبودید که پوشیده داشتی که گواه کشتی بر شما شنوای شما

ولا ابصاركم ولا جلودكم ولكن ظننتم ان الله

و نه بینایی شما و نه پوستهای شما و لکن گمان بردید که خدای

لا يعلم كثيرا مما تعملون ۝ وذلكم ظنكم الذي

نداند بسیاری از آنچه شما می کنید و آن گمان بود شما را که

ظننتم بربكم اردىكم فاصبحتم من الخاسرين ۝

گمان بردید بخداوند خویش هلاک کرد شما را بشدید از زیانکاران

فان يصبروا فالنار مثوى لهم وان يستعتبوا فما هم

اگر صبر کنند آتش جای بود ایشان را اگر باز داشت خواهند نباشند

من المعتبين ۝ وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين ايديهم

از آزاد کرده شدگان و بگماشتیم ایشان را همنشینان بیاراستند ایشان را آنچه پیش ایشان بود

وما خلفهم وحق عليهم القول في امم قد خلت من

و آنچه پس ایشان بود و واجب شد بر ایشان گروهان که بگذشتند از

قبلهم من الجن والانس انهم كانوا خاسرين ۝ وقال الذين

پیش ایشان از پریان و آدمیان که ایشان بودند زیانکاران و گفتند آنان که

كفروا لا تسمعوا لهذا القران والغوا فيه لعلكم

کافر شدند مشنوید این قرآن را و غلغل کنید در وی تا مگر شما

تغلبون

يعملون فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم

غلبه کنید بچشانیم ایشان را که کافر شدند عذابی سخت و جزا دهیم ایشان را

أسوأ الذي كانوا يعملون ذلك جزاء أعداء الله النار

بتر ازانچه بودند که می کردند این پاداش دشمنان خدای آتش

لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا بآياتنا يجحدون و

ایشان را درآن سرای جاودانی جزای آنچه بودند بآیتهای ما منکر شدن

قال الذين كفروا ربنا أرنا اللذين أضلانا من الجن و

و گفتند آنها که کافر شدند یا خداوند ما بنمای ما را دو تن که از راه ببردند ما را از پریان

الإنس نجعلهما تحت أقدامنا ليكونا من الأسفلين

و آدمیان تا کنیم هر دو را زیر پایهای ما تا باشند از فروتریان

إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة

آنان که گفتند خداوند ما خدایست پس برپای باشند فرود آیند بر ایشان فرشتگان

ألا تخافوا ولا تحزنوا وأبشروا بالجنة التي كنتم تو

که مترسید و اندوه مخورید و بشارت بهشت آنکه شما را همی

عدون نحن أولياؤكم في الحياة الدنيا وفي الآخرة

وعده کردند ما یاران شماایم در زندگانی این جهان و در آن جهان

ولكم فيها ما تشتهي أنفسكم ولكم فيها ما تدعون

و شما را باشد درین سرای آنچه خواهید تنهای شما و شما را درین بهشت آنچه خواهید

نزلا من غفور رحيم ومن أحسن قولا ممن دعا إلى الله

عطا از آمرزگار و مهربان و کیست نیکوتر از آنکه بخواند سوی خداوند

وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ

و بکند نیکی و گوید من از مسلمانانم و برابر نباشد نیکی

وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ

و نه بدی باز دار بد آنکی او نیکوترست هم آنگاه میان تو و میان او دشمنی است

كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا

گوئی که او دوستی است مهربان و ندهند مگر ایشان را کی صبر کردند و ندهند

إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَا

مگر خداوندان بهره بزرگ را و اگر بشوراند ترا از دیو شوراننده

سْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَ

باز داشت خواه بخدای که او شنوا است دانا و از آیتهاء اوست شب

النَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَا

و روز و آفتاب و ماه سجده مکنید آفتاب را و نه ماه را

٣٧ سْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا

و سجده کنید مر خدای را آنکی بیافرید شما را اگر بود شما او را می پرستید اگر تکبر کنند

فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَ

آنانکه نزدیک خداوند تواند تسبیح کنند او را شب و روز و ایشان خسته

مُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا

نشوند و از آیتهاء اوست که تو می بینی زمین را فرو مرده همی فرو فرستیم

عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى

روئی آب جنبنده و افزاینده آنکه زنده کرد او را زنده کرداننده مردگان را

الله

إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ

كه وى بر هر چيزى توانا است آنانكه بيكسو شدند در آيتهاى ما پوشيده كردد

عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ

بر ما هر كه برافكنده شد در آتش بهتر بند يا آنكه بيايد ايمن روز رستخيز

اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

بكنيد آنچ خواهيد كه وى بآنچ ميكنيد بينا است آنانكه كافر شدند

بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ

بياد و پند چون آمد بايشان و آن نامه است عزيز نيايد بوى باطل

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

از پيش وى و نه از پس وى فرو فرستادنى از خداوند ستوده

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ

نگويند مر ترا مگر آنكه گفتند پيغامبران را از پيش تو كه خداوند تو

لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا

خداوند آمرزش است و خداوند عقوبت دردناك و اگر كردمى قرآن پارسى

لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ

گفتندى هر آينه گزارده آيتهاى او را پارسى و تازى بگو اين قرآن كسانى را كه

آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ

گرويدند راه نماينده و شفا و آنانكه نگرويدند در گوشهاى ايشان گرانى

وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ

و قرآن بر ايشان پوشيده است ايشانند كه آواز داده شوند از جايى دور و بحق

آتينا موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت

بدادیم موسی را توریت نا همواره گشتند در آن و اگر نه سخنی بودی از پیش رفت

من ربك لقضي بينهم وانهم لفي شك منه مريب من عمل

از خداوند تو داوری شدی میان ایشان و ایشان در گمانی اند ازو بگمان افکننده هر که کرد

صالحا فلنفسه ومن اساء فعليها وما ربك بظلام للعبيد

نیکی مر تن خویش کند و هر که بدی کند بر تن خویش کند و نیست خداوند تو ستم کار مر بندگان را

اليه يرد علم الساعة وما تخرج من ثمرات من اكمامها وما

بوی او باز گردد دانش رستخیز و بیرون نیاید هیچ میوه از غلافهای او

تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه ويوم يناديهم اين شركاي

و بار نگیرد هیچ ماده و بار ننهد مگر بدانش او و آن روز که بخواند ایشان را گوید کجااند انبازان من

قالوا آذناك ما منا من شهيد وضل عنهم ما كانوا

گویند آگاه کردیم ترا نیست از ما هیچ گواه و گم شد از ایشان آنچه بودند

يدعون من قبل وظنوا ما لهم من محيص لا يسام الانسان

که میخواندند پیش و بدانند نیست ایشان را هیچ رستن ماننده نشود مردم

من دعاء الخير وان مسه الشر فيؤس قنوط ولئن اذقناه

از خواستن نیکی و اگر رسد بدو بدی نومید نومید و اگر بچشانیم او را

رحمة منا من بعد ضراء مسته ليقولن هذا لي وما اظن

بخشایشی از ما پس از سختی که رسیده بود بدو گوید این مراست و پندارم که

الساعة قائمة ولئن رجعت الى ربي ان لي عنده للحسنى

رستخیز بپای باشد و اگر باز برند مرا بخداوند من باشد مرا نزد او نیکوی

فلننبئن

فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَا بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ

بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ

وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ

أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَ

بِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ۝

سُورَةُ حم عسق خَمْسُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم عسق كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ اللَّهُ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ
عزیز ست محکم اوراست آنچ در آسمانها وآنچ در زمین است واو بلند برترست
الْعَظِيمُ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ
و بزرگ خواست آسمانها که بشکافند از زبر ایشان و فرشتگان
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَلَا
تسبیح می کنند بستایش خداوند خویش و آمرزش می خواهند آنانرا که در زمین اند بدانید
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ
که خدای اوست آمرزنده و مهربان و آنکسانی که بگرفتند بجز وی
أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ وَ
یاران خدای نگاه دارنده است بریشان و نیستی تو بریشان نگاهبان
كَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ
و هم چنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآن تازی تا بیم کنی اصل مکه را
وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ
و آنانرا که گرد برگرد وی اند و بیم کنی از روز را که گرد آرند نیست شک درو گروهی باشند
فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً
در بهشت و گروهی در آتش سوزان و اگر خواستی خدای بکردی ایشانرا یک گروه
وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ
و لیکن در آرد هر کی خواهد در رحمت او والله و ستمکاران نیست
مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
ایشانرا هیچ دوستی و نه یاری دهنده یا بگرفتند بجز وی دوستان

ينفطرن

فالله

فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

خداى اوست اوليا داو زنده كند مردكان را واو بر هر چيزى توانا است

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي

وانچ ناهموار كشتيد در از چيزى حكم آن بر خداى راست شمارا خداى است پروردكار من

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

بروى توكل كردم وسوى او باز كردم آفريننده آسمانها وزمين

جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا

بكرد شمارا از شما شما جفتها وازستوران جفتها

يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَهُ

مى آفريند شمارا دروى نيست همچون وى چيزى واو شنواست بينا اوراست

مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

كليدها آسمانها وزمين كستراند روزى آنراكى خواهد وتنك كرداند

إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا

او بهر چيزى داناست پديد كرد شمارا از دين انچ وصيت كرد بدو نوح را

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَ

وانكه وحى فرستادم پيش تو وانچ وصيت كردم بدان ابرهيم را وموسى را

عِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ

وعيسى را كى بپاى داريد دين را وپراكنده مشويد دروى بزرك آمد بر انبازكيران

مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ

انچ مى خوانى ايشان را سوى وى خداى بركزيند بنزد خويش

مِنْ رَيْبٍ ۝ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا

بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى

لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۝ فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا

أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ

كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ

لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ

اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ

مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ

الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ

قرآن براستی و ترازو و نداری تو یا محمد مگر رستخیز

قَرِيبٌ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ

نزدیکست شتاب کنند بدان ایشان که نگرویده اند بدان وایشان که گرویدند ترسیده اند

مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ

ازان و می دانند که آن حق است بدانکه ایشان که بپیکار می کنند در رستخیز

لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

در گم بودگی دور اند خدای مهربانست بر بندگان خود روزی دهد آنرا که خواهد

وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ

واوست بنیرو و عزیز است هر که خواهد کشت ازان جهان

نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا

بیفزائیم اورا در کشت او و هر که خواهد کشت ازین جهان

نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ

بدهیم اورا ازان و نباشد اورا در ان جهان هیچ بهره یا هست ایشانرا انبازان

شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ

بنهادند ایشانرا از کیش آنچه دستوری نداد خدای و اگر نه سخن

الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

فصل بودی حکم کرده شدی میان ایشان و ستمکاران ایشانراست عذابی دردناک

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ

ببيني بيدادكرانرا ترسند ازانچ كردند وان فرود ايد بايشان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ

وانانكه بگرويدند وكردند نيكيها در روضتها بهشتها شوند

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝

ايشانرا انچ خواهند نزد خداوند ايشان اوست افزوني بزرگ

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّا

يبشّر الله

انست كه مژده دهد خداوند بندكان خودرا انانكه ايمان اوردند وكردند

لِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى

نيكيها بگو نخواهم از شما بران مزدي مگر دوستي در خويشاوندي

وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

وهركه كند نيكي بيفزايم اورا دران نيكوي كه خداي امرزكارست

شَكُورٌ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَإِ اللَّهُ

سپاس دار يا مي گويند بر بافت بر خداي دروغ اگر خواهد خداي

يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ

مهر نهد بر دل تو وتباه كند خداي باطل را وپيدا كند حق را

بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ

بسخنان خود كه او داناست بانچ در سينهاست واوست انكه مي پذيرد

التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ

مَا تَفْعَلُونَ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ

آنچه می‌کنید و پاسخ کنند آنان که بگرویدند و کردند نیکیها

يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَلَوْ

و بیفزاید ایشان را از فضل او و کافران را ایشان را باشد عذابی سخت و اگر

بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ

بگستراند ایزد خدای روزی بندگان خویش را ستم کنند در زمین و لیکن فرو فرستد

بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ

باندازه آنچه خواهد که او به بندگان خویش آگاه است و بینا و اوست آنکه فرو فرستد

الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ

باران از پس آنکه نومید گشته باشند و بگستراند رحمت او و او نگاه‌دار ستوده

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ

و از نشانهای او آفریدن آسمانها و زمین و آنچه پراکند در هر دو

دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ وَمَا أَصَابَكُمْ

از جنبنده و او بر گرد آوردن ایشان هر گه که خواهد توانا است و هر چه رسید شما را

مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ

از سختی بدانچه بکرد دستهای شما و اندر گذارد از بسیاری

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

و نتوانید شما گریختن در زمین و نیست شما را بجز خداوند

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ

هیچ نگاه‌دار و نه یاری گری و از نشانهای اوست کشتیها روند در دریا چون کوهها

إِن يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

اگر خواهد بیارامانَد باد را تا همه روز باشند ایستادگان بر پشت وی اندرین

لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ

نشانهاست هر شکیبائی سپاس دار یا هلاک کند ایشان را بانچ کردند و عفو کند

عَن كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ۝

از بسیاری و بدانند آنکه پیکار کردند در آیتهای ما نباشد ایشان را هیچ رستن

فَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ

انچ بداد شما را از چیزی برخورداری زندگی این جهان و انچ نزد خداست بهتر

وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ

و پاینده‌تر آنان که ایمان آوردند و بر خداوند خویش توکل کردند و آنکسانی که کناره کردند

كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۝

از بزرگ گناهان و زشتیها و هرگاه که خشم گیرند ایشان بیامرزند

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ

و آنکسانی که پاسخ کردند خداوند خویش را و بپای داشتند نماز و کار ایشان رای زدنست

بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ

میان ایشان و از آنچه روزی دادیم ایشان را هزینه کنند و آنکسانی که هرگاه برسد بایشان ستم

هُمْ يَنتَصِرُونَ ۝ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ

ایشان داد خواهند و پاداش بدی بدی مثل آن و هرکه عفو کند و آشتی کند

فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَنِ انتَصَرَ بَعْدَ

مزد او بر خدایست که او دوست ندارد ستمکاران را و هرکه کینه بکشد بعد

ظُلْمِهِ فَاُولٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

ستم وی ایشانند که نیست برشان هیچ بزه در آنکه بزه بر آن کسانیست

يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ اُولٰئِكَ لَهُمْ

که ستم کردند بر مردمان و زعدو در کردند در زمین بنا شایست ایشانند که ایشان را

عَذَابٌ اَلِيمٌ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ ۝

عذابی دردناک و هر که صبر کند و عفو کند که آن کردنی کارها است

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ

و هر که را گمراه کند خدای نباشد او را هیچ نگاهداری از پس وی و بینی ستمکاران را

لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ وَتَرٰيهُمْ

چون بینند عذاب را می گویند هیچ سوی باز گردیدن راه هست و بینی ایشان را

يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ

عرضه کنند بر آتش ترسندگان از خواری می نگرند از چشم

خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا

نهان و گویند آنان که گرویدند زیان کاران آنانند که زیان کردند

اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَلَا اِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ

تنهای خویش و اهل خویش را روز رستخیز بدانید که ستمکاران در عذاب باشند

مُقِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ

پاینده و نباشد ایشان را هیچ یاری که یاری دهند ایشان را بجز خدای

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ اِسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ

و هر که را گمراه کند خدای نیست او را هیچ راهی پاسخ کنید خداوند خویش را پیش

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ

مِنْ نَكِيرٍ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ

عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ

بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ

كَفُورٌ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ

يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ

ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ

حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ

حَكِيمٌ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ

تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا

نمیدانستی چه باشد قرآن ونه گرویدن بقرآن ولیکن کردیم انرا روشنایی

نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ

راه نمایم بوی انرا که خواهیم از بندگان ما وتو راه نمایی بسوی راه

مُسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

راست راه خدای آنکه اوراست آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است

أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

بدانک بسوی خدای بازگردد کارها

سورة الزخرف ثمانون وتسع آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام ایزد که توفیق طاعت دهد مهربانی با تقصیر بپذیرد بخشاینده که پرده ندراند

حم وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ

سوگند بنام خدای وبنامه پیدا کننده ما کردیم انرا قرآن تازی تا مگر شما

تَعْقِلُونَ وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ

دریابید وآن در اصل نامه است بلوح المحفوظ نزد ما برتر است واستوار است

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ

هرگز برگیرم از شما این یاد کرد برگشتنی بدانچه بودید گروهی بنا بکاران

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ

وچند فرستادیم از پیغامبری درپیشینان ونیامد بایشان هیچ پیغامبری

إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا

مگر بودند بوی افسوس کنندگان هلاک کردیم از ایشان نیرومندتر

وَمَضَى مَثَلُ الْاَوَّلِينَ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ

ورفت راه پیشینیان واگر بپرسید ایشان را کی افرید اسمانها و زمین

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا

گویند بیافرید انها را عزیزی دانایی انکه کرد شما را زمین گسترش

وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ

وکرد شما را درآن راهها تا مگر شما راه یابید وانکه فرو فرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

اسمان آب باندازه زنده کردیم بدان زمین مرده هم چنین بیرون آرند شما را

وَالَّذِي خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَ

وانکه بیافرید جفتها همه وکرد شما را از کشتیها

الْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا

وچهارپایان آنچه برنشینید تا راست نشینید بر پشتهای وی پس یاد کنید

نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي

نعمت خداوند خویش چون راست نشینید بروی ودگویید پاکا آنکی

سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَاِنَّا اِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ

فرمان بردار کرد این را ما را ونبودیم اورا توانا وما سوی خداوند خویش بازگردیم

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ

وکردند خدای را از بندگان او بهره مردم ناسپاس پیدا کننده

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَاَصْفَيكُمْ بِالْبَنِينَ وَاِذَا بُشِّرَ

یا گرفت ازآنچه می افریند دختران وبگزید شما را بپسران و چون مژده دهند

احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه مسودا وهو

كظيم ۝ او من ينشؤا في الحلية وهو في الخصام غير مبين ۝

وجعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن اناثا اشهدوا

خلقهم ستكتب شهادتهم ويسئلون ۝ وقالوا لو شاء

الرحمن ما عبدناهم ما لهم بذلك من علم ان هم الا يخر

صون ام آتيناهم كتابا فهم به مستمسكون ۝

بل قالوا انا وجدنا اباءنا على امة وانا على آثارهم

مهتدون ۝ وكذلك ما ارسلنا من قبلك في قرية

من نذير الا قال مترفوها انا وجدنا اباءنا على امة

وانا على آثارهم مقتدون ۝ قال اولو جئتكم باهدى

مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ
ازانچ یافتید بروی پدران شمارا گفتند ما بانچ فرستادند شمارا بوی ناگروندگانیم

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ
کینه کشیدیم ازیشان بنگر چگونه بود سرانجام دروغ دارندگان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا
وگفت ابرهیم مر پدر خودرا وقوم اورا که بیزارم ازانچ می پرستید مگر

الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً
انکه بیافرید مرا داوراه نماید مرا وبکرد اورا سخنی باقی دار

فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
درپی او تا مگر ایشان بازگردند نه بلکه برخورداری دادم ایشانرا وپدران ایشانرا تا

جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُبِينٌ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا
بیامد ایشان راستی و پیغامبری ظاهر کننده وهر گاه بیامد ایشانرا راست گفتند این

سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ
جادوییست وما بوی ناگروندگانیم وگفتند چرا فرو فرستادند این قران

عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ
بر مردی ازدو دیه یعنی مکه وطایف بزرگ ایشان می بخشند رحمت خداوند تو

نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا
ما بخشیدیم میان ایشان زندگانی ایشان در زندگانی این جهان و برداشتیم

بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا
برخی ازیشان زبر برخی پایها تا بگیرد برخی ازیشان برخی را

سُخْرِيًّا وَرَحْمَةُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ
افسوس ورحمت خداوند تو بهتر از آنچ گرد می کنند واگر نه آن بودی که باشد
النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا
مردمان یک گروه کردمانی آنرا که کافر بود بخداوند خانهاء ایشانرا سقفها
مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا
از سیم و نردبانها تا بروی بر شوندی وخانهاء ایشانرا درها و تختها
عَلَيْهَا يَتَّكِئُونَ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ
تا بروی تکیه زدندی و پیرایها و نباشد این همه مگر متاع زندگانی
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ
این جهان و آن جهان نزد خداوند تو پرهیزگارانرا و هرکه برگردد از یاد
الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ
خداوند بگماریم او را دیوی و او باشد همنشین و ایشان باز دارند ایشانرا
عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ
از راه خدای و می پندارند که ایشان راه یافتگانند تا چون بیاید بما گوید
يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ
کاشکی میان من و میان تو دوری مشرق و مغرب بودی بد همنشین و سود ندارد
الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ أَفَأَنْتَ
امروز چون ستم کردید که شما در عذاب انبازانید آیا تو
تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
شنوانی کرانرا یا راه نمائی کورانرا و هرکه باشد در گمراهی پیدا

فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ۝ اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي
اگر ببریم ترا از ایشان کینه کشیم یا بنماییم ترا آنچ
وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي
وعده کردیم ایشانرا ما بر ایشان توانائیم دست اندر زن بدانچ
اُوحِيَ اِلَيْكَ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَاِنَّهُ لَذِكْرٌ
وحی فرستادند سوی تو که تو بر راه راستی و این قرآن پندیست ترا
لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْئَلُونَ ۝ وَسْئَلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
و گروه ترا و زود باشد که بپرسند شما را و بپرس از آنکی فرستادیم از پیش تو
مِنْ رُسُلِنَا اَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَلَقَدْ
از پیغامبران ما هیچ کردیم بجز خدای خدایانی که پرستند ایشانرا و بدرستی
اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيَاتِنَا اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَقَالَ اِنِّي رَسُولُ
فرستادیم موسی را با نشانهای ما بسوی فرعون و گروه او گفت من رسول
رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِاٰيَاتِنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۝
خداوند همه خلقانم چون بیاورد با ایشان نشانهای ما همانگاه ایشان از آن میخندیدند
وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَاَخَذْنَاهُمْ
و ننمائیم ایشانرا نشانی مگر آن بزرگتر باشد از یار وی و گرفتیم ایشانرا
بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَقَالُوا يَا اَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ
بعذاب تا مگر ایشان باز گردند و گفتند یا دانای استاده بخوان
لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا
ما را خداوند خویش بدانچ عهد کرد بنزدیک تو ما راه یافتگانیم چون برداشتیم

عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ٥ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

ازشان عذاب آنگاه ایشان عهد بشکنند واوازداد فرعون در گروه خویش

قَالَ يَا قَوْمِ اَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهَارُ تَجْرِي

گفت ای گروه من نه هست مرا پادشاهی مصر واین جویها می رود

مِنْ تَحْتِي اَفَلَا تُبْصِرُونَ ٥ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ

از زیر من چرا می نبینید یا من بهترم ازین که او خوار است

وَلَا يَكَادُ يُبِينُ فَلَوْلَا اُلْقِيَ عَلَيْهِ اَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ

و می نتواند سخن پیدا کردن چرا نه فرستادند بدو دستینجنها از زر

اَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَا

یا بیامدی باوی فریشتگان پیوسته سبک داشت گروه خویش را

طَاعُوهُ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ٥ فَلَمَّا آسَفُونَا

فرمان کردند اورا که ایشان بودند گروهی بدفرمانان چون خشم آوردند مارا

اِنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ اَجْمَعِينَ ٥ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا

کینه کشیدیم ازشان غرقه کردیم ایشان را همه بکردیم ایشان را پیشرو

وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ٥ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ

و مثل پسینگان را چون زده شد پسر مریم را مثلی آنگاه گروه تو

مِنْهُ يَصِدُّونَ ٥ وَقَالُوا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ

ازو روی بگردانیدند و گفتند خدایان ما بهتر یا وی نزدند آن مثل

لَكَ اِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ٥ اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا

ترا مگر بپیکار بلکه ایشان گروهی اند پیکارکنندگان نیست عیسی مگر بنده

عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ
بروی وکردیم اورا مثلی پسران یعقوب را واگر خواستی بکردمی ازشما

مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۝ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا
فرشتگان درزمین که بر شما امدندی واو دانشی است رستخیز را

تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ
شک مشوید در آن وپساوی من که بند از این راه راست وباز بدارد شما را

الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ
دیو که او شما را دشمنی است پیدا چون بیاورد عیسی حجتها

قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
گفت آوردم بشما علم وپند تا پیدا کنم شما را بهره از آنک

تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي
ناهموار شوید دروی بترسید از خدای وفرمان کنید مرا که خدای من او پروردگار من

وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاخْتَلَفَ
پروردگار شما پرستید اورا این است راه راست ناهموار گشتید

الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ
گروهان از میان ایشان وای مر آنکسها که ستم کردند از عذاب روز

أَلِيمٍ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا
دردناک چه چشم دارند مگر رستخیز را که بیاید بر ایشان ناگاه وایشان

يَشْعُرُونَ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝
نه دانند دوستان آن روز بهره ازیشان بهره را دشمن باشند مگر پرهیزگاران

يا عباد

يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

ای بندگان من نیست بیمی برشما امروز ونه شما را اندوه باید خوردن

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

آنان که بگرویدند بآیتهای ما وبودند مسلمانان اندر شوید در بهشت

أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ

شما وزنان شما تا شاد باشید بگردانند برایشان قدحها

مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ

از زر وکوزه‌ها وبود اندرو آنچه آرزو کند تنهارا ومزه یابد

الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

چشمها وشما دران جاودان باشید وان بهشت آنست که میراث داده اند شمارا

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا

بانچه می کردید مرشمارا دران میوه بسیار ازوی

تَأْكُلُونَ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ لَا يُفَتَّرُ

می خورید گناه کاران در عذاب دوزخ جاودان باشند نبرید

عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا

هُمُ الظَّالِمِينَ وَنَادَوْا يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ

ایشان ستمکاران وآواز دهند یا مالک دعا کن تا براند برما خداوند تو گفت

إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ

که شما درنگ خواهید کردن آوردیم شمارا براستی ولیکن بیشتر شما

ابو بکر یا عبادی فی الوصل

یا عباد فی الحال

لِلْحَقِّ كَارِهُونَ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا

حق را دشخوار دارند یا استوار کردند کاری ما استوار کرده ایم یا می پندارند که ما

نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ قُلْ إِنْ كَانَ

نشنویم رازشان و راز ایشان آری و فرستادگان ما نزدیک ایشان می نویسند بگوی اگر هست

لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَ

مر خدای را فرزندی پس من نخستین پرستندگانم پاکست خداوند آسمانها و زمین

رْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى

خداوند عرش از آنچه صفت کنند دست بدار ایشان را تا فرو شوند و بازی کنند تا

يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ

برسند روز ایشان که وعده کرده اند و اوست آنکه در آسمان خدای است و در زمین

إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

خدای است و او حکیم و داناست و بابرکتست آنکه او راست پادشاهی آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يُرْجَعُونَ

و زمین و آنچه میان ایشانست و نزدیک اوست دانش رستخیز و بسوی او بازگردانند شما را

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ

و پادشاهی ندارند آنان که می خوانند فرود خدای خواهش مگر آنکه گواهی دهد

بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

براستی و ایشان میدانند و اگر بپرسی ایشان را که آفرید ایشان را گویند خدای

فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ وَقِيلِهِ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ

از کجا باز گردانیده می شوند و گفتن او یا خداوند من اینها گروهی اند که نگروند

فاصفح

فاصفح عنهم وقل سلام فسوف يعلمون

درگذار از ایشان و بگوی درود زود باشد که بدانند

سورة الدخان خمسون وسبع اية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدایی که هر رنج بنده کند بداند مهربانی بخشاینده

حم والكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة انا

بپوکند بنامه پیدا کرده ما فرو فرستادیم آنرا در شبی با برکت که ما هستیم

كنا منذرين فيها يفرق كل امر حكيم امرا من عندنا

بیم کنندگان در آن شب جدا کنند هر کاری استوار فرمانی از نزد ما

انا كنا مرسلين رحمة من ربك انه هو السميع العليم

ما هستیم فرستندگان رحمة از خداوند تو که او شنواست و دانا

رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين لا اله

خداوند آسمانها و زمین و آنچه میان هر دو است اگر هستید یقین داران نیست خدای

الا هو يحيي ويميت ربكم ورب اباىكم الاولين بل هم

مگر او زنده کند و میراند خداوند شما و خداوند پدران شما پیشینیان نه که ایشان

في شك يلعبون فارتقب يوم تاتي السما بدخان

در شک اند بازی می کنند چشم می دار روزی که بیارد آسمان دود

مبين يغشى الناس هذا عذاب اليم ربنا اكشف عنا

پیدا بپوشاند مردمان را این عذابیست با درد خداوند ما بردار از ما

الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ

عذاب كه ما گرويدگانيم از كجا باشد ايشان را پند پذيرفتن وامد بايشان پيغامبرى

مُبِينٌ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ إِنَّا كَاشِفُوا

پيدا كننده باز گشتند ازوى وگفتند اموزيده ديوانه ما بكشايم

الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ

عذاب را اندكى شمايان گرديدگانيد بكفر اون روز كه بگيريم گرفتنى

الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ

بزرگتر كه ما كينه كشندگانيم وما ازموده كرده ايم پيش از ايشان گروه فرعون

جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ

وامد بايشان پيغامبرى بزرگوار كه بسپاريد بمن بندگان خداى كه من شمارا

رَسُولٌ أَمِينٌ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

پيغامبرم استوار و برترى مجوييد برخداى كه بيارم بشما حجتى پيدا

وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا

ومن پناه گرفتم بخداوند خويش وخداوند شما از انكه سنگسار كنيد مرا واگر استوار نداريد مرا

لِي فَاعْتَزِلُونِ فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ فَأَسْرِ

مرا دور باشيد از من خواند خداوند خويش را كه ايشان گروهى اند كناهكاران ببر

بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ

بندگان مرا بشب كه شما پس خواهند امدن وبمان دريا را راه خشك كه ايشان

جُنْدٌ مُغْرَقُونَ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَزُرُوعٍ

سپاهي اند كه غرق كرده شوند چند دست باز داشتند از بوستانها و چشمها روان وكشتها

ومقام

وَمَقَامٍ كَرِيمٍ وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ كَذَلِكَ

وجای بودن نیکوکار ونعمتی که بودند در آنجا شادمان هم چنین

وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ

میراث دادیم گروهی دیگران را پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین

وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ

ونبودند زمان دادگان وما رهانیدیم بنی اسرائیل را از عذاب

الْمُهِينِ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ

خوار کننده از فرعون که او بود برتری جوینده از گزاف کاران وبرگزیدیم ایشان را

عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ وَآتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ

بر دانشی بر همه خلق ودادیم ایشان را از آیتها آنچه در او آزمایشی

مُبِينٌ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَى وَمَا نَحْنُ

پیدا که اینها میگویند نیست این مگر مرگ ما نخستین ونباشیم ما

بِمُنْشَرِينَ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ

برانگیختگان بیارید پدران ما را اگر هستید راستگویان ایشان بهتر اند یا گروه

تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

تبع وآنانکه از پیش ایشان بودند هلاک کردیم ایشان را که ایشان بودند گناه کاران

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ مَا

ونیافریدیم آسمانها و زمین و آنچه میان این دوست بازی کنان

خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّ

نیافریدیم ایشان را مگر بحق ولیکن بیشتر ایشان نمی دانند

يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى

روز جدا کردن وعده گاه ایشانست همگنان روزی که باز ندارد یاری از دوستی

شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

چیزی و نه ایشان یاری دهند مگر کسی را که بخشاید خدای که او غالب و مهربانست

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ طَعَامُ الْأَثِيمِ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ

که درخت زقوم خوردنی مردست یعنی ابو جهل همچو روی گداخته می جوشد در شکمها

كَغَلْيِ الْحَمِيمِ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ثُمَّ صُبُّوا

همچو جوشیدن آب گرم بگیرید او را بکشید او را در میان دوزخ پس فرو ریزید

فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ

زبر سرا و از عذاب آب گرم بچش نوالی که تو ارجمند و گرامی

إِنَّ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ

اینست که شما بدی گمان بود پرهیزگاران در مقامی باشند ایمن

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَا

در بوستانها و چشمها روان می پوشند از دیبا ی نرک و دیبا سطبر روی

بِلِينَ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ يَدْعُونَ فِيهَا

در روی و همچنین زنان دهیم ایشانرا حور العین می خوانند در آنجا

بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ

همه میوها ایمنان نچشند در آنجا مرگ مگر مرگ

الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ

نخستین و نگاه دارد ایشانرا از عذاب دوزخ افزونی از خدای تو

هو

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ

او پیروزی · بزرگ · آسان کردیم · قرآن را بزبان تو · مگر ایشان

يَتَذَكَّرُونَ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ

پند گیرند · چشم دار هلاک · ایشان را · ایشان · چشم میدارند مر ترا

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ ثَلٰثُونَ وَسِتُّ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای روزی دهنده · بر همه بخشنده · عذرپذیرنده

حم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ

ثم فرو فرستادن · نامه از خدای · عزیز · داست کردار · که اندر آسمان

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ

و زمین · نشانهاست · مومنان را · در آفریدن شما · و آنچه پراکنده · از

دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

جنبندگان · نشانهاست · گروهی را که · باور دارند · در آمدن · شب · و روز

وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ

و آنچه فرستاد · خدای از آسمان · از روزی · زنده کرد بدان · زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

پس مردگی · و گردانیدن · بادها · نشانهاست · گروهی را · که دریابند

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ

آن آیتهای خدای است · [illegible]

عاصم ابو بکر و حمزه و کسائی تؤمنون

بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ يَسْمَعُ

پس سخن خدای و آیات او خواهند گروید وای مر دروغ زنی گناه کاری که می شنود

آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا

آیات خدای که خوانند برو پس می ستیهد بزرگ منشی کردن پنداری که نشنیدی آنرا

فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا

مژده ده او را بعذابی دردناک و چون بداند از آیاتهاما چیزی بگیرد آنرا افسوس

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي

ایشانند مر ایشانرا باشند عذابی خوار کننده از پس ایشان باشد دوزخ و باز ندارد

عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْ

از ایشان آنچ کردند چیزی و آنچ گرفتند بجز خدای دوستان

لِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآ

و ایشان را باشند عذابی بزرگ این راست راه راست و آنان که کافر شدند

يَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ

بآیتها خداوند خویش ایشان را باشند عذابی از عذاب دردکش خدای است که فرمان بردار کرد ابید شما را

الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

دریا تا برود کشتیها اندروی بفرمان او و تا جویید از فضل او

وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

و تا مگر شما سپاس دارید و فرمان بردار کرد ابید شما را آنچ در آسمانها و آنچ

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

در زمین همه ازو اندر آن نشانهاست گروهی را

يتفكرون

يتفكرون قل للذين آمنوا يغفروا للذين لا يرجون أيام الله

كي انديشه كنند بگو ايشان را كه گرويده‌اند كي بيامرزند آنان را كي اميد ندارند روزهاي خداي را

ليجزي قوما بما كانوا يكسبون من عمل صالحا فلنفسه

تا پاداش دهد گروهي را بدانچه مي كردند هر كي كند نيكي مر تن خويش را كند

ومن أساء فعليها ثم إلى ربكم ترجعون ولقد آتينا بني إسرائيل

و هر كي بدي كند مر تن خويش را كند پس سوي خداوند باز گردانند شما را و ما بداديم پسران يعقوب را

الكتاب والحكم والنبوة ورزقناهم من الطيبات

توريت و حكمت و پيغامبري و روزي داديم ايشان را از پاكيها

وفضلناهم على العالمين وآتيناهم بينات من الأمر فما

و فضل كرديم ايشانرا بر همه خلق و بداديم ايشانرا درستيها از كار

اختلفوا إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم إن ربك

ناهموار گشتند مگر از پس انكي بيامد دانش حسدي ميان ايشان كي خداوند تو

يقضي بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون

حكم كند ميان ايشان روز رستخيز در اي بودند دروي ناهموار گشتند

ثم جعلناك على شريعة من الأمر فاتبعها ولا تتبع

پس بكرديم تو را يا محمد بر شريعت از كار متابع باش انرا و متابعت مكن

أهواء الذين لا يعلمون إنهم لن يغنوا عنك من الله شيئا

آرزوها آنكسها كي ندانند ايشان از مرا ندارند از تو از خداي چيزي

وإن الظالمين بعضهم أولياء بعض والله ولي المتقين

و بيدادگران بعضي ازيشان دوستان اند بعضي را و خداي دوست پرهيزگاران است

هذا بصائر للناس وهدى ورحمة لقوم يوقنون ام

این بصایرست مردمانرا وراه راست ورحمة گروهی را که یقین دارند

حسب الذين اجترحوا السيئات ان نجعلهم كالذين امنوا

یا می پندارند آنان که بکردند بدیها که کنیم ایشانرا همچو آنها که گرویدند

وعملوا الصالحات سواء محياهم ومماتهم ساء ما يحكمون

وبکردند نیکیها یکسان باشد زندگی ایشان ومرگ ایشان بدست آنچ حکم می کنند

وخلق الله السموات والارض بالحق ولتجزى كل نفس بما

وبیافرید خدای آسمانهارا وزمین را براستی تا جزا دهد هر تنی را بآنچ

كسبت وهم لا يظلمون افرايت من اتخذ الهه هويه

کردند وایشان ستم نکنند بینی کسی را که گرفت خدای خویش آرزوی خویش

واضله الله على علم وختم على سمعه وقلبه وجعل

وگمراه کرد ایند خدای بر دانش ومهر نهاد بر شنوای او ودل او وبکرد

على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون

بر بینای او پوشش که راه نماید اورا از پس خدای چرا پند نگیرید

وقالوا ما هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا

وگفتند نیست این مگر زندگی ما بمیریم وزییم وهلاک نکند مارا

الا الدهر وما لهم بذلك من علم ان هم الا يظنون واذا تتلى

مگر روزگار ونیست ایشانرا بدان هیچ دانش نیستند مگر گمان برند وچون خوانند

عليهم اياتنا بينات ما كان حجتهم الا ان قالوا ائتوا با

برایشان آیتهای ما پیدا نباشند حجت ایشان مگر آنک گویند بیارید

بآبائنا ان كنتم صادقين قل الله يحييكم ثم يميتكم ثم
بپدران ما را اگر هستيد راستگويان بگو خداى بزياند شمارا باز ميراند پس
يجمعكم الى يوم القيامة لا ريب فيه ولكن اكثر
گرد آرد شمارا سوى روز رستخيز نيست شك درو ولكن بيشترين
الناس لا يعلمون ولله ملك السموات والارض ويوم
مردمان ندانند وخدايرا پادشاهى آسمانها وزمين وروزى
تقوم الساعة يومئذ يخسر المبطلون وترى كل امة
كه پاى خيزد رستخيز آن روز زيان كنند كه كاران وبينى هر گروهى
جاثية كل امة تدعى الى كتابها اليوم تجزون ما
بزانو افتاده هر امتى را مى خوانند سوى نامهٔ وى امروز پاداش دهند آنچه شما
كنتم تعملون هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا
همى كرديد اين نامهٔ ما سخن مى گويد برشما براستى كه ما
كنا نستنسخ ما كنتم تعملون فاما الذين آمنوا و
همى نبشتيم آنچه همى كرديد اما آنكسها كه گرويدند
عملوا الصالحات فيدخلهم ربهم فى رحمته ذلك
وبكردند نيكيها در آرد ايشانرا خداوند ايشان در رحمت خود آن
هو الفوز المبين واما الذين كفروا افلم تكن آياتى
كفى رستگارى است پيدا واما آنكسها كه كافر شدند نه بود آيات من
تتلى عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين ٥
كه خواندند برشما بزرگى منشى كرديد وبوديد گروهى بزهكاران

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ

وچون گویند ایشانرا که وعده خدای راستست و رستخیز نیست شک در آن گفتید

مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ

ندانیم که چیست رستخیز گمان بریم مگر گمانی و نیستیم ما بیگمانان

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ

و پدید آید ایشانرا بدیها که کردند و فرو آمد بایشان آنچه بودند بدان

يَسْتَهْزِئُونَ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

افسوس می کردند و گفته شود امروز فراموش کنیم شمارا چنانک فراموش کردید دیدار روز شما

هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمُ

این و جای شما آتش است و نیست مر شمارا هیچ یاری کنندگان آن بدانست

اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

که شما گرفتید اینها خدای را افسوس و بفریفت شمارا زندگانی این جهان

فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ

امروز بیرون نیارند ایشانرا ازان جایگاه و نه خشنودی ایشان خواهند مر خدای راست سپاس

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ

خداوند آسمانها و خداوند زمین خداوند همه خلق و اورا بزرگواری

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

در آسمانها و در زمین و اوست عزیز و ابستوار کار

سُورَةُ الْأَحْقَافِ ثَلٰثُونَ وَأَرْبَعُ آيَاتٍ

و رستخیز
وَالسَّاعَةَ

لا يَخْرُجُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدای کی کارساز سالقانست

سر هر کار مقصد آنست حا ماده طا ماست

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم ما خلقنا

نام قرآن و روشن است نامه است از خدای عزیز و حکیم نیافریدیم

السموات والأرض وما بينهما إلا بالحق وأجل مسمى و

آسمانها را و زمین را و آنچ در میان این دو است مگر براستی و زمانی نام زده

الذين كفروا عما أنذروا معرضون قل أرأيتم ما تدعون

وان کسانی که کافر شدند از آنچ بیم کردند روی گردانیدگان گوی چه بینید آنچ می خوانید

من دون الله أروني ماذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك

جز خدای بنمایید مرا چه چیز آفریدند از زمین یا ایشان راست انبازی

في السموات ائتوني بكتاب من قبل هذا أو أثارة من علم

در آسمانها بیارید بمن نامه از پیش این قرآن یا نشانی از دانش

إن كنتم صادقين ومن أضل ممن يدعوا من دون الله من لا

اگر هستید راست گویان و کیست گمراه تر از کسی که خواند از دون خدای آن کسی را

يستجيب له إلى يوم القيامة وهم عن دعائهم غافلون

پاسخ نکند مر ورا تا روز رستخیز و ایشان از خواندن ایشان بی آگاهان

وإذا حشر الناس كانوا لهم أعداء وكانوا بعبادتهم

و چون حشر کرده شوند مردمان باشند ایشان را دشمنان و باشند بپرستیدن ایشان

كافرين وإذا تتلى عليهم آياتنا بينات قال الذين

ناگرویدگان و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما پیدا گفت آنها

كفروا للحق لما جاءهم هذا سحر مبين ام يقولون

کافر گشتند / قرآن را حق / چون بیامد بایشان / این جادوی است پیدا / یا می گویند این

افتريه قل ان افتريته فلا تملكون لي من الله شيا هو اعلم

از خویشتن ساخت / بگوی اگر از خویشتن ساختم / پادشاهی ندارید مرا / از خدای چیزی / واو داناترست

بما تفيضون فيه كفى به شهيدا بيني وبينكم وهو الغفور

بدانچه در شوید / در وی بسنده است / وی گوای / میان من / و میان شما / واو آمرزنده است

الرحيم قل ما كنت بدعا من الرسل وما ادري ما يفعل

و مهربان / بگوی نیستم / نو آمده / از پیغامبران / وندانم که چه / کنند

بي ولا بكم ان اتبع الا ما يوحى الي وما انا الا نذير

با من و نه بشما / تبع نمی روم / مگر آنچه که وحی / فرستادند بسوی من / و نیستم مگر بیم / کننده

مبين قل ارايتم ان كان من عند الله وكفرتم به وشهد

ظاهر / بگوی چه بینید / اگر باشد / از نزد خداوند قرآن / وکافر شوید بوی / و گوای دهد

شاهد من بني اسرائيل على مثله فامن واستكبرتم ان الله

گوای / از بنی اسرائیل / بر مثل وی / بگروید بوی / و شما کبر کردید / که خدای

لا يهدي القوم الظالمين وقال الذين كفروا للذين

راه ننماید / گروه / ستمکاران را / وگفتند آنان که / کافر گشتند / آنان را که

امنوا لو كان خيرا ما سبقونا اليه واذ لم يهتدوا به

بگرویدند / اگر بودی / نیکی / پیش نگرفتندی ما را / بوی و چون راه نیافتند / بوی

فسيقولون هذا افك قديم ومن قبله كتاب موسى اماما

می گویند / این دروغ است / دیرینه / واز پیش وی / موسی یعنی توریت / پیش رو

ورحمة

وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ

و بخشایش و این نامه ایست راست دارنده زبانی تازی تا بیم کند

الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ

آنان را که ستم کردند و مژده دهد نیکوکاران را آنان که گفتند خداوند ما خدای است پس

اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ أُولَئِكَ

راست بایستادند نیست بیمی برایشان و نه ایشان اندوه‌گین شوند ایشان اند

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اهل بهشت جاودان در آنجا پاداش بانچه میکردند

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا

و اندرز کردیم مردمان را با مادر و پدر نیکویی کردن برداشت ورا مادر او بدشواری

وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا

و بنهاد ورا بدشواری و برداشتن وی و شیر باز کردن او سی ماه بود

حَتَّى إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي

تا برسید بتمامی نیروی خویش و برسید بچهل سال گفت یا خداوندم بدل افکن مرا

أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ

که شکر کنم نعمت ترا آنکه انعام کردی بر من و بر مادر و پدر من

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي

و کنم نیکوی که پسندی از وی و نیکو کردان بر من در فرزندان من که من

تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ أُولَئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ

بازگشتم سوی تو و من از مسلمانانم ایشان اند آن کسانی که پذیره شود از ایشان

أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ

نیکوترین آنچه کردند و در گذاشته شود از بدیهاشان از اصحاب بهشت

وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ

وعدهٔ راست آنکه ایشان را وعده می‌کردند وان کسی که گفت مادر و پدر خویش را

أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن

دوری باد مر شما را می وعده کنید مرا که بیرون آرند و گذشتند گروهان از

قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ

پیش من و ایشان فریاد می‌خواهند از خدای وای تو ایمان آر که وعده خدای

حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

حق است گوید نیست این مگر افسانه پیشینیان ایشان اند آن کسها

حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ

که واجب گشت بر ایشان عذاب در گروهای که گذشتند از پیش ایشان از پریان

وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِّمَّا

و آدمیان که ایشان بودند زیانکاران و هر یکی را درجاتی است از آنچه

عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَوْمَ

کردند و تمام دهد ایشان را کارهای ایشان و بر ایشان ستم نکنند و روزی که

يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ

عرضه کنند آنها که کافر شدند بر آتش که ببردید خوشیهای خویش

فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُم بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ

در زندگانی از جهان دنیا و برخوردار شدید بدان امروز جزا دهند شما را

عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ

بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ

كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ

مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ فَلَمَّا

رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا

هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ تُدَمِّرُ كُلَّ

بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَلِكَ

نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ

بادافراه دهیم کروه کناه کاران را ولوانا کردانیدیم ایشانرا دران‌چ نساختیم شمارا دروی

وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

وکردیم ایشانرا شنوایی وبینایها ودلها سود نداشت ازیشان شنوای ایشان

وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ

ونه بینای ایشان ونه دلها ایشان هیچ چیزی چون بودند منکران بانشانهای

اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

خدای ودر رسید بایشان انچ بودند بدان افسوس میکردند وما هلاک کردیم

مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

انچ کرد برکرد شما از دیهها وبیدا کردیم آیتها تا مکر ایشان باز کردند

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ

چرا یاری نکردند ایشانرا انکسها که کرفتند بجز خداوند نزدیکی خدایانی بل

ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

کم شدند ازیشان وان دروغ ایشان بود وانچ بودند بر خوشتن میساختند

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا

وچون کردانیدیم سوی تو کروهی از پریان که می شنوند قرآن را چون

حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

حاضر کشتند کفتند خاموش باشید چون تمام کرده شد باز کشتند سوی کروه خویش بیم کننده

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا

کفتند ای کروه ما شنیدیم نامه که فرو فرستادند از پس موسی لما راست دارنده

۱۰۰۶

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ يَا قَوْمَنَا

آنرا كى پيش وى بود راه نمايد سوى راستى و بسوى راهى راست اى گروه ما

أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ

پاسخ كنيد خواننده خدا را و بگرويد بوى تا بيامرزد شما را از گناهان شما و زنهار دهد

مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ

شما را از عذاب دردناك و هر كى پاسخ نكند خواننده خدا را نتواند كه عاجز كند در زمين

وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ أَوَلَمْ يَرَوْا

و نيست او را جز خداى ياران ايشانند در گم بودنى ظاهر با نمى بينند

أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ

كى خداى آنكى بيافريد آسمانها و زمين و مانده نگشت با فريدن ايشان

بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ

توانا است بر آنكى زنده كرداند مردگان را آرى او در همه چيزى توانا است

يَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا

آن روز كه عرضه كنند آنان را كه كافر شدند بر آتش نه اين راست است گويند

بَلَى وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

آرى بخداى ما گويد بچشيد عذاب با نچه بوديد كه كافر شديد

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ

صبر كن چنانكى صبر كردند خداوندان استوار كارى از پيغامبران و شتاب مكن ايشان را

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ

گوئى ايشان آن روز كه ببينند آنچه ايشان را وعده كرده اند درنگ نكنند مگر يك ساعتى از روز

بَلاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفاسِقُونَ ۵

این رسانیدنی جز هلاک کنند گروه بی فرمانانرا

سُورَةُ مُحَمَّدٍ صَلّى اللّٰهُ عَلَيهِ ثلثون آيه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که مهربان ... دارد ... خدا ... روزی دهد

اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمالَهُمْ وَالَّذِينَ

از کسانی که کافر کشتند وبازداشتند از راه خدای کم کرداند کارهاء ایشانرا وانانکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ وَآمَنُوا بِما نُزِّلَ عَلى مُحَمَّدٍ وَهُوَ

بگرویدند وبکردند نیکیها وبگرویدند بانچه فرو فرستاده آمد بر محمد پیغامبر وان

الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بالَهُمْ ذٰلِكَ

حق است از خداوند ایشان بپوشاند از ایشان بدیها ونیکو کرداند حال ایشانرا این از آن بود

بِاَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْباطِلَ وَاَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا

کان کسها که کافر کشتند از پس باطل رفتند وانانکه بگرویدند از پس

الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنّاسِ اَمْثالَهُمْ فَاِذا

حق رفتند از خداوند خویش هم چنین پدید کند خدای مردمانرا مثلها ایشان پس

لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقابِ حَتّى اِذا اَثْخَنْتُمُوهُمْ

برسیید بدان کسها که کافر کشتند بیاندازید کردنها ایشانرا تا چون گران کرداند بر ایشان

فَشُدُّوا الْوَثاقَ فَاِمّا مَنًّا بَعْدُ وَاِمّا فِداءً حَتّى تَضَعَ الْحَرْبُ

سخت کنید بند ایشانرا باید نهادن پس فدا باید کردن یعنی ... تا بنهد کافران حربرا

اوزاد

أوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلو

از جنگ بار اسنند چنین باید کردن واگر خواستی خدای کینه کشیدی از ایشان ولیکن تا بیازماید

بعضكم ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل أعمالهم

برخی از شما ببرخی و آنکسها که کشته کردند در راه خدای تباه نکرداند کارها ایشانرا

سيهديهم ويصلح بالهم ويدخلهم الجنة عرفها لهم

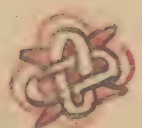
راه نماید ایشانرا و نیکو گرداند حال ایشانرا و درآرد ببهشت باشناسا کرداند ایشانرا

يا أيها الذين آمنوا إن تنصروا الله ينصركم ويثبت أقدامكم

ای آن کسانی که بگرویده اند اگر یاری کنید دین خدا را یاری کند شما را و استوار کرداند پایها شما را

والذين كفروا فتعسا لهم وأضل أعمالهم ذلك بأنهم

وآن کسانی که کافر گشتند نگوساری باد ایشانرا و هلاک کرد کارها ایشان این بدانست که ایشان

كرهوا ما أنزل الله فأحبط أعمالهم أفلم يسيروا

دشوار داشتند آنچه فرو فرستاد خدای نیست کرد کارها ایشانرا نروند

في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم

در زمین تا بنگرستندی چگونه بود سرانجام آنان که از پیش ایشان بودند

دمر الله عليهم وللكافرين أمثالها ذلك بأن الله

هلاک فرستاد خدای بر ایشان و کافرانرا هم چنانست این بدانست که خدا خداوند

مولى الذين آمنوا وأن الكافرين لا مولى لهم إن الله يدخل

یاران کسانست که بگرویدند و کافرانرا نیست … که خدا در آرد

الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها

آن کسانرا که بگرویدند و کردند نیکیها … روان … از زیر آن

الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ

جويها روان وآن كسانى كه كافر شدند متاع يابند ومى خورند همچنان كه خورند

الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً

ستوران وآتش جاى بودن ايشان وچند از دهها كه آن سخت تر بود بنيرو

مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ أَفَمَنْ

از ديه تو يعنى مكه آنكه بيرون كرد ترا هلاك كرديم ايشان را نبود يارى ايشان را هر كه

كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

باشد بر حجتى از خداوند خويش همچنانى كه آراسته شود بدى كار وى ومتابعت كردند آرزوهاى خويش را

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ — آسن

مثل بهشت آنكه وعده كرده شود پرهيزگاران را در آن جويها باشد از آب ناگنده گشته

وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

وجويها از شير ناگشته طعم او وجويها از مى خوش مزه مر خورندگان

وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ

وجويها از انگبين پاكيزه وايشان را در آنجا از همه ميوه وآمرزش

مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ

از خداوند ايشان همچنانى باشد جاويد در آتش ومى خورند آبى گرم ببرد

أَمْعَاءَهُمْ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ

رودهاى ايشان را وازيشان هست كه مى شنود سخن تو تا چون بيرون شوند از نزد تو

قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ

گويند آن كسانى را كه داده اند دانش چه چيز گفت اكنون ايشان آن كسانى كه مهر نهاد

الله

اللّٰهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ
خدای بر دلهای ایشان ومتابعت کنند آرزوهای خویش و آنکسانی که راه حق شدند بیفزود ایشانرا

هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۝ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
راه راست وبداد ایشانرا پرهیزکاری هیچ چشم دارند مگر رستخیز که بیاید با ایشان ناگاه

بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ ۝
آمد نشانهای وی از کجا باشد ایشانرا چون بیاید بایشان پند ایشان

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
بدانکه نیست خدای مگر خدای وآمرزش خواه گناه خویشرا ومومنانرا

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ۝ وَيَقُولُ
وزنان مومنه را وخداوند داند گشتن شما وباشیدن شما وگفتند

الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ
آنانکه بگرویدند چرا فرو نفرستادند سوره چون فرستاده اند سوره

مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
استوار کرده وباد کرده شد در او کارزار ببینی آن کسانی اندر دلهای ایشان

مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأَوْلَىٰ
بیماری است می نگرند سوی تو نگرستن بیهوش رفته بروی از بیم مرگ وای

لَهُمْ ۝ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ
مر ایشانرا فرمان برداری وگفتار نیکو چون درست کرده اند کار اگر راست

صَدَقُوا اللّٰهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۝ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ
گفتندی خدایرا بودی بهتر ایشانرا

أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

که تباه کاری کنید در زمین و ببرید خویشها خویش ایشانند آن کسان که

لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ

لعنت کرد خدای کر کرد ایشان را و کور کرد چشمهای ایشان را چرا اندیشه نکنند در قرآن

أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ

یا هست بر دلها ایشان قفلها بسته از کسانی که برگشتند بر پسها خویش از پس آنک

مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

پدید آمد ایشان را راه راست دیو بیاراست ایشان را و زمان داد ایشان را این از آن است که ایشان

قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ

گفتند آن کسان را که دشوار داشتند آنچ فرو فرستاد خدای فرمان کنیم شما را در بعضی

الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ

کار و خدای داند رازهای ایشان را چگونه باشد چون بستانند جان ایشان را فرشتگان

يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا

می زنند رویها ایشان را و پسها ایشان را این از آن بود که ایشان متابعت کردند

أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ أَمْ

که خشم آورد خدای را و دشوار داشتند خشنودی او را تباه کرد کردارهای ایشان را یا

حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَن لَّن يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ

پنداشتند آن کسان که در دلها ایشان بیماری است که بیرون نیارد خدای کینها ایشان را

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُم بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ

و اگر خواهیم بنمودیمی تو را ایشان تا بشناختی ایشان را نشانهای روی ایشان و بشناسی ایشان را در لحن

الْقَوْلِ

الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَا

گفتار و خدای بداند کارهاء شمارا و بیازمائیم شمارا تا بدانیم کارزار کنندگانرا

هِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَا أَخْبَارَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

ويبلونكم حتى يعلم ويبلوا

از شما و شکیبایانرا و بیازمائیم خبرها شمارا آنانکه نگرویدند

وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

و بازداشتند از راه خدای و خلاف کردند پیغامبررا از پس آنک پیدا آمد

لَهُمُ الْهُدَى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ يَا أَيُّهَا

ایشانرا راه راست کی مضرت نکنند خدایرا چیزی و زود تباه کند کارهاء ایشانرا ای

الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا

آن کسانی که گرویده اید فرمان کنید خدایرا و فرمان کنید پیغامبررا و باطل مکنید

أَعْمَالَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ

کارهاء خویش آن کسانی که نگرویدند و بازداشتند از راه خدای پس

مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا

بمردند و ایشان کافر بودند نیامرزد ایشانرا خدای سست مشوید و مخوانید

إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَا

سوی آشتی و شما برترانید و خدای با شما است و نکاهاند شمارا کارهاء

لَكُمْ إِنَّمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا

شمارا بدرستی زندگانی این جهان بازی است و فسوس و اگر بگروید و بترسید

يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا

بدهد شمارا مزدها شمارا و نخواهد از شما خواسته ها اگر خواهد از شما

فيحفكم تبخلوا ويخرج اضغانكم هانتم هولاء تدعون

سختی کنید · بخیلی کنید · و بیرون آید · کینهای شما را · شما اینید ای اینان که · می خوانند

لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن يبخل فانما يبخل

تا انفقه کنید · در راه خدای · از شما کی · بخیلی کند · و هر که بخیلی کند · بخیلی می کند

عن نفسه والله الغني وانتم الفقراء وان تتولوا يستبدل

از تن خویش · و خدای بی نیاز است · و شما نیازمندان · و اگر برگردید · بدل آرد

قوما غيركم ثم لا يكونوا امثالكم ۝

گروهی را · جز شما · پس نباشند · هم چون شما

سورة الفتح عشرون وتسع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدای که در دنیا خیر دهد محمد را بشارت داد که در دنیا شفیع است کرد ... در عقبی آمرزش کرد

انا فتحنا لك فتحا مبينا ۝ ليغفر لك الله ما تقدم من

ما گشادیم · ترا گشادنی · ظاهر · تا بیامرزد · ترا خدای · آنچه پیش رفت

ذنبك وما تاخر ويتم نعمته عليك ويهديك

گناه تو · و آنچه از پس آید · و تمام کند · نعمت خود · بر تو · و راه نماید ترا

صراطا مستقيما ۝ وينصرك الله نصرا عزيزا هو الذي

راه · راست · و یاری دهد ترا · خدای یاری دادنی نیرو · او آنست که

انزل السكينة في قلوب المؤمنين ليزدادوا ايمانا مع ايما

فرو فرستاد · آرامش · در دلها · مومنان · تا بیفزایند · ایمان · ایمان با ایمان

نهمن

نهم ولله جنود السموات والأرض وكان الله عليما

ایشان وخدایراست سپاهها آسمانها وزمین وهست خدای دانا

حكيما ليدخل المؤمنين والمؤمنات جنات تجري من تحتها

واستوارکار تا اندر آرد مؤمنان را وزنان مؤمنه را در بوستانها می‌رود از زیر آن

الأنهار خالدين فيها ويكفر عنهم سيئاتهم وكان ذلك

جویها جاودان در آنجا وبپوشاند از ایشان بدیها وهست آن

عند الله فوزا عظيما ويعذب المنافقين والمنافقات

نزد خدای رستگاری بزرگ وعذاب کند منافقان را وزنان منافقه را

والمشركين والمشركات الظانين بالله ظن السوء عليهم

ومشرکان را وزنان مشرکه را گمان برندگان بخدای گمان بد بریشان است

دائرة السوء وغضب الله عليهم ولعنهم وأعد لهم جهنم

دایره بد وخشم خدای بریشان ولعنت بریشان وآماده کرد ایشان را دوزخ

وساءت مصيرا ولله جنود السموات والأرض وكان

وبد جای بازگشتن است وخدای راست سپاهها آسمانها وزمین وهست

الله عزيزا حكيما إنا أرسلناك شاهدا ومبشرا ونذيرا ٥

خدای عزیز وحکیم ما فرستادیم ترا گواه ومژده دهنده وبیم کننده

لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه وتسبحوه

تا ایمان آرید بخدای وبرسول او ویاری دهید او را وبزرگ دارید او را وپاکی گویید او را

بكرة وأصيلا إن الذين يبايعونك إنما يبايعون الله يد الله

بامداد وشبانگاه آنانکه بیعت کنند با تو بیعت کنند با خدای دست خدای

ليؤمنوا ويعزروه ويوقروه ويسبحوه

فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَ

زبر دستهای ایشانست هرکه عهد شکند می‌شکند بر تن خویش

مَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

و آنکه وفا کند بانچه عهد کرد بروی خداوند بدهیم ورا مزدی بزرگ

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَ

زود گویند ترا باز پس ماندگان از اعرابیان مشغول کرد ایند مارا مالهای ما

أَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

و کسهای ما آمرزش خواه مارا می‌گویند بزبانها خویش آنچه نیست در دلهای ایشان

قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ

بگوی پس کی پادشاهی دارد بر شما از خدای چیزی اگر خواهد بشما گزندی یا خواهد

بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ

بشما منفعتی نه هست خدای بانچه می‌کنید آگاه نه گمان بردید کی برنه

يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي

گردد پیغامبر و گروندگان بسوی کسها خویش هرگز و آراسته شود در

قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا وَمَنْ لَمْ

دلهای شما و گمان بردید گمان بد و بودید گروه هلاک شدگان و هر که نگرود

يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا وَ

بخدای و پیغامبر وی ما آماده کرده‌ایم کافران آتش سوزان

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ

مر خدای پادشاهی آسمانها و زمین بیامرزد آن کی خواهد و عذاب کند

مَن

مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا

اگر الله خواهد وهست خدای آمرزنده ومهربان زود گویند پس ماندگان چون

انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ

بیرون روید سوی غنیمتها تا بگیرید دست بازدارید مارا تا متابعت کنیم شمارا می خواهند

أَن يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ قَالَ اللَّهُ

کی بگردانند سخن خدای را بگو هرگز متابعت مکنید مارا هم چنین گفت خداوند

مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ

از پیش زود گویند نه هم حسد کنید مارا نی که ایشان مردم دانا نبودند

إِلَّا قَلِيلًا قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ

مگر اندکی بگوی پس ماندگان را از اعرابیان زود خوانند شمارا بسوی گروهی

أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِن تُطِيعُوا

خداوند کارزار سخت کارزار کنید با ایشان یا مسلمان شوند اگر فرمان برید

يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ

بدهد شمارا خدای مزدی نیکو واگر برگردید چنانکه برگشتید از پیش

يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا لَّيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَ

عذاب کند شمارا عذابی دردناک نیست بر نابینا بزه ونه بر

عْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ

لنگ بزه ونه بر بیمار بزه وهرکه فرمان برد خدای را

وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

ورسول او را در آرد در بوستانها

وَمَن يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ

وهرکه برگردد عذاب کندش عذابی دردکش بدرستی خوشنود گشت خدای ازمومنان

إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنزَلَ

همی بیعت کردند باتو زیر درخت بدانست انچه دردلهاشان بود فرو فرستاد

السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً

آرامش برشان وجزاداد گشایشی نزدیک وغنیمتها بسیار

يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا وَعَدَكُمُ اللَّهُ

که بگیرند آنرا وهست خدای عزیز واستوارکار وعده کرد شمارا خدای

مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هَٰذِهِ وَكَفَّ

غنیمتها بسیار تا بگیرند آنرا شتاب داد شمارا این وفروگرفت

أَيْدِيَ النَّاسِ عَنكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ

دستها مردمان از شما وتا باشد نشانی مومنانرا

صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ۝ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ

راهی راست ودیگرها که توانا نبودند برآن داننده بود

اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا وَلَوْ قَاتَلَكُمُ

خدای آنرا وهست خدای برهر چیزی توانا واگر کارزار کنند باشما

الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

آنها که کافر گشتند برگردانیدندی پشتها پس بازنیابند دوستی داری ونه یاری گری

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ

تبديلا ٥ وهو الذي كف ايديهم عنكم وايديكم عنهم ببطن

بگردانیدن داوست آنکی فرو داشت دستها ایشان از شما و دستهاء شما را از ایشان بمیانه

مكة من بعد ان اظفركم عليهم وكان الله بما تعملون

مکه از پس آنکه مظفر کرد اید شما را بر ایشان و هست خدای بانچه کنید

بصيرا ٥ هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام

بینا ایشانند آنان که کافر گشتند و بازداشتند شما را از مزکت حرام

والهدي معكوفا ان يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون

و اشتر کشتنی بازداشته کی برسند بجای خویش و اگر نه مردان بوندی مومنان

ونساء مؤمنات لم تعلموهم ان تطؤوهم فتصيبكم منهم

و زنان مومنه که ندانستندی ایشان را که بسپردیدی ایشان را برسیدی شما را از ایشان

معرة بغير علم ليدخل الله في رحمته من يشاء لو تزيلوا

گناهی از نادانستی تا در آرد خدای در رحمت خود آنرا که خواهد اگر جدا شدندی

لعذبنا الذين كفروا منهم عذابا اليما ٥ اذ جعل الذين

عذاب کردیمی آنان که کافر گشتند از ایشان عذابی دردناک چون کردند آنان

كفروا في قلوبهم الحمية حمية الجاهلية فانزل الله

که کافر گشتند در دلها ایشان گرمی و نیستی گرمی نادانی فرو فرستاد خدای

سكينته على رسوله وعلى المؤمنين والزمهم كلمة

آرامش خود بر رسول خود و بر مومنان و لازم کرد ایشان را سخن

التقوى وكانوا احق بها واهلها وكان الله بكل

پرهیزکاری و بودند سزاوارتر بدان و اهل آن و هست خدای بهمه

ابو عمرو يعملون

شَيْءٍ عَلِيمًا لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ

چیزی دانا راست کرد خدای پیغامبر خویش را خواب براستی که اندر شوید

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ

مسجد حرام اگر خواهد خدای ایمنان سترندگان سرهای خویش و موی براشندگان

لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

نه ترسید بدانست آنچه ندانستید بکرد از پیش آنک گشادنی نزدیک

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ

اوست آنکی بفرستاد پیغامبر را براه راست و دین راست تا آشکارا کرداند بر دینها

كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ

همه و بسندست خدای گواه محمد پیغامبر خدا است و آن کسانی که با وی بودند

مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا

[illegible] بر کافران [illegible] میان ایشان [illegible] بینی ایشان را راکع و ساجد

يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ

می جویند افزونی از خدای و خشنودی سیمای ایشان در رویهای ایشان

مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِ

از نشان سجده کردن این مثل ایشان در توریت و مثل ایشان

نْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَا

انجیل [illegible]

سْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ

[illegible] تا خشم گیرند بایشان کافران را

شطأه

وعد

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
وعده کرد خدای آنانرا که گرویدند وکردند نیکیها از ایشان آمرزش و مزدی

عَظِيمًا
بزرگ

سورة الحجرات ثماني عشرة آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام آن خدای حاجت روا کننده روزی دهنده آمرزنده بخشاینده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا
ای آن کسانی که گرویده اید پیش مروید پیش از خدای و پیغامبر او و بترسید

اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
از خدای که خدای شنواست دانا ای آن کسانی که گرویده اید بر مدارید آوازهای خویش را

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
زبر آواز پیغامبر و بلند مکنید با وی گفتار چون بلند گفتن بعضی از شما

لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ إِنَّ الَّذِينَ
مر بعضی را که باطل شود کارهای شما و شما آگاهی ندارید آن کسانی که

يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
فرو دارند آوازهای خویش را نزدیک پیغامبر ایشانند آن کسانی که

امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ إِنَّ
آزمایش کرد خدای دلهای ایشان را برای پرهیزگاری مر ایشان را آمرزش و مزدی بزرگ آن

الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
کسانی که آواز دهند ترا از پس حجرها بیشتر ایشان عقل ندارند

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ

واگر ایشان صبر کردندی تا بیرون آئی سوی ایشان بودی بهتر ایشان را و خدای

غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ

آمرزنده و مهربان است ای ایشان که ایمان آوردهاید اگر بیارد شما فاسقی خبری

فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ فتثبتوا

درست کنید که برسانید گروهی را بنادانی بشوید بر آنچه کردید

نَادِمِينَ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ

پشیمانان و بدانید در میان شما پیغامبر خدا است اگر فرمان کند شما را در بسیاری

مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ

از کار در رنج افتید ولیکن خدای دوست کرد سوی شما ایمان و بیاراست آنرا

فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ

در دلهای شما و دشوار گردانید سوی شما کفر و فاسقی و معصیت

أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ

ایشانند که ایشان راه یافتگانند افزونی از خدای و نعمت و خدا داناست

حَكِيمٌ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا

درست کار و اگر دو گروه از مومنان کارزار کنند آشتی افکنید

بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي

واقسطوا میان ایشان اگر ستم کند یکی از ایشان بر دیگری کارزار کنید با آنکه ستم کند

حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ

وداد کنید که خدای دوست دارد داد کنندگان را مومنان برادر یکدیگرانند

فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ يَا

آشتی افکنید میان برادر خویش و بترسید از خدای تا مگر شما را بخشایند

اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰى اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا

ای کسانی که بگرویده اید افسوس مکنید گروهی از گروهی مگر ایشان باشند بهتر

مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسٰى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا

از ایشان و نه زنانی از زنانی مگر آنان باشند بهتر از ایشان و عیب مکنید

اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الْاِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ

یکدیگر را و مخوانید به نامها بد نامی است فاسقی پس

الْاِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَاُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ

ایمان و هر که توبه نکند ایشانند ایشان ستمکاران ای کسانی که

اٰمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا

بگرویده اید دور باشید از بسیاری از گمان که بعضی گمان بزه است

تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ

و مجویید عیب کسان و غیبت مکنید بعضی از شما بعضی را هر که دوست دارد

اَنْ يَاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ

که بخورد گوشت برادر خویش مرده دشوار دارید شما آنرا و بترسید از خدای که خدای

تَوَّابٌ رَحِيمٌ يَا اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَاُنْثٰى

توبه پذیر است مهربان ای مردمان ما بیافریدیم شما را از مرد و زن

وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ

و بکردیم شمارا گروهها و تبارها تا بشناسند که گرامی ترین شما نزد خدای

أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا

پرهیزکارتر باشد که خدای دانا و آگاه است گفتند بیابانیان بگرویدیم گوی نگرویده اید

وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَ

ولیکن گویید گردن نهاده ایم و هنوز اندر نیامده است ایمان در دلهای شما و اگر

إِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ

فرمان برید خدای را و پیغامبر او را نکاهد شمارا از کارها شما چیزی که خدای

غَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ

آمرزنده است مهربان بدرستی مومنان آنانند که بگرویده اند بخدای و پیغامبر او باز

يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ

بشک نشوند و کارزار کردند بمالها خویش و تنها خویش در راه خدای آنکسانند ایشان

الصَّادِقُونَ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي

راستگویان بگوی بیاموزید خدای را بدین خویش و خدای داناست آنچه در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ يَمُنُّونَ

آسمانها و آنچه در زمین است و خدای بهر چیزی داناست منت می نهند

عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ

برتو که اسلام آوردند بگوی منت منهید برمن اسلام شما بلکه خدای منت نهد

عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ

بر شما که راه نمود شمارا بایمان اگر هستید راستگویان که خدای داند نهان

السموات والارض والله بصير بما تعملون

اسمانها و زمین و خدای بینا است بانچه می کنید

بما يعملون

سورة قاف اربعون وخمس ايات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای عطا دهنده ... مهربان

ق والقرآن المجيد بل عجبوا ان جاءهم منذر منهم فقال الكا

سوگند کوه قاف و قران بزرگوار نه سگالش داشتند بلکی بیامد بیم کننده از ایشان گفتند کافران

فرون هذا شيء عجيب ءاذا متنا وكنا ترابا ذلك رجع

این چیزیست شگفت ... بمیریم و باشیم خاک آن گردانیدن باشد

بعيد قد علمنا ما تنقص الارض منهم وعندنا كتاب

دور بدرستی دانستیم آنچه کاهد زمین از ایشان و نزد ما است نامه

حفيظ بل كذبوا بالحق لما جاءهم فهم في امر مريج

نگاه دارنده بلکه دروغ داشتند راستی را چون بیامد ایشانرا پس ایشان در کاری بر جنبان

افلم ينظروا الى السماء فوقهم كيف بنيناها وزيناها

آیا نگاه نکردند سوی آسمان زبر ایشان چگونه برآوردیم و بیاراستیم

وما لها من فروج والارض مددناها والقينا فيها رواسي

و نیست اورا هیچ شکافی و زمین بگستراندیم و بیفکندیم درو کوههای استوار

وانبتنا فيها من كل زوج بهيج تبصرة وذكرى

و برویانیدیم درو از هر گونه نیکو ...

لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ

هر بنده بازگردنده را وفرو فرستادیم از آسمان آبی با برکه رویانیدیم بدان آب

جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

بوستانها ودانه درودنی وخرمابنان بلند اورا بیک برهم نهاده

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

روزی بندگانرا وزنده کردانیدیم بدان آب شهری مرده همچنین است بیرون آمدن از گورها

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ وَعَادٌ

دروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح واصحاب چاه شعیب را وثمود صالح را وعاد

وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ

وفرعون موسی را وبرادران لوط مر لوط را واهل بیشه وگروه تبع

كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ

هر یکی دروغ داشتند پیغامبرانرا واجب شد بیم کردن من ما مانده نگشتیم از آفرینش اول

بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَ

نه که ایشان در پوشیدگی اند از آفرینش نو وما بیافریدیم مردم را

نَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ

و میدانیم آنچه اندیشه کند بدو نفس وی وما نزدیکتریم بوی از رگ

الْوَرِيدِ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

جان هر گه فرا گیرند دو گیرنده از راست واز چپ نشسته

الموت

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ

بر نگوید هیچ گفتاری مگر نزدیک وی نگاهبانی ساخته وبیاید بیهوشی

الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ

وَشَهِيدٌ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ

غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا

لَدَيَّ عَتِيدٌ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ مَنَّاعٍ

لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَ

لْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ

وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ

وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ

وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ

وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ هَذَا
مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ لَهُمْ مَا
يَشَاؤُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ
هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ
وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَأَدْبَارَ السُّجُودِ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ

قريبٍ يومَ يسمعون الصيحةَ بالحقِّ ذلك يومُ الخروج

از نزدیک / از روزکه / بشنوند / همه خلق بانگ / براستی / النشر / روز بیرون آمدن

انا نحن نحيي ونميت والينا المصير يوم تشقق الارض

ما ایم کی زنده کردانیم / و میرانیم / و سوی ما باز کشتن / از روزی کی شکافد / زمین

عنهم سراعا ذلك حشر علينا يسير نحن اعلم بما يقولون

از ایشان زود / از کرد آوردنی باشد / بر ما آسان / ما داناتریم / بانچ می کویند

وما انت عليهم بجبار فذكر بالقرآن من يخاف وعيد

و نیستی تو / بر ایشان کماشته / پند ده بقران / کسی که میترسد / از بیم کردن

تشقق

وعيدي في الوصل

سورة والذاريات ستون اية نزلت بمكة

بسم الله الرحمن الرحيم

نام از خدای بسته کننده / بخشاینده / بر حمت بخشاینده

والذاريات ذروا فالحاملات وقرا فالجاريات يسرا

سوکند بادها وزنده / بپادادنی / و سوکند بردارنده / بارها کران / و بهاروان / باسانی

فالمقسمات امرا انما توعدون لصادق وان الدين لواقع

سوکند بقسمت کنان بخشنده کارها / کی انچ وعده کنند شمارا / راستست / و امیر پاداش / بودنی

والسماء ذات الحبك انكم لفي قول مختلف يؤفك عنه

و باسمان / خداوند / راهها / کی شما در کفتاری اید / همواره / از کردانیده اند از

من افك قتل الخراصون الذين هم في غمرة ساهون

انکی از کرد انیده / کشته باد دروغ زنان / ایشان کی در غفلت / غافلان

يسئلون أيان يوم الدين يوم هم على النار يفتنون ذوقوا

می پرسند کی باشد روز شمار روزی که ایشان را بر آتش بسوزانند بچشید

فتنتكم هذا الذي كنتم به تستعجلون إن المتقين في جنات

عذاب شما این آنکه بودید بدان شتاب می کردید بدرستی که پرهیزکاران در بوستانها

وعيون آخذين ما آتيهم ربهم إنهم كانوا قبل ذلك ٧

و چشمه‌ها گیرندگان آنچه داد ایشان را خداوند ایشان که ایشان بودند پیش از آن

محسنين كانوا قليلا من الليل ما يهجعون وبالأسحار

نیکوکاران بودند اندکی از شب که می خفتند و سحرگاه

هم يستغفرون وفي أموالهم حق للسائل والمحروم وفي

ایشان آمرزش می خواستند و در مالهای ایشان حقی بود خواهنده را و نایافته را

الأرض آيات للموقنين وفي أنفسكم أفلا تبصرون و

و در زمین نشانها ست یقین کنندگان را و در تنهای شما آیا نمی بینید و در

في السماء رزقكم وما توعدون فورب السماء والأرض

آسمان روزی شما و آنچه وعده کرده شد شما را سوگند بخدای آسمان و زمین

إنه لحق مثل ما أنكم تنطقون هل أتيك حديث ضيف

که آن راست است چنانکه شما سخن می گویید هیچ آمد بتو خبر مهمانان

إبرهيم المكرمين إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال

ابراهیم نواختگان چون در آمدند بر وی گفتند سلام گفت

مقويا

سلام قوم منكرون فراغ إلى أهله فجاء بعجل سمين

سلام گروهی ناشناختگان پس بشتافت بسوی کسان خود بیاورد گوساله فربه بریان

فقربه اليهم قال الا تاكلون فاوجس منهم خيفة
نزدیک کرد انرا سوی ایشان گفت چرا نمیخورید بدل اندر گرفت ازیشان ترسی
قالوا لا تخف وبشروه بغلام عليم فاقبلت امراته
گفتند مترس ومژده دادندش بکودکی دانا بیامد زن وی
في صرة فصكت وجهها وقالت عجوز عقيم قالوا
در واوله دست بروی زد و گفت گنده پیری نازاینده گفتند
كذلك قال ربك انه هو الحكيم العليم قال فما
هم چنین گفت خداوند تو که او حکیم است و دانا گفت ابرهیم چه
خطبكم ايها المرسلون قالوا انا ارسلنا الى قوم مجرمين
کار است شما را ای فرستادگان گفتند ما را فرستادند سوی گروه گناه کاران
لنرسل عليهم حجارة من طين مسومة عند ربك للمسرفين
تا فرستیم بریشان سنگی از گل نشان کرده نزد خداوند تو گناه کاران
فاخرجنا من كان فيها من المؤمنين فما وجدنا فيها
بیرون اوردیم ان که بوند درانجا از مومنان نیافتیم درانجا
غير بيت من المسلمين وتركنا فيها اية للذين يخافون
جز یک خانه از مسلمانان ودست باز داشتیم درانجا نشانی انکسانی را که می ترسند
العذاب الاليم وفي موسى اذ ارسلناه الى فرعون بسلطان
از عذاب دردناک ودر موسی هم چو فرستادیمش سوی فرعون بحجتی
مبين فتولى بركنه وقال ساحر او مجنون فاخذناه
روشن برگشت بنیروی خود و گفت جادوست یا دیوانه گرفتیم او را

وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ وَفِي عَادٍ إِذْ
أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ
إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ۝ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّى
حِينٍ ۝ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ
يَنْظُرُونَ ۝ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ
وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ
بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ
الْمَاهِدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۝ فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ كَذَلِكَ مَا

أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

یا دیوانه جادوست مگر گفتند از پیغامبر کی از پیش ایشان بودند بدان کسها

أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ

نیستی تو روی بگردان از ایشان گردن بردکان گروهی اند بلکه ایشان بدان اندرزکردند

بِمَلُومٍ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا خَلَقْتُ

ونیافریدم مومنانرا سود دارد کی پند دادن تو وپند ده ملامت زده

الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ

هیچ روزی نخواهم از ایشان تا مرا پرستند واد میان مگر پریانرا

وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ

خداوند قوت او روزی دهنده بنده است که خدای طعام دهند مرا که ونخواهم

الْمَتِينُ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ

یاران شما همچو بهره بهره است ستم کردند ازکسها که استوار

فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

وعده کرده اند ایشانرا از روز ایشان آنکه کافر گشتند وای ازکسها را مشتاب باید زدن مرا

سُورَةُ وَالطُّورِ أَرْبَعُونَ وَثَمَانٌ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ

سوگند بطور سینا وسوگند بنامه نبشته در پوست کشاده

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ إِنَّ

عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ الَّذِينَ هُمْ

فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا هَٰذِهِ

النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ

اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ فَاكِهِينَ

بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ كُلُوا

وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ

مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ

تَبِعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَا

وشتافت ايشان را فرزندان ايشان بايمان اندرياونيم ايشان را فرزندان ايشان را وكم نكنيم ايشان را

هُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝

ازكردار ايشان هيچ چيز هر مردى باآنچ كرد ست گروگان باشد

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ يَتَنَازَعُونَ

وافزونى دهيم ايشان را ميوه وگوشتى ازآنچ آرزو كنند ايشان را بايكديگر مى ستانند

فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ

درانجا جامى شراب نه بيهوده باشند درانجا ونه بزه كارى ومى گردند برايشان

غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى

غلامانى ايشان را پنداري مرواريد درحقه واروى آرند برخى ايشان بر

بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

برخى يكديگرا مى پرسند گويند ما بوديم پيش ازين دراهل خويش ترسندگان مرگ

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ

منت نهاد خداى برما ونگاه داشت مارا ازعذاب گرم سوزان ما بوديم پيش ازين

نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ

مى خوانديم اورا كه اوست نكوكار ومهربان پند ده نيستى تو بنعمت

رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ

خداوند تو اخترگر ونه ديوانه يا مى گويند شعرگوى است چشم مى داريم بوى

رَيْبَ الْمَنُونِ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ۝

بد زمانه بگوى چشم مى داريد كه من با شما از چشم داراندگانم

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُم بِهَٰذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ أَمْ يَقُولُونَ

تَقَوَّلَهُ بَل لَّا يُؤْمِنُونَ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا

صَادِقِينَ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ

خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَل لَّا يُوقِنُونَ أَمْ عِندَهُمْ

خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُسَيْطِرُونَ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ المصيطرون

فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ

وَلَكُمُ الْبَنُونَ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا

فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ

اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا

يقولوا

يقولوا سحاب مركوم فذرهم حتى يلاقوا يومهم الذي

گویند ابری است برهم نهاده دست باز دار ایشانرا تا برسند بروز خویش آنکه

فيه يصعقون يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا ولا هم ينصرون

درون بمیرند آن روز سود ندارد ازیشان مکر ایشان چیزی ونه ایشانرا یاری دهند

وإن للذين ظلموا عذابا دون ذلك ولكن أكثرهم

وآن کسانی که بیداد کردند عذابی است جز این ولیکن بیشترین ایشان

لا يعلمون واصبر لحكم ربك فإنك بأعيننا وسبح

نمیدانند وصبر کن مر حکم خداوند خویش را تو بنگاه داشت مایی وپاکی

بحمد ربك حين تقوم ومن الليل فسبحه وإدبار النجوم

بستایش خداوند تو چون برخیزی وازشب نماز کن اورا وبه باز گشتن ستارگان

سورة والنجم ستون واية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای روزی دهنده مهربان اللهم [illegible] بخشاینده که [illegible]

والنجم إذا هوى ما ضل صاحبكم وما غوى وما

سوگند بستاره چون فرو شود گمراه نگشت یار شما یعنی محمد وازراه نگشت وسخن نگوید

ينطق عن الهوى إن هو إلا وحي يوحى علمه شديد القوى

از هوی نفس نیست این مگر وحی ایزد سوی او بیاموزدش کسی سخت نیرو یعنی جبرئیل

ذو مرة فاستوى وهو بالأفق الأعلى ثم دنا فتدلى

با قوت نیرو راست بایستاد وی بود کناره [illegible] پس نزدیک [illegible] فرود [illegible]

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنَى فَاَوْحَى اِلَى عَبْدِهِ مَا اَوْحَى

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاَى اَفَتُمَارُونَهُ عَلَى مَا يَرَى وَلَقَدْ

رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرَى عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوَى

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى لَقَدْ

رَاَى مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى اَفَرَاَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى وَ

مَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرَى اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثَى تِلْكَ اِذًا

قِسْمَةٌ ضِيزَى اِنْ هِيَ اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ

مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى

الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنَّى

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولَى وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوَاتِ لَا تُغْنِي

شفاعتهم شيئا الا من بعد ان ياذن الله لمن يشاء ويرضى ۝

شفاعت ایشان چیزی مگر پس از آنکه دستوری دهد خدای مر آنرا که خواهد و بپسندد

ان الذين لا يؤمنون بالآخرة ليسمون الملائكة تسمية

که ایشان که نگروند بآن جهان نام می دهند فرشتگان را نام

الانثى وما لهم به من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن

مادگی و نیست ایشانرا بدان هیچ دانشی پس روی نمیکنند مگر گمانی را و گمان

لا يغني من الحق شيئا فاعرض عن من تولى عن ذكرنا

نکند از حق چیزی روی بگردان از آنکه روی گردانید از یاد ما

ولم يرد الا الحيوة الدنيا ذلك مبلغهم من العلم ان ربك

و نخواست مگر زندگانی این جهان این است رسیدن ایشان از دانش که خدای تو

هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بمن اهتدى ۝

او داناترست بآنکه گمراه شد از راه وی و او داناترست بآنکه راه یافت

ولله ما في السموات وما في الارض ليجزي الذين اساؤا

و خدای راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین تا جزا دهد آنانرا که بد کردند

بما عملوا ويجزي الذين احسنوا بالحسنى الذين يجتنبون

بآنچه کردند و جزا دهد آنانرا که نیکوی کردند بنیکوی آنانکه پرهیز کنند

كبائر الاثم والفواحش الا اللمم ان ربك واسع

گناهان بزرگ و زشتیها مگر خرد که خدای تو فراخ

المغفرة هو اعلم بكم اذ انشاكم من الارض واذ انتم

آمرزش او داناترست بشما چون بیافرید شما را از زمین و چون شما

أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ

بچگان بودید در شکمهای مادران شما مستایید تنهای خویش را او داناتر است

بِمَنِ اتَّقَى أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى

بآنکی پرهیزگار گشت چه بینی آنکسی را که برگشت و بداد اندکی و باز ایستاد از دادن

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى

با نزدیک اوست دانش غیب و او همی بیند یا آگاهی ندادندش بانچه در نامها موسی است

وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَأَنْ

و ابرهیم آنکه تمام فرمان حق کرد که برندارد گناه کاری گناه کسی دیگر را و نباشد

لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ثُمَّ

مردم را مگر آنچ کرد و که کوشش وی زود باشد که بیند پس

يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى وَأَنَّهُ هُوَ

پاداش دهندش جزا تمام تر و سوی خداوند تو باشد بازگشتن و اوست او

أَضْحَكَ وَأَبْكَى وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا وَأَنَّهُ خَلَقَ

که بخنداند مر را و بگریاند ایشان را و اوست که بمیراند و بزیاند و اوست که بیافرید

الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى وَأَنَّ عَلَيْهِ

دو جفت نر و ماده از آب منی [illegible] بر وی است

النَّشْأَةَ الْأُخْرَى وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ

[illegible] و اوست که توانگر کرد و درویش کرد و اوست خداوند

الشِّعْرَى وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى

[illegible]

وثمود

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ وَ

وگروه نوح را از پیش ایشان بودند ایشان ستمکارتر و از حد درگذرنده

الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ

وشارستان نگونسار کرده بگردانید بپوشانید اورا آنچه پوشانید پس کدام نعمتهای خداوند تو

تَتَمَارَىٰ هَٰذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ لَيْسَ

بگمان میشوی این بیم کننده است از بیم کنندگان پیشینیان نزدیک آمد نزدیک آمده نیست

لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ

مرورا جز خدای گشاینده ایا ازین سخن عجب دارید

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ

و می خندید و می نگریید و شما برغفلت استاده اید سجده کنید خدای را

سجده

وَاعْبُدُوا ۞ سُورَةُ الْقَمَرِ خَمْسُونَ وَخَمْسُ آيَةً

و بپرستید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام از خدای روزی دهنده بخشاینده بر گناهکاری آمرزد

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا

نزدیک آمد رستخیز و بشکافت ماه و اگر بینند نشانی روی بگردانند

وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَ

و گویند جادویی است برنده و دروغ داشتند و متابعت آرزوها خویش کردند

كُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ الداعي في الوصل

إِلَى شَيْءٍ نُكُرٍ خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ الداعي في الوصل

هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا

عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ

فَانْتَصِرْ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ

عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ

أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ وَلَقَدْ

تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ عَادٌ

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا

چگونه بود عذاب من و بیم کردن من ما بفرستادیم بر ایشان بادی سرد سخت

فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝

در روزی شوم پیوسته بر کافران می‌برد مردمان را ... گوئی ایشان خرمابنان اند از جای برکنده

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ

چگونه بود عذاب و بیم کردن من و آسان کردانیدیم قرآن را مر یاد داشتن را هست

مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا

هیچ یادگیرنده به دروغ داشتند ثمود پیغامبران را گفتند مردی از ما یکی هم از ما

نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ

متابعت کنیم ما آنگاه در گمراهی باشیم و دیوانگی تا بیفگندند یاد کرد بروی از میان ما نه

هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۝ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ۝

او دروغ زن است ... بزودی بدانند فردا که کیست دروغ زن ...

إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝ وَنَبِّئْهُمْ

ما فرستنده ماده اشتریم آزمایشی مر ایشان را چشم دار ایشان را و صبر کن و آگاه کن ایشان را

أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ ۝ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ

که آب بخش است میان ایشان هر خوردنی ... آواز دادند یار خویش را

فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا

دست دراز کرد و بکشت چگونه بود عذاب من و بیم کردن ما فرستادیم

عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ

يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ

قرآن را مر ادکرفتن هست هیچ یادگیرنده دروغ داشتند گروه لوط

بِالنُّذُرِ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ

بیغامبران را ما فرستادیم بریشان سنگ ریزه مگر کسها لوط را برهانیدیم ایشان وقت سحرگاه

نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ

نیکوئی از نزد ما هم چنین پاداش دهیم آنرا که شکر کند و بیگمان بترسانید ایشان را

بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ

گرفتن ما بگمان شدند بیغامبران و بیگمان بخواستند با مهمانان او

فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ

بی نشان کردانیدیم چشمها ایشان را بچشید عذاب مرا و بیم کردن من و بامداد بیامد بایشان

بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا

شبگیر عذابی بجایگاه رسیده بچشید عذاب و بیم کردن من و بیگمان آسان کردانیدیم

الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

قرآن یاد گرفتن را هست هیچ یادگیرنده و آمد کسها فرعون بیغامبران

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ

دروغ داشتند نشانهای ما همه بگرفتیم ایشان را گرفتن عزیز تواناء

أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ أَمْ

آیا کافران شما بهتر از ایشان یا شما را بیزاری است درنامها یا

يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ [illegible] الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

بل الساعة موعدهم والساعة ادهى وامرّ ان المجرمين

كي دستخيز وعده گاه ايشانست ودستخيز سخترست وطلخ ترست گناه كاران

في ضلال وسعر يوم يسحبون في النار على وجوههم

درگم بودگي اند ودر ديوانگي روزي كه كشند ايشانرا در آتش بر رويهاء ايشان

ذوقوا مس سقر انا كل شيء خلقناه بقدر وما امرنا الا

چشند بسودن دوزخ ما هر چيزي را بيافريديم باندازه ونيست فرمان ما مگر

واحدة كلمح بالبصر ولقد اهلكنا اشياعكم فهل من

يكي همچون نمايش چشم وما هلاك كرديم مانندگان شمارا هست هيچ

مدكر وكل شيء فعلوه في الزبر وكل صغير وكبير

پندگيرنده وهر چيزي كه كردند ايشان در نامهاست وهر خردي وبزرگي

مستطر ان المتقين في جنات ونهر في مقعد صدق عند

نبشته است پرهيزكاران در بوستانها وفراخي در نشستگاهي نيكو نزد

سورة الرحمن مليك مقتدر سبعون وست آية

پادشاهي توانا

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداي بخشاينده بخشايشگر

الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه البيان الشمس والقمر

بحسبان والنجوم والشجر يسجدان والسماء رفعها ووضع

الميزان ألا تطغوا في الميزان واقيموا الوزن بالقسط ولا

ترازو تا فزونی مکنید در ترازو و بپای کنید سنجیدن بداد و مکاهانید

تخسروا الميزان والارض وضعها للانام فيها فاكهة

ترازو را و زمین را بنهادش خلق را در آن میوه است

والنخل ذات الاكمام والحب ذو العصف والريحان نسخه والريحان

و خرما بنان با غلافها و دانه علف ستوران و اسپرغم

فباي آلاء ربكما تكذبان خلق الانسان من صلصال كا

کدام نعمتها خدای دروغ دارید بیافرید مردم را از گلی خاسته

لفخار وخلق الجان من مارج من نار فباي آلاء ربكما

چون سفال و بیافرید پری را از آتشی بی دود از زبانه آتش کدام نعمتها خداوند

تكذبان رب المشرقين ورب المغربين فباي آلاء ربكما

دروغ دارید خداوند دو مشرق و خداوند دو مغرب کدام نعمتها خداوند

تكذبان مرج البحرين يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان فباي

دروغ دارید جدا کرد دو دریا را بایهم شوند میان ایشان پرده است تا بایهم نزند کدام

آلاء ربكما تكذبان يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فباي

خداوند دروغ دارید بیرون آید از هر دو دریا مروارید بزرگ و مروارید خرد کدام

آلاء ربكما تكذبان وله الجوار المنشآت في البحر ك

نعمتها خداوند دروغ دارید و او راست کشتیها در دریا چون

لاعلام فباي آلاء ربكما تكذبان كل من عليها

فان

فَانٍ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَبِأَيِّ

باقی ماند فنا شدنی خداوند تو با بزرگواری و نواختن کدام

آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ

نعمتهاء خداوند دروغ دارید خواهند ازوی آنکه در آسمانها و زمین است هر

يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ سَنَفْرُغُ لَكُمْ

روزی او اندر کاری است کدام نعمتها خداوند دروغ دارید پردازیم بشما

أَيُّهَ الثَّقَلَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ

یا پریان و آدمیان کدام نعمتها خداوند دروغ دارید ای گروه پریان

وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ

و آدمیان اگر بتوانید که بیرون شوید از کنارها آسمان

وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ

و زمین بیرون شوید بیرون نشوید مگر بفرمان و حجت کدام نعمتها

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ

خداوند خویش دروغ دارید فرستند بر شما آتشی از آتش با دود و دودی سیاه

فَلَا تَنْتَصِرَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فَإِذَا انْشَقَّتِ

نتوانید کین کشیدن کدام نعمتها خداوند دروغ دارید چون بشکافد

السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

آسمان سرخ چون روغن زرد کدام نعمتها خداوند دروغ دارید

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

آن روز نپرسند ...

سنفرغ لکم

یا معشر الجن والانس

تُكَذِّبَانِ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي

بدروغ دارید بشناسند گناه کاران بسیما الشان گرفته آرند موی پیشانی

وَالْأَقْدَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

وپایها کدام نعمتها خداوند بدروغ دارید اینست دوزخ انکی

يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ

بدروغ می داشتند درا گناه کاران می گردند میان وی و میان آب گرم جوشان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ

کدام نعمتها خداوند بدروغ دارید وانکی بترسد از ایستادن خداوند خویش دو بوستان

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

کدام نعمتها خداوند بدروغ دارید هر دو با شاخها خویش کدام نعمتها خداوند

تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

بدروغ دارید در هردو بوستان دو چشمها روان کدام نعمتها خداوند بدروغ دارید

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

در هردو بوستان از هر میوه دو گونه کدام نعمتها خداوند

تُكَذِّبَانِ مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى

بدروغ دارید تکیه زدگان بر فرشها که آستر آنها از دیبا ستبر باشند چیدن میوه

الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ

هر دو بوستان نزدیک کدام نعمتها خداوند بدروغ دارید در آن کنیزکان باشند

الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ

خداوند دروغ دارید گوی ایشان یاقوت اند و مرجان اند کدام نعمتها

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ

خداوند دروغ دارید هست جزا نیکوی کردن مگر نیکوی کردن کدام

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

نعمتها خداوند بدروغ دارید وازفروتر ازان دو بوستان کدام نعمتها خداوند

تُكَذِّبَانِ مُدْهَامَّتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا

دروغ دارید هر دو سبز سیاهی زند کدام نعمتها خداوند دروغ دارید در آن هر دو بوستان

عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا

دو چشمه جوشان کدام نعمتها خداوند دروغ دارید در هر دو بوستان

فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

میوه و خرماستان و انار کدام نعمتها خداوند دروغ دارید

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ حُورٌ

در آن گلبرکان نکورویان کدام نعمتها خداوند دروغ دارید حور

مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ

بازداشتگان در خیمها کدام نعمتها دروغ دارید بکر باشند

إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مُتَّكِئِينَ

نارسیده مرد بایشان پیش از ایشان و نه پری کدام نعمتها خداوند دروغ دارید تکیه زدگان

عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

رحلها سبز و دیباها نیکو

تُكَذِّبَانِ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

دروغ دارید بابرکت است نام خداوند تو باوزرگواری و کرامی کردن

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ تِسْعُونَ وَسَبْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام ان خدایی که در دنیا با ایمان ندارد مهربانی که از دنیا با ایمان برون برد

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ

رَافِعَةٌ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحَابُ

الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ

الْمَشْأَمَةِ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ

عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ يَطُوفُ

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ

برشان گردکانی جاودانان باقیشان وحمرها ودقدحی

مِنْ مَعِينٍ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ وَفَاكِهَةٍ

ازان چشمه روان درد سر نکرد ایشانرا ازان شراب وخرد شان نرود ومیوه

مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ وَحُورٌ عِينٌ

ازانچ بگزینند وگوشت مرغ ازانچ آرزو کنند وحور العین

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

مانند مروارید در حقه جزا آنچ بودند می کردند

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا

نشنوند دراینجا بیهوده ونه بزه کاری مگر گفتار بلکه گر ایمن باشید ایمن باش

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ وَ

وخداوندان دست راست چه خداوندان دست راست درسایه درختی کم خار

طَلْحٍ مَنْضُودٍ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ وَفَا

ودرخت موز برهم نهاده وسایه ناکشیده وآبی ریخته ومیوه

كِهَةٍ كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ وَفُرُشٍ مَرْفُو

بسیار نه بریده ونه باز داشته وفرشها بلند آورده

عَةٍ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا عُرُبًا أَتْرَابًا

ما بیافریدیم ایشانرا آفریدنی بکردیم ایشانرا بکران شوی دوستان هم زادگان

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ

مر خداوندان دست راست را گروهی از پیشینیان و گروهی از پسینیان

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ

وخداوندان دست چپ چه خداوندان دست چپ در بادی گرم واب جوشان

وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ

وسایه از اتش گرم نه خنک ونه خوش که ایشان بودند پیش ازان

مُتْرَفِينَ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ وَكَانُوا

بنعمت پروردگان وبودند دلیری میکردند بر گناه بزرگ وبودند

يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

میگفتند چون مابمیریم وباشیم خاک واستخوانها هرگز مارا برانگیزند

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ

یا پدران مارا پیشینان بگوی یا محمد پیشینان وپسینان همه را گرد ارند

إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ

سوی وعده گاه روزی دانسته باز شما یا گمرهشدگان

الْمُكَذِّبُونَ لَآكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ فَمَالِئُونَ مِنْهَا

بدروغ دارندگان خورید از درختی از زقوم پرکنید ازان

الْبُطُونَ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شُرْبَ

شکمها بیاشامید بروی از اب گرم بیاشامید اشامیدن

الْهِيمِ هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّ

شتران تشنه اینست حق ایشان روز شمار ما بیافریدیم شمارا چرا استوار ندارید

قُونَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

چه بینید ازانچه از شما بیرون اید شما می افرینید انرا یا ماایم افرینندگان

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ

ما اندازه کردیم میان شما مرگ ونه ما ایم که از ما پیش شوان رفتن برانکه بدل آریم

أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِيمَا لَا تَعْلَمُونَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ

مانندکان شمارا وبیافرینیم شمارا در آنچ شما ندانید ودانسته اید آفرینش نخستین

فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ

چرا نباید نکویید چه بینید آنچ می‌کارید شما همی رویانید آنرا یا ما ایم

الزَّارِعُونَ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ إِنَّا

رویانندکان اگر خواستمی بکردمی خرد شکسته همه روز عجب دارید بگویید ما

لَمُغْرَمُونَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ أَأَنْتُمْ

تاوان زدکانیم نه که ما دولت برکشتکانیم چه بینید آن آبی که می‌خورید شما

أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا

فرود آوردید آنرا از ابر یا ما بودیم فرود آرندکان اگر خواستمی بکردمی تلخ شور

فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا

چرا شکر نکنید چه بینید آن آتش که همی از پولاد زنید شما برآوردید از درخت وی

أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ

یا ما بودیم برارندکان ما بکردیم آنرا پندی ومناعی مر کوشته شدکانرا

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

تسبیح کن بنام خداوند خویش بزرک سوکند یاد کنم بجای فرو رفتن ستارکان

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ فِي كِتَابٍ

واین سوکندیست اکر بدانید بزرک که این قرآن بزرکوار در نامهٔ

مَكْنُونٍ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

نهان داشته نه بساوذ ورا مگر پاکان فرو فرستاده از خداوند همه خلق

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ

با این سخن شما سستی کنندگانید می کنید روزی خویش را

أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ وَأَنْتُمْ

کی شما دروغ دارید چگونه باشد آنگاه جان بگلو رسد و شما

حِينَئِذٍ تَنْظُرُونَ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ

آنگاه می نگرید و ما نزدیکتر بوی از شما ولکن شما نبینید

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ

چرا اگر هستید شما پاداش ناداذگان باز گردانید جان را اگر هستید

صَادِقِينَ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ

راست گویان پس اگر باشد از نزدیک کردگان رامش و اسپرغم

وَجَنَّةُ نَعِيمٍ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَسَلَامٌ

و بوستان بانعمت و اگر باشد از مردمان دست راست درود باشد

لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ فَنُزُلٌ

مر ترا از مردمان دست راست و اگر باشد از دروغ دارندگان و راه گم کردگان باشد

مِنْ حَمِيمٍ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ

از آب گرم و در آمدن بدوزخ این است که او راست است بی گمان

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

تسبیح کن بنام خداوند بزرگ

سورة الحديد عشرون وتسع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام از خدایی که هدی دهنده رحمت مهربانی که روزی دهنده است بخشاینده که بیامرزنده شفاعت

سبح لله ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم

پاک کنند خدای را آنچه در آسمانها وانچه در زمین است واوست عزیز واستوار کار

له ملك السموات والارض يحيي ويميت وهو على كل شيء

او راست پادشاهی آسمانها وزمین زنده کرداند ومیراند واو بر همه چیزی

قدير هو الاول والآخر والظاهر والباطن وهو بكل

تواناست اول او واخر او وظاهر او وپنهان او واو بهمه

شيء عليم هو الذي خلق السموات والارض في ستة ايام

چیزی داناست اوست آنکه بیافرید آسمانها وزمین در شش روز

ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في الارض وما يخرج

پس براستاد بر عرش افریدن بداند آنچه در شود در زمین وانچه بیرون آید

منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو معكم

ازوی وانچه فرود آید از آسمان وانچه بر شود اندروی واو با شماست

اينما كنتم والله بما تعملون بصير له ملك السموات

هرجا باشید وخدای بانچه می کنید بیناست او راست پادشاهی آسمانها

والارض والى الله ترجع الامور يولج الليل في النهار

وزمین وبسوی خدای باز گردانند کارها اندر آرد شب را در روز

وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

درآرد روز را در شب وا و دانا است با آنچه در دلهاست

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ

بگروید بخدای و بپیغامبر او و نفقه کنید از آنچه کرد شما را خلیفتان

فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ وَ

در وی آن کسها که بگرویدند از شما و نفقه کردند ایشان راست مزدی بزرگ

مَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا

و چه بود شما را که نگروید بخدای و پیغامبر می خواند شما را تا بگروید

بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ هُوَ الَّذِي

بخداوند شما و گرفته است پیمان شما اگر هستید مومنان اوست آنکه

يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ

فرو فرستاد بر بنده خویش آیاتها پیدا تا بیرون آرد شما را از تاریکی کفر

إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَمَا لَكُمْ أَلَّا

بسوی روشنائی ایمان و خدای بشما مهربان است و رحیم است و چه بود شما را که

تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

نفقه نکنید در راه خدای و خدای راست میراث آسمانها و زمین

لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَٰئِكَ

برابر نباشد از شما کسی نفقه کرد از پیش فتح مکه و کارزار کرد ایشانند

أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا

بزرگتراند بدرجه از آنکه نفقه کردند از پس فتح مکه و کارزار کردند و همه را

وعدا

وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنَىٰ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي

وعده کرد خدای بنیکویی وخدای بآنچ میکنید آگاه است کیست آنکسی که

نافع وابو عمرو يضاعفه

ابن عامر يضعفه

يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝

وام دهد خدای را وام دادنی نیکو تا افزون گرداند او را و او را باشد مزدی بزرگوار

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

آن روز که بینی مومنان را و زنان مومنه که رود روشنایی ایشان پیش ایشان

وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَيكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَ

و از راست ایشان مژده شما را امروز بوستانها که رود از زیر آن

نْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ يَقُولُ

جویها روان جاویدان در آنجا این است آن رستگاری بزرگ آن روز که گویند

أنظرونا

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ

منافقان و زنان منافق آن کسهان را که بگرویدند بپایید ما را تا روشنایی گیریم

مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ

از روشنایی شما گویند باز گردید پس کار خویش بینا بجویید روشنایی زده شود

بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ

میان ایشان باره مر او را دری درون او بخشودن است و بیرون او

مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا

از سوی او عذاب آواز دهند منافقان نه با بودیم با شما گفتند

بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ

آری و لیکن شما در فتنه کردید تنهای خویش و چشم داشتید و شک آوردید و فریفت شما را

الأمانيّ حتّى جاء أمر الله وغرّكم بالله الغرور فا
آرزوها تا بیامد فرمان خدای و فریفت شمارا بخدای دیو فریبنده
ليوم لا يؤخذ منكم فدية ولا من الذين كفروا ما
امروز نگیرند از شما بلاد فدی و نه از آن کسانی که نگرویدند بازگشت
وىكم النار هي مولىكم وبئس المصير ألم يأن للذين
شما آتش است واست بارشما و بدجای بازگشتن است گاه نبود آن کسانی را که
آمنوا أن تخشع قلوبهم لذكر الله وما نزل من الحق
بگرویدند که نرم شود دلهای ایشان مر یاد خدای را و آنچ فرو داماد از راستی
ولا يكونوا كالذين أوتوا الكتاب من قبل فطال
و نباشند همچون کسانی که بدادند شان توریت از پیش دراز گشت
عليهم الأمد فقست قلوبهم وكثير منهم فاسقون
برایشان روزگار سخت گشت دلهای ایشان و بسیاری از ایشان فاسق‌اند
اعلموا أن الله يحيي الأرض بعد موتها قد بيّنّا لكم
بدانید که خدای زنده کرداند زمین را پس مردگی آن پیدا کردیم شمارا
الآيات لعلكم تعقلون إنّ المصّدّقين والمصّدّقات
آیتها تا مگر شما بعقل بازکردید راست دارندگان از مردان و زنان
وأقرضوا الله قرضا حسنا يضاعف لهم ولهم أجر
وام دادند خدای را وامی نیکو افزونی کرداید ایشانرا و ایشانرا مزدی
كريم والذين آمنوا بالله ورسله أولئك هم
بزرگوار و آنانکه بگرویدند بخدای و پیغامبران او ایشان‌اند الفصل راستی گویان

الصديقون والشهداء عند ربهم لهم اجرهم ونورهم
راست گویانند و شهیدان نزد خداوند ایشان ایشانرا مزد ایشان و روشنائی ایشان
والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحاب الجحيم
و آنانکه کافر شدند و دروغ داشتند حجتهاء مارا ایشانند اهل دوزخ
اعلموا انما الحيوة الدنيا لعب ولهو وزينة وتفا
بدانید که بدرستی دنیا بازی است و افسوس است و آرایش است
خر بينكم وتكاثر في الاموال والاولاد كمثل غيث
نازیدن است میان شما و بیشی جستن اندر خواستها و فرزندان همچون ماننده باران است
عجب الكفار نباته ثم يهيج فتريه مصفرا ثم
خوش آمد کشاورزان را رستنی او باز خشک شود بینی او را زرد گشته باز
يكون حطاما وفي الاخرة عذاب شديد ومغفرة
باشد خرد شکسته و در آن جهان عذاب سخت و آمرزشی
من الله ورضوان وما الحيوة الدنيا الا متاع الغرور
از خدای و خشنودی و نیست زندگانی این جهان مگر متاعی فریفتگی
سابقوا الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها كعرض
پیشی گیرید سوی آمرزش از خداوند شما و بوستانی که فراخی او همچو فراخی
السماء والارض اعدت للذين امنوا بالله ورسله ذلك
آسمان و زمین است آماده کرده شود آنانرا که ایمان آوردند بخدای و پیغامبران او آن است
فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۝ ما
فضل خدای بدهد او را که خواهد و خدای خداوند فضل بزرگ است

اَصَابَه

اَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِي كِتَابٍ

نرسد هیچ مصیبتی در زمین ونه بر تنهاء شما مگر در نامه است

مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَهَا اِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ لِكَيْلَا تَاْسَوْا

ازپیش ازکی بیافرینیم انرا این بر خدای آسان است تا اندوه نخورید

عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَيكُمْ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

براء انچه بشود ازشما وشادی مکنید براء انچه بدهد شما را وخدای دوست ندارد

كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَاْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ

هر خرامنده [illegible] کننده آنانک بخیلی کنند ومیفرمایند مردمانرا بخیلی

وَمَنْ يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُ

وهرکه روی بگرداند خدای است او بی نیازست ستوده ما فرستادیم

سُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ

پیغامبران خودرا بحجتها باایشان نامه وفروفرستادیم وترازو تا باستند

النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَاْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَا

مردمان بداد وفروفرستادیم اهن دروی نیرو سخت ومنفعتهای

فِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ

مردم را وتا بداند خدای انرا که یاری دهد پیغامبراورا بنهانی

اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا وَاِبْرٰهِيمَ

که خدای بنیرو وعزیزست ودرود فرستادیم نوح را وابرهیم را

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ

وکردیم اندر فرزندان هردو پیغامبری وکتاب نامه [illegible] از ایشان بود

مهتدٍ وكثيرٌ منهم فاسقون ثم قفّينا على آثارهم برسلنا

راه یافته وبسیاری از ایشان فاسقان باز پس فرستادیم بر پیهای ایشان پیغامبران خویش

وقفّينا بعيسى ابن مريم وآتيناه الانجيل وجعلنا في قلوب

وبس فرستادیم عیسی پسر مریم ودادیم اورا انجیل وکردیم در دلهای

الذين اتّبعوه رأفةً ورحمةً ورهبانيةً ابتدعوها ما كتبنا

ایشان که متابعت کردند مهربانی وبخشودنی ودرویشی از خویش ساختند از رای خویش ننبشتیم آنرا

ها عليهم الا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق رعايتها

بر ایشان مگر جستن خشنودی خدای نگاه نداشتند آنرا حق نگاه داشتن آن

فآتينا الذين آمنوا منهم اجرهم وكثيرٌ منهم فاسقون

بدادیم آنان را که بگرویدند از ایشان مزد ایشان وبسیاری از ایشان فاسقان خروج ذند

يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وآمنوا برسوله يؤتكم

ای ایشان که ایمان آورده اید بترسید از خدای وبگروید به پیغامبر او تا بدهد شمارا

كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به

دو بهره از بخشایش خود وکند شمارا روشنائی می روید بدان روشنائی

ويغفر لكم والله غفور رحيم لئلا يعلم اهل

ویامرزد شمارا وخدای آمرزنده ومهربانست تا بدانند مردمان

الكتاب الا يقدرون على شيء من فضل الله وان

نامه که توانا نباشند بر چیزی از افزونی خدای ونداند

الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم

افزونی بدست خدای است بدهد آنرا که خواهد وخدای خداوند افزونی بزرگ است

سُورَةُ المُجَادِلَةِ عِشْرُونَ وَآيَتَانِ مَدَنِيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام ازخدای که افریدکار همه جهانست روزی دهنده دوستان و دشمنانست بخشاینده مومنانست

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي

بشنید خدای گفتار آن زنی که پیکار کرد با تو در شوی خویش و همی نالید

إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

بخدای وخدای می شنید سخن گفتن با شما با یکدیگر که خدای شنواست وبینا

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ

ازکسانی که ظهار کنند ازشما ازنان خویش نیست ازنان مادرانشان نیستند

أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا

مادران ایشان مگر زنان که بزادند ایشان را و از مردان گویند زشت سخنی

مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ وَالَّذِينَ

ازگفتار و دروغ وخدای عفوکننده وآمرزنده است وازکسانی

يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ

که ظهار کنند ازنان خویش پس بازگردند سوی آنچ گفتند ازاد باید کردن

رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا

بنده پیش از آنک ایشان را پند می دهد بدان وخدای بانچ

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ

می کنید آگاه است هرکه نیابد بنده روزه باید داشتن دو ماه پیوسته

من قبل ان يتماسا فمن لم يستطع فاطعام ستين مسكينا

از پیش آنکه یکدیگر را بساوند هر که نتواند طعام باید دادن شصت درویش را

ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك حدود الله وللكافرين

این بدانست تا گروید بخدای و پیغامبر او است حدها خدای ناگرویدگان را

عذاب اليم ان الذين يحادون الله ورسوله كبتوا كما كبت

عذابی است دردناک آنکه خلاف کنند خدای را و پیغامبر او را نگونسار کرده اند ایشان را هم چنان نگونسار کرده شدند

الذين من قبلهم وقد انزلنا آيات بينات وللكافرين عذاب

آنکسانی که از پیش بودند و فرو فرستادیم نشانها پیدا و مر کافران را عذابی است

مهين يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما عملوا احصيه

خوار کننده آن روز که برانگیزاند ایشان را خدای همه آگاهی دهد ایشان را آنچه کردند نگاه داشت آن را

الله ونسوه والله على كل شيء شهيد الم تر ان الله

خدای و فراموش کردند ایشان آن را و خدای بر هر چیزی گواه است نمی بینی که خدای

يعلم ما في السموات وما في الارض ما يكون من نجوى

[illegible] آنچه در آسمانها [illegible] نباشد هیچ راز گفتن

ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا

ایشانست مگر او ششم ایشانست و نه

ادنى من ذلك ولا اكثر الا هو معهم اينما كانوا ثم

ينبئهم بما عملوا يوم القيمة ان الله بكل شيء عليم

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَ

نگاه نکنی یا محمد سوی آن کسانی که باز داشتند از راز کفتن باز می گردند سوی آنچ باز داشتند از وی

يَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَا

و راز می گویند بزه کاری و از حد در گذشتن و بی فرمانی پیغامبر و چون بیایند

ءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ

سوی تو سلام کنند ترا بآنچ نکرد ست ترا بدان خدای سلام و می گویند در تنهای خویش

لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا ٧

چرا عذاب نمی کند ما را خدای بآنچ می گوییم بسند ست ایشان را دوزخ که در شوند در آنجا

فَبِئْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا

و بد جای بازگشتن است ای آن کسانی که بگرویده اند چون با یک دیگر راز گویید راز مگویید

بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ

بزه و از حد در گذشتن و بی فرمانی پیغامبر و راز گویید به نیکوکاری

وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ

و پرهیزکاری و بترسید از خدای آنک سوی او گرد آرند شما را راز کفتن

مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا

از دیو است تا اندوه کین کردار آنان که بگرویدند و نتواند کزند

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا

[illegible]

الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ

لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

شما را وچون گویند شما را تنگ نشینید تنگ نشینید تا بردارد خدای آن کسانی که بگرویدند از شما

وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

وآن کسانی که دادند ایشان را دانش پایهاست و خدای بانچ می‌کنید آگاه است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَ

ای آن کسانی که بگرویدند چون راز گویید با پیغامبر پیش فرستید پیش راز خویش

كُمْ صَدَقَةً ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا

از صدقه آن بهتر شما را و پاکتر و اگر نیابید

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ

خدای آمرزنده است و مهربان بامی ترسید که پیش فرستید پیش راز خویش

صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا

صدقها چون نکردید و توبه داد خدای شما را بپای دارید

الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ

نماز و بدهید زکاة و فرمان برید خدای را و پیغامبر او را و خدای

خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ

آگاه است بانچ می‌کنید نگاه نکنی با آنکه سوی آن کسانی که دوستی گرفتند گروهی را که خشم گرفت خدای

عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ

بر ایشان نیستند ایشان از شما و نه از ایشان و سوگند می‌خورند بر دروغ

وَهُمْ يَعْلَمُونَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا

وایشان می‌دانند آماده کرد خدای ایشان را عذابی سخت که ایشان بدست آنچ

كَانُوا يَعْمَلُونَ اتَّخَذُوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

همی کردند بکرفتند سوکندهاء خویش را سپری باز داشتند از راه خدای

فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ

ایشانراست عذابی خوار کننده باز ندارد از ایشان مالهاء ایشان ونه فرزندان ایشان

مِنَ اللّٰهِ شَيْاً اُولٰئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَوْمَ

از خدای چیزی ایشانند اهل دوزخ ایشان در آن جاودان روزی که

يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ

برانگیزد ایشانرا خدای همه سوکند خورند مر او را هم چنانک سوکند خورند مر شمارا

وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ اِسْتَحْوَذَ

وپندارند که ایشان بر چیزی اند بدانید که ایشان ایشانند دروغ زنان غالب گشت

عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَاَنْسٰيهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ اُولٰئِكَ حِزْبُ

بر ایشان دیو فراموش کرد ایشانرا یاد خدای ایشانند گروه

الشَّيْطَانِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ اِنَّ

دیو بدانید که گروه دیو ایشانند زیانکاران کجا

الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰئِكَ فِي الْاَذَلِّينَ كَتَبَ اللّٰهُ

آنکسانی که خلاف کنند خدای را و پیغامبر او را ایشانند در خوارترین ایشانند نبشت خدای

لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِي اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ لَا تَجِدُ قَوْمًا

که غالب شوم من و پیغامبران من که خدای نیرومند عزیز نیابی گروهی

يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ

که بگروند بخدای و روز بازپسین که دوستی کنند با آن کسی که خلاف کند خدای را

وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ

وپیغامبر اورا واگرچه باشند پدران ایشان پسران ایشان یا برادران ایشان یا

عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ

تبار ایشان ایشانند کی واجب کرده است در دلهاء ایشان ایمان و نیرومند کرد ایشان را

بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

بفرشته از وی و اندر آرد ایشان را بوستانها می رود از زیر آن جویها روان

خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ

جاودان در آنجا خشنود گشت خدای از ایشان و خشنود گشتند ایشان از وی ایشانند

حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

گروه خدای بدانید که گروه خدای ایشانند رستگاران

سُورَةُ الْحَشْرِ عِشْرُونَ وَأَرْبَعُ آيَاتٍ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که بیافرید بقدرت بروزی دهد بنعمت خشنود کند برحمت

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاکی می گوید خدای را آنچ در آسمان و آنچ در زمین اند و اوست عزیز

الْحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

راست کار اوست آنکی بیرون آورد آنان را که کافر شدند از اهل کتاب

مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا

از سرایهاء ایشان مر نخستین انگیختن را آنچ گمان نبردید کی بیرون شوند و پنداشتند

انهم مانعتهم حصونهم من الله فاتيهم الله من حيث

که ایشان بازدارند حصارهاء ایشان از خدای بیامد بایشان فرمان خدای از انجا که

لم يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب يخربون بيوتهم

نه اندیشیدند درافکند دردلها ایشان ترس ویران می کردند خانها خویش را

بايديهم وايدي المومنين فاعتبروا يا اولي الابصار ولولا ان

بدستها خویش ودستها مومنان عبرت گیرید ای خداوندان بینایها واگر نه ان بودی

كتب الله عليهم الجلاء لعذبهم في الدنيا ولهم في الاخرة

که واجب کرد خدای برایشان بیرون شدن عذاب کردی ایشان را درین جهان وایشان را دران جهان

عذاب النار ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله ومن

عذاب اتش ازان که ایشان خلاف کردند خدای را وپیغامبر اورا وهرکی

يشاق الله فان الله شديد العقاب ما قطعتم من لينة

خلاف کند خدای را خدای سخت عقوبت است انچه ببرید از خرمابنان

او تركتموها قائمة على اصولها فباذن الله وليخزي الفا

یا دست بازداشتید انرا ایستاده بر بیخها خویش بفرمان خدای بود وتا هلاک کند

سقين وما افاء الله على رسوله منهم فما اوجفتم عليه

فاسقانرا وانچه باز گردانید خدای بر پیغامبر از ایشان نه تاختید برهی

من خيل ولا ركاب ولكن الله يسلط رسله على

از اسبان ونه اشتران ولیکن خدای بگمارد پیغامبران خویش را بر انکی

من يشاء والله على كل شيء قدير ما افاء الله على رسوله

خواهد وخدای بر همه چیزی تواناست انچه بازگردانید خدای بر پیغامبر

من

مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

از مردمان دیهها مر خدای راست و رسول راست و خویشاوندان راست و بی پدران راست

وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ

و درویشانراست و راه گذریان تا گردشی میان توانگران

مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ

از شما و آنچ بیارد بشما پیغامبر بگیرید آنرا و آنچ باز دارد شمارا از وی

فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَا

باز داشتند و بترسید از خدای که خدای سخت عقاب است درویشانرا مر بده

جِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا

از کسها خویش آنان که بیرون کردند ایشانرا از سراها ایشان و مالها ایشان می جویند افزونی

مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ

از خدای و خشنودی و یاری دهند خدای را و پیغامبر اورا ایشانند ایشان

الصَّادِقُونَ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ

راست گویان و آن کسانی که جای ساختند سرای و بگرویدن ایمان از پیش ایشان دوست دارند

مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً

آنرا که هجرت کند سوی ایشان و نیابند در دلها ایشان تنگی

مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَا

از آنچ بدادند ایشانرا و گزینند بر تنها خویش و اگرچه باشد بدیشان

صَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَالَّذِينَ

و هر کی را نگاه دارند از بخیلی تن خویش ایشانند که ایشان

جاءو من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا

آمدند از پس ایشان میگویند یا خداوند ما بیامرز ما را و برادران ما را

الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين

آنان که پیش گرفتند بگرویدن و مکن در دلهاء ما کینه و خیانت آنان که

امنوا ربنا انك رءوف رحيم ۝ الم تر الى الذين نافقوا

بگرویدند یا خداوند ما که تو مهربانی و رحیم نگاه نکنی یا محمد سوی آنان که منافقی کردند

يقولون لاخوانهم الذين كفروا من اهل الكتاب لئن

میگویند برادران خویش را آنان که کافر شدند از اهل توریت اگر

اخرجتم لنخرجن معكم ولا نطيع فيكم احدا

بیرون کنند شما را بیرون شویم با شما و فرمان نبریم در شما کسی را

ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله يشهد انهم لكاذبون

هرگز و اگر کارزار کنند با شما یاری دهیم و خدای گواهی دهد که ایشان دروغ زنانند

لئن اخرجوا لا يخرجون معهم ولئن قوتلوا لا ينصرونهم

اگر بیرون کنند ایشان را بیرون نشوند با ایشان و اگر کارزار کنند یاری ندهند ایشان را

ولئن نصروهم ليولن الادبار ثم لا ينصرون لانتم اشد ب

و اگر یاری دهند ایشان را برگردانند پشتها را پس یاری نکنند ایشان را شما سخت ترید

رهبة في صدورهم من الله ذلك بانهم قوم لا يفقهون

بیم در دلهاء ایشان از خدای که ایشان گروهی اند که در نیابند

لا يقاتلونكم جميعا الا في قرى محصنة او من وراء جدر

کارزار نکنند با شما همه مگر در دیههاء استوار کرده یا از پس دیوارها

بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى

كارزار ايشان ميان ايشان سخت است پنداری ايشانرا همه يكی اند ودلهاء ايشان پراكنده

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا

بدان انك ايشان گروهی اند كه خرد ندارند هم همچو ان كسها كه از پيش بودند نزديك

ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ

بچشيدند عقوبت كار خويش وايشانراست عذابی دردناك هم همچو مانند ديو چون گفت

لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ

مردم را يعنی بلعم را كه كافر گرد چون كه كافر گشت گفت من بيزارم ازتو من می ترسم

اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ

از خدای همه خلق بود پس انجام هردو ايشان هردو در اتش جاودان

فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

در انجا وان است پاداش بيدادگران ای ان كسان كه بگرويده ايد بترسيد از خدای

وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ

وبايد نگرد تنی انچ پيش فرستادست فردارا وبترسيد از خدای كه خدای اگاه است

بِمَا تَعْمَلُونَ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ

بانچ می كنيد ومباشيد همچو ان كسانی كه فراموش كردند خدای را فراموش گردانيد

أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ

تنها ايشانرا ايشان اند كه ايشان فاسقان اند برابر نباشند اهل

وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ لَوْ أَنْزَلْنَا

واهل بهشت اهل بهشت ايشانند رستگاران اگر فرو فرستاديمی

هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ
این قرآن را بر کوهی بدیدی اورا ترسنده پاره پاره شکافنده از ترس
اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
خدای واین مثلها که می زنیم مردمانرا تا مگر ایشان اندیشه کنند
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ
اوست خدای آنکه نیست خدای مگر او دانای غیب وبیدا اوست مهربان
الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
وبخشاینده اوست خدای که نیست خدای مگر او بادشاه پاک بی عیب
الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
امن کننده حکم کننده عزیز درست کننده بزرگوار خود پاکست خدای از آنچ
يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
می انباز گیرند اوست خدای هست کننده آفریننده نگاه دارنده اوراست نامها
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
نیکوترین پاکی گویند اورا آنچ در آسمانها وزمینهااند واوست عزیز وحکیم است

سورة المم[illegible] آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام ایزد [illegible] مهربان [illegible] بخشاینده

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ
ای آنکسانی که ایمان آورده اید مگیرید دشمن مرا ودشمنان شما دوستان می افکنید

اليهم

إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُم مِّنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ

بسوی ایشان دوستی وایشان نگروند بانچ بشما آمده است از راستی بیرون میکنند

الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَن تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِن كُنتُمْ خَرَجْتُمْ

پیغامبر را و شمارا بدان نگروید بخدای پروردگار شما اگر شما بیرون آمده اید

جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ

جهاد در راه من و جستن خشنودی من نهان میکنید سوی ایشان دوستی

وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنتُمْ وَمَن يَفْعَلْهُ مِنكُمْ

و من داناترم بانچ نهان کرده اید وانچ آشکارا کردید و هرکه کند آن از شما

فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ إِن يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً

گم کرد راه راست اگر دریابند شمارا باشند مر شمارا دشمنان

وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ

و دراز کنند سوی شما دستهای خویش را و زبانها خویش را به بدی و دوست دارند اگر شما

تَكْفُرُونَ لَن تَنفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ

کافر گردید سود نکند شمارا خویشاوندیهای شما و نه فرزندان شما روز

الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ قَدْ

رستخیز جدا کند میان شما و خدای بانچ می کنید بیناست

كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ

هست شمارا [illegible] نیکو در ابراهیم وان کسانی که با او بودند

إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن

چون گفتند گروه خویش را ما بیزاریم از شما وانچ می پرستید بجز

دون الله كفرنا بكم وبدا بيننا وبينكم العداوة

خدای کافر گشتیم بشما و پدید آمد میان ما و میان شما دشمنی

والبغضاء ابدا حتى تؤمنوا بالله وحده الا قول

و کینها همیشه تا گروید بخدای یگانه مگر گفتار

ابرهيم لابيه لاستغفرن لك وما املك لك من الله

ابرهیم مر پدر خویش را امرزش خواهم ترا و پادشاهی ندارم ترا از خدای

من شيء ربنا عليك توكلنا واليك انبنا واليك المصير

هیچ چیزی یا خداوند ما بر تو توکل کردیم و سوی تو باز گشتیم و سوی تو است باز گشتن

ربنا لا تجعلنا فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا انك

یا خداوند ما مکن ما را فتنه آن کسانی که کافر شدند و بیامرز ما را یا خداوند ما که تویی

انت العزيز الحكيم لقد كان لكم فيهم اسوة

تو کیننده اداد و صواب کار هست شما را در ایشان اندیشه

حسنة لمن كان يرجوا الله واليوم الاخر ومن يتول

نیکو آنرا که هست ترسنده از خدای و روز بازپسین و هر که برگردد

فان الله هو الغني الحميد عسى الله ان يجعل بينكم

خدای هست او بی نیاز و ستوده مگر خدای بکند میان شما

وبين الذين عاديتم منهم مودة والله قدير والله

و میان آن کسان که دشمنی کردید از ایشان دوستی و خدای توانا است و خدای

غفور رحيم لا ينهيكم الله عن الذين لم يقاتلوكم

آمرزنده است و مهربان است باز ندارد شما را خدای از آن کسان که کارزار نکنند با شما

فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَ

در دین ونه بیرون کردند شمارا از سرایها شما که نیکوی کنید با ایشان

تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ

و داد کنید با ایشان که خدای دوست دارد دادگران را همانا بازدارد شمارا خدای

عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ

از آن کسانی که کارزار کردند با شما در مسلمانی و بیرون کردند شمارا از سرایها شما

وَظَاهَرُوا عَلَى إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

هم پشتی کردند بر بیرون کردن شما که با دوست گیرید ایشان را و هر که دوست گیرد ایشان را

فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ

ایشانند ایشان بیدادگران ای آن کسها که ایمان آورده اید چون بیاید بشما

الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ

زنان مومنه هجرت کنندگان بیازمایید ایشان را خدای داند ایمان ایشان را

فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ

اگر بدانید این زنان مومنه بازمگردانید ایشان را سوی کافران

لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا

که این زنان گرویده حلال نباشند ایشان را ونه کافران حلال باشند این زنان مومنه را و دهید ای نفقه کردند

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

و بزه نیست بر شما که بزنی کنید این زنان را هرگاه دهید ایشان را مزدها ایشان

وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا

و استوار باشید بندها کافران و خواهید آنچه نفقه کردید و ایشان بخواهند

ما انفقوا ذلكم حكم الله يحكم بينكم والله عليم
آنچ نفقه کردند اینست شما را حکم خدای حکم می‌کند میان شما وخدای دانا است
حكيم ۝ وان فاتكم شيء من ازواجكم الى الكفار
حکیم واگر بشود از شما چیزی از زنان شما سوی کافران
فعاقبتم فاتوا الذين ذهبت ازواجهم مثل ما انفقوا
غنیمت یابید بدهید آنکسان را که رفتند زنان ایشان هم چندانکی نفقه کردند
واتقوا الله الذي انتم به مومنون يا ايها النبي اذا جا
وبترسید از خدای آنکی شما بوی گرویده‌اید ای پیغامبر چون بیایند
ك المومنات يبايعنك على ان لا يشركن بالله
سوی تو زنان گرویده بیعت کنند با تو بر آنکی انباز نگیرند بخدای
شيا ولا يسرقن ولا يزنين ولا يقتلن اولادهن ولا
چیزی ودزدی نکنند وزنا نکنند ونکشند فرزندان خویش را
ياتين ببهتان يفترينه بين ايديهن وارجلهن ولا يعصينك
ونیارند دروغی کی بیافند آنرا میان دستها ایشان وپایها خویش ونه فرمانی کنند ترا
في معروف فبايعهن واستغفر لهن الله ان الله
در نیکوی کردن بیعت کن با ایشان وآمرزش خواه ایشان را از خدای کی خدای
غفور رحيم يا ايها الذين امنوا لا تتولوا قوما غضب
آمرزنده ومهربانست ای آنکسانی که گرویده‌اید بدوستی مگیرید گروهی را که خشم گرفت
الله عليهم قد يئسوا من الاخرة كما يئس الكفار
خدای بر ایشان ... نومید شدند ... از آخرت چنانکه نومید شدند کافران
سوره

سُورَةُ الصَّفِّ مِنْ اَصْحَابِ الْقُبُورِ اَرْبَعَ عَشْرَةَ آيَةً

از یاشندگان گورستان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که ایمان فضا کرد بر دشمن ... مهربانی که ایمان عطا کرد بخشاینده ای که ایمان ...

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاکی گویند خدای را هرچه در آسمانها هرچه در زمین اند و اوست عزیز

الْحَكِيمُ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ كَبُرَ

واستوارکار ای کسانی که ایمان آورده اید چرا گویید آنچه نکنید بزرگ

مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

دشمنی است نزد خدای که گویید آنچه نکنید که خدای دوست دارد

الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ

آن کسانی را که کارزار کردند در راه اوی بر صف بنیادی که ایشان بنای اند بیکدیگر پیوسته

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ

و چون گفت موسی مر گروه خویش را یا گروه من چرا مرا رنجانید مرا و نیک دانید

اَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ

که من پیغامبر خدایم سوی شما چون کژ شدند بگردانید خدای دلهای ایشان

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ

و خدای راه ننماید گروه فاسقان را و چون گفت عیسی پسر

مَرْيَمَ يَا بَنِي اِسْرَائِيلَ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا

مریم یا اسرائیل یعقوب من پیغامبر خدایم سوی شما راست دارنده

لما بين يدي من التوراة ومبشرا برسول يأتي من

آنرا کی از پیش من بودند از توریت ومژده دهنده بپیغامبری کی بیاید از پس

بعدي اسمه احمد فلما جاءهم بالبينات قالوا

پس من نام وی احمد چون بیامد بایشان درستیها گفتند

هذا سحر مبين ومن اظلم ممن افترى على الله الكذب

این جادوی است پیدا وکیست ظالم تر از آن کسی که فرا بافد برخدای دروغ

وهو يدعى الى الاسلام والله لا يهدي القوم الظالمين ۝

واورا می خوانند بمسلمانی وخدای راه ننماید گروه بیدادگران را

يريدون ليطفئوا نور الله بافواههم والله متم

می خواهند فرو نشانند دین خدای را بدهنها خویش وخدای تمام کند

نوره ولو كره الكافرون هو الذي ارسل رسوله

روشنای خویش واگرچه دشوار دارند کافران اوست آنکی بفرستاد پیغامبر خویش را

بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو

براه راست ودین راست تا غالب کرد انرا بر دینها همه واگرچه

كره المشركون يا ايها الذين امنوا هل ادلكم على

دشوار دارند انبازگیران ای آنان کی بگرویده اید جبر دللی کنم شمارا بر

تجارة تنجيكم من عذاب اليم ۝ تؤمنون بالله ورسوله

بازرگانی که برهاند شمارا از عذاب دردگین بگروید بخدای وپیغامبر او

وتجاهدون في سبيل الله باموالكم وانفسكم

وپیکار کنید در راه خدای بمالها شما وتنهاء خویش

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

آنان بهتر شمارا اگر شما بدانید تا بیامرزد شمارا گناهان شمارا

وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ

و اندر آرد شمارا بوستانها می رود از زیران جوهاروان و جای باشید خوش

طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَى

خوش در بوستانها درنگی آنست رستگاری بزرگ و دیگری

تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝

دوست دارید یاری دادنی از خدای و گشایشی نزدیک و مژده مومنان را

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى

ای آنکسانی که بگرویده اید بباشید یاری دهندگان دین خدای چنانکه گفت عیسی

انصارا

ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

انصاری

پسر مریم مر حواریان را کیست یاری دهنده سوی خدای گفتند یاران خاصه

نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ

ما ایم یاری دهندگان دین خدای بگرویدند گروهی از اسرائیل یعقوب و کافر شدند

طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

گروهی نیرو کردیم آن کسانی که گرویدند بر دشمنان ایشان بشدند پیدا شدگان

سُورَةُ الْجُمُعَةِ إِحْدَى عَشْرَةَ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که ایمان بدارد مومنان بیامرزد مهربانی کند بر دارد بخشاینده چون گناه خواهند

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ

پاکی گویند خدای را آنچ در آسمانها وآنچ در زمین است پادشاه همه خلق بی عیب

الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ

عزیز واستوارکار اوست آنکی بفرستاد در مکیان پیغامبری هم از ایشان

يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ

تا برخواند بر ایشان آیتهاوی وپاک کرداند ایشانرا از کفر وبیاموزاند ایشانرا قرآن وسخن

الْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَآخَرِينَ

صواب یعنی فقه دین واگرچه بودند از پیش این در گمراهی پیدا ودیگرانی

مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ذَلِكَ

از ایشان نرسیده‌اند با ایشان واوست عزیز وصوابکار این

فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

افزونی خدای بدهد انرا کی خواهد وخدای خداوند افزونی بزرگست

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَاةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ

داستان انکسانی که برنهادند ایشانرا توریت پس برنداشتند انرا چون داستان

الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا

خراست کی بردارد کتابها بدست داستان گروهی انان کی دروغ داشتند

بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا

آیتها خدای وخدای راه ننماید گروه بیدادگرانرا بگوی یا محمد ای

الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ

انکسانی کی برگشتند از مسلمانی اگر می دعوی کنید کی شما دوستانید خدای را از بیرون مردمان

فتمنوا

فتمنوا الموت ان كنتم صادقين ولا يتمنونه ابدا

بید مرگ را اگر هستید راست گویان ونکنند آرزو هرگز

بما قدمت ايديهم والله عليم بالظالمين قل ان

پیش فرستاد دستهای ایشان وخدای داناست بیدادگران بگوی با ایشان

الذي تفرون منه فانه ملاقيكم ثم تردون الى

آنچه می گریزید ازوی پس بدرستی وی برسید بشما پس بازگردانند شمارا بسوی

عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون

داننده ناپیدا وپیدا خبر دهد شمارا بانچه بودید می کردید

يا ايها الذين آمنوا اذا نودي للصلوة من يوم الجمعة

یا ایشانی که ایمان آورده اید چون خوانند سوی نماز از روز آدینه

فاسعوا الى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم

بشتابید سوی یاد خدای ودست بازدارید خرید وفروخت را آن بهتر شمارا

ان كنتم تعلمون فاذا قضيت الصلوة فانتشروا

اگر هستید بدانید چون گزارده شود نماز پراگنید

في الارض وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا

در زمین وبجویید از فزونی خدای ویاد کنید خدای را بسیار

لعلكم تفلحون واذا راوا تجارة او لهوا انفضوا

تا شما رستگار شوید وچون بینند بازرگانی یا بازی پراگنید

اليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير من

اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

واز بازرگانی وخدای بهترین روزی دهندگان است

سُورَةُ الْمُنَافِقِينَ اِحْدَى عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای که بخشاینده و مهربان است

روزی دهنده جانوران است بخشاینده مومنان

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ

چون بیایند سوی تو منافقان گویند گواهی دهیم که تو پیغامبر

اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ

خدایی وخدای میداند که تو پیغامبراوی وخدای گواهی دهد که

الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا

منافقان دروغ زنان اند کرفتند سوگندهای خویش را سپر بازداشتند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ذَلِكَ

مردمان را از راه خدای ایشان بدکاری است که بودند میکنند این بدان است

بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا

که ایشان بگرویدند بازکافر شدند مهر نهاده شد بر دلهای ایشان ایشان

يَفْقَهُونَ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا

در نیابند وچون ببینی ایشانرا خوش آید ترا تنهای ایشان واگر گویند

تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ

كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ

هر بانگی را که بر ایشان زاید ایشان دشمنانند حذر کنید از ایشان بکشد ایشانرا خدای

أَنَّى يُؤْفَكُونَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ

دانند و چون گویند ایشانرا بیایید تا امرزش خواهد شمارا رسول خدای

لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ سَوَاءٌ

بتابند سرها خویش و بینی ایشانرا بازدارند و ایشان بزرگ منشی کنند یکسانست

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ

امرزش خواهی ایشانرا یا نه خواهی ایشانرا نیامرزد ایشانرا خدای

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا

راه ننماید گروه فاسقانرا ایشانند آن کسانی که می گویند که نفقه مکنید

عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ

نزد رسول خدای اند تا پراکنند و مر خدایراست خزانها

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ لَئِنْ

و زمین ولکن منافقان در نیابند می گویند

رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ

اگر باز گردیم سوی مدینه بیرون کند عزیزتر ازانجا خوارترا و خدایراست

الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا

عزت و رسول اورا و مومنانرا ولکن منافقان نمی دانند

يا ايها الذين امنوا لا تلهكم اموالكم ولا اولادكم

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَ

ازیاد خدای وهرکه بکند این ایشانند ایشان زیانکا

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَ

ونفقه کنید از انچ روزی دادیم شمارا ازپیش انکی بیاید هریکی ازشما

الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَ

مرگ گوید یا خداوند من چرا زمان ندادی مرا تا زمانه نزدیک

وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَ

وبودمی از صالحان وزمان ندهد خدای تنی را چون بیاید

سُورَة وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ التَّغَابُن

وخدای اگاه است بانچ می کنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِ

بنام ان خدای که همان داشتار ابدالاَبد

مهربانی که لز معیب نگاه دارد بخشا

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُ

پاکی گوید خدای را انچ در اسمانها وانچ در زمین اند اوراست

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي خَلَ

واوراست ستایش واو برهر چیزی تواناست اوست انکی بیافرید

فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُو

از شما هست کافر واز شما هست مؤمن وخدای بانچ می کنید

سورکم

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَ

صورکم

صوركم واليه المصير يعلم ما في السموات والارض

نگاشته شما وسوی اوست بازگشتن بداند انچه در اسمانها ودر زمین است

ويعلم ما تسرون وما تعلنون والله عليم بذات الصدور

بداند انچه نهان کنید وانچه اشکارا کنید وخدای داناست بانچه در دلهاست

الم يأتكم نبؤا الذين كفروا من قبل فذاقوا وبال امرهم

نیامد بشما خبران کسانی که کافر شدند ازپیش بچشیدند عقوبت کار خویش

ولهم عذاب اليم ذلك بانه كانت تاتيهم رسلهم

وایشانراست عذابی دردناک این ازان بود که می امد بایشان پیغامبران ایشان

بالبينات فقالوا ابشر يهدوننا فكفروا وتولوا

با حجتها گفتند مردمی راه نمایند مارا کافر شدند وبرگشتند

واستغنى الله والله غني حميد زعم الذين كفروا

بی نیاز بود خدای وخدای بی نیاز است ستوده دعوی کردند انکسانی که کافر شدند

ان لن يبعثوا قل بلى وربي لتبعثن ثم لتنبؤن بما عملتم

که برنه انگیزند ایشانرا بگوی اری وخدای من که برانگیزند شمارا باز اگاه می دهند بانچه می کردید

وذلك على الله يسير فامنوا بالله ورسوله والنور

وان برخدای اسانست بگروید بخدای ورسول او ودروشنائی

الذي انزلنا والله بما تعملون خبير يوم يجمعكم

که فرو فرستادیم وخدای بانچه می کنید اگاه است انروز که گرد ارد شمارا

ليوم الجمع ذلك يوم التغابن ومن يؤمن بالله ...

صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّآتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
نیکی بپوشاند ازوی بدیهاوی واندر آرد اورا بوستانها کی رود
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
از زیر آن جویها جاودانیان اندر آنجا همیشه اینت رستگاری
الْعَظِيمُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
بزرگ وآن کسهائی که کافر گشتند و بدروغ داشتند آیاتهاء مارا ایشان آنند
أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ مَا أَصَابَ
اهل دوزخ جاودان در آنجا وبد جائی بازگشتن اینست نه رسید
مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ
هیچ دائی اندوهگنی مگر بفرمان خدای و هر که بگرود بخدای راه نماید دل اورا
وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
وخدای بهمه چیزی داناست وفرمان برید خدای را وفرمان برید
الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
رسول را اگر برگردید بر رسول ما هست پیغام رسانیدن پیدا
اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
خدای است که نیست خدای مگر او و بر خدای باید که کنند توکل مؤمنان
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
ای آن کسانی که ایمان آوردند از زنان شما وفرزندان شما دشمنانند
لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ

خدای آمرزنده است بخشاینده خواستهای شما و فرزندان شما

فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا

آزمایشی اند و خدای است که نزد وی است مزدی بزرگ بترسید از خدای

اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَ

چندان که توانید و بشنوید و فرمان برید و نفقه کنید بهتر مر

نْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

تنهای شمارا و هر که نگاه دارند از بخیلی تن وی ایشانند ایشان رستگاران

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ

اگر وام دهید خدای را وام دادنی نیکو افزون کرداند مر شمارا و بیامرزد

لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

شمارا و خدای سپاس دارست و بردبار داناء نابید و نا بینا

سُورَةُ الطَّلَاقِ إِحْدَى عَشْرَةَ — الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

عزیز و استوارکار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام آن خدای که مصطفی بند و پرده پوشد مهربانی که عذر پذیرد بخشاینده

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ

ای پیغامبر بزرگ کرداناه چون طلاق دهید زنان را طلاق دهید ایشانرا عدت ایشانرا

وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ

و بشمرید عدت را و بترسید از خدای پروردگار شما بیرون مکنید ایشانرا

مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ

از خانها ایشان دبیرون نشوند ایشان مگر بیارند ناخوبی پیدا واین

حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ

حدها خدای دهر که اندر گذرد از حدها خدای ستم کرده باشد بر خویشتن را

لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ

ندانی مگر خدای نو کند پس آن کاری چون برسند

أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

بزمانه خویش نگاه دارید ایشان را بنیکویی یا جدا شوید از ایشان بنیکویی

وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ

و گواه کنید دو مرد پسندیده از شما و بپای دارید گواهی را مر خدای را

ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

آنتان پند دهند بوی هر کی بگرود بخدای و بروز بازپسین

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا

و هر کی بترسد از خدای بکند اورا از غم بیرون آمدنی و روزی دهد اورا از آنجا کی

يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ

گمان نبرد و هر کی توکل کند بر خدای وی بسنده است اورا کی خدای

بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَاللَّائِي

رساننده کار خویشتن را بکرد خدای هر چیزی را اندازه و آن زنان

يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ

نومید گشته باشند از حیض از زنان شما اگر بگمان شوند شما عدت ایشان

ثلثة اشهر واللائي لم يحضن واولات الاحمال اجلهن ان

سه ماه باشد وان زنانی که نرسیده باشند و زنان بابار از ایشان عدت ایشان باشد

يضعن حملهن ومن يتق الله يجعل له من امره يسرا ذلك

که بنهند بارها خویش وهرکی بترسد از خدای بکند اورا از کار وی آسانی این است

امر الله انزله اليكم ومن يتق الله يكفر عنه سياته و

فرمان خدای فرو فرستاد سوی شما وهرکی بترسد از خدای بپوشاند از وی بدیهاء او

يعظم له اجرا اسكنوهن من حيث سكنتم من وجدكم

وبزرگ کرداند اورا مزدی بنشانید ایشانرا از انجا که خود نشینید از توانایی شما

ولا تضاروهن لتضيقوا عليهن وان كن اولات حمل

و زیان مکنید ایشانرا تا تنگ کردانید بر ایشان و اگر باشند بابار

فانفقوا عليهن حتى يضعن حملهن فان ارضعن لكم فاتو

نفقه کنید بر ایشان تا بنهند بارها خویش اگر شیر دهند مرشمارا بدهید

هن اجورهن واتمروا بينكم بمعروف وان تعاسرتم

ایشانرا مزدها ایشان و مشورت کنید میان یکدیگر بنیکویی اگر دشوار کاری کنید

فسترضع له اخرى لينفق ذو سعة من سعته ومن قدر

شیر دهد اورا زنی دیگر نفقه کنید از فراخی او یعنی توانکر وهرکی تنک کرداند

عليه رزقه فلينفق مما اتيه الله لا يكلف الله نفسا

بروی روزی او نفقه کند از آنچ بداد اورا خدای نخواهد خدای تنی را

الا ما اتيها سيجعل الله بعد عسر يسرا وكاين من قرية

[illegible] داده باشد زود کند خدای پس تنکی [illegible]

عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
کی برون رفت از فرمان خداوند و رسولان او شمار کردیم شماری سخت

وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ
و عذاب کردیم عذابی سخت بچشید عقوبت کار خویش و بود

عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ
سرانجام کارش زیان کاری اماده کرد خدای ایشان را عذابی سخت بترسید از خدای

يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا
یا خداوندان خردها از کسانی کی بگرویده اند فرو فرستاد خدای سوی شما یاد کردی پیغامبری

يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
برخواند بر شما ایاتها خدای را پیدا کرده تا بیرون آرد از کسان را کی بگرویدند و کردند

الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
نیکیها از تاریکی سوی روشنائی و هر کی بگرود بخدای

وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
و بکند نیکی در آرد اورا بوستانها می رود از زیر آن جویها روان

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
جاودان در آنجا همیشه نیکو کرد داند خدای اورا روزی خدای است کی بیافرید

سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
هفت آسمان و از زمین هم چند ایشان فرود آید فرمان میان ایشان تا بدانید

أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
کی خدای بر همه چیزی توانا است و خدای تمام دانسته است بهر چیزی دانشی

سورة التحريم اثنا عشرة آيات نزلت عليه

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام ان خدائی کی هست خواند مهربانی کی راه ... بخشاینده ...

يا ايها النبي لم تحرم ما احل الله لك تبتغي مرضات

یا پیغامبر ... چرا حرام کنی آنچ حلال کرد خدای ترا می جوئی خشنودی

ازواجك والله غفور رحيم قد فرض الله لكم

زنان خویش را و خدای آمرزنده و مهربانست فریضه کرد خدای مر شما را

تحلة ايمانكم والله مولاكم وهو العليم الحكيم ○

گشادن سوگندهای شما و خدای یار و نگاه دار شماست و اوست دانا و حکیم است

واذ اسر النبي الى بعض ازواجه حديثا فلما نبأت

و چون نهان گفت پیغامبر با بعضی از زنان او یعنی حفصه سخنی چون آگاه داد

به واظهره الله عليه عرف بعضه واعرض عن بعض

بدان عایشه و ... خدای بر آن سخن ... پیغامبر را ... از سخن

فلما نبأها به قالت من انبأك هذا قال نبأني العليم

چون خبر داد پیغامبر حفصه را بدان گفت حفصه کی آگاه کرد ترا این گفت پیغامبر آگاه کرد مرا خدای دانا

الخبير ان تتوبا الى الله فقد صغت قلوبكما وان تظاهرا

آگاه اگر باز گردید سوی خدای بگشت دلهای شما و اگر هم پشتی کنید

عليه فان الله هو مولاه وجبريل وصالح المؤمنين

بروی یعنی پیغامبر خدای است نگاه دار او و جبرئیل و نیکان ... مؤمنان

وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ

و فرشتگان پس از آن یار ونگاه داری اند شاید که خداوند وی اگر طلاق دهد شمارا

أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ

اگر بدل دهد ورا زنانی بهتر از شما مسلمانان مومنان فرمان بُرداران

تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

تائبان خدای پرستان روزه داران شوی کردگان و دوشیزگان ای آنان که

آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَ

بگرویده اید برهانید تنهای شمارا واهلها شمارا از آتشی که هیزم آن مردمان است و

الْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ

سنگ بران فرشتگان درشتان بنیروان اند بی فرمانی کنند

اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

خدای را بانچه فرماید ایشان را و بکنند آنچه بفرمایند شان ای آنان که کافر شده اید

كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ

کافران عذر میارید امروز که جزا دهند شمارا آنچه کردید

تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا

کار میکردید ای آن کسها که ایمان آورده اید بازگردید سوی خدای توبه بالنصیحت

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ

مگر خداوند شما شمارا بپوشاند از شما بدیهاء شما و اندر آرد شمارا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ

... اندر وان جویها از روز که شرمگین نگرداند خدای پیغامبر را

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
و آن کسانی که گرویده اند با او روشنایی ایشان می رود پیش ایشان و بدست راست ایشان
يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
می گویند ای خداوند ما تمام کن ما را روشنایی ما و بیامرز ما را که تو بر هر
شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
چیزی توانایی یا پیغامبر ما کارزار کن با کافران و منافقان
وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ
و درشتی کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد جای بازگشتن است بزد یاد کرد خدای
مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا
مثلی آن کسانی را که کافر شدند زن نوح پیغامبر و زن لوط بودند هر دو
تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا
زیر دست دو بنده از بندگان ما نیکان هر دو ناراستی کردند با ایشان باز نداشتند
عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ
از ایشان شوی ایشان از خدای چیزی و گفته در شوید بآتش با در شوندگان
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
و یاد کرد خدای مثلی آن کسانی که گرویدند زن فرعون چون گفت
رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ
یا خداوند من برا مرا نزد خود خانه در بهشت و برهان مرا از فرعون لعین
وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّ[illegible] وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِ[illegible]
و کار او و برهان مرا از گروه ستمکاران عمر[illegible]

الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ

وراست داشت — از بادما — گریبان خویشرا بدمیدیم دروی — آنکی نگاه داشت

بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ

از فرمان برداران — سی انجیل وبود — خداوند خویشرا ونامه اورا — سخنان

سُورَةُ الْمُلْكِ ثَلَاثُونَ آيَةً مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام از خدای کی هدی عطا کرد — مهربانی که با هدی بداد — بخشاینده با هدی

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

با نیکوی است — آنکی بدست اوست — بادشاهی — داوبرهر — چیزی تواناست

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ

آنکی بیافرید — مردرا — وزندگانیرا — تا آزموده گرداند شمارا — کیست از شما

عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

نیکوکارتر — واوست — عزیز وامرزنده — آنکی بیافرید — هفت — آسمانها

طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ

یک از بر یکدیگر — نه بینی — در آفرینش — خداوند — هیچ ناهمواری — بگردان

الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ

چشم را — هیچ بینی — شکافی — بازبگردان — چشم را — دوباره

... إِلَيْكَ الْبَصَرُ ... وَهُوَ حَسِيرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ

وما یارا ستیم — آسمان را

الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا

دنیا چراغها وکردیم اورا دورکردنی مردیوان را وساخته کردیم

لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

ایشانرا عذاب دوزخ سوزان وانانرا کافر شدند بخداوند خویش عذاب دوزخ است

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝

وبدا جای بازگشتن است چون ابرا افکنند درانجا بشنوند اورا دمیدنی وان می جوشد

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ

خواهد کی گشاده شود از خشم هرگاه اندر افکنند درانجا گروهی بپرسند ایشانرا

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا

نگاهبانان دوزخ نه امد بشما بیم کننده گویند اری امد بما بیم کننده دروغ داشتیم

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝

وگفتیم نه فرو فرستاد خدای از هیچ چیز نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

وگفتند اگر ما بشنیدمی یا بر افتادمانی نبودمانی درباشندگان

السَّعِيرِ ۝ فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

اتش سوزان مقر امدند بگناه خویش هلاکی باد اصحاب دوزخ را

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

انانکی بترسند از خداوند خویش بنهان ایشانرا باشد امرزش ومزدی بزرگ

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

ونهان کنید گفتار خویش را یا اشکارا کنید ویرا کی او داناست بدانچ در دلها

الا يعلم من خلق وهو اللطيف الخبير ۝ هو الذي جعل لكم
شمارا آگاه اوپست انکی بکرد داوست بنده مهربان انرا کی بیافرید جز انداند
الارض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه
زمین فرمان بردار بروید اندر کنارهاء وی بخورید از روزی او
واليه النشور ۝ ءامنتم من في السماء ان يخسف بكم الارض
وسوی او باشید مرا بخسف ایمن گشتید از انکی در آسمانست بی فرو بردشما زمین
فاذا هي تمور ۝ ام امنتم من في السماء ان يرسل عليكم
آن همی گردد یا ایمن گشتید انکی در آسمان کی بفرستد برشما
حاصبا فستعلمون كيف نذير ۝ ولقد كذب الذين
سنگ ریزه زود بدانید خلوته بود بیم کننده ودروغ داشتند ازانج
من قبلهم فكيف كان نكير ۝ اولم يروا الى الطير
از پس ایشان بودند خلوته بود عذاب من نه بینی سوی مرغان
فوقهم صافات ويقبضن ما يمسكهن الا الرحمن
زبر ایشان صف زده در باز و فراز می کنند نگاه می دارد ایشانرا مگر خدای
انه بكل شيء بصير ۝ امن هذا الذي هو جند لكم ينصركم
کی او بهر چیزی بیناست آنکیست او سپاهست شمارا یاری کند
من دون الرحمن ان الكافرون الا في غرور ۝
شمارا جز خدای نیستند کافران مگر در فریفتگی
امن هذا الذي يرزقكم ان امسك رزقه بل لجوا
الست [illegible] شمارا اگر [illegible] روزی او ۲ ستیهند

فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن

در کردن بزرگی و گریختن هر کی می‌رود نگونسار فتاده بر روی خویش راه یابنده تر

يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ

یا آن کسی می‌رود راست بر راه راست بگوی اوست کی بیافرید شمارا

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

و کرد شمارا شنوایی بینایی و دلها اندکی همی سپاس دارید

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ

بگوی اوست کی بیافرید شمارا در زمین و سوی او گرد آورید شمارا و می گویند

مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ

کی باشد این وعده اگر هستید راستگویان بگوی جز این نیست دانش نزد

اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ

خدای است و من بیم کننده ام پیدا کننده چون دیدند عذاب را نزدیک اندوه گین شود رویها

الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ قُلْ

آن کسانی کی کافر گشتند و گویند ایشان را این است ای شما بوی دعوی کردید بگوی ای محمد

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ

چه بینید اگر هلاک کند مرا خدای و آن کسانی کی با من اند یا ببخشاید مارا کی زینهار دهد

الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ

کافران را از عذاب دردکش بگوی اوست بخشاینده گرویدیم بدو و بر وی

تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

توکل کردیم زود بدانید کیست کی او باشد در گمراهی پیدا بگوی

إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ

اگر شود اب شما بزمین فرو رفته کدام کس آرد شما را ابی از چشمه روان

سُورَةُ الْقَلَمِ خَمْسُونَ وَآيَتَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام ان خدایی که کار کم از طاقت فرماید مهربانی که ... بخشاینده

وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

و قلم و آنچه می نویسند نیستی تو بنعمت خداوند خویش دیوانه

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

و مر ترا مزدیست ناکاسته و تو برخوی بزرگی

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

زود بینی و ببینند که باشد از شما عذاب کرده خداوند تو است

أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ فَلَا تُطِعِ

داناتر بانکسی که گم شود از راه او و او داناتر براه یافتگان فرمان مبر

الْمُكَذِّبِينَ وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ وَلَا تُطِعْ كُلَّ

دروغ دارندگان را دوست دارند اگر چرب سخنی کنی تا چرب سخنی کنند و فرمان مبر هر

حَلَّافٍ مَهِينٍ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ

سوگند خواره سست رای عیب کننده رونده بسخن چینی بازدارنده از نیکوی ستمکاره

أَثِيمٍ عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ إِذَا

بزهکار ... از پس آن بیدادگر ... حرامزاده بدان که خداوند مال و پسران چون

ع

تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ
بخوانند بر وی آیاتنا ما گوید افسانهٔ پیشینیان است زود داغ نهیمش بر بینی
إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا
ما بیازمودیم ایشان را چنانکی آزمودیم اصحاب بوستان را چون سوگند خوردند کی ببرند بوستان را
مُصْبِحِينَ وَلَا يَسْتَثْنُونَ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ
بامدادان و ان شاء الله نگفتند بگشت بر بوستان گردنده از خدای تو
وَهُمْ نَائِمُونَ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ
و ایشان خفته بودند بشد همچو بریده آن زرع کنده آواز دادند بامدادان

أَنِ اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ
کی بگاه روید بر کشت خویش اگر هستید خواهید درودن برفتند و ایشان
يَتَخَافَتُونَ أَنْ لَا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكِينٌ وَغَدَوْا
نرم می گفتند کی اندر نیاید بدان بوستان امروز بر شما درویشی و بامداد رفتند
عَلَى حَرْدٍ قَادِرِينَ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ بَلْ نَحْنُ
بر قصد اندازه چون بدیدند بوستان گفتند ما گم شدگانیم نه کی ما
مَحْرُومُونَ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ قَالُوا
محرومانیم گفت مهترین ایشان نگفتم شما را چه بودی اگر خدای را یاد کردید گفتند
سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
پاکست خداوند ما کی ما بودیم ظالمان روی آوردند برخی ازیشان بر برخی
يَتَلَاوَمُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ عَسَى رَبُّنَا

أَنْ يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ
که بدل دهد ما را بهتر از آن بوستان که ما بخداوند خویش امید می داریم همچنین باشد عذاب
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ
و عذاب آن جهان بزرگتر اگر هستندی که بدانستندی پرهیزگاران را
عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ
نزد خداوند ایشان بوستانها ست با نعمت یا بکنیم مسلمانان را همچو بزه کاران
مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ
چه بود شما را چگونه حکم می کنید یا شما را نامه است در آن درس خوانید
إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ
که شما را در آن آنچه می گزینید یا شما را سوگندهاست بر ما تمام
إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ سَلْهُمْ أَيُّهُمْ بِذَٰلِكَ
تا روز رستخیز که شما را باشد آنچه حکم کنید بپرس ایشان را کدام ایشان بدان
زَعِيمٌ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا
پذیرفتار یا هست ایشان را انبازان بیارید انبازان خویش را اگر هستند
صَادِقِينَ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ
راستگویان آن روز که پیدا شود کار بزرگ و خوانند ایشان را سوی سجده کردن
وَهُمْ سَالِمُونَ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ
ایشان درستان بودند دست بازدار مرا و آن کسی که دروغ دارد این سخن را
سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

متين

مبين ام تسألهم اجرا فهم من مغرم مثقلون ام عندهم

تواست ، یا می خواهی ایشان را مزدی ، ایشان از آن مزد که از ایشان خواهی گران باران ، یا نزد ایشانست

الغيب فهم يكتبون فاصبر لحكم ربك ولا تكن

[illegible] ، ایشان اعمالی نبشته‌اند ، صبر کن مر حکم خداوند خویش را ، ومباش

كصاحب الحوت اذ نادى وهو مكظوم لولا ان تدار

[illegible] خداوند ، ماهی ، چون آواز داد ، او بود ، آلوده کس ، اگر نه آن بودی که

كه نعمة من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم فاجتبيه

دریافت او را نعمت از خداوند خویش ، بیفگندی او را بدشت ورکی ، نکوهیده بودی ، بگزید او را

ربه فجعله من الصالحين وان يكاد الذين كفروا

[illegible] او ، کرد او را ، از نیکان ، واگرچه خواهند آن کسانی که [illegible]

ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا الذكر ويقولون

[illegible] ، بچشمها خویش ، چون بشنیدند ، یاد قرآن ، ومی گویند

انه لمجنون وما هو الا ذكر للعالمين

[illegible] دیوانه است ، ونیست او مگر او پند است ، مر آن همه خلق را

سورة الحاقة خمسون و[illegible] آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدای که دل را ایمان او دارد ، مهربانی که تن را جان او دارد

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما الحاقة كذبت

[illegible]

ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ

وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ

سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى

كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً إِنَّا لَمَّا طَغَى

الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً

وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ

يومئذ

واهية والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم

سست باشد و فريشته بر كنارها آسمان و بردارد عرش خداوند تو او بر ايشان

يومئذ ثمانية يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية

آن روز هشت فرشته آن روز عرضه كنند شما را پوشيده نگردد از شما هيچ پوشيده

لا يخفى

فاما من اوتي كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرءوا كتابيه

اما آنكه بدهند نامه او بدست راست او گويد بيائيد برخوانيد نامه مرا

اني ظننت اني ملاق حسابيه فهو في عيشة راضية

من گمان بردم كه من برسم بشمار خويش او در زندگاني باشد پسنديده

في جنة عالية قطوفها دانية كلوا واشربوا هنيئا

در بوستانها بلند ميوه چيدن او نزديك بخوريد و بياشاميد گوارنده

بما اسلفتم في الايام الخالية واما من اوتي كتابه

بانچه از پيش فرستاديد در روزها گذشته يعني دنيا و اما آنكه بدهند او را نامه او

بشماله فيقول يا ليتني لم اوت كتابيه ولم ادر ما حسابيه

بچپ او گويد يا كاشكي من ندادندي مرا نامه من و ندانستمي كه چه باشد شمار من

يا ليتها كانت القاضية ما اغنى عني ماليه هلك

اي كاشكي بودي مرگ سود نداشت از من خواسته من هلاك شد

كتابيه سلطانيه في الوصل

عني سلطانيه خذوه فغلوه ثم الجحيم صلوه

از من پادشاهي من بگيريد و ببنديد باز بدوزخ اندر آريد

ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه

كان لا يؤمن بالله العظيم ولا يحض على طعام المسكين

که همی نگروید بخدای بزرگ ونه الحخت بر طعام دادن درویش

فليس له اليوم هاهنا حميم ولا طعام الا من غسلين

نیست او را امروز اینجا خویشاوندی ونه خوردنی مگر خون وریم

لا يأكله الا الخاطئون فلا اقسم بما تبصرون وما لا

نخورند آن را مگر گناه کاران سوگند یاد کنم بانچه بینید وانچ همی

تبصرون انه لقول رسول كريم وما هو بقول شاعر

نبینید که آن گفتار پیغامبری است بزرگوار ونیست آن گفتار شاعر

قليلا ما تؤمنون ولا بقول كاهن قليلا ما تذكرون

اندکی می گروید ونه گفتار اختر گر اندکی پند می گیرید

يذكرون

تنزيل من رب العالمين ولو تقول علينا بعض الاقاويل

فرو فرستادنی است از خداوند جهانیان واگر بر بافتی بر ما بعضی از گفتارها

لأخذنا منه باليمين ثم لقطعنا منه الوتين فما منكم

بگرفتیمی ازوی بقوت باز ببریدیمی ازوی رگ جانش نباشد از

من احد عنه حاجزين وانه لتذكرة للمتقين وانا

هیچ کس ازوی باز دارندگان وان پندیست مر پرهیزکاران را

لنعلم ان منكم مكذبين وانه لحسرة على الكافرين

همی دانیم که از شما دروغ دارندگانند وان پشیمانی باشد بر کافران

وانه لحق اليقين فسبح باسم ربك العظيم

بسم

سُورَةُ المَعَارِجِ اَرْبَعُونَ وَاَرْبَعُ اٰيٰاتٍ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام آن خدای کی ... خواند
مهربان بنعمت بر دوستان   بخشاینده کی بخشاینده اید

سَأَلَ سَايِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِنَ اللّٰهِ
بخواست خواهنده   عذابی آینده   که کافران رانیست اورا   بازدارنده   از خدای

ذِي الْمَعَارِجِ تَعْرُجُ الْمَلَايِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
خداوند نردبانها   بر شوند   فرشتگان   و جبرئیل سوی او   در روزی

كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا
که هست   اندازه او   پنجاه هزار   سال   صبر کن   صبری   نیکو

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَنَرَيهُ قَرِيبًا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ
کی ایشان می بینند اورا   دور   و می بینیم   نزدیک   آن روز که باشد   آسمان

كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا
همچون روی گداخته   و باشد   کوهها   همچون پشم   و نه پرسد   خویشاوندی از حال خویشاوند

يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ
نشان دهند ایشان را   دوست دارد گناهکار   اگر خویشتن باز خریدی   از عذاب آن روز

بِبَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ
بپسران خویش   و زن خویش   و برادر خویش   و گروه خویش آنکی گرد آورد او را   و هر کی

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى نَزَّاعَةً
در زمین است   همه   پس باز رهاند او را   نه چنین   کی آتشی فروزانست

لِلشَّوىٰ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ إِنَّ الْإِنسَانَ

مر اندامها را می خواند کسی را که پشت کرد و روی گردانید و گرد آورد و در نهان داشت بدرستیکه مردم

خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ

آفریده شود ناشکیبا چون برسد بوی بدی نالنده و چون برسد بوی نیکوی

مَنُوعًا إِلَّا الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ وَالَّذِينَ

بازدارنده مگر نمازکنندگان آنانکه بر نماز خویش پایدار باشند و آن کسانی که

فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ وَالَّذِينَ

در مالهای ایشان حقی باشد دانسته مر خواهنده را و نایابنده را و آن کسانی که

يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَالَّذِينَ هُم مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِم

راست دارند روز پاداش و آن کسانی که از عذاب خداوند خویش

مُّشْفِقُونَ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ وَالَّذِينَ هُمْ

ترسان باشند که عذاب خداوند ایشان از وی ایمنی نیست و آن کسانی که ایشان

لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

مر فرجهای خویش را نگاه دارندگانند مگر بر زنان خویش یا آنچه پادشا شود

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُ

دستهای ایشان بدرستیکه ایشان غیر ملامت شده هر که جوید بجز آن ایشانند

ولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ

از حد درگذرندگان و آن کسانی که امانتهای خویش را و پیمانهای خویش را

لَّذِينَ هُم بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ

و آن کسانی که بگواهی خویش ایستاده باشند و آن کسانی که ایشان

صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ فَمَالِ

نمازهاء خويش نگاه دارنده باشند ايشان در بوستانها باشند گرامي كردگان چه بودست

الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

ايشان را كه كافر شدند سوي تو گردن نهادگان دوان آمده از راست و از چپ

عِزِينَ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ

گروه گروه نشسته اند طمع دارد هر كسي از ايشان كه اندر آرندش بوستاني با نعمت

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَا

نه چنان است ما بيافريديم ايشان را از آنچه كه دانند سوگند ياد كنيم بخداوند

رِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا

مشرقها و مغربها كه ما توانائيم بر آنكه بدل كنيم بهتر

مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا

از ايشان و نه ايم ما درماندگان بگذار ايشان را تا خوض كنند و بازي كنند

حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ يَوْمَ يَخْرُجُونَ

تا برسند روز خويش آنكه ايشان را وعده مي كردند آن روز كه بيرون آيند

مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ

از گورها شتابان پنداري كه ايشان سوي نشانه مي شتابند

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي

فرو خوابنيده چشمهاء ايشان برسد بايشان خواري اين آن روز است

كَانُوا يُوعَدُونَ — سُورَةُ نُوحٍ

كه ايشان را وعده مي كردند

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدای که فرمان او راست مهربان که بی نهایت است بخشاینده

انا ارسلنا نوحا الی قومه ان انذر قومک من قبل

ما فرستادیم نوح را سوی گروه وی که بیم کن گروه خویش را از پیش

ان یاتیهم عذاب الیم قال یا قوم انی لکم نذیر مبین

آنکه بیاید بایشان عذاب دردناک گفت یا قوم من شما را بیم کننده ام ظاهر

ان اعبدوا الله واتقوه واطیعون یغفر لکم من

که پرستید خدای را و بترسید از وی و فرمان کنید مرا تا بیامرزد شمارا از

ذنوبکم ویوخرکم الی اجل مسمی ان اجل الله اذا جاء

گناهان شما و زمان دهد شمارا تا که زمان نام برده که اجل خدای چون بیاید

لا یوخر لو کنتم تعلمون قال رب انی دعوت قومی

باز پس نتوان برد اگر بدانید گفت یا خداوند من من خواندم گروه خویش را

لیلا ونهارا فلم یزدهم دعائی الا فرارا وانی کلما

شب و روز نیفزود ایشان را خواندن من مگر گریختن و من هرگاه

دعوتهم لتغفر لهم جعلوا اصابعهم فی آذانهم وا

خواندم ایشان را تا بیامرزی ایشان را کردند انگشتها خویش را در گوشها ایشان

ستغشوا ثیابهم واصروا واستکبروا استکبارا

و در کشیدند جامها خویش و پای فشاردند و بزرگ منشی کردند بزرگ منشی کردنی

جهارا ثم انی اعلنت لهم واسررت

[illegible]

لهم إسرارا فقلت استغفروا ربكم إنه كان غفارا ۝

ایشان را نهان کردنی گفتم آمرزش خواهید از خداوند خویش که او هست آمرزگار

يرسل السماء عليكم مدرارا ويمددكم بأموال وبنين

تا بفرستد آسمان را بر شما ریزنده و افزون کرداند شما را بمالها و پسران

ويجعل لكم جنات ويجعل لكم أنهارا ما لكم لا ترجون

و بکند شما را بوستانها و کند شما را جویها چیست شما را که نمی ترسید

لله وقارا وقد خلقكم أطوارا ألم تروا كيف خلق الله

از خدای بزرگی و بیافرید شما را گونه گونه بارها نبینید چگونه آفرید خدای

سبع سماوات طباقا وجعل القمر فيهن نورا وجعل

هفت آسمانها زبر یکدیگر و بکرد ماه را در آسمانها روشنایی و کرد

الشمس سراجا والله أنبتكم من الأرض نباتا ثم يعيدكم

آفتاب را چراغی و خدای برویانید شما را از زمین رویانیدنی پس باز گرداند شما را

فيها ويخرجكم إخراجا والله جعل لكم الأرض

در آن و بیرون آرد شما را بیرون آوردنی و خدای کرد شما را زمین

بساطا لتسلكوا منها سبلا فجاجا قال نوح رب إنهم

گسترنی تا روید از وی راهها فراخ گفت نوح یا خداوند ایشان

عصوني واتبعوا من لم يزده ماله وولده إلا خسارا

بی فرمانی کردند مرا و متابعت کردند آنرا که نیفزود مال او و فرزند او مگر زیان کاری

ومكروا مكرا كبارا وقالوا لا تذرن آلهتكم ولا تذرن

و مکر کردند مکرهای بزرگ و گفتند دست باز مدارید خدایان خویش را و

وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا وَقَدْ أَضَلُّوا

ودرا ونه سواع را ونه يغوث را ونه يعوق را ونه نسر را اين نام بتان است و گمراه كردند

كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِ

بسياري را ومفزاي ستمكاران را مگر گمراهي از آنچه گناهان ايشان بود

قُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا وَ

غرقه كردند ايشان را آنگاه در آتش نيافتند ايشان را جز خداي هيچ ياري

قَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا إِنَّكَ

و گفت نوح يا خداوند من مگذار بر زمين از كافران گردنده كه تو

إِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

اگر بگذاري ايشان را گمراه كنند بندگان ترا ونه زايند مگر بدكاري ناسپاسي كننده

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ

يا خداوند من بيامرز مرا و مادر و پدر مرا و آنرا كه در آيد بخانه من گرويده و مومنان

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ٥

و زنان مومنه و ميفزاي ستمكاران را مگر هلاكي

سورة الجن عشرون وثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداي روزي دهنده مهربان بخشاينده

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا

بگو وحي فرستاده آمد سوي من كه گوش داشتند گروهي از پريان گفتند ما شنيديم

قرآن

قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا

قرآن را شگفت راه نماید سوی راه راست گرویدیم بوی داناباز نکنیم بخداوند خویش

أَحَدًا وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

کسی را و برترست بزرگواری خداوند ما نگرفت یاری و نه فرزندی

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا وَأَنَّا ظَنَنَّا

و او بود همی گفتند بی خردان ما بر خدای دروغ و ما گمان بردیم

أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ

کی نگویند آدمیان و پریان بر خدای دروغ و بودند مردانی

مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا وَأَنَّهُمْ

از آدمیان باز داشت خواستند بمردانی از پریان بفزودند ایشان را هلاک و ایشان

ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا وَأَنَّا لَمَسْنَا

گمان بردند چنانکی شما گمان بردید کی برانگیزد خدای کسی را و ما بسودیم

السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا وَأَنَّا

آسمان را یافتیم آسمان را پر کرده نگاهبانانی بهسزد و آتشی فروزنده و ما

كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ

بودیم کی می نشستیم از آن نشستگاهها شنیدن را هر کی بشنود اکنون یابد

لَهُ شِهَابًا رَصَدًا وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ

او را آتشی فروزنده نگاه دارنده و ما ندانیم کی بد خواستند باشند آنک در زمین

أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ

یا خواست بایشان خداوند ایشان نیکوی و ما از ما نیکان [illegible] دار [illegible]

ذلك كنا طرائق قددا وانا ظننا ان لن نعجز الله في

ان ما بوديم گونه گونه با گروه و چنان گمان برديم كه عاجز نتوانيم كرد ايزد خداى را

الارض ولن نعجزه هربا وانا لما سمعنا الهدى امنا به

در زمين و عاجز نتوانيم كردن او را و ما چون شنيديم راه راست گرويديم بوى

فمن يؤمن بربه فلا يخاف بخسا ولا رهقا وانا منا المسلمون

وهركى گرود بخداوند خويش نترسد از كاستى و از هلاك و ما از ما مسلمانانند

ومنا القاسطون فمن اسلم فاولئك تحروا رشدا و

و از ما ستمكارانند هركى مسلمان اند ايشانند كه جستند راه راست

اما القاسطون فكانوا لجهنم حطبا وان لو استقاموا

واما ستمكاران دوزخ را هيزم هستند واگر راست ايستادندى

على الطريقة لاسقيناهم ماء غدقا لنفتنهم فيه ومن

بر راه آب كردانيدى ايشان را بسيار تا آزموده كرديمى ايشان را درو و هركى

يعرض عن ذكر ربه يسلكه عذابا صعدا وان المسا

روى گرداند از ياد خداوند براندش او را عذابى سخت و مسجدها

جد لله فلا تدعوا مع الله احدا وانه لما قام عبد

مر خداى راست مخوانيد با خداى كسى را و چنان بود كى برخاست بنده

الله يدعوه كادوا يكونون عليه لبدا قل انما ادعوا

خداى بخواندش خواستند بدان كى باشند برو انبوه انبوه بگو كى من بخوانم

ربي ولا اشرك به احدا قل اني لا املك لكم ضرا

خداوند خويش را و انباز نكنم با وى كسى را بگوى كه من مالك نيستم شما را زيانى

وَلَا رَشَدًا قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ
ونه ایشانی بگوی یا محمد که زنهار ندهد مرا از خدای کسی دنیابم جزا وی
مُلْتَحَدًا إِلَّا بَلَاغًا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
٢٠١ پشتیبانی مگر رسانیدن از خدای و پیغامهای وی و هر که بی فرمانی کند خدای را و پیغامبر او را
فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ
او راست آتش دوزخ جاودان در آنجا همیشه تا چون ببینند آنچه ایشان را وعده کرده
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا قُلْ إِنْ أَدْرِي
زود بدانند که کیست ضعیفتر یاری کننده و کمتر بشمار بگوی من ندانم
أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا عَالِمُ الْغَيْبِ
که نزدیکست آنچه شما را وعده کرده اند یا کند او را خداوند من مدتی داننده غیب
فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
پس آشکارا نکند بر نهان خویش کسی را مگر کسی که پسندید از پیغامبران که وی
يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
برآید از پیش وی و از پس وی نگاهبانان تا بداند که برسانیدند
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
پیغامها خداوند خویش و همه بدانست آنچه نزدیک ایشانست هر چیزی را شمار دانسته

سُورَةُ الْمُزَّمِّلِ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام از خدای که عطا او را نهایت نیست
مهربانی که کرم او را ...

يا ايها المزمل ۝ قم الليل الا قليلا ۝ نصفه او انقص منه قليلا ۝

ای خویشتن جامه اندر پیچیده برخیز بشب مگر اندکی نیمه ای یا بکاه از وی اندکی

او زد عليه ورتل القرآن ترتيلا ۝ انا سنلقي عليك قولا ثقيلا ۝

یا بیفزای بروی و آهسته خوان قرآن آهسته خواندنی ما فرو فرستیم بر تو سخنی گران

ان ناشئة الليل هي اشد وطا واقوم قيلا ۝ ان لك في

که بیداری از خواب اندر شب آن سخت تر است پای سپردن دل راست تر گفتار ترا در

النهار سبحا طويلا ۝ واذكر اسم ربك وتبتل اليه تبتيلا ۝

روز ایستادنی است دراز یاد کن نام خداوند خویش را و بگسل سوی خداوند تو بگسلیدنی

رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه وكيلا ۝ واصبر

على ما يقولون واهجرهم هجرا جميلا ۝ وذرني والمكذبين

اولي النعمة ومهلهم قليلا ۝ ان لدينا انكالا وجحيما

وطعاما ذا غصة وعذابا اليما ۝ يوم ترجف الارض

والجبال وكانت الجبال كثيبا مهيلا ۝ انا ارسلنا اليكم

رسولا شاهدا عليكم كما ارسلنا الى فرعون رسولا ۝

وعصى

فعصى فرعون الرسول فأخذناه أخذا وبيلا فكيف
نافرمانی کرد فرعون موسی را بگرفتیم اورا گرفتنی سخت ادرد چگونه
تتقون إن كفرتم يوما يجعل الولدان شيبا السماء منفطر
رهایید خویشتن را اگر کافر شوید از روزی که میکند کودکان را سپید سر آسمان شکافته شد
به كان وعده مفعولا إن هذه تذكرة فمن شاء اتخذ
بدان روز هست وعده خدای کرده این پندی است هرکه خواهد بگیرد
إلى ربه سبيلا إن ربك يعلم أنك تقوم أدنى من ثلثي
سوی خداوند راهی که خداوند تو میداند که تو برخیزی کمتر از دو بهر
الليل ونصفه وثلثه وطائفة من الذين معك والله
شب ونیمه وسیکی وگروهی از آن کسانی که با تواند وخدای
يقدر الليل والنهار علم أن لن تحصوه فتاب عليكم
اندازه کند شب وروز دانست که نتوانید نگاه داشتن توبه داد شمارا
فاقرءوا ما تيسر من القرآن علم أن سيكون منكم مرضى
برخوانید آنچه آسان است از قرآن بدانست که باشند از شما بیماران
وآخرون يضربون في الأرض يبتغون من فضل الله
ودیگران که میروند در زمین میجویند از افزونی خدای
وآخرون يقاتلون في سبيل الله فاقرءوا ما تيسر
ودیگران که کارزار کنند در راه خدای برخوانید آنچه آسان است
منه وأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة وأقرضوا الله
ازوی وبپای دارید نماز را وبدهید زکات را ووام دهید خدای را

ثلثي
ونصفه وثلثه

قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ

وام دادنی نیکو وآنچ پیش فرستید نفسهای خویشتن را از نیکی بیابید اورا نزد

اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

خدای آن بهتر وبزرگتر مزدی وآمرزش خواهید از خدای که خدای آمرزنده است

رَحِيمٌ سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ خَمْسُونَ وَسِتُّ آيَة

د مهربان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که محمد را ایمان داد مهربانی که محمد را مشفق بر امت کرد واسلام بخشاینده

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

یا ای جامه در کشیده بر خیز بیم کن و خداوند خویش را بزرگ دار ودل را پاک دار

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا

وآن گناه کناره گیر ومنت منه بسیار وخداوند خویش را صبر کن چون

نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

در دمند در صور آن روز روزی باشد دشوار بر کافران

غَيْرُ يَسِيرٍ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

نه آسان بگذار مرا وآنکی بیافریدم تنها وکردم اورا خواسته

مَمْدُودًا وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ يَطْمَعُ

بسیار وپسران بجایگاه رسیده وگستردم اورا گستردنی باز امید دارد

أَنْ أَزِيدَ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا

که افزایم حقا که وی هست آیتهای ما را ستیزه کار ... اورا بعقبه بر شدن

إنه

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ۝ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝

کوی اندیشه کرد و اندازه کرد کشته باد چگونه اندازه کرد باز کشته باد چگونه اندازه کرد

ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَذَا

باز نگریست باز روی ترش کرد و خشم کرد باز پس رفت و تکبر کرد گفت نیست این

إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۝ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝ وَمَا

مگر جادوی کی روایت کنند نیست این مگر گفتار مردی زود اندرآرمش بدوزخ و چه

أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا

دانی تو چیست دوزخ کس را بجای نماند و دست باز ندارد اندازنده است مردم را بر وی

تِسْعَةَ عَشَرَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً

نوزده فرشته و نکردیم نگاهبانان دوزخ را مگر فرشتگان

وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ

و نکردیم شمار ایشان مگر آزمایشی آن کسها را کی کافر شدند تا بی گمان باشند

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا

آنان کی داده شدند نامه و بیفزاید آن کسها را کی گرویدند بیقین گرویدنی و نه

يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ

در شک شوند آنان کی داده شدند نامه و گرویدگان و تا بگویند آنان

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا

کی در دلها ایشان بیماری است و کافران چه چیز خواست خدای بدین مثل

كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ

هم چنین گمراه کند خدای آنرا کی خواهد و راه نماید آنرا کی خواهد و نه داند

جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ كَلَّا

سپاههای خداوند تو مگر او و نیست این مگر پندی مردمان را سوگند است

وَالْقَمَرِ وَاللَّيْلِ إِذْ أَدْبَرَ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ إِنَّهَا لَإِحْدَى

بماه و شب چون بازپس گردد و سوگند بسپیده دم چون روشن شود که آن یکی از

الْكُبَرِ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ

از کارهای بزرگست بیم کننده مردم را آن کس را که خواهد از شما که پیش رود بطاعت یا پس رود بمعصیت

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ فِي

هر نفسی بانچه کرده است گروگان است مگر خداوندان دست راست در

جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ قَالُوا

بوستانها باشند پرسند از گناهکاران چه آورد شما را در دوزخ گویند

لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ وَكُنَّا

نبودیم از نمازکنان و نبودیم طعام دهنده درویشان را و بودیم

نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ

بیهوده گوی با بیهوده گویان و بودیم دروغ دارنده روز شمار یعنی پاداش

حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ

تا بیامد ما را یقین پس سود ندارد ایشان خواهش کردن خواهش کنندگان

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ

چه بود ایشان را که از پند روی گردانیده اند پنداری که ایشان خرانی اند

مُسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ

رمیده بگریختند از شیر بلکه میخواهد هر کسی از ایشان

أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ كَلَّا

که بدهندش نامها بازکرده نباشد چنین نه که همی نترسند از آن جهان حقا که

إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

که این پندیست هر که خواهد یاد کرد او را و یاد نکنند مگر خواهد خدای

هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

اوست سزای آنکی ازو بترسند و سزای آنکی بیامرزد

سُورَةُ الْقِيَامَةِ ثَلَاثُونَ وَتِسْعُ آيَاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که خلق را روزها دست زنده کرداند هر بارکی یا عصیان باشد دهد بخشاینده

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ أَيَحْسَبُ

سوگند روز رستخیز و سوگند بنفس ملامت کننده که پندارد

الْإِنْسَانُ أَلَّنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ بَلَىٰ قَادِرِينَ عَلَىٰ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ

مردم که گرد نیاریم استخوانها او را توانائیم برآنکی راست کنیم انگشتان او را

بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ

نه که می خواهد مردم تا بکند پیش فرزند همی پرسد که باشد روز قیامت

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

چون خیره شود چشم و تاریک شود ماه و گرد آرند آفتاب و ماه را

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفَرُّ كَلَّا لَا وَزَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ

يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ بَلِ

آن روز آرام گاه آگاهی دهند مردم را آن روز بآنچ پیش فرستاد و باز پس ماند

الْاِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ وَلَوْ اَلْقَى مَعَاذِيرَهُ لَا تُحَرِّكْ بِهِ

بلکی مردم بر تن خویش بینا است واگر بیفکند عذرها خویش مجنبان بدین سخن

لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ فَاِذَا قَرَاْنَاهُ

زبان خویش را تا بشتابی بدی بر ماست گرد آوردن آن و خواندن پس چون خوانیم او را

فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ

متابعت کن خواندن او را باز بر ماست بیان کردن پس نه چنانست کی شما دوست دارید این جهان

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ اِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ

وبگذارید آن جهان را رویها باشند آن روز شادان سوی خداوند خویش نگران

وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ تَظُنُّ اَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ كَلَّا اِذَا

ورویها باشند آن روز ترش کی گمان دارند کی کنند بایشان کاری بزرگ نه چنانست چون

بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ وَالْتَفَّتِ

برسد جان باستخوان سینه وگویند کیست افسون کننده وبی گمان داند کی این جدایی است و بپیچد

السَّاقُ بِالسَّاقِ اِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ فَلَا صَدَّقَ

یعنی بسختی سوی خداوند تو باشد آن روز راندن استوار نداشت

وَلَا صَلَّى وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ثُمَّ ذَهَبَ اِلَى اَهْلِهِ يَتَمَطَّى

ونماز نکرد ولکن بدروغ داشت درگشت باز برفت بسوی کسها خویش خرامید

اَوْلَى لَكَ فَاَوْلَى ثُمَّ اَوْلَى لَكَ فَاَوْلَى اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُتْرَكَ

سک

سُدًى أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُمْنَى ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ

گذاشته بود آن اندک ازآبی کی ریخته آید باز بود خون بسته بیافریدش

فَسَوَّى فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ

درست کرد بکرد ازوی دو جفت نر و ماده باست آن خدای توانا

عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى

بر آنکی زنده کرداند مردگان را

سورة الا ... ثلثون واية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای کی مردم را بیافرید مهربانی کی عطای مسخره بخشاینده

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَذْكُورًا إِنَّا

هراینه امد بر مردم گاهی چند از روزگار نبود چیزی یاد کرده ما

خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا

بیافریدیم مردم را از آب اندک آمیخته از دو درون تا آزموده کردیم بکردیم او شنوای

بَصِيرًا إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا

و بینای ما نمودیم اورا راه یا سپاس دار یا ناسپاس دار

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا إِنَّ

ما ساخته کردیم کافران را زنجیرها و غلها و آتش سوزان

الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

نیکان بیاشامند از قدحی کی باشد آمیزش کافور

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

چشمه کی بیاشامند ازان بندگان خدای میشکافند

بالنذر ويخافون يوما كان شره مستطيرا ويطعمون

بهمانرا و بترسند ان روزی که باشد سختی او دراز کشیده و خورانند

الطعام على حبه مسكينا ويتيما واسيرا انما نطعمكم

طعام را بر دوستی او درویش را و بی پدررا و بسته را ما خورانیم شمارا

لوجه الله لا نريد منكم جزاء ولا شكورا انا نخاف من ربنا

از بهر خدای نخواهیم از شما پاداشی و نه سپاس داری ما می ترسیم از خداوند خویش

يوما عبوسا قمطريرا فوقيهم الله شر ذلك اليوم ولقيهم

روزی ترش سخت نگاه داشت ایشانرا خدای از بدی ان روز و بپوشاند ایشانرا

نضرة وسرورا وجزيهم بما صبروا جنة وحريرا ٢٧

تازگی و شادی و پاداش ایشان انچه صبر کردند بوستانی و حریر

متكئين فيها على الارائك لا يرون فيها شمسا ولا زمهريرا

تکیه زده در انجا بر تختها نبینند در انجا افتابی و نه سرمای

ودانية عليهم ظلالها وذللت قطوفها تذليلا و

و نزدیک بر ایشان سایهای او و فرمان بردار کرده اند انگور خوشه رسیده فرمان بردار کردنی

يطاف عليهم بانية من فضة واكواب كانت قواريرا

و بگردانند بر ایشان جامه از سیم و کوزها که باشد ابگینها

قواريرا من فضة قدروها تقديرا ويسقون فيها كاسا

ابگینها از سیم که اندازه کرده باشند اندازه کردنی و خورانند ایشانرا در انجا جامی

كان مزاجها زنجبيلا عينا فيها تسمى سلسبيلا ويطوف

مزاج او زنجبیل چشمه در انجا که خوانند سلسبیل و می گردد

عليهم

عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۝

برایشان کودکانی برایه نهاده چون بینی ایشانرا پنداری ایشان مروارید پراکنده

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا عَالِيَهُمْ ثِيَابُ

و چون بینی آنجا بینی نعمتی و پادشاهی بزرگ زبر ایشان پوشیده

سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَ

سندس سبز و دیبا ستبر و پیرایه بستند ایشانرا دستورنجها از سیم

سَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً

و خورانید ایشانرا خداوند ایشان شرابی پاک این هست مر شما را پاداش

وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ

و هست کار شما سپاس داشته ما آنیم که فرو فرستادیم بر تو قرآن را

تَنْزِيلًا فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝

فرو فرستادنی صبر کن حکم خداوند خویش را و فرمان مبر از ایشان بزه کاری یا ناسپاسی را

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ

و یاد کن نام خداوند خویش را بامدادان و شبانگاه و از شب سجده کن

لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ

اورا و نماز کن اورا شبی دراز اینشان دوست میدارند این جهان را و بلمانند

وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ

پس پشت خویش روزی گران ما بیافریدیم ایشانرا و سخت کردیم بند ایشان

وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ

و چون خواهیم بدل کنیم ماننده ایشان بدل کردنی

فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا ۝ وما تشاءون الا ان يشاء الله

هر که خواهد گیرد سوی خداوند خویش راهی و نخواهیم مگر خواهد خدای

ان الله كان عليما حكيما ۝ يدخل من يشاء في رحمته

که خدای هست دانا و صواب کار اندر آرد آن را که خواهد در بخشایش او

والظالمين اعد لهم عذابا اليما ۝

و ستمکاران را آماده کرده ام ایشان را عذابی دردناک

سورة والمرسلات خمسون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

نام خدای کی روشنکار را بیاورد مهربانی ... بود آمد بخشاینده کی ... خداوند

والمرسلات عرفا ۝ فالعاصفات عصفا ۝ والناشرات

قسم بادها فرستاده از پی یکدیگر قسم بادها ... سخت و قسم بادها پراکنده

نشرا ۝ فالفارقات فرقا ۝ فالملقيات ذكرا ۝ عذرا او نذرا ۝

پراکندنی قسم به فرشتگان جدا کننده جدا کردنی قسم به فرشتگان در افکننده پندی با عذری یا بیمی

انما توعدون لواقع ۝ فاذا النجوم طمست ۝ واذا السماء

آنچه وعده کرده شما را آمدنی است چون ستارگان را نا پدید کنند و چون آسمان را

فرجت ۝ واذا الجبال نسفت ۝ واذا الرسل اقتت ۝

... و چون کوهها را از بن برکنند و چون پیغامبران را وعده پدید کنند مر کدام

لاي يوم اجلت ۝ ليوم الفصل ۝ وما ادريك ما يوم الفصل

... روز ... و چه دانی تو که چیست روز جدا کردن

ويل

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ

واى آن روز مر دروغ داريكان را نه هلاك كردم پيشينيان را پس متابعت كنانيم ايشان پسينيم

الْآخِرِينَ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

پس آيندگان را همچنين كنيم گناهكاران را واى آن روز مر دروغ داريكان را

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ إِلَىٰ قَدَرٍ

نه بيافريديم شما را از آب سست بكردم آنرا در آرامگاهى استوار تا اندازه

مَعْلُومٍ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

دانسته اندازه كردم نيك اندازه كنندگان بوديم واى آن روز مر دروغ داريكان را

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا وَجَعَلْنَا فِيهَا

نه بكردم زمين را جاى بازكشيدن زندگان را و مردگان را وبكردم در زمين

رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

كوهها استوار بلند و بدادن كرد آشاميديم شما را آب خوش واى آن روز

لِلْمُكَذِّبِينَ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ انْطَلِقُوا

مر دروغ داريكان را برويد سوى آنچه بوديد بدان دروغ داشتيد برويد

إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ إِنَّهَا

سوى سايه با سه شاخ نه سايه كننده از آفتاب و نه بازدارد از آتش

تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

مى اندازد شرر چون كوشك گويى اشتران سياه واى آن روز

لِلْمُكَذِّبِينَ هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَ

وای آن روز مردروغ دارندگان را این روز حکم کردن است گرد آوردیم شما را

وَّلِينَ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

و پیشینیان را اگر هست شما را مکری بسازید با من وای آن روز مردروغ دارنده را

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

پرهیزگاران در سایها باشند و چشمها و میوها از آنچ آرزو کنند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

بخورید و بیاشامید گوارنده بانچه بودید می کردید ما همچنین پاداش دهیم

الْمُحْسِنِينَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا

نیکوکاران را وای آن روز مردروغ دارنده را بخورید و برخوردار باشید اندکی

إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْ

که شما گناهکارانید وای آن روز مردروغ دارندگان را و چون گویند ایشان را

كَعُوا لَا يَرْكَعُونَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ فَبِأَيِّ

رکوع کنید رکوع نکنند وای آن روز مردروغ دارندگان را بکدام

سورة النبأ ... آية — حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

سخن پس از قرآن بگروند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام ایزدی که آسمان و زمین کرد ... مهربان ... بخشاینده ...

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ كَلَّا

سيعلمون

سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا وَ

كى زود بدانند باز سوكند سنكى زود بدانند نه كردم زمين را بساط

الْجِبَالَ أَوْتَادًا وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ

وكوهها را ميخها وبيافريديم شمارا جفت وكرديم شمارا خواب شمارا

سُبَاتًا وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا وَ

آسايش وكرديم شمارا شب پوششى وكرديم روزرا زندگانى

بَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

وبرآورديم زبر شما هفت آسمان سخت وكرديم چراغى تابنده

وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

وفرود آورديم از ابرها آبى ريزنده تا بيرون آريم بدان دانه وگياه

وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا يَوْمَ يُنْفَخُ

وبوستانها بهم درپيچيده كى روز جدا كردن هست وعده گاه آن روز كى بدمند

فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ

در صور بيايند گروه گروه وبگشايند آسمان را بباشد

أَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ

درها وبرانند كوهها را بباشد دشت فراخ دوزخ هست

مِرْصَادًا لِلطَّاغِينَ مَآبًا لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا لَا يَذُوقُونَ

راه گذار طاغيان را جاى بازگشتن درنگ كنند درها

فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا جَزَاءً

درانجا خنكى ونه شرابى گرم آب

وفاقا انهم كانوا لا يرجون حسابا وكذبوا باياتنا
دخوره کار ایشان که ایشان بودند نمی ترسیدند از شمار و دروغ داشتند آیتها ما را
كذابا وكل شيء احصيناه كتابا فذوقوا فلن نزيدكم
دروغ داشتنی و همه چیزی شمردیم آنرا به نبشته بچشید که نیفزاییم شما را
الا عذابا ان للمتقين مفازا حدائق واعنابا وكواعب
مگر عذاب که هر کاران را باشد جای رستن بوستانها و انگورزاران و کنیزکان
اترابا وكاسا دهاقا لا يسمعون فيها لغوا ولا كذابا
هم زادان و قدحها مالامال نشنوند در آنجا سخن بیهوده و نه دروغ گفتنی
جزاء من ربك عطاء حسابا رب السموات والارض وما
پاداش از خداوند تو بخششی حسنده بسیار خداوند آسمانها و زمین و آنچ
بينهما الرحمن لا يملكون منه خطابا يوم يقوم الروح
میان این دو است بخشاینده نه پادشاهی دارند ازوی سخنی آن روز که باشد جبریل
والملائكة صفا لا يتكلمون الا من اذن له الرحمن
و فرشتگان صف زده سخن نگویند مگر کسی که دستوری دهد او را بخشاینده
وقال صوابا ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه
صواب آن راست آن روز راستی هر که خواهد گیرد سوی خداوند خویش
مابا انا انذرناكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء ما قدمت
بازگشتی ما بیم کردیم شما را از عذابی نزدیک آن روزی که بنگرد مردم آنچ پیش فرستاد
يداه ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا
دستهای او و گوید کافر کاشکی من بودمی خاک

سورة والنازعات اربعون وخمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدایی که خلق را بقهر بمیراند مهربانی که جان بندگان [illegible] بستاند بخشاینده که در گور خوابی آسان بدهد

والنازعات غرقا والناشطات نشطا والسابحات

سوگند بفرشتگان که جان ستاننده بنیرو و بیرون کشندگان جانها را کشیدنی و شنا کنندگان

سبحا فالسابقات سبقا فالمدبرات امرا يوم ترجف

شنا کردنی پیشی روندگان پیش رفتنی تدبیر کنندگان کاری را آن روز که بجنبد

الراجفة تتبعها الرادفة قلوب يومئذ واجفة ابصا

زمین جنبنده متابع آید او را قیامت دلها باشند آن روز ترسان جنبنده چشمهای

رها خاشعة يقولون ائنا لمردودون في الحافرة ائذا

فرو خوابیده گویند هر گز ما باز بر گردیم در حال اول آیا که چون

كنا عظاما نخرة قالوا تلك اذا كرة خاسرة

باشیم استخوانها پوسیده گویند آن باشد باز گشتنی زیان کار

فانما هي زجرة واحدة فاذا هم بالساهرة هل اتيك

هر آینه آن یک جنبیدن باشد همانگاه ایشان بر دشتی هامون باشند خبر آمد بتو

حديث موسى اذ ناديه ربه بالواد المقدس طوى

سخن موسی چون [illegible] خدای او در دشت پاکیزه نام وی طوی

اذهب الى فرعون انه طغى فقل هل لك الى ان تزكى واهديك

برو سوی فرعون که او بیرون جست از اندازه [illegible] که خواهی

إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

سوی خداوند تو تا بترسی بنمودش نشان بزرگترین بدروغ داشت وی فرمانی کرد

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ فَأَخَذَهُ اللَّهُ

پس بازپس گشت در می دوید سپاه گرد آورد و آواز داد که منم که خداوند شما ام برترین بگرفت او را خدای

نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ أَأَنْتُمْ

بعذاب آن جهان و این جهان اندرین پند است آن را که بترسد شما

أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوَّاهَا وَأَغْطَشَ

سخت‌تر بآفرینش یا آسمان برآوردش برداشت سقف وی راست کرد آن را تاریک کرد

لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا

شب او را و بیرون آورد روز را و زمین را پس از آن بگسترانیدش بیرون آورد از وی

مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

آب وی را و چراگاه و کوهها را استوار کرد آن را برجای بداشت مر شما را و مر چهارپایان شما را

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا

چون بیاید کار بزرگ‌تر شده یاد کند یعنی آن روز یاد دارد مردم آنچ

سَعَىٰ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَىٰ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ وَآثَرَ الْحَيَاةَ

کرده است و بیرون آید دوزخ را آن را که ببیند پس هر که گردن کشی کرد و گزید زندگانی

الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ

جهان دوزخ جایگاه وی است و اما آنکه بترسید از ایستادن پیش

رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ يَسْأَلُونَكَ

عن خداوند و بازداشت تن را از آرزو بهشت جایگاه وی است می پرسند ترا

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَيٰهَا فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَيٰهَا إِلَىٰ

از رستخيز كى باشد بودن وى اندر چه چيزى تو از ياد كردن وى

رَبِّكَ مُنْتَهَيٰهَا إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَيٰهَا كَأَنَّهُمْ

سوى خداوند تو باز گردد دانش وى تو بيم كننده اى كسى را كى مى ترسد گوئى ايشانرا

يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَيٰهَا

آن روز بينند كى ايشان درنگ نكردند مگر شبانگاهى يا بامدادان

سُورَةُ عَبَسَ أَرْبَعُونَ وَآيَةٌ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدائى كى جهان را فراخ كرد مهربانى كى صبحها را هوا داد بخشاينده

عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّىٰ

روى ترش كرد و روى بگردانيد بانكى بيامد نابينا وچه دانى تو يا محمد مگر او پاك شود

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ فَأَنْتَ لَهُ

يا پند پذيرد سود دارد ورا پند كى اما آنكسى كى توانگر هست تو بوى

تَصَدَّىٰ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَىٰ

روى آرى وچه باشد بر تو كه وى پاك نشود واما آنكسى كى بيايد بتو مى دود

وَهُوَ يَخْشَىٰ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ

و او مى ترسد تو از وى مشغول شوى نه بدان جهت كى اين پند است [illegible]

ذَكَرَهُ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ بِأَيْدِي

ياد كردش در نامها گرامى كرده

سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ مِنْ أَيِّ

نبیسندگان بزرگواران نیکان کشته باذ مردم چون ناسپاس دارست ازچه

شَيْءٍ خَلَقَهُ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

چیز افریدش ازاب اندک بیافریدش اندازه کردش اورا پس راه طاعت اسان کرداندش

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا

پس بمیرانیدش اگور کردش باز چون بخواهد زنده کرداندش نباید چنین که نکرد از هیچ

أَمَرَهُ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

فرمان اورا بکرد مردم سوی خوردنی خویش ما فرو ریختیم اب ریختنی

ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَعِنَبًا وَقَضْبًا

باز شکافتیم زمین را برویانیدیم دروی دانه و انگوری و سبستی

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا وَحَدَائِقَ غُلْبًا وَفَاكِهَةً وَأَبًّا مَتَاعًا

و زیتون و خرمابنان و بوستانها درختان بزرگ و میوه و گیاه برخورداری

لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ

مر شمارا و مر ستوران شمارا چون بیاید آن روز که گوش کر کند بانگ آن روز بگریزد مردم

مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ

از برادر خویش و مادر خویش و پدر خویش و زن خویش و پسران خویش هر کسی را

مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَا

از ایشان آن روز کاری باشد که مشغول کرداند اورا رویها باشد آن روز تابان

ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ

ر آن روز بروی گرد باشد

ترهقها قترة اولئك هم الكفرة الفجرة

برپوشد لوی تختی اسشانند ایشان ناسپاسان بزهمردان

سورة كورت عشرون وتسع ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

نام از خدای کی خاق را زرکاندداند مهربانی کی شمار آسان کرداند بخشاینده کی خراط کنداند

اذا الشمس كورت واذا النجوم انكدرت واذا الجبال

چون آفتاب سیاه شود وچون ستارها بریزد وچون کوهها

سيرت واذا العشار عطلت واذا الوحوش حشرت

برانند وچون اشتران بار بگذارند وچون ددگان را حشر دارند

واذا البحار سجرت واذا النفوس زوجت واذا الموؤدة

وچون دریاها را چوشانند وچون تنها را جفت کرداند وچون زنده بگور کرده را

سئلت باي ذنب قتلت واذا الصحف نشرت واذا

پرسند بچه گناه کشته شد وچون نامهارا بگشایند وچون

السماء كشطت واذا الجحيم سعرت واذا الجنة

آسمان را برکشند وچون دوزخ را بتابند وچون بهشت را

ازلفت علمت نفس ما احضرت فلا اقسم بالخنس

نزدیک گرداند بداند هر تنی آنچه حاضر آورده است سوگند اختران

الجوار الكنس واليل اذا عسعس والصبح اذا تنفس

روندگان پنهان شوندگان وسوگند شب

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

که این گفتار رسولی است بزرگوار با نیرو نزد خداوند عرش با پایگاه

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُ

فرمان برده شد با استوار و نیست یار شما دیوانه و بدید او را

فُقِ الْمُبِينِ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ

بکناره هویدا و نیست او بر دین بخیل و نیست این قرآن گفتار دیو

رَجِيمٍ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ لِمَنْ شَاءَ

رانده کجا همی روید نیست این مگر پندی همه خلق را آن را که خواهد

مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

از شما که راست باشد و شما نخواهید مگر خواهد خدای پروردگار همه خلق

سورة الانفطار تسع عشرة آيات نزلت بمكة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نام آن خدای ... مهربان ... بخشاینده

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ وَإِذَا الْبِحَارُ

چون آسمان بشکافد و چون ستارگان فرو ریزد و چون دریاها

فُجِّرَتْ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَ

بگشاید و چون گورها زبر و زیر کرده آید بداند هر تنی آنچه پیش فرستاد و آنچه

أَخَّرَتْ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي

... ترا ... خداوند تو بزرگوار آنکه

خلقك

خَلَقَكَ فَسَوَّيكَ فَعَدَلَكَ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ
بيافريد ترا پس راست كردترا واندامها راست افريد ترا اندر هر صورتي كي خواست

رَكَّبَكَ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ
بر هم نشاند ترا بلكي حقّ اينست كي بدروغ مي دارند يا داش و بر شما هست نگاه بانان اند

كِرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ
بزرگواران نويسندگان بدانند انچ مي كنيد نيكان در نعمت باشند

وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ وَمَا هُمْ عَنْهَا
و بدان در دوزخ باشند اندر شوند بدوزخ روز شمار ونه ايشان از انجا

بِغَائِبِينَ وَمَا أَدْرَيكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ثُمَّ مَا أَدْرَيكَ
غايبان و چه داني تو چيست روز شمار باز چه داني تو چيست

مَا يَوْمُ الدِّينِ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ
روز شمار روزي كي پادشاهي ندارد تني مر تني را چيزي و فرمان ان روز

سورة المطففين ثلاثون وست آيات لِلَّهِ
خداي را باشد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام ان خداي كي بندگان را بسخشايش فرو دارد مهرباني كي بندگان را بلطف فرو دارد

وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ
واي مر كاهنده كاران انان كي چون بستانند از مردمان تمام بستانند

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ
و چون پيمايند مردمانرا يا بسنجند ايشانرا بكاهند

انهم مبعوثون ليوم عظيم يوم يقوم الناس لرب

که ایشانرا برانگیزند مر روزی بزرگ را آن روزی که برخیزند مردمان به خداوند

العالمين كلا ان كتاب الفجار لفي سجين وما ادريك

همه خلقانرا حقا که نامه بدان در سجین باشند وچه دانی یا محمد

ما سجين كتاب مرقوم ويل يومئذ للمكذبين الذين

چیست سجین نامه رقم شقاوت زده وای آن روز دروغ دارندگانرا آنان که

يكذبون بيوم الدين وما يكذب به الا كل معتد

بدروغ داشتند روز جزا را و دروغ ندارد آنرا مگر هر ستمکاری

اثيم اذا تتلى عليه اياتنا قال اساطير الاولين كلا

بزه کاری چون خوانده شود بروی آیتهای ما گوید افسانه پیشینیان است باز چنین

بل ران على قلوبهم ما كانوا يكسبون كلا انهم

نه علیه که زنگ بر دلها ایشان الخ ایشان مر کردند سوگند که ایشان

عن ربهم يومئذ لمحجوبون ثم انهم لصالوا الجحيم ثم

از خداوند خویش آن روز در پرده باشند باز ایشان در آیند بدوزخ باز

يقال هذا الذي كنتم به تكذبون كلا ان كتاب

گویند این است آنکه شما ورا بدروغ داشتید سوگند که نامه

الابرار لفي عليين وما ادريك ما عليون كتاب مرقوم

آن ابرار در علیین باشند وچه دانی تو یا محمد چیست علیین نامه رقم سعادت

يشهده المقربون ان الابرار لفي نعيم على الارائك

در نعیم ... بر تختها بانگاه

ينظرون

يَنْظُرُونَ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ يُسْقَوْنَ

می نگرند شناسی اندر رویهاء ایشان تازگی و نعمت خورانند ایشان را

مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

از می مهر کرده مهر وی از مشک و اندرین منازعت کنید

الْمُتَنَافِسُونَ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّ

منازعت کنندگان و آمیزش وی از تسنیم چشمه که بخورند از آن نزدیک کردگان

بُونَ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ

از کسانی که بزه کردند بودند از آن کسها که گرویدند می خندیدند

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا

و چون بگذشتندی بدیشان افسوس کردندی و چون بازگشتندی سوی کسهاء خویش بازگشتندی

فَكِهِينَ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ وَمَا أُرْسِلُوا

شادی کنان و چون بدیدندی ایشان را گفتندی ایشان بی راهانند و نفرستادند

عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

بر ایشان نگاهبانان امروز از کسانی که گرویدند از ناگرویدگان می خندند

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

بر تختها نگاه می کنند جزا پاداش داده اند ایشان را آنچ می کردند

سورة الانشقاق عشرون و[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام آن خدای که بخشاینده مهربانست

إذا السماء انشقت وأذنت لربها وحقت وإذا الأرض
چون آسمان بشکافد و گوش دارد خداوند را و سزاوار است و چون زمین را
مدت وألقت ما فيها وتخلت وأذنت لربها وحقت
بکشترانند و بیرون افکند آنچه درون است و تهی شود و گوش دارد خداوند را و سزاوار است
يا أيها الإنسان إنك كادح إلى ربك كدحا فملاقيه
ای مردمان تو کار میکنی بسوی خداوند خویش کار کردنی که بدیدار او رسیدنی
فأما من أوتي كتابه بيمينه فسوف يحاسب حسابا
پس هر که را بدهند نامه وی بدست راست وی پس زود شمار کنند با وی شماری
يسيرا وينقلب إلى أهله مسرورا وأما من أوتي
آسان و باز گردد بسوی کسان خویش شادمان و اما آنکه بدهندش
كتابه وراء ظهره فسوف يدعوا ثبورا ويصلى
نامه وی از پس پشت وی زود بود که بخواند او را هلاکی و اندر آید
سعيرا إنه كان في أهله مسرورا إنه ظن أن لن يحور
بآتش سوزان که وی بود در میان کسها شادمان که وی گمان برد که وی باز نگردد
بلى إن ربه كان به بصيرا فلا أقسم بالشفق والليل
بلی باز گردد بسوی خداوند او بود بوی بینا سوگند بماه و آفتاب فرو رفتن و شب
وما وسق والقمر إذا اتسق لتركبن طبقا عن طبق
و آنچه گرد آرد و ماه چون تمام گردد که برنشینید حالی از حال
فما لهم لا يؤمنون وإذا قرئ عليهم القرآن لا يسجدون
پس چیست ایشان را که ایمان نیارند و چون بخوانند بر ایشان قرآن را سجده نکنند

بل

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ
بلی آن کسهای کی کافر شدند بدروغ همی دارند و خدای داناتر است بانچ در دلها است
فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مژده ده ایشانرا بعذابی دردناک مگر کسانی کی بگرویدند و بکردند نیکیها بعمل صالح
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ
ایشانرا باشد مزدی ناکاسته

سورة البروج عشرون واثنان آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام آن خدای کی دشمنان را هلاک کند مهربانی کی بنده را بیامرزد
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَشَاهِدٍ وَ
سوگند باسمان با برجها وسوگند بروز وعده کرده وسوگند باینده
مَشْهُودٍ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ
وانکی سوی وی آیند کشته شدند خداوندان کنده آتش باافروزش
إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ
چون ایشان بر آتش نشسته بودند و ایشان براه می گردند مومنان گواهان بودند
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ الَّذِي
و کینه نمی کشیدند از ایشان مگر بدان بگرویدند بخدای عزیز ستوده آنکی
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
او راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدای بر هر چیزی گواست
إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ
آن کسانی کی بسوختند مومنان و زنان مومنه پس توبه نکردند

عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

عذاب دوزخ وایشانرا عذابی سوختن ان کسانی که بگرویدند وکردند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَٰلِكَ

نیکیها ایشانراست بوستانها می‌رود از زیران جویبارها وان

الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَ

رستگاری بزرگ گرفتن خداوند تو سخت باشد که اوست اول اغاز بیافرید

يُعِيدُ ۝ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَّالٌ

وباز بیافریند واوست امرزگار دوست کننده خداوند عرش بزرگوار کننده

لِمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ

انچ خواهد خبر امد بتو خبر سپاهها فرعون وسپاه ثمود بلی ان کسهای

كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ

کافر شدند در دروغ داشتن اند وخدای از پس ایشان گرد اندر گرفته بلی ان

سُورَةُ الطَّارِقِ سَبْعَ عَشَرَةَ آيَةً

قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝

قران بزرگوار در تخته نگاه داشته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام ان خدای که ماهر بود مردم را بالطف مهربانی که در اگاه دارند بخشاینده

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ

سوگند باسمان وبابنده شب وچه دانی یا محمد حبیب اینده شب ستاره

الثَّاقِبُ ۝ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِ

تابان هر تنی نگاه بانست بنگرند

نسان مم خلق خلق من ماء دافق يخرج من بين الصلب

مردم را نا از چه آفریده اند آفریده اند از آب ریخته بیرون آید از میان پشت پدر

والترائب انه على رجعه لقادر يوم تبلى السرائر فما له

و سینه مادر او بر بازگردانیدن او توانا است آن روز که آشکارا شود نهانها نباشد او را

من قوة ولا ناصر والسماء ذات الرجع والارض ذات

هیچ نیروی و نه یاری گری سوگند باسمان با باران سوگند بزمین با شکافها

الصدع انه لقول فصل وما هو بالهزل انهم يكيدون

بیان کننده است جدا کننده حق از باطل و نیست او سخن بیهوده ایشان می سازند

كيدا واكيد كيدا فمهل الكافرين امهلهم رويدا

سازش بد و من می سازم سازش بد زمان ده کافران را درنگ ده ایشان را اندکی

سورة الاعلى تسع عشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام آن خدای که روزی دهنده است مهربانی که بخشاینده

سبح اسم ربك الاعلى الذي خلق فسوى والذي

تسبیح کن بنام خداوند خویش برتر آنکه بیافرید راست آفرید و آنکه

قدر فهدى والذي اخرج المرعى فجعله غثاء احوى

اندازه کرد و راه نمود و آنکه بیرون آورد چراگاه پس کرد آنرا

سنقرئك فلا تنسى الا ما شاء الله انه يعلم الجهر

وَمَا يَخْفَى وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى

و آنچه پنهان باشد و آسان گردانیم ترا کار آسان تر پند ده اگر سود کند پند

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَخْشَى وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى الَّذِي يَصْلَى النَّارَ

زود پند پذیرد آنکسی که بترسد و اگر تکند از پند آن کوشش بدبخت تر آنکه در شود آتش

الْكُبْرَى ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى

بزرگتر پس باز نمیرد تا برهد در آتش و نه زنده شود تا مزه یابد بیابد نجات کسی که خویشتن را پاک کرد از [illegible]

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا وَ

و یاد کرد نام خدای خویش و نماز کرد نه هر کی اختیار کنید زندگانی این جهان را

الْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ

و آن جهان بهتر و پاینده تر این پند در نامهاست پیشین است نامه ابرهیم

سورة الغاشية وموسى عشرون وست آية

وموسى

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای که [illegible] اهل دوزخ را [illegible] مهربانی [illegible] بهشت [illegible] بخشاینده [illegible] دوزخ [illegible]

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

هیچ آمد بتو خبر پوشنده یعنی قیامت رویها باشد آن روز خوار کننده

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ

کار کنندگان رنج کشندگان در آیند در آتش سوزنده آب دهند از چشمه گرم جوشان

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

وجوه

جوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

روبها باشد از روز شادان مر کار خویش را پسندیده در بوستانی بلند

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ فِيهَا سُرُرٌ مَرْ

نشنوی در آنجا سخن بیهوده در آنجا چشمه باشد روان در آنجا تختها باشد

فُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ وَزَرَابِيُّ

برداشته وکوزها نهاده وبالشها برده نهاده وشادروانها

مَبْثُوثَةٌ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ

گسترده می ننگرند سوی اشتر چگونه آفریده شد وسوی آسمان

كَيْفَ رُفِعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ

چگونه بالا کرده شد وسوی کوهها چگونه بلند کرده شد وسوی زمین

كَيْفَ سُطِحَتْ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ

چگونه گسترده شد پند ده که تو پند دهنده نیستی بریشان

بِمُصَيْطِرٍ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

گماشته مگر آن کسی که برگردد وکافر شود عذاب کند او را خدای عذاب بزرگترین

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

سوی ماست بازگشتن ایشان باز بر ماست شمار کردن ایشان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ هَلْ

سوگند بسپیده دم وسوگند بشبهاء ده گانه وسوگند به جفت و طاق وسوگند بشب چون برود هست

فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

در این هست سوگند خداوند خردرا نه نگاه نکردی که چگونه کرد خداوند تو باگروه عاد

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ وَثَمُودَ

ارم باستونها که مانند ایشان آفریده نشود هم چون ایشان اندر شهرها و ثمود

الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ الَّذِينَ

آنکی بریدند سنگها بوادی ... و فرعون خداوند میخها آنان کی

طَغَوْا فِي الْبِلَادِ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ

گذر کردند اندر شهرها بسیار کردند اندر شهر تباه کاری فرو ریخت بر ایشان

رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ

خداوند تو تازیانه عذاب کی خداوند تو بر ره گذر است اما مردم

إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

چون آزموده کند اورا خداوند او و بنوازد او را و با نعمت کند گوید خداوند من گرامی کرد مرا

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

اما چون آزموده کند اورا تنگ کرد اندر روزی گوید خداوند من خوار کرد مرا

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا كَلَّا

كلا

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ
نه چنین چون بجنبانند زمین را جنبانیدنی ویاید فرمان خداوند تو و فرشتگان
صَفًّا صَفًّا وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ
صف گرفته صف کرفتنی ویارند آن روز دوزخ را آن روز یاد کند مردم
وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ
وچه سود دارد اورا این پند گوید کاشکی من پیش فرستادمی زندگانی خویش را آن روز عذاب نکند
عَذَابَهُ أَحَدٌ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ
چون عذاب خدای کس ونه بندد چون بند خدای کس یا تن آرامیده
ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي
بازگرد سوی خداوند خویش خشنود گشته خدای از تو خشنود گشته اندرای در میان بندگان من
سُورَةُ الْبَلَدِ وَادْخُلِي جَنَّتِي عِشْرُونَ آيَةً
واندرای بهشت
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
نام آن خدای که مومنان را ایمان کرامت کرد
مهربانی کافرستان حسرت کرد
لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ وَوَالِدٍ وَمَا
سوگند یاد کنم بدین شهر وتو حلالی بدین شهر وسوگند بپدر وآنچه
وَلَدَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ
زاد هرآینه بیافریدیم مردمان را در سختی می پندارد
عَلَيْهِ أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ
کسی گوید هلاک کردم

أَحَدٌ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ
کسی نه بکردیم اورا دو چشم وزبانی ودو لب ونمودیم اورا
النَّجْدَيْنِ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ فَكُّ
دو راه هنوز در نگذشت عقبه را عقبه دوزخ وچه دانی تو که چیست عقبه آزاد باید
رَقَبَةٍ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
برده یا طعام باید دادن در روزی که تو گرسنه باشی بی پدران که خویشاوند باشد
أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا
یا درویشی که بر خاک خسبد باز باشد از آن کسان که بگرویدند واندرز کردند
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ
بصبر کردن واندرز کردند بخشایش کردن ایشانند اهل دست راست
وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ عَلَيْهِمْ نَارٌ
وآنان که کافر شدند بآیات ما ایشان باشند اهل دست چپ بر ایشان باشد آتشی

سُورَةُ وَالشَّمْسِ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَاتٍ مُؤْصَدَةٌ
اسپوار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای که روز وشب آفرید مهربانی که روز معاش کرد بخشاینده

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا
... وسوگند بماه چون در عقب آفتاب برزند وسوگند بروز چون که جهان روشن کند
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا وَالْأَرْضِ وَمَا
چون بپوشد بر او رد وزمین وبدان

طلحیها

طَحٰيهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰيهَا ۝ فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا
گسترانیدن آن را و سوگند بنفس و آنکه راست آفرید آن را بنمود او را بدی او و نیکوئی او
قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰيهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
رستگار شد آنکه پاک کرد آن را و نومید گشت آنکه پنهان کرد او را دروغ داشتند ثمود
بِطَغْوٰيهَا ۝ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ
بگردن کشی چون برخاست بدبخت ترین قوم گفت ایشان را پیغامبر از خدای بر حذر باشید
اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۝ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ
خدای و آب خوردن وی دروغ داشتند و بکشتند اشتر را هلاک کرد ایشان را
رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰيهَا ۝ ١٥
خداوند ایشان بگناه ایشان راست کرد ایشان را و نترسد از سرانجام

سورة الليل احد و عشرون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای بخشاینده مهربان
وَاللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُ
سوگند بشب چون تاریک شود و روز چون روشن گردد و آفرید نر
نْثٰى ۝ اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى
و ماده را کی شما سعی کی کنید پراگنده اما هر کی داد و بترسید
فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۝ وَكَذَّبَ
آسان کنیم او را آسانی و آنکه

بِالْحُسْنَىٰ فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا

بنکوی دشوار کنیم اورا دشوار کردنی وسود ندارد ازوی مال وی چون

تَرَدَّىٰ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ فَأَنذَرْ

باز گردد برما راه نمایم ومارایست آن جهان واین جهان بیم کنیم شمارا

تُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

باتش کی می سوزد درآن آتش نیاید مگر بدبخت آنکی دروغ داشت وازکار بگردد

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ وَمَا لِأَحَدٍ

از وی دور کرده شود پرهیزگار آنکه دهد اورا مال پاک ونیست هیچ کس

عِندَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ وَلَسَوْفَ

نزداو از نعمت خدای پاداش کرده مگر جستن طلب خدای برترین وزود بود

يَرْضَىٰ والضحى احد عشر آيات

راضی بود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالضُّحَىٰ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

وبشب چون تاریک شود فرو نگذاشت ترا خداوند تو ودشمن نداشت

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

جهان وزود بود کی بدهد ترا خداوند تو

فَتَرْضَىٰ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

بی راه نمود ترا

ووجدك

ووجدك ضالاً فهدى ووجدك عائلاً فاغنى فاما اليتيم فلا تقهر و

ویافت ترا گمراه پس راه بنمود ویافت ترا درویش پس بی نیاز کرد پس اما یتیم را پس ستم مکن

اما السائل فلا تنهر سورة الانشراح وهي ثمان آيات واما بنعمة ربك فحدث

اما خواهنده را پس بانگ مزن واما بنعمت پروردگار خود پس خبر ده مردمان را

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم نشرح لك صدرك ووضعنا عنك وزرك الذي انقض ظهرك ورفعنا

آیا فراخ نکردیم مر ترا سینه ترا ... آنکه گران کرد پشت ترا وبرداشتیم

لك ذكرك فان مع العسر يسرا ان مع العسر يسرا فاذا فرغت فا

مر ترا یاد کردن ... با دشواری آسانی است با دشواری آسانی پس چون فارغ شدی پس

نصب والى سورة التين وهي مكية ثمان آيات ربك فارغب

بکوش ... بسوی خداوند خود پس رغبت

حزب

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بخشاینده مهربان

والتين والزيتون وطور سينين وهذا البلد الامين لقد خلقنا

بحق انجیر وبحق زیتون وبحق کوه سینا وبحق این شهر ایمن یعنی مکه هر اینه بتحقیق آفریدیم ما

الانسان في احسن تقويم ثم رددناه اسفل سافلين الا الذين آمنوا

آدمی را در نیکوترین صورت پس بازگردانیدیم ... مگر آنانکه گرویدند

وعملوا الصالحات فلهم اجر غير ممنون فما يكذبك بعد بالدين

وکردند کارهای نیک پس مر ایشان راست مزدی بی منت پس که تکذیب کند ترا بعد از این بقیامت

أليس الله بأحكم الحاكمين ۝

سورة العلق وهي تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

اقرأ باسم ربك الذي خلق ۝ خلق الانسان من علق ۝ اقرأ وربك الاكرم ۝ الذي
علم بالقلم ۝ علم الانسان ما لم يعلم ۝ كلا ان الانسان ليطغى ۝ ان رآه استغنى ۝
ان الى ربك الرجعى ۝ أرأيت الذي ينهى ۝ عبدا اذا صلى ۝ أرأيت ان كان على
الهدى ۝ او امر بالتقوى ۝ أرأيت ان كذب وتولى ۝ ألم يعلم بان الله يرى ۝
كلا لئن لم ينته لنسفعا بالناصية ۝ ناصية كاذبة خاطئة ۝ فليدع ناديه ۝
سندع الزبانية ۝ كلا لا تطعه واسجد واقترب ۝

سورة القدر بسم الله الرحمن الرحيم وهي مكية وخمس آيات

بنام خدای بخشاینده مهربان

انا انزلناه في ليلة القدر ۝ وما ادراك ما ليلة القدر ۝ ليلة القدر

خير

خير من الف شهر تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر

بهتر از هزار ماه فرود آیند فرشتگان و جبرئیل دران بفرمان خداوند از هر کاری

سلام هي سورة البينة وهي مكية ثمان آيات حتى مطلع الفجر

سلامتی است آن شب تا برآمدن سپیده دم

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

لم يكن الذين كفروا من اهل الكتاب والمشركين منفكين حتى تاتيهم

نبودند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان دست بازدارندگان از کفر تا بیاید بدیشان

البينة رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة فيها كتب قيمة و

معجزه روشن پیغمبر از خدا که میخواند قرآن پاکیزه در آنست کتابهای جاویدانه

ما تفرق الذين اوتوا الكتاب الا من بعد ما جاءتهم البينة وما امروا

جدا نگشتند آنانکه داده شدند کتاب مگر پس آنکه آمد ایشانرا معجزات و فرموده نشدند

الا ليعبدوا الله مخلصين له الدين حنفاء ويقيموا الصلوة ويؤتوا

مگر تا بپرستند خدا را خالص شوندگان مر او را دین گروندگان و برپا دارند نماز و بدهند

الزكوة وذلك دين القيمة ان الذين كفروا من اهل الكتاب

زکوة را و آنست دین راست بدرستیکه آنانکه کافر شدند از اهل کتاب

والمشركين في نار جهنم خالدين فيها اولئك هم شر البرية ان

و مشرکان در آتش دوزخ جاوید باشند دران آن گروه ایشانند بتر آفریدگان بدرستیکه

الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير البرية جزاؤهم

آنانکه گرویدند و کردند کار نیک آن گروه ایشانند بهتر آفریدگان جزای ایشان

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ

نزد خداوند ایشان بهشتهای اقامت است که روانست از زیر آن نهرها جاویدان باشند در آن همیشه خشنود شد

اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

خدا از ایشان و خوشنود شدند از او این مزد آن کسی است که بترسد از خدای خود

سورة الزلزال مكية سبع آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝ وَقَالَ الْإِنْسَانُ

چون لرزانیده شود زمین لرزانیدن آن و بیرون آورد زمین گرانیهای خود را و گوید آدمی

مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ

چیست زمین را در آن روز حدیث کند و بیان خبرهای خود را بدین سبب که پروردگار تو وحی کرد زمین را در آن روز باز گردند مردمان

أَشْتَاتًا ۝ لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

پراگنده تا بدیشان نمایند عملهای خود را پس هر که بکند همسنگ مورچه نیکی ببیند آن را و هر که بکند همسنگ مورچه

شَرًّا يَرَهُ ۝ سورة العاديات مكية احدى عشر آيات

بدی ببیند آن را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝ فَأَثَرْنَ بِهِ

بحق اسپان دونده که بانگ می کنند پس بحق آتش افروزندگان پس بغارت کنندگان وقت بامداد پس برانگیزند بآن

نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

غبار را پس در آیند بدان جمع شده بدرستیکه آدمی مر پروردگار خود را ناسپاس است و بدرستیکه او بر آن ناسپاسی گواه است

وانه

وَاِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝ اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ مَا فِي

و بدرستیکه او از بهر دوستی نیکی و مال هر آینه سخت بخیل است آیا نمیداند چون برانگیخته شود آنچه در قبرهاست و پیدا آورده شود آنچه در

الصُّدُورِ ۝ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ ۝

سینه‌هاست بدرستیکه خدای ایشان بایشان در آن روز هر آینه آگاه است

سورة القارعة احدعشر آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

اَلْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ

کوبنده چیست کوبنده و چه دانی تو که چیست کوبنده آن روز که باشند مردمان

كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝ فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ

مانند فراش پراکنده و باشد کوهها مانند پشم رنگ کرده زده پس اما آنکه سنگین باشد

مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَاُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝

ترازوی او پس او در زندگانی پسندیده باشد و اما آنکه سبک شد ترازوی او پس جای او هاویه است

وَمَا اَدْرٰيكَ مَاهِيَهْ ۝ نَارٌ حَامِيَةٌ ۝

و چه دانی تو چیست آن آتشی است افروخته

سورة التكاثر مكية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

اَلْهٰيكُمُ التَّكَاثُرُ ۝ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا

مشغول کرد شما را بسیاری مال تا زیارت کنید قبرها را حقا که زود بدانید پس حقا

سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

زود بدانید حقا اگر بدانید دانش یقین را هر آینه ببینید دوزخ را پس هر آینه ببینید آن را

عن اليقين ثم لتسئلن يومئذ عن النعيم

سورة العصر مكية ثلث آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

والعصر ان الانسان لفي خسر الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وتواصوا

بالحق وتواصوا بالصبر

ووصیت کردند بشکیبایی

سورة الهمزة مكية تسع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

ويل لكل همزة لمزة الذي جمع مالا وعدده يحسب ان ماله اخلده

كلا لينبذن في الحطمة نار الله الموقدة التي تطلع على الافئدة انها عليهم

مؤصدة في عمد ممددة

در ستون

سورة الفيل مكية وهي خمس آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل الم يجعل كيدهم في تضليل

وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ ۝ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَاْكُولٍ ۝

و فرستاد بر ایشان مرغان ابابیل ... سنگها از گل سخت ... پس کرد ایشانرا چون برگ ...

سورة القريش مكية وهى اربع آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداى بخشاینده مهربان

لِاِيْلَافِ قُرَيْشٍ ۝ اِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاۤءِ وَالصَّيْفِ ۝ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ

بجهت جمع ابلد قریش ... بجهت ... ایشان بزمستان و تابستان پس باید بپرستند پروردگار این خانه را

الَّذِىٓ اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوْعٍ ۝ وَاٰمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝

سورة الماعون مكية وهى سبع آيات

آنکه طعام داد ایشانرا از گرسنگی ... و ایمن کرد ایشانرا از ترس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداى بخشاینده مهربان

اَرَاَيْتَ الَّذِىْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ۝ فَذٰلِكَ الَّذِىْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ ۝ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ

آیا دیدی تو آنرا که تکذیب کند روز جزا را پس اینست آنکه باز میدارد یتیم را و ... بر طعام

الْمِسْكِيْنِ ۝ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ ۝ الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝ الَّذِيْنَ

درویشان پس وای مر نماز کنندگانرا آنانکه ایشان از نماز خویش سهو کنندگانند آنان

هُمْ يُرَاۤءُوْنَ ۝ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝

سورة الكوثر وهى ثلث آيات

که ایشان ریا می‌کنند و باز دارند زکات را

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

بنام خداى بخشاینده مهربان

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝

[illegible]

سورة الكافرون مكية وهي ست آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ ۝ مَا أَعْبُدُ

[illegible]

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ ۝ مَا أَعْبُدُ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

[illegible]

سورة الفتح بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ مدنية ثلث آيات

بنام خدای بخشاینده مهربان

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝ فَسَبِّحْ

[illegible]

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝ سورة الحطب مكية خمس آيات

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ ۝ وَتَبَّ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَىٰ

[illegible]

نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ ۝

در آتش خداوند زبانه وزن او بردارنده هیزم است در گردن او رسنی است از لیف خرما بافته

سورة الاخلاص مكية واربع آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ۝ اللهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝

بگو ای محمد او است خدا یگانه خدای بی‌نیاز است نزاد و نزاده شد و نبود مر او را همتائی یگانه

سورة الفلق بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ مكية خمس آيات

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ

بگو ای محمد پناه میبرم بپروردگار بامداد از گزنده آنچه آفرید و از گزنده غاسق چون رسید و از گزند

النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

دمندگان در گره‌ها و از گزند حسد برندگان چون حسد برد

سورة الناس بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ مكية ست آيات

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلٰهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

بگو ای محمد پناه میبرم بپروردگار مردمان پادشاه مردمان خدای مردمان از گزند وسوسه شیطان و کیاد

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

آنکه وسوسه کند در سینه‌ها مردمان از پریان و آدمیان

فی ١٢٣٩ تمّ

1239 AH

Translation [illegible]

شاه [illegible] ۱۲ ۱ [illegible]

